

PEKİN+25

CİNSİYET EŞİTLİĞİ MASKESİ DÜŞTÜ MÜ?

HİZB-UT TAHRİR MERKEZİ MEDYA OFİSİ
KADIN KOLLARI

YAYIM TARİHİ MÜBAREK RAMAZAN 1441 - MAYIS 2020

İçindekiler

Giriş	4
Özet	6
<i>Cinsiyet Eşitliği Evrensel Bir Değer midir?</i>	
Dr. Nazreen Nawaz	10
..... Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi Kadın Kolları Başkanı	
<i>Pekin Konferansı Hadaratlar Çatışmasının Ayrılmaz Bir Parçasıdır Kadınla Erkek Arasında Çatışma Yoktur</i>	
Rana Mustafa	13
..... Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi Üyesi / LÜBNAN Vilayeti	
<i>PEKİN EYLEM PROGRAMI VE SÜRDÜRÜLEBİLİR KALKINMAYA YÖNELİK KÜRESEL PROGRAM İLE TÜM İNSANLIK GERİ KALACAK!!</i>	
Dorra Baccouche	18
..... Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Bürosu Üyesi / TUNUS Vilayeti	
<i>Onayladılar, Taahhüt Etdiler ve Aile Hukukunu Liberalleştirdiler Arap Hükümetlerinin Pekin Deklarasyonu Projesini ve Hedeflerini Gerçekleştirme Çabaları</i>	
Rana Mustafa	22
..... Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi Üyesi / LÜBNAN Vilayeti	
<i>Cinsiyet Eşitliği Anlatıları Üzerine Bir Değerlendirme</i>	
Dr. Nazreen Nawaz	25
..... Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi Kadın Kolları Başkanı	
<i>Kadınlar ve Yoksulluk Cinsiyet Eşitliği Kapitalizmin Eşitsizliğini Gizleme Aracıdır</i>	
Zehra Malik	32
..... Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi Üyesi / TÜRKİYE Vilayeti	
<i>Kadınların Eğitim ve Öğrenimi İslam'da Kadının Eğitimi Pekin Deklarasyonu'ndaki gibi Farazi bir Hak Değil, Farzdır!</i>	
Muslima Aş-Şami (Umm Suhayb)	39
..... Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi Üyesi / Mübarek Toprak - FİLİSTİN	
<i>Kadınlar ve Sağlık Kadınlara Sağlık Hizmeti Sağlamadaki Başarısızlık bir Toplumsal Cinsiyet Eşitsizliği Meselesi mi Yoksa Devlet Sistemi Meselesi midir?</i>	
Amine Abid	45
..... Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi Üyesi / AFGANİSTAN Vilayeti	
<i>Kadınlara Yönelik Şiddet Kadına Yönelik Şiddete Son Vermek İçin Yeni Bir Bakış Açısı Lazım</i>	
Yasmin Malik	52
..... Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi Üyesi / HOLLANDA	

Kadınlar ve Silahlı Çatışma
Kâğıt üzerinde Çözüm... Sahada Hezimet!

Beraa Munasıra

..... Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi Üyesi / Mübarek Toprak - FİLİSTİN

59

“Kadınlar ve Ekonomi”

“Kadınların İstihdam Yoluyla Güçlendirilmesi” Söylentileri İlerleme mi Zulüm müdür?

Fika Komara

..... Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi Üyesi / ENDONEZYA

64

“Yetki ve Karar Alma Sürecinde Kadınlar”

Pekin Bataklığında “Ancak Ölü Balıklar Yüzer”!

Zeyna Es-Samit

..... Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi Üyesi / TUNUS Vilayeti

71

Kadınların İlerlemesinde Kurumsal Mekanizmalar

Realite ve İdeal Arasında Yok Olan Hedefler

Hajar Al-Yaqubi

..... Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi Üyesi / TUNUS Vilayeti

76

“Kadınların İnsan Hakları”

Kapitalist Sistem ve Kadın Hakları... Zehirli Ağaç İyi Meyve Verir mi?

Zeina As-Samit

..... Member of the Central Media Office of Hizb ut Tahrir / TUNUS Vilayeti

80

Kadınlar ve Medya

Şer’i Ölçüler ile Uluslararası Sözleşmeler Arasındaki Uçurum

Nesrin Buzafiri

..... Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi Üyesi / ARAP KÖRFEZİ BÖLGESİ

85

“Kadınlar ve Çevre”

Çevresel Krizin Kadınlar Üzerindeki Etkisi Nedenler Yerine Semptomlarla Uğraşarak Çözülmez

Fatıma Musab

..... Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi Üyesi / PAKİSTAN Vilayeti

92

“Kız Çocuk”

İtibar mı Kazandırıyorlar, Hayal mi Satıyorlar?

Beyân Cemâl

..... Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi Üyesi / Mübarek Toprak - FİLİSTİN

99

Sonuç

105

Giriş

Hamd; bizleri İslam ile nimetlendiren Allah Subhanehu ve Teâlâ'ya, salât ve selâm Allah'ın Rasûlü ﷺ'e, Âline ve Ashabına ve onun yolunda gidenlere olsun.

2020 yılı; BM'nin dördüncü Dünya Kadınlar Konferansı vesilesiyle Eylül 1995'te Pekin'de kabul etmiş olduğu geniş kapsamlı bir karar belgesi olan Pekin Deklarasyonu ve Eylem Platformu'nun (Pekin Deklarasyonu) 25'inci yıl dönümüdür. Bu belgenin amacı dünya genelinde kadınların ilerlemesini ve güçlenmesini sağlamak üzere hayatın siyasi, iktisadi ve sosyal her alanında “Toplumsal Cinsiyet Eşitliğini” tesis etmek ve devletlerin tüm siyasi ve hukuki programlarına ve toplumun her düzeyine toplumsal cinsiyete duyarlı bakış açısını dâhil etmektir. Pekin Deklarasyonu; kadın ve kızların tüm dünyada güçlendirilmesine yönelik en ileri görüşlü çalışma, her yerde kadın ve kızlar için cinsiyet eşitliğini ve insan haklarını gerçekleştirmeye yönelik “en kapsamlı küresel eylem projesi ve modeli” olarak övüldü. Her türlü cinsiyet ayrımcılığını ortadan kaldırarak kadınların statüsünü ve hayatını iyileştirecek devrim olmayı vadetti.

Pekin Deklarasyonu 189 ülke tarafından kabul edilmiştir ki bunların büyük çoğunluğu Müslüman ülkeler teşkil etmektedir. Hepsi de bu deklarasyonun hüküm ve kararlarını kendi devletinde uygulamayı, toplumlarının hem kamu hem özel hayatında kadın ve erkek arasındaki kültürel ve dini engelleri kaldırmayı taahhüt ettiler. Bu deklarasyonun içerdiği hedefler ve projeler her ülkede büyük bir gayretle yüceltildi ve peşi sıra gelen birçok uluslararası sözleşmenin ve kadın haklarına ilişkin ulusal yasa ve kanunların temelini oluşturdu. Pekin Deklarasyonu'nun 25. yıl dönümü vesilesiyle BM Kadın birimi uluslararası bir kampanya başlattı: “Nesiller Boyu Eşitlik: Eşit bir Gelecek için Kadın Haklarını Hayata Geçirmek” Kampanyası 2030 yılından önce ekonomide, siyasette ve aile hayatında cinsiyet eşitliğini talep eden yeni bir nesli harekete geçirmeyi amaçlıyor.

On yıllardır Pekin Deklarasyonu'nun ve diğer uluslararası anlaşmaların içerdiği “**Toplumsal Cinsiyet Eşitliği**” kavramı dünya genelinde medeni ve ilerici bir ulus olmanın işaretine ve bir milletin kadınlarına nasıl muamele ettiğinin ölçөгüne dönüştürüldü. Kültürü veya dini inancı ne olursa olsun, Batılı laik beşer akidesinden çıkmış Batı menşeli bir kurgu olmasına bakmaksızın, her insanın benimsemesi gerektiği evrensel bir değer olarak görülmektedir. Gerçekten de birçok kişi cinsiyet eşitliğini kadınları güçlendirmeye, hayat kalitesini artırmaya ve milletlerin kalkınmasına yarayan sorgulanamaz bir araç olarak görmeye başladı. “Cinsiyet Eşitliği bir hedef olmaktan ziyade tüm diğer küresel hedeflere ulaşmanın vasıtasıdır” ifadesi milletlerarası topluluğun ruhuna kazanmıştır.

Binaenaleyh cinsiyet eşitliği ile çelişen her inanç, kültür veya ideoloji kadın düşmanı, gerici ve baskıcı olmakla yaftalanmıştır. Bu itham üzerinden hareketle cinsiyet eşitliği savunucularının, laik hükümetlerin ve BM kurumlarının ana hedefi İslam'ın içtimai ve aile hükümleri olmuştur. Nitekim İslam dünyasında her gelen rejimin hedefi, kadınların haklarını güvence altına alma, modernleşme ve kalkınma kisvesi altında, beldesindeki İslami hükümleri yenilemek veya ortadan kaldırmak olmuştur. Gerçekte ise halkının çoğunluğu Müslüman olan devletlere ve tüm dünyadaki Müslüman topluluklara bu Batılı toplumsal cinsiyet eşitliği fikrini yoğun bir şekilde yaygınlaştırıp dayatmanın Müslüman kadınların hayatlarını iyileştirmekle hiçbir alakası yoktu. Aksine bu da sömürgeci kapitalist devletlerin İslam'la ve İslam'ın Müslüman beldelerde bir siyasi sistem olarak yeniden dirilmesine karşı yürüttüğü ideolojik mücadelesinde kullandığı yeni bir araçtan başkası değildi. Onların derdi; hegemonyalarına meydan okuyacak ve dünya üzerindeki çıkarlarını tehdit edecek olan Nübüvvet Metodu üzere Hilafetin yeniden ikame edilmesini

engellemektir.

Bunun böyle olduğu apaçık ortadadır. Zira Pekin Deklarasyonu'nun kabul edildiği ve tüm dünyada cinsiyet eşitliğinin teşvik edildiği 25 yıldan bu yana dünyanın her bir yanında Müslüman kadınlar, hatta tüm kadınlar, müthiş siyasi, ekonomik, çevresel ve sosyal sorunlarla karşı karşıyalar ve durum günden güne daha da kötüye gitmektedir. Kadınları güçlendirme ve hayatlarını iyileştirme vaatleri yerine getirilmedi. Öyleyse; “**Cinsiyet Eşitliği Maskesi Düştü mü?**” Şayet düşüyse, hala başka kültürlerin ve sistemlerin ehliyet veya kusurlarını değerlendirme kıstası olarak kullanmaya devam etmek doğru mudur?

Bu kitap; "Toplumsal Cinsiyet Eşitliği" hakkındaki hâkim anlatıları ve kadın haklarını ve refahını ve milletlerin kalkınmasını geliştireceğine dair iddiaları sorgulamaktadır. Cinsiyet eşitliği politika ve kanunlarının kadınların hayatını iyileştirmedeki başarısızlığını incelemekle birlikte günümüzde kadınların karşı karşıya kaldığı sayısız sorunların temelinde yatan ideolojik ve sistemik gerçek nedenleri açıklıyor. Aynı zamanda Pekin Deklarasyonu'nun ve diğer uluslararası kadın sözleşmelerinin İslam beldelerine ve tüm dünyadaki Müslüman topluluklara bulaştırdığı feminizm ve cinsiyet eşitliğinin arkasındaki gerçek hedefi de ortaya koyuyor. Bu kitabın asıl önemli amacı ise İslam'ın sahip olduğu siyasi sistemi ile -Nübüvvet Metodu üzere Hilafet ile- gerçek anlamda kadınların hayatlarını iyileştirip tüm sorunlarını çözen canlı ve geçmişte başarısını kanıtlamış sahih yaklaşım ve çözümü göstermektir. Bu kitap; kadınların toplumda konumunu yükselten, onları her türlü zarardan koruyan, yaşam standartlarını yükselten ve devlette gerçek kalkınmaya ulaştıran İslami ilke, hüküm ve nizamların oluşturduğu eşsiz İslami modeli tanıttacaktır.

Bu kitap, Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi'nin dünyanın farklı yerlerindeki kadın üyelerinin makalelerinden bir derlemedir ve Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi Kadın Kolları tarafından Mart 2020'de başlatılmış olan “**Pekin+25: Cinsiyet Eşitliği Maskesi Düştü mü?**” başlıklı küresel kampanyanın bir parçasıdır. Tüm dünyadan güçlü destek bulan bu kampanya, Tunus, Avustralya, Türkiye, Lübnan, Endonezya, Mübarek Belde Filistin ve İngiltere'den Hizb-ut Tahrirli hanımların konuşma yaptığı uluslararası çevrimiçi konferansla son buldu.

Bu kitaba katkıda bulunan, kampanya ve konferansları düzenleyen ve bunlara katılan herkesten Allah razı olsun. Allah'tan niyazımız; vermiş oldukları emekler sayesinde tüm kadınlara daha aydın bir gelecek inşa edecek olan şanlı Hilafet Devleti'nin yeniden ikamesinin hızlanmasıdır. Amin.

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾

“(Ey Muhammed!) Seni ancak âlemlere rahmet olarak gönderdik.” [Enbiya 107] ■

Dr. Nazreen Nawaz

Hizb ut-Tahrir Merkezi Medya Ofisi

Kadın Kolları Başkanı

Özet

Eylül 1995'te Birleşmiş Milletler (BM) Pekin'de dördüncü Dünya Kadınlar Konferansını düzenledi. 6 bin devlet temsilcisinin ve 4 binden fazla Sivil Toplum Kuruluşu (STK) temsilcisinin katıldığı konferans Toplumsal Cinsiyet Eşitliği savunucuları toplantısı olarak nitelendirildi. Konferanstan çıkan sonuç Pekin Deklarasyonu ve Eylem Platformu (Pekin Deklarasyonu) oldu. Birleşmiş Milletler bu kapsamlı dokümanı tüm dünyada kadın ve kızların güçlendirilmesine, insan haklarını ve "**toplumsal cinsiyet eşitliğini**" gerçekleştirmeye yönelik en ileri görüşlü ve "en kapsamlı küresel eylem projesi ve modeli" olarak övdü.

Pekin Deklarasyonu, İslam dünyasındaki hükümetlerin çoğunun da dahil olduğu 189 ülke tarafından kabul edildi. Hepsi de bu deklarasyonun tüm hüküm ve kararlarını kendi devletinde uygulamayı, hedefini ve ideallerini milleti içinde yaymayı, böylece hayatın her alanında, siyasette, ekonomide ve sosyal alanda, kadın ve erkek arasında eşitlik sağlamayı taahhüt etti. Aile birliği dâhil, kamusal ve özel hayatta cinsiyet eşitliğinin önündeki sistemik, kültürel veya dini her türlü engeli ortadan kaldırmak için cinsiyetler arasındaki rolleri, hakları ve sorumlulukları eşitlemek için söz verdiler. Bu deklarasyon "küresel cinsiyet eşitliği hedefinde önemli bir dönüm noktası" olarak gösterildi. Hakikaten de kadına dair müteakip birçok uluslararası sözleşmenin, ulusal yasa ve kanunların temelini oluşturdu. Her türlü cinsiyet ayrımcılığını ortadan kaldırarak kadınların statüsünü ve hayatını iyileştirecek devrim olmayı vaat etti.

2020 yılı Pekin Deklarasyonu ve Eylem Platformu'nun 25. yıl dönümüdür. Ayrıca BM Kadın biriminin (UN Women) 10. ve BM'in kilometre taşı mesabesindeki küresel 2030 Sürdürülebilir Kalkınma Hedefleri'nin (SKH) 5. yıldönümüdür. BM'nin 2015'te belirlenmiş olduğu SKH'lerden Toplumsal Cinsiyet Eşitliği'nin güçlendirilmesi ise yoksulluğu ortadan kaldırma ve dünya genelinde sürdürülebilir kalkınma hedefini gerçekleştirmeye götüren bütüncü parçası olarak gösterilmektedir. Tüm dünyada hükümetler ve cinsiyet eşitliği aktivistleri; çığır açan metin olarak nitelendirdikleri bu deklarasyonun çeyrek asırlık yıldönümünü kutlamak için etkinlikler düzenlediler. Bununla birlikte BM Kadın; uluslararası kampanyasını da başlattı: "Nesiller Boyu Eşitlik: Eşit bir Gelecek için Kadın Haklarını Hayata Geçirmek" kampanyası cinsiyet eşitliğini talep eden yeni bir nesli harekete geçirmeyi ve somut adımlar içeren bir program geliştirerek ekonomide, siyasette ve aile hayatında 2030 yılından önce cinsiyet eşitliğini gerçekleştirmeyi amaçlıyor.

Pekin Deklarasyonu hükümetlerin ve başkalarının ulusal, bölgesel ve uluslararası seviyede ulaşması gereken stratejik hedefler ve yerine getirilmesi gereken eylemler kataloğu hazırladı. Kadınların hayatlarını iyileştirmek için Toplumsal Cinsiyet Eşitliğini güçlendirmeyi amaçlayan bu katalogta 12 "Kritik Alan" tanımlandı: Kadınlar ve Yoksulluk, Kadınların Eğitim ve Öğrenimi, Kadınlar ve Sağlık; Kadınlara Yönelik Şiddet; Kadınlar ve Silahlı Çatışma; Kadınlar ve Ekonomi; Yetki ve Karar Alma Sürecinde Kadınlar; Kadınların İlerlemesinde Kurumsal Mekanizmalar; Kadınların İnsan Hakları; Kadınlar ve Medya; Kadınlar ve Çevre; Kız Çocuk. Amaç Toplumsal Cinsiyet Eşitliği tesis etmek ve tüm siyasi ve hukuki politikalara ve toplumun her düzeyine toplumsal cinsiyet eşitliğine duyarlı bakış açısını dahil etmektir. Hükümetlerden, kamu otoritelerinden, şirketlerden, kadın örgütlerinden, STKlardan ve diğer kurum ve kuruluşlardan stratejilerini, politika ve programlarını, kaynaklarını bu kritik alanlara bağıntılı stratejik hedeflere yoğunlaştırmaları talep edildi. Ülke içinde yapılarda, kurumlarda ve kurallarda yapılacak cinsiyet eşitliğine duyarlı değişikliklerin derin ve değiştirilemez olması gerektiği de vurgulandı. Dolayısıyla Pekin Deklarasyonu'nun hedefini geliştirmek için büyük destek verildi. Aynı zamanda hükümetler ve BM kurumları kapsamlı ulusal ve bölgesel beş yıllık denetim raporları da hazırladılar. Bu raporlar doğrultusunda kat edilen ilerlemeler takip ediliyor,

karşılaşılan engel ve zorlukları aşmak üzere yeni eylem ve girişimler formüle ediliyor ve Pekin Deklarasyonu'nun tüm hükümlerinin uygulanması hızlandırılıyor.

Geçtiğimiz birkaç on yılda Pekin Deklarasyonu'nun, SKH'lerin ve 1979 BM Kadınlara Karşı Her Türlü Ayrımcılığın Kaldırılması Sözleşmesi (CEDAW) gibi diğer uluslararası sözleşmelerin içerdiği "Toplumsal Cinsiyet Eşitliği" fikri bir devletin medeni olup olmadığının göstergesi ve kadınlara ne kadar iyi muamele edip etmediğinin ölçüsü olarak kabul edildi. Bir devletin kalkınmışlığı da toplumsal cinsiyet eşitliğini ne derece uyguladığı ve toplumda ne derece var olduğuyula ölçüldüğü gibi kültürel veya dini inançları ne olursa olsun tüm insanların benimsemesi gerektiği evrensel bir değer olarak görülmektedir. Halbuki toplumsal cinsiyet eşitliği Batılı laik beşer aklının ürettiği Batı menşeli bir kurgudur ve Avrupalı ve diğer Batılı ülkelerin laik nizamlarıyla kadınlarına reva gördüğü sayısız haksızlıklardan, onları temel haklarından dahi mahrum etmesinden dolayı ortaya çıkmıştır. Böylesi bir geçmişi İslam'da ve İslam'ın hakimiyetinde kadınlar asla tecrübe etmemiştir.

Buna rağmen birçok kişi cinsiyet eşitliğini kadınları güçlendiren, onlar için saygı, adalet, güzel ve katile bir hayat temin eden, toplumdaki potansiyellerini tam ortaya çıkaran sorgulanamaz bir araç olarak görmeye başladı. Örneğin; "Cinsiyet Eşitliği bir hedef olmaktan ziyade tüm diğer küresel hedeflere ulaşmanın vasıtasıdır" ifadesi BM kurumlarının ve feministlerin mantrası olmuş ve milletlerarası topluluğun ruhuna kazınmıştır.

Ancak her ne kadar cinsiyet eşitliğinin dünyanın her yanında tüm milletlerin sahip olduğu inançlara rağmen kadınların güçlendirilmesi için benimsenmesi şart bir miyar olarak propagandası yapılsa da siyasi vakıadan ayrı olarak görülmemelidir. Aksine cinsiyet eşitliği fikri tüm dünyada on yıllardır kapitalizm ve İslam arasında süregelen ideolojik çatışma bağlamında değerlendirilmelidir. Batılı sömürgeci devletlerin yüz yılı aşkın bir süredir birlik içinde ve yoğun bir şekilde laik, liberal, demokratik ve diğer kapitalist idealleri, yaşam tarzlarını ve nizamlarını İslam beldelerinde ve Müslüman toplumlar içinde yayıp dayatmak için çabaladıkları su götürmez bir gerçektir. Amaçları Batılı kapitalist devletlerin dünya üzerindeki hâkimiyetini korumak, İslam'ın yayılmasını ve İslam beldelerinde yeniden bir siyasi nizam olarak canlanmasını engellemektir. Bu siyasi nizam; tüm stratejik ve ekonomik çıkarlarını tehdit edecek olan Nübüvvet Metodu üzere Hilafettir. Bu hedefi gerçekleştirmenin ayrılmaz ve bütünüyle bir parçası ise tüm dünyada, bilhassa İslam beldelerinde feminizmin ve Batılı ideallerin yayılması olmuştur. Hakikaten de feminizm ve sömürgecilik ayrılmaz bir bütünü teşkil etmektedir. Bu gerçeği İslam dünyasında tanınmış Mısırlı-Amerikan feminist yazar Leila Ahmed, "İslam'da Kadın ve Cinsiyet" adlı kitabında dile getirmiştir: "Antropoloji - bu çok kez söylenmiştir - sömürgeciler için hizmetçi kız rolü oynamıştır. Belki de artık, feminizmin veya feminizmin fikirlerinin de, başka bir hizmetçi olduğunu söylemek gerekiyordur."

Sonuç olarak "Kadın Konusu" ve "Kadınların Sorunları" siyasallaştırılarak Batılı laik ideallerin ve hedeflerin tekeline alındı, kadın hakları, çağdaşlaşma ve kalkınma kisvesi altında tüm milletlerin benimseyip yayması istendi. Hakikatte ise tüm bunların Müslüman kadınların hayatlarını iyileştirmekle hiçbir alakası yoktu. Kadınların karşı karşıya kaldığı sayısız sorunların gerçek sebepleri, bu sorunlara gereken sahih çözümler ve hem de yabancı değer sistemlerinin kadınların, aile hayatının ve toplumun üzerindeki gerçek etkileri objektif bir şekilde araştırılmadığı gibi kapitalist ideolojik hedeflerin peşinden koşturmak yeğlendi. Nitekim cinsiyet eşitliği fikrine veya Batılı liberal değerlere aykırı olan her türlü inanç, kültür veya ideoloji baştan kadın düşmanı, gerici ve baskıcı olarak tanımlanıp yaftalanırken bu Batılı ideallerin doğruluğu veya geçerliliği veya kadınlar, aile birliği ve toplum üzerinde bu yabancı kültürlerin etkisinin olumsuz veya sorunlu olabileceği hiçbir şekilde sorgulanmadı. İslam'da kadın ve erkeğin evlilikteki hakları ve rolleri veya boşanma, çocuk velayeti, miras, çokevlilik gibi İslami içtimai hükümler ve aile hükümleri cinsiyet eşitliği savunucularının başlıca hedefi oldu. Böylece BM, feministler, Batılı hükümetler, kadın hareketleri ve başkaları İslam beldelerindeki bu İslami hükümlerin ıslah edilmesi veya ortadan kaldırılması için çağrıda bulundular. Bugüne dek İslami içtimai hükümlerin kadınları güçsüz bıraktığını, değersizleştirdiğini, kadınlara karşı adaletsiz olduğunu, toplumsal hayattaki yerlerini almaya engel olduğunu ve milletlerin kalkınmasına engel teşkil ettiğini iddia ediyorlar. İslam beldelerinde her gelen yeni hükümet; Pekin Deklarasyonu'nunda, CEDAW'da ve diğer uluslararası sözleşmelerde yer alan bu hedefleri İslami içtimai ve aile hükümlerini laik, liberal ve cinsiyet eşitliği çizgisinde değiştirmek üzere benimsedi ve uygulamaya geçirdi. Laik medyanın, feminist örgütlerin ve diğer laik kurum ve kuruluşların desteğiyle İslam beldelerindeki bu hükümetler sözde kadınlara ve ülkeye daha iyi bir gelecek kurma iddiasıyla, yoğun bir şekilde kadın ve erkeklerin aile hayatı ve toplumdaki rol ve sorumluluklarının eşit paylaşılmasını teşvik ettiler.

Ne var ki 25 yıllık Pekin Deklarasyonu'nun ve 40 yıllık CEDAW'un tüm dünyada yoğun bir şekilde cinsiyet eşitliği uğrunda harcadığı çabaların ardından, bu uluslararası sözleşmelerin vaatleri gerçekleşmedi. Ne İslam beldelerinde ne de dünyanın herhangi bir yerinde sıradan kadınlar ne güçlendi ne de hayatları iyileşti. Aksine birçok ülkede şiddet, yoksulluk, güvensizlik, sömürü, fuhuş ticareti, adaletsizlik ve zulüm arttığı gibi kadınlar için eğitim ve sağlık şartları daha da kötüleşti. Hatta BM Kadın Birimi'nin Mayıs 2019'da "Küresel Kadın Konferansı 2019" ardından yayınladığı bildiriye yer alan ifadelerle göre BM dahi kabul etmektedir ki "Bazı ilerlemelere rağmen, gerçek değişim ağır ilerliyor... Kadınlar hala ayrımcılığa maruz kalıyor, katkıları azımsanıyor, daha fazla çalışıyor ama daha az kazanıyorlar, daha az seçeneklere sahipler ve hem evde hem kamusal alanda çok çeşitli şiddete maruz kalıyorlar." Kısacası; cinsiyet eşitliğini yaymak ve uygulamak için harcanan tüm yoğun küresel ve ulusal çabalara rağmen kadınlara gerçek bir değişim sunulmadığı, aksine sorunların var olmaya hatta gittikçe kötüleşmeye devam ettiği ayan beyan ortadadır. Üstelik cinsiyetlerin rollerini eşitleme girişimleri kadınları daha fazla zorladı ve daha da perişan etti. Ailenin geçimini sağlama sorumluluğu kadına yüklendi, sorumluluğun kime ait olacağı tartışmaları evliliklerde gerginliğe yol açtı, kadınların annelik görevini değersizleştirdi ve çocukların haklarının ihmal edilmesine sebep oldu. Tüm bunlar aile birliğinin bütünlüğünü, kadın, erkek, çocuk herkesin refahını zedeledi ve kaçınılmaz olarak toplum üzerinde de olumsuz etkisi oldu.

Dolayısıyla ister istemez "Cinsiyet Eşitliği Maskesi Düştü mü?" sorusu doğuyor. Toplumsal Cinsiyet Eşitliği kadınların güçlendirilmesine giden yoldur, zulmü ortadan kaldırır, hayat kalitesini artırır, milletleri kalkındırır gibi söylemler gerçek sorgulamalar karşısında tutunabilecek mi? Yoksa hakikatte cinsiyet eşitliği tüm ideolojik ve sistemik asıl nedenleri örtbas eden, günümüzde kadın ve kızların maruz kaldığı sayısız sorun ve haksızlıkları giderecek köklü çözümlerin idrak edilmesini engelleyen, yetmezmiş gibi omuzlarına daha fazla yük ve ıstırap yükleyen bir yanıltmaca ve saptırma mıdır? Şayet öyleyse; cinsiyet eşitliğini başka kültürlerin ve sistemlerin ehliyet veya kusurlarını değerlendirme kıstası olarak kullanmaya devam etmek doğru mudur?

25 yıllık Pekin Deklarasyonu vesilesiyle kadınların sorunlarına ve yaşadıkları zulümlere cinsiyet eşitliğinin çare olacağı inancının ne kadar gerçekçi olduğunu değerlendirmek kesinlikle yerinde olacaktır. Elbette bizler aynı başarısızlık formülüyle yolumuza devam etmeyeceğimize göre kadın ve kızlara siyasette, ekonomide, eğitim ve sağlıkta, aile hayatında ve toplumun her sahasında yepyeni ve güvenilir alternatif bir çözüm olması gerekir.

Bu kitabın amacı; İslam'ın ve sahip olduğu siyasi sistemin -ki o Nübüvvet Metodu üzere Hilafettir- geçmişte de geçerliliğini ispat etmiş olan alternatif çözümünü tanıtmaktır. Bu kitap; Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi Kadın Kolları'nın Mart 2020'de başlatmış olduğu, "Pekin+25: Cinsiyet Eşitliği Maskesi Düştü mü?" başlıklı küresel kampanyanın bir parçasıdır. Kampanya, farklı ülkelerden Hizb-ut Tahrir'li kadınların konuşmalar yaptığı uluslararası çevrimiçi bir konferans ile tamamlandı.

Bu kitapta Pekin Deklarasyonu'nun "Kritik Alanlar"ında belirlemiş olduğu stratejik hedeflerini inceleyip hedeflerine ulaşmadaki başarısızlığının toplumsal cinsiyet eşitliği fikrinin özünden kaynaklandığını, bununla birlikte sorunların gerçek sebeplerini objektif bir şekilde araştırmak yerine, hatalı bir yaklaşımla analiz etmiş ve çözümleri de miyop cinsiyet odaklı bakış açısıyla sunmuş olduğunu göstermeyi amaçlıyoruz. Amacımız; günümüzde kadınların karşı karşıya kaldığı kat be kat sorunların doğrudan dünyanın her yerinde tatbik edilen kapitalist, sosyalist ve diğer beşeri inançlardan, değer ve sistemlerden kaynaklandığını; cinsiyet eşitliğinin ise bu sistemik ve ideolojik faktörlerin tüm dünyadaki kadınların ıstıraplarından ne denli sorumlu olduğunu örtbas etmeye yaradığını göstermektir. Bu kitap; kadınların güçlendirilmesi bağlamında cinsiyet eşitliği anlatılarının arızalı doğasına ışık tutacak, Pekin Deklarasyonu'nun amacının sınırsızca İslami içtimai ve aile hükümlerini reforme edip ortadan kaldırmak olduğunu ve bu hedefe ulaşmak için kullandığı mekanizmaları ve kurumları ifşa edecektir. Ve son olarak sözde İslam'ın kadını değersizleştirdiğini ve ezdiğini iddia eden yalanları yıkarak kadınları gerçekten güçlendirecek, yaşam kalitelerini gerçekten iyileştirecek olan eşsiz İslami çözümü tanıttacaktır. Bu kitap; İslam ideolojisinin detaylı ilke, hüküm ve nizamlarını kapsamlı bir şekilde tatbik eden Nübüvvet Metodu üzere Hilafet'in, kadınların tüm sorunlarını hakikaten çözmeye muktedir bir model olduğunu gösterecektir: onunla kadınların toplumdaki statüsü yükselecek, annelik yeniden değer kazanacak, kadınların karşı karşıya kaldığı sayısız sorun hem önlenecek hem de giderilecektir; adaletsizlikler izale edilecek; kadınlar yüksek kalite eğitim ve sağlık hizmetine erişecek, emniyetli bir atmosfer içerisinde toplumda aktif ve üretken olabilecekler ve gerçek ilerleme ve kalkınma yaşayacaklar.

Hakikaten de İslam; Kâinatın Yaratıcısı Allah Subhanehu ve Teâlâ tarafından Âlemlere rahmet olarak gönderilmiş

eşsiz bir nizamdır. El-Alîm ve el-Hakîm olan Allah; toplumu ve aileyi en hayırlı ve en adil şekilde düzenlemeyi bilen ve tüm insanların, kadın olsun erkek olsun, ihtiyaçlarını giderendir. Allah Subhanehu ve Teâlâ şöyle buyurdu:

﴿الرَّ كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ﴾

“Elif. Lâ. Râ. (Bu Kur’an), Rablerinin izniyle insanları karanlıklardan aydınlığa, yani her şeye galip (ve) övgüye lâyık olan Allah’ın yoluna çıkarman için sana indirdiğimiz bir kitaptır.” [İbrahim 1]

Dileğimiz kitabın içeriğinin kadınların haklarını temin etme yolunda hakkı bâtıldan ayırt eden bir vesile olması ve bununla birlikte kadınlara daha aydınlık, daha müreffeh ve daha emniyetli bir geleceğin nasıl inşa edileceğine dair çözümü açık ve ikna edici bir şekilde ortaya koyabilmektir ■

Dr. Nazreen Nawaz

Hizb ut-Tahrir Merkezi Medya Ofisi

Kadın Kolları Başkanı

Cinsiyet Eşitliği Evrensel Bir Değer midir?

Dr. Nazreen Nawaz

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi

Kadın Kolları Başkanı

“Cinsiyet Eşitliği sosyal adalet ve insan haklarına götüren ortak vizyondur.”

Dr. Phumzile Mlambo-Ngcuka, BM Kadın Birimi İcra Direktörü

İddialara göre "cinsiyet eşitliği" "evrensel bir değerdir" ve dini inancı ne olursa olsun her insanın benimsemesi gerekmektedir. Bu iddianın taraftarlı, cinsiyet eşitliğinin belirli bir kültür veya ideolojik bakış açısına dayanmadığı için nötr bir fikir olduğunu, dolayısıyla hiçbir milletin hiçbir inanç sistemine aykırı olamayacağını savunmaktadırlar. Ne var ki bu iddia birçok yönden yanlıştır.

Öncelikle; cinsiyet eşitliğinin, kadınlara erkeklerle aynı siyasi, ekonomik, eğitim ve hukuki hakları talep eden veya cinsiyetlerin aynı değer ve akla sahip olduğunu göstermeye çalışan basit bir çağrı olmadığını anlamak önemlidir. Bilakis cinsiyet eşitliği; evlilik ve ailevi rol ve sorumluluklar dahil, toplumun her alanında, bununla birlikte cinsel özgürlüklerde eşitlik olması gerektiği inancıdır.

Cinsiyet eşitliği fikri; Batılı ülkelerin laik sisteminde kadınların maruz kaldığı zulümden, yoksun olduğu temel vatandaşlık haklarından ve kadının hem entelektüel hem dini olarak erkekten aşağı görüldüğü tarihi tecrübeden doğmuştur. Dahası bu toplumlarda kadınlar evlilikte de birçok adaletsizliğe maruz kalmaktaydılar: kocanın malı olarak görüldüklerinden dolayı servetleri üzerindeki tasarruf hakları kocaya geçirdi, hatta kocanın kötü muamelesi ve sadakatsizliği karşısında bile boşanma talep etmeleri neredeyse imkansızdı, çocukları üzerinde velayet hakları yoktu ve boşanma veya dul kalma durumunda muhtaç bir şekilde ortada bırakılırdılar. Ayrıca, Batı tarihi boyunca geleneksel aile birliği düzenlemesi, erkeğin ailenin reisi olması, kadının ev kadını olması cinsiyetler hakkındaki bozuk anlayıştan kaynaklanmaktaydı. Örneğin erkekler düşünme yetisine ve entelektüel güce sahip, amellerinde ve düşüncelerinde özgür kabl edildiği için ailenin reisi olma ve genel hayatta faal olma yetkisine sahiptiler. Fakat kadınlar, duygusal, mantıksız, pasif, sadece itaat etme ve bağımlılık niteliklerine sahip görüldüklerinden hayatları özel alanla kısıtlıydı. Hatta Voltaire, Rousseau, Diderot ve Montesquieu Batılı laikliğin "aydın düşünürleri" dahi kadının erkekle aynı değere ve akla sahip olabileceğini kabullenememiştirler. Onlara göre kadın; fitratı gereği tam akletme kapasitesinden yoksun, duygusal bir varlık olduğu için kamusal alana yakışmamaktaydı. Kadınları böylesi aşağılayan görüşlerle birlikte, ev kadını ve çocuk yetiştirme rolü de bu toplumlarda değersiz kabul edilmekteydi. Bu işler külfetli ve bayağı kabul edilirken, evin geçimini sağlayan erkek olmak şerefli bir görevdi. Bunun sonucunda Batılı laik devletlerde kadının konumunu yükseltmek, haklarını iyileştirmek ve bu sayısız haksızlıklara son vermek için evlilikte, aile hayatında ve toplumda cinsiyet eşitliği talebi ortaya çıktı.

Ne var ki Batının bu tarihi tecrübesini İslam paylaşmamaktadır. Çünkü daha ilk günden itibaren kadın ve erkeğin değerinin, aklının ve insani doğasının aynı olduğu kabul edilmiştir. Allah Subhanehu ve Teâlâ şöyle buyurmaktadır:

﴿وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا﴾

“Allah size kendi nefislerinizden eşler yarattı...” [Nahl 72] ve şöyle buyurmuştur:

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا﴾

“Kendileri ile huzur bulasınız diye sizin için türünüzden eşler yaratması ve aramızda bir sevgi ve merhamet var etmesi de O’nun (varlığının ve kudretinin) delillerindendir.” [Rum 21] Ve Rasulullah ﷺ şöyle demiştir:

«إِنَّمَا النِّسَاءُ شَقَائِقُ الرِّجَالِ مَا أَكْرَمَهُنَّ إِلَّا كَرِيمٌ وَمَا أَهَانَهُنَّ إِلَّا لَثِيمٌ»

“Kadınlar erkeklerin öteki yarısıdır. Kadınlara ancak asalet ve şeref sahibi kimse değer verir. Onları ancak kötü ve aşağılık kimseler hor görür.” Dahası, İslami nasslarda kadınların da erkeklerin de aynı siyasi, eğitim ve hukuki vatandaşlık hakları koruma altına alınmıştır. Ayrıca kadınlar İslam devletinde siyasi fikirlerini beyan etmek ve yöneticisini seçmek gibi siyasi alan dahil, toplumsal hayatta aktif rol üstlenmeye teşvik edilmiştir.

Üstelik İslam hiçbir zaman kadını kocasının malı olarak görmemiş aksine kendi hukuki haklarını yitirmeden kocasının yoldaşı olarak tanımlamıştır. Aynı zamanda kocaya karısına karşı hüsnü muameleyi emretmiş, kadına boşanma talebinde bulunma hakkını vermiş, çocukları üzerinde velayet hakkı vermiş, miras hakkı, kendi iradesiyle muamelat ve akitlerde bulunma hakkı, bağımsız olarak mahkemede hakkını arama yetkisi, kendi başına mal ve mülkünü idare etme hakkı tanımıştır. Tüm bunların uygulandığına dair tarihten Şer'i mahkeme kayıtları da mevcuttur. Örneğin Osmanlı Hilafeti'nin şer'i sicillerde de görüldüğü gibi; İslami yönetim altında hiç kimse, kocanın dahi, kadının malını izni olmadan satamaz, kiraya veremez ve harcayamaz. Böyle yapanlara karşı kadın mahkemede dava açma yetkisine sahipti ve yapardı da.

Bunların yanı sıra İslam; kadının evin yöneticisi, eş ve anne rolüne büyük değer ve ehemmiyet verir, toplumda statüsünü yüceltir ve görevlerini hakkıyla yerine getirmesi karşılığında ahirette büyük mükafatlar vadetmiştir. Peygamber Efendimiz (sav) kadınlara hitaben şöyle demiştir:

«مَهْنَةٌ إِحْدَاكُنَّ فِي بَيْتِهَا تُدْرِكُ عَمَلَ الْمُجَاهِدِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ»

“Sizden birinizin kendi evinde yapacağı bir iş, mücahitlerin yaptığı cihat sevabını kazandırır.”

جَاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: مَنْ أَحَقُّ النَّاسِ بِحُسْنِ صَحَابَتِي؟
قَالَ: «أُمُّكَ»، قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: «تُمُّ أُمُّكَ»، قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: «تُمُّ أُمُّكَ».

Bir adam Peygamber Efendimiz (sav)'e gelerek: “Ey Allah'ın Resülü! İyi davranıp hoş sohbette bulunmama en çok kim hak sahibidir?” diye sordu. Hz. Peygamber (sav) “Annen!” diye cevap verdi. Adam: “Sonra kim?” dedi, Resûlullah (sav) “Annen!” diye cevap verdi. Adam tekrar: “Sonra kim?” dedi. Resûlullah (sav) yine: “Annen!” diye cevap verdi. Adam tekrar sordu: “Sonra kim?” Resûlullah (sav) bu sefer: “Baban!” diye cevapladı.”

Dolayısıyla, İslam'da cinsiyet eşitliği ve kadın hakları çağrısında bulunan feminist bir hareketi meydana getirecek bir durum olmamıştır.

Kaldı ki kadınların kendi hak ve rollerini kendilerinin belirlemesini savunan cinsiyet eşitliği kavramı İslam'ın fikriyle taban tabana zıttır. Zira İslam'da erkekler de kadınlar da haklarını, rol ve görevlerini cinsiyet eşitliği veya kendi arzu ve menfaatlerine göre değil ancak ve ancak Allah (svt)'nin hükümlerine göre tanımlarlar. Allah (svt) şöyle buyurmuştur:

﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا لِمُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُبِينًا﴾

“Allah ve Resûlü bir işe hüküm verdiği zaman, inanmış bir erkek ve kadına o işi kendi isteklerine göre seçme hakkı yoktur. Her kim Allah ve Resûlüne karşı gelirse, apaçık bir sapıklığa düşmüş olur.” [Ahzab 36]

Buna ilaveten İslam; kadın ve erkeğe aile ve toplumsal hayatta, miras, boşanma, çokevlilik, mehir, karı koca sorumlulukları, kocanın ailesine kavvam olması ve nafakasından sorumlu olması, kadının asli görevinin ev hanımı ve çocuklarının bakıcısı olması görevi gibi belli başlı roller, görevler ve haklar tanımlamıştır. Örneğin Allah (svt) şöyle demektedir:

﴿الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ﴾

“Allah'ın insanlardan bir kısmını diğerlerine üstün kılması sebebiyle ve mallarından harcama yaptıkları için erkekler kadınların yöneticisi ve koruyucusudur.” [Nisa 34] Ve Peygamber Efendimiz (sav) şöyle demiştir:

«كُلُّكُمْ رَاعٍ وَكُلُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ، وَالْأَمِيرُ رَاعٍ، وَالرَّجُلُ رَاعٍ عَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ، وَالْمَرْأَةُ رَاعِيَةٌ عَلَى بَيْتِ زَوْجِهَا وَوَلَدِهِ...»

“Biliniz ki hepiniz çobansiniz ve hepiniz gözettiğinizden sorumlusunuz. Devlet reisi bir muafizdir ve emri altındakilerden sorumludur. Erkek ev halkının üzerinde muafizdir, bütün ev halkından sorumludur. Kadın da kocasının evinin ve çocuklarının gözetleyicisidir...” Böylece kadının evinin hanımı ve çocuklarının yetiştiricisi olması onu istediği takdirde ve evine ve ailesine karşı görevlerini yerine getirdiği müddetçe çalışma hakkına mani değildir. Ayrıca İslam'ın erkeğin evin reisi olmasını emretmesi erkeğin üstünlüğünden veya egemenliğinden değildir. Aksine

kavamlık görevi, eşini ve ailesine koruyup onların ihtiyaçlarını karşılamayı gerektiren ağır bir sorumluluktur. İslam kadın ve erkeğin evlilik ve aile hayatındaki rol, görev ve haklarını tanzim ederken cinsiyet hiyerarşisini gözetmez. Ancak her aile ferdinin ihtiyaçlarını etkin bir şekilde karşılamak ve aile hayatında ahenk temin üzere aile birliğini en etkili şekilde düzenlemektedir. İslam'a göre bir rol diğerinden üstün değildir. Fakat her görev birbirini tamamlamaktadır ve başarılı işleyen bir aile birliği için zaruridir. Ayrıca erkeklere has sorumluluklar kadına verilen sorumluluklardan daha başarılı veya daha üstün bir statüyle alakalı değildir. Aksine dünya ve ahiret başarısı Allah (svt)'nin emrettiği görevleri yerine getirmek için gösterilen çabayla ölçülmektedir. Allah (svt) şöyle buyurmaktadır:

﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنَّىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَاةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾

"Erkek veya kadın, kim mü'min olarak iyi işlerse, elbette ona hoş bir hayat yaşatacağız ve onların mükâfatlarını yapmakta olduklarının en güzeli ile vereceğiz." [Nahl 97]

Dolayısıyla Müslüman kadın başarısını kendini erkekle veya onun haklarıyla ve sorumluluklarıyla kıyaslayarak ölçmez. Fakat Rabbinin (sav) kendisini nasıl gördüğünü düşünerek ve kendisine tayin etmiş olduğu görevlerini yerine getirebildiği oranda değerlendirir. Allah (svt) şöyle buyurmaktadır:

﴿وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ لِّلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا كَتَبْنَا وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا كَتَبْنَا وَأَسْأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا﴾

"Allah'ın, kiminizi kiminize üstün kılmaya vesile yaptığı şeyleri (haset ederek) arzu edip durmayın. Erkeklerle kazandıklarından bir pay vardır. Kadınlara da kazandıklarından bir pay vardır. Allah'tan, O'nun lütfunu isteyin. Şüphesiz Allah, her şeyi hakkıyla bilendir." [Nisa 32]

Son olarak, İslam cinsel özgürlükler kavramını reddeder. "Cinsel Hürriyet": Her birey - kadın veya erkek- arzu ettiği her türlü cinsel ilişkiyi sürdürme hakkına sahiptir ve kadın istediği zaman kürtaj yaptırma hakkına sahiptir fikri laik liberal kültürün ayrılmaz bir parçasıdır. İslam'ın kadın ve erkeğin birbiriyle etkileşimi hakkındaki kesin görüş ve hükümleri herkesçe iyi bilinmektedir: kadın için yüzü ve elleri hariç bütün bedenini örten bir tesettür emretmiştir; kadının namahrem erkekler karşısında süslenmesi; namahrem bir erkek ve kadının halvet oluşacak şekilde başbaşa kalması; İslam Şeriatı'nın tanımlamış olduğu eğitim, tıbbi tedavi ve alış-veriş gibi bir sebebin dışında kadınlarla erkeklerin bir arada bulunması ve evlilik dışında herhangi bir cinsel ilişki haramdır. Tüm bu hüküm ve düzenlemelerin amacı fertlerin iffetini korumak ve dolayısıyla aile birliğinin bütünlüğünü, kadın ve erkeklerin, kadın ve çocukların refahını korumak içindir. Tüm bunlar İslam'da hayati öneme sahiptir. Allah (svt) buyurmaktadır ki:

﴿قُلْ لِّلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوْنَ مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذَٰلِكَ أَرَبَىٰ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ بَرِيْرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ﴾
﴿وَقُلْ لِّلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ﴾

"Mü'min erkeklere söyle, gözlerini haramdan sakınsınlar, ırzlarını korusunlar. Bu davranış onlar için daha nezihdir. Şüphe yok ki, Allah onların yaptıklarından hakkıyla haberdardır. Mü'min kadınlara da söyle, gözlerini haramdan sakınsınlar, ırzlarını korusunlar." [Nur 30-31] İslam zina ve fuhşa ağır cezalar öngörmüştür. Yine annenin hayatını kurtarmak için olmadığı müddetçe, kürtajla bir cana kıymak Allah katında çok büyük bir cürümdür. Allah (svt) şöyle buyurmuştur:

﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ إِمْلَاقٍ نَّحْنُ نَرِزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ﴾

"Meşrû bir hak karşılığı olmadıkça, Allah'ın haram (dokunulmaz) kıldığı canı öldürmeyin." [Enam 151]

Dolayısıyla, cinsiyet eşitliği evrensel bir değer değildir. Aksine İslam kültürüne ve tarihine yabancı olan Batılı laik bir kurgudur. Bu nedenle kültürel olarak nötr bir kavramdır ve ortak hayat vizyonudur gibi yanlış öncüllerle Müslüman toplum ve topluluklara dayatılmamalıdır. Zira bu hakikate hakarettir ■

Pekin Konferansı Hadaratlar Çatışmasının Ayrılmaz Bir Parçasıdır Kadınla Erkek Arasında Çatışma Yoktur

Rana Mustafa

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi Üyesi
LÜBNAN

(Tercüme)

Batı, İslami değerler manzumesi ile çatışan insanlık dışı değerlerinin manzumesini küreselleştirmek amacıyla çok sayıda uluslararası sözleşme ve antlaşmalar yoluyla şekillendirmiştir. Bunları özellikle Birleşmiş Milletler Örgütü ve ona bağlı kurumlarının koruması altında İslam dünyasına empoze etmiştir. Yapılan bu tür anlaşmalar ve konferanslar yoluyla özellikle içtimai nizamla ilgili İslam'ın kavramlarının ve şeri hükümlerin vurulması amaçlanmaktadır. Bu, "toplumun çekirdeği" olan Müslüman ailede "yaratıcı kaosu" sağlamak içindir. Müslüman aile, bu anlaşmalar ve sözleşmelerle her yönden ve eğilimden tüm aldatma yöntemleri ile hatta kavramların ve terimlerin içeriklerinin karıştırılmasındaki sahtekarlıklarla kuşatılmıştır.

İşte altıncı turunda, cinsiyet eşitliği ve kadının güçlendirilmesi ile ilgili küresel politikalar için ana belge ve uluslararası referans haline gelen Pekin+25 konferansı, bu kapsamlı savaşın ön saflarında yer almaktadır ve kâfir Batı'nın önceki konferanslarındaki önerilerinin uygulanmasını garantilemeye çalışmaktadır. Bu konferansların başlangıcı 1975 yılında yapılan kadınların statüsü ile ilgili ilk küresel planın kabul edildiği Mexico City Kadın Konferansı'dır. 1975 CEDAW Konferansı aracılığıyla, hepsi İslam dinine saldıran otuz madde içeren bir anlaşma çıkmıştır. Sonra 1980'de Kopenhag Kadın Konferansı, 1985'te Nairobi Konferansı ve 1994'te Kahire'de düzenlenen Nüfus ve Kalkınma Konferansı. Bu konferans, raporunda doğum kontrolü dahil cinsel ve üreme sağlığı hizmetlerine erişim imkanı sağlanması çağrısında bulunmuştur. Bu konferansların sonucusu ise, 1995 yılında Eşitlik, Kalkınma ve Barış başlığı altında düzenlenen Pekin Konferansı'dır. Her akli başında ve basiret sahibi kişi için şu sabit olmuştur; bunların hepsi cinsiyet eşitliği sağlama kisvesi altında, kadını ve Müslüman aileyi yozlaştırmaya, insanlar arasında ahlaki çöküntünün, rezilliğin, yozlaşmanın yayılmasına çalışmaktadır.

Pek çok uluslararası konferans ve belge gibi, Pekin Eylem ve Belge Platformu, toplumun temellerini bozmak ve sabitelerine vurmak için zihinleri, fikirleri ve kavramları programlamayı amaçlayan öğeleri içermektedir. Nitekim Batılılar cinsiyet eşitliği çağrısında bulundular, kötü niyetli oklarını kadına yönelttiler, bu eşitliği destekleyen ve iddia ettikleri erkek egemenliğinden kurtaran terimler ve sloganlar ile kadını boş beklentiler ve zanlar peşine düşürdüler. Bunu kadını tüm İslam dünyasında içtimai nizamın dinamiklerini koruyan mahremiyetten uzaklaştırmak için yaptılar.

Belge, ayrıntılı olarak cinsiyet, eşcinsellik, din ve birçok fikirden bahsetmektedir. En önemlileri şunlardır:

* Bir kişinin cinsel kimliğini erkeklikten kadınlığa veya tam tersine değiştirme hakkını empoze etmek. Bunun sonucu; eşcinsellerin, lezbiyenlerin ve transseksüellerin resmi olarak tanınması ve evlenme hakları ve anormal varlıklarının bir aile olarak tanınması ve evlatlık edinmeleri ya da taşıyıcı annelerden rahim kiralamaları yoluyla çocuk sahibi olmaları dahil olmak üzere eşcinsellik haklarının insan hakları içine dahil edilmesidir.

* Kadınların ve kızların, her yaşta istediği kişi ile güvenli bir cinsel yaşamdan yararlanma hakkı. Bu yararlanmanın, sonuçlarının iyi olması için kendilerine nasihat etmekle birlikte, yasal veya tanınmış evlilik çerçevesinde yer alması gerekli değildir. (Dördüncü Bölüm, Madde 91 - 105)

* Hükümetleri, yaşamlarındaki cinsel yönü olumlu ve sorumlu bir şekilde ele alabilmeleri için ergen erkeklerin ve kadınların aydınlanma ve hizmet ihtiyaçlarını karşılamaya özen göstermeleri. (Madde 267) Zira imza sahibi devletler, cinsel olarak aktif ergenlere, medya ve eğitim yoluyla çocuklara ve ergenlere yönelik cinsel eğitime bakmak ve hamilelikten veya özellikle AIDS yoluyla cinsel yolla bulaşan hastalıklardan kaçınmak için eğitmekle yükümlüdürler.

* Hamile gençlere, hamileliğin zina yoluyla gerçekleşme şeklini suçlamadan veya kınamadan eğitimlerine devam etme hakkı verilmesi. (Madde 80 (g) ve 83 (s)) Zina yoluyla hamile kalan kadın kürtaj veya hamileliğin devam ettirilmesi arasında seçim yapma hakkına sahiptir. Sosyal Bakım Birimini de o kadına ve yeni doğan çocuğuna bakmakla sorumlu kılmaktadır.

* Hayatının çeşitli bölgelerindeki kadına engel olduğu için erken evliliği suç saymak. (Madde 41, 72, 95, 108) Bunun sonucu; genç erkekler ve kadınlar için evlilik yaşını yükseltme zorunluluğu getirilmelidir.

* Bu belge evlilik dışındaki ilişkileri de hukuki ilişki olarak kabul etmekle birlikte evliliği kadının özgürlüğünü kısıtladığı ve topluma katkısını engellediği gerekçesiyle kadına karşı haksızlık olarak kabul eder. "Karı – koca" kelimesini kullanmamıştır. Bunun yerine, herhangi bir ikili ilişkinin (erkekle erkek veya kadınla kadın) tanınmasını meşrulaştıran veya yasal veya geleneksel evlilik dışında gerçekleşen ilişkiyi meşrulaştıran "partner" veya "ikili" ifadesini kullanmıştır. Madde 29'da şöyle demektedir: "Farklı kültürel, politik ve sosyal sistemlerde çeşitli aile biçimleri mevcuttur." diyerek

* Homoseksüel aileleri tasvip ve teşvik etmektedir. * Belgede her "ebeveyn" kelimesi kullanıldığında, ardından "veya yasal vasi" ifadesi de geçmektedir. (Madde 107e, 259, 267)

* Belgenin dine karşı tutumuna gelince; dini kadının önündeki engellerden biri olarak görmektedir. - (Madde 46, 80a, 80f, 95) Örneğin Madde 232'de şöyle vurgulanmaktadır: "Kadınların ve erkeklerin bütün insan haklarını ve temel özgürlüklerini. Irk, renk, cinsiyet, dil, din, [...] hiçbir ayırım yapılmaksızın bütünüyle ve eşit kullanmalarını yaygınlaştırmaya ve korumaya öncelik vermek..." Bu aynı zamanda evde, işyerinde ve ulusal ve uluslararası toplumlarda kadınlar ve erkekler arasında yetki ve sorumluluk paylaşımı ilkesinin onanması anlamına gelmektedir.

Toplumlarımızın yapısına vurması için planlanan şeyin, cinsiyet eşitliğini sağlamak yolunda şüpheli taleplerin ve sosyal hayatın yozlaştırılması ve sekülerleştirilmesi sürecinin sona ereceği belirli bir tavanı yoktur. Son zamanlarda, bu tür şüpheli anlaşmalar, özellikle Sudan'da olduğu gibi kadın işleriyle ilgili bakanlıkların dikkatinin odaklandığı CEDAW Anlaşması açısından; Tunus, Filistin, Sudan, Arap Körfezi bölgesi ve şartları onaylayan diğer ülkeler gibi İslam dünyasının bazı ülkelerinde neler oluyor? Zira Çalışma ve Sosyal Gelişim Bakanı Lina El-Şeyh, Sudan'ın her alanda kadınların haklarını garanti eden tüm anlaşmaları imzalayacağını ve bakanlıktaki varlığının tüm feminist hareketleri ve taleplerini desteklemek için bir fırsat olduğunu söylemiştir. Ayrıca, özgürlükleri kısıtlayan yasaların ve mevzuatın durdurulmasının, geçiş hükümetinin en önemli önceliklerinden biri olduğunu vurgulamıştır. (Sudan Tribune, Hartum, 17 Ekim 2019). Bu adım, CEDAW Anlaşmasını ve Nairobi Kadının İlerlemesi için İleriye Dönük Konferansının stratejilerini destekleyen Pekin Eylem Platformu'nun Yedinci Bölümü ile aynı doğrultuda gelmiştir. Bu, Ekonomik ve Sosyal Konsey ile Genel Kurul tarafından önümüzdeki beş yıl içinde gerçekleştirilecek temel bir dizi öncelikli eylemi belirlemek için alınan ilgili kararlara ek olarak meydana gelmiştir.

Buna başlamak için, Kadına Karşı Her Türlü Ayrımcılığın Önlenmesi Sözleşmesi'nin çeşitli gündemlerini piyasaya sürmek ve çekinceleri kaldırmak prosedürü, İslam dünyasında kişisel statü yasaları ve toplumsal kültürler ile çatışmasına rağmen CEDAW'ın kabul edilmesi, Pekin Beyannamesi ve Eylem Platformu'nun (Madde 9) uyarınca hükümlerini uygulamak gerekmektedir. (Devletlerin görevi, kendi politik, ekonomik ve kültürel sistemleri ne olursa olsun bütün insan haklarını ve temel özgürlükleri yaymak ve korumak olmalıdır.)

- Örneğin Tunus'ta, 23/11/2018 tarihinde, mirasta kadına ve erkeğe eşit pay veren bir yasa onaylanmıştır. Bu yasada Allah'ın ayetlerine açık bir meydan okuma bulunmaktadır. Bugün Tunus'taki kadın, bu yasaya göre, Allah'ın kendisi için farz kıldığı paydan daha az miras alıyor durumdadır! Evet, bu saf insanlar, İslam hukukunda kadınların farklı oranlarda miras aldığı otuz dört mirası vakası olduğunu bilmiyorlar. Yaklaşık on bir durumda, kadın erkekle aynı oranda miras almaktadır. Diğer on dört durumda, kadın erkekten daha fazla miras almaktadır. Beş durumda, kadın erkeği hacb etmektedir / mirastan mahrum kılmaktadır ve mirasın tamamını almaktadır. Sadece dört durumda, erkeğin miras payı iki kadının miras payı kadardır...

Bu anlaşmalar Filistin'de olduğu gibi; iffet, erdem ve saflık halkının çoğunluğu ile ve rezillikten, fahişelikten, onların savunucularından, araçlarından ve onlara yardım eden herkesten nefret edenler ile de çatışmaktadır. Zira Filistin'in hür kadınlarından kalabalık bir topluluk (3 binden fazla) Al-Harbawi Mahkemesi'nde CEDAW anlaşmasını kınamıştır ve çöküşünü ve tüm programlarını reddetmesini istemiştir. Tunus'ta da aynı şekilde olmuştur. Zira hür kadınlar, bu BM antlaşma ve sözleşmelerinin uygulanması sonucunda Müslüman kadına ve Müslüman aileye yönelik şiddetli saldırıyı kınayan birçok duruşta bulunmuştur.

Laik Batılı kavrama göre Müslüman ailenin yozlaştırılmasına büyük yoğunlaşma, Müslüman kadının özgürleşmesi ve bu insanlık dışı sisteme göre iddia ettikleri hakları elde etmesi peşinde koşma; Müslüman ülkelerin çoğunda hain uşak hükümetlerin kolaylaştırması, desteği ve şüpheli programları ve faaliyetlerinde insan ve kadın hakları örgütlerini serbest bırakması ile ivme kazanmıştır. Ayrıca yönlendirilmiş medya da vakıanın yalanladığı ve Allah'ın kutsal Kitabının çürüttüğü sudan bahanelerle ve çürük deliller kisvesi altında yüce İslâm ile çelişerek Allah'a düşmanlıkla ukalaca meydan okuyan yasalara ve yasamaya güçlü destek vermektedir. Bu yasalar ve onları destekleyen gerekçelerden bazıları şunlardır:

- Kadının doğurganlık sağlığı ve güvenliği sloganı altında aile üyelerinin boyutunu ve sayısını azaltmak için doğum kontrol programlarının yaygınlaştırılması,
- Yasaklamak için, kadına karşı işlenen bir zulüm olduğu ve kadının hakkının zorbaca çiğnendiği sloganı altında çok eşliliğe karşı mücadele etmek,
- Kadın üzerinde erkeğin yönetimi ve hegemonyasını engellemek ve kadının benliğini ve bağımsız kişiliğini gerçekleştirmek sloganı altında "kavvâme / koruyucu yöneticilik" kavramına karşı mücadele etmek,
- Yüksek boşanma oranları sorununu çözmek motivasyonu ve ayrıca ekonomik-zira erken yaşta evlilik Müslüman kadının üretime katkı sağlamamasına yol açmaktadır - motivasyonla erken yaşta evliliğin suç sayılması. Endonezya hükümetine göre, erken yaşta evlilik hükümetin sürdürülebilir kalkınma planlarını aksatabilir ve ekonomik büyümeyi engelleyebilir. (Compass, Temmuz 2016).
- Namus cinayetlerini azaltmak ve kadına yönelik şiddetin karşısında durmak bahanesiyle bazı yasaları kaldırmak için içtimai nizamın bazı hükümlerine saldırmak,

Bu çürük gerekçeleri ve delilleri kullanmak, Şeri hükümleri karalamayı ve bu hükümlerin kadın haklarını tanımadığını göstermeyi amaçlayan bir eylemdir. Ayrıca, bu abartılı ve sahte sloganlar ve diğer saptırtıcı yalanlar insanları aldatmak içindir. Aynı şekilde kişisel statü kanunlarında yapılan değişikliğin, Birleşmiş Milletlerin istekleri ile uyumlu olduğu ve Pekin Konferansı Eylem Platformu hükümleri doğrultusunda gerçekleştiği gerçeğini insanlardan gizlemek içindir.

Bunun dışında, bu gerekçeler ve sloganlar vakıa ile çarpışmaktadır:

- Örneğin, Arap dünyasının çeşitli bölgelerinde, özellikle Mısır, Ürdün ve Arap Körfezi ülkelerinde boşanma oranları artmaktadır. Nitekim ilk sırada yer almıştır. Zira Ürdün'de % 85'e ulaşana kadar artmıştır ve boşanma oranının çoğu (20-40) yaş grubundadır. Cezayir'de boşanmaların % 80'i, eşlerin evlilik ve aile oluşumu hakkındaki yanlış zihniyetinden dolayı evliliğin ilk aylarında meydana gelmektedir. Tunus'ta ise; günlük boşanma sayısı 41'e ulaşmıştır. Nitekim Tunus mahkemeleri 2015 yılında yaklaşık 14.982 boşanma kararı yayınlamıştır. Birçok boşanma davasında gördüğümüz şey, boşanmaların kaynağının erken evlilik olmadığı, aksine birçok nedenlerin var olduğudur. Bunlardan bazıları şudur; geçim sıkıntısına, konut, kıyafet ve masraflar da dâhil olmak üzere yaşamın gereksinimlerini karşılamada imkânların kıtlığına yol açan Kapitalizmin dayattığı yaşam koşullarına ilave olarak genç kızların yanlış eğitimidir.

Namus cinayeti oranlarına ve kadınların şiddete maruz kalmaları vakalarına gelince, onlar da artmaktadır. Örneğin Türkiye'de, 2012 yılında kabul edilen Ailenin Korunması ve Kadına Yönelik Şiddetin Önlenmesi Kanunu'na ve Avrupa Konseyi'nin Aile İçi Şiddetin Önlenmesine dair İstanbul Sözleşmesi'ni Türkiye'nin 2011 yılında onaylamasına rağmen, kadınların şiddete ve cinayete maruz kalması yıldan yıla artmıştır. Nitekim Hürriyet Daily News gazetesi, Mayıs 2019'da Türk mahkemelerinin son 27 ay içinde aile içi şiddet mağdurlarını korumak için 856.020 emir verdiğini bildirmiştir. Kadına karşı şiddet olgusunun yayılması, Allah'ın hükümlerinden değil de feminist cemiyetlerin kadın ve erkek arasında oluşturduğu düşmanlık atmosferinden kaynaklanmaktadır. Ayrıca uluslararası sözleşmelerin hükümlerinin, kadın ve erkek arasındaki hayatı bir çatışma, zulüm ve baskı ilişkisi olarak görmesidir. İşte bu zulmü kaldırmak için çalışan da bunlar olmaktadır!

- Babanın çocukları üzerindeki velayetinin / koruma ve terbiye etme yetkisinin kaldırılmasına gelince, bu hususta sizi Batılı yazar David Bobino'nun "Babasız Yaşam" kitabında yazdıkları ile baş başa bırakacağız: "Ailenin içinde bir babanın bulunmaması; birçok ciddi sorun, etik dışı davranış, olgunluk yaşından önce cinsel ilişkide bulunmak, evlilik dışı genç doğumlar, depresyon ve uyuşturucu kullanımının arkasındaki temel itici güçtür." İslam dünyasındaki ailelerimiz için istedikleri şey işte budur ve bu, toplumlarını kendisinden sakındırdıkları hususun aynısıdır!!

Bu, kötü niyetli antlaşmaların ve sözleşmelerin nasıl uygulanacağı ile kadınların karşılaştığı sorunların ölçeğinin azaltılması arasındaki çelişkilere ilişkin örneklerin oluşturduğu buzdağının sadece görünen bir kısmıdır. Zira bunların kadının normal hayatı ile ilgisi olmadığı da kanıtlanmıştır. Bunun nedeni, kadının yaşam kalitesinin cinsiyet eşitliğini savunarak iyileştirilebileceğine inanmalarıdır. Bu; kusurlu, aciz ve yanlış bir inançtır. Kadınların sorunlarının arkasındaki saklı gerçek nedenleri görmezden gelmektedir. Halbuki bu sorunlar; yozlaşmış kapitalist hadarata ait beşeri sistemlerin, fikirlerin ve ilkelerinin benimsenmesi ve uygulanmasının sonuçlarıdır.

İslam Şeriatının içtimai nizamla ilgili hükümlerinde değişiklikler yoktur. – Bu Şeri hükümler; yaklaşık 13 yüzyıl boyunca aile ve toplum için onurlu yaşam sağlamıştır, kadını onurlu kılmış ve onurunu korumuştur. - Kadının durumunu kim değiştirecek, kim ona çözümler bulacak ve zulmü ondan kaldıracaktır? Bunu gerçekleştirecek olan; liberal demokratik değerlerin ve dünyadaki milyonlarca kadın için sefalet dışında bir şey başaramayan laik sistemin ortadan kaldırılmasıdır. Asıl tehlike, İslam Şeriatının hükümlerinde kesinlikle mevcut değildir, ancak asıl tehlike sadece ikiyüzlü ve suçlu kapitalist sistemde vardır. Çünkü bu kapitalist nizam; kâr, reklam ve propaganda uğruna kadınların sömürülmesine izin vermektedir, tecavüz ve taciz, zina gibi diğer cinsel suçların salgınına neden olan cinsel özgürlüklerin hoş karşılanmasına da izin vermektedir.

İslam'daki içtimai nizam, kadın ve erkek arasında bir ayırım ya da eşitliğin olmadığı fakat her birisi için ilahi hükümlerin var olduğu gerçeğine dayanmaktadır. Zira biyolojik yaratılışlarındaki farklılıklar nedeniyle erkeklere özel hükümler ve kadınlara özel hükümler vardır. Bu hükümler, erkek ve kadın eşlerin yaratıcısı tarafından

﴿أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾ verilmiştir

“Yaratan bilmez mi? Her şeyin iç yüzünü, en ince ayrıntısıyla bilen O’dur.” [Mülk 14] Bu iki cinsin eşitliği kavramı nereden geldi ve biz bunu nasıl kabul edebiliriz?!

İslam kadını onurlandırmıştır ve onu bir yüksek dereceye yerleştirmiştir. Allahu Teala şöyle demiştir:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَجِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرْتُوا النِّسَاءَ كَرِهًا وَلَا تَعْضَلُوهُنَّ لِتَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَا آتَيْنَهُنَّ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُبَيَّنَةٍ وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا﴾

“Ey iman edenler! Kadınlara zorla mirasçı olmaya kalkışmanız helal değildir. Apaçık olan 'çirkin bir hayâsızlık' yapmadıkları sürece, onlara verdiklerinizin bir kısmını gidermeniz (almanız) için onlara baskı yapmanız da (helal değildir.) Onlarla güzellikle (örfe göre ve ma'ruf üzere) geçinin. Şayet onlardan hoşlanmadınızsa, belki, bir şey hoşunuza gitmez, ama Allah onda çok hayır kılar.” [Nisa 19].

Rasulullah (sav) buyurdular:

«اسْتَوْصُوا بِالنِّسَاءِ خَيْرًا»

“Kadınlara iyi niyetli olunuz / özen gösteriniz.” (Buhari, Müslim)” (Buhari and Muslim). Ve yine şöyle buyurdular:

«لَا تَضْرِبُوا إِمَاءَ اللَّهِ» “Allah'ın hanım kullarına vurmayın!” (İbn Mâce) şöyle buyurdu:

«أَكْمَلُ الْمُؤْمِنِينَ إِيمَانًا أَحْسَنُهُمْ خُلُقًا وَخَيْرُكُمْ خَيْرُكُمْ لِنِسَائِهِمْ»

“Mü'minlerin imân bakımından en mükemmeli, ahlakı en iyi olanıdır. Hayırlınız, kadınlarına karşı hayırlı olanlardır.” (Tirmizi)

Ayrıca kız ya da eş ya da kız kardeş ya da anne olsun, hayatı boyunca kadının üzerinde erkeğe velayet hakkı vermiştir. Böylece kadın, yaşam lokması uğruna sokaklara çıkmak için bir güne ihtiyaç duymaz. Çünkü erkekler onların üzerinde kavvâmedir / koruyucu yöneticidir. Burada “erkekler” tabiri geneldir ve babayı, erkek kardeşi ve kocayı kapsamaktadır. Buradaki “kavvâme”; otoriterlik veya diktatörlük değildir, fakat bakım, nafaka ve koruyucu gözetim “kavvâme”sidir. Allahu Teala şöyle buyurmuştur:

﴿الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ فَالصَّالِحَاتُ قَانِتَاتٌ حَافِظَاتٌ لِنَفْسِهِنَّ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ﴾

“Allah'ın insanlardan bir kısmını diğerlerine üstün kılması sebebiyle ve mallarından harcama yaptıkları için erkekler kadınların üzerinde kavvâmedir / yöneticisi ve koruyucudur. Onun için sâliha kadınlar itaatkârdır. Allah'ın kendilerini korumasına karşılık gizliyi (kimse görmese de namuslarını) koruyucudurlar.” [Nisa 34]. Nafaka temin etmeyi, sadece erkeğe farz kılmasıdır ve kadına farz kılmamıştır.

Bu Şeri hükümlerin ve diğer hükümlerin yüksek hedeflerine ancak İslam akidesine dayanan, İslam Şeriatının tüm hükümlerini kapsamlı bir şekilde uygulayan bir devlet aracılığıyla ulaşılabilir. Bu devlet, Nübüvvet metodu üzerinde yürüyen Hilafet Devletidir. Hilafet devleti, ailenin birliğini korurken, iki cins arasında işbirliğini sağlayan erkekle

kadın arasındaki ilişkiye doğru bir bakışa göre toplumu tanzim edecektir. Bu tanzim ediş, Allah'ın hükümlerinden kaynaklanan bir anayasaya uygun olacaktır. Çünkü sadece Allah, erkeklerin ve kadınların işlerini, haklarını ve görevlerini, ailenin ve tüm üyelerinin birliği için mutluluk ve başarı sağlayacak şekilde tanzim etmenin en iyi yolunu bilendir. O, âlim / her şeyi hakkıyla bilen ve hakîm / her şeyi hikmetle yapandır. Allah Subhanehü ve Teâlâ şöyle demektedir: Yüce Rabbimiz buyuruyor ki:

﴿إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾

“Aralarında hükmetmesi için, Allah'a ve elçisine çağrıldıkları zaman mü'min olanların sözü: 'İşittik ve itaat ettik' demeleridir. İşte kurtuluşa erenler bunlardır.” [Nur 51]

Hilâfet Devleti, suçları hızlı bir şekilde ele almak için etkili bir yargı sistemi uygulayacaktır, böylece kadınlar onur ve haklarının ihlalden dolayı hızlı ve kolay bir şekilde adalet arayabileceklerdir.

﴿وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً﴾

“İffetli kadınlara zina suçu atan sonra dört şahit getiremeyenlere seksen kamçı vurun.” [An-Nur: 4].

* Hilâfet Devleti, kadına kaba davranan ya da hatta onurunu kaybetmekle tehdit eden yabancı güçlere karşı ordularını seferber etmek de dahil olmak üzere, kadınlarının haysiyetini korumak için kapsamlı adımlar atacaktır. Çünkü kadının onurunu korumanın İslam'da yüce bir yeri vardır.

* Hilâfet Devleti, siyasal, eğitimsel ve medya sistemlerini ve bunun yanında kendisine sunulan diğer tüm araçları kadına saygılı bakışı geliştirmek için kullanacaktır.

- “Kadında asıl olan anne ve ev hanımı olmasıdır. Kadın, korunması gereken bir nâmustur.” (Madde 112, Hilâfet Devleti için Hizb'ut-Tahrir'in Anayasa Tasarısı).

- “Her erkek ve kadın, ahlâkî tehlike içeren veya toplumu ifsat edici iş yapmaktan men edilir.” (Madde 119, Hilâfet Devleti için Hizb'ut-Tahrir'in Anayasa Tasarısı).

- “Asıl olan; erkeklerin kadınlardan ayrılmasıdır. Hacc ve alışveriş gibi Şeriat'ın müsaade ettiği bir ihtiyaç ve kendisi için toplantı yapılmasına müsaade ettiği ihtiyaç haricinde bir arada bulunmamalarıdır.” (Madde 113, Hilâfet Devleti için Hizb'ut-Tahrir'in Anayasa Tasarısı).

- “Mahrem olmayan biriyle halvet men edilir. Yabancılar önünde teberrüc ve avretin açılması da men edilir.” (Madde 118, Hilâfet Devleti için Hizb'ut-Tahrir'in Anayasa Tasarısı).

- “Evlilik hayatı huzur hayatıdır. İki eş (karı koca) arasındaki yaşam dostluk yaşamıdır. Erkeğin karısı üzerindeki kavvâmeti, riâyet (koruma ve gözetim) kavvâmetidir, yönetim kavvâmeti değildir.” (Madde 120, Hilâfet Devleti için Hizb'ut-Tahrir'in Anayasa Tasarısı)

Ve işte bizim rolümüz; İslam'ın hükümlerini hayatlarımızda ve toplumumuzda tatbik etmek ve tüm Şeri hükümleri uygulamak için çalışmalıyız. Yapmamız gereken öncelikle; bağlılık ve takvada en iyi meyvelerini vermesi için nefislere iman çekirdeğini dikmemizdir. Ayrıca küfrün fikirlerini ve kirlerini nefislerimizden ve zihinlerimizden söküp atmamız, sahteliklerini ve parlıtlarını kendimizden uzaklaştırmamız. İslam'ı karalamakla ilgili sömürgecilerin planlarını boşa çıkarmak ve tuzaklarını kendilerine çevirmek için çaba sarf etmeliyiz. Kesinleşmiş kararda sadık ve niyette samimi olduğumuzda, Allah'ın izni ile bunu yapabiliriz. Çünkü biz, şüphesiz Allahu Teala'nın, “Mü'minlerin canlarını ve mallarını, kendilerine vereceği cennet karşılığında satın almış” olduğuna inanan, Allah yolunda kurban olmaya namzet fedakar bir ümmetiz. Biliniz ki; İşin sonunda galibiyet ve zafer, kendisini takip eden herkese mutluluk ve güvence sebebi olmuş ve olacak doğru, ilahi, Şeri kavramlara sahip olan İslâm hadaratıdır. Bütün bunlar yeniden başlamanızı gerektirmektedir. Zira bu ümmetin sonu ancak evvelinin düzeldiği hususla düzeler.

Ümmetimiz; hadarat, hidayet ve nur sahibidir. Allahu Teala şöyle buyurmuştur:

﴿قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ * يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُم مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾

﴿بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾

“İşte size Allah'tan bir nur ve apaçık bir kitap (Kur'an) gelmiştir. Allah, rızasına uyanları bununla (Kur'an ile) kurtuluş yollarına ulaştırır ve onları kendi izniyle karanlıklardan nura çıkarır. Onları dosdoğru yola yöneltip-iletir.” [Maide 15-16] ■

PEKİN EYLEM PROGRAMI VE SÜRDÜRÜLEBİLİR KALKINMAYA YÖNELİK KÜRESEL PROGRAM İLE TÜM İNSANLIK GERİ KALACAK!!

Dorra Baccouche

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi Üyesi

TUNUS Vilayeti

(Tercüme)

Birleşmiş Milletler; Eylül 2015'te (2016-2030) "Dünyamızı Dönüştürmek" başlığı altında ve 193 ülke tarafından da kabul edilen, sadece gelişmekte olan ülkelere odaklanan, daha çok yoksulluk ve açlıkla mücadele, cinsiyet eşitliğini teşvik etme, sağlık ve umumi temel eğitimi temin etme, çevre ve küresel ortaklıkları teşvik etme esaslı çerçevesinde sekiz tane "Binyıl Kalkınma Hedefleri (2000-2015)" izlemek üzere Sürdürülebilir Kalkınma Amaçları'nı (veya Sürdürülebilir Kalkınma Hedefleri) kabul etmiştir. Yoksulluk ve açlığın ortadan kaldırılması, sağlık, eğitim, cinsiyet eşitliğinin sağlanması, temiz su, yenilenebilir enerji, iyi çalışma, ekonominin büyümesi, sanayi ve inovasyon, eşitsizlikleri azaltmak, sürdürülebilir toplumlar inşa etmek, tüketimi rasyonalize etmek, iklim, su yaşamı, toprak ve barış için çalışmak ve hedeflere ulaşmak için ortaklıkları teşvik etmek gibi, 17 hedeften oluşan "Sürdürülebilir Kalkınma için 2030 Gündemi", dünyadaki tüm gelişmiş ve gelişmekte olan ülkelere uygulanmıştır. Ayrıca Beş temel alana odaklanmaktadır: insanlar, dünya, refah, barış ve ortaklık. Yine sürdürülebilir kalkınmanın ekonomik büyüme, sosyal entegrasyon ve çevre koruma şeklindeki üç boyutunu kapsayan 169 hedef ve bu küresel sürdürülebilir kalkınma programının ilerlemesi ile amaç ve hedeflerini ölçmek üzere yaklaşık 230 endeks belirlenmiştir.

2030'un Yaygınlık Kazanması:

Sürdürülebilir kalkınma hedefleri (SKH) kanunen bağlayıcı olmasalar da, 2030 gündemi, nitel bir değişim, bir değişim projesi ve tüm ülkeler ve tüm aktörler tarafından kabul edilecek küresel bir yol haritası olarak sunulmuştur. 2030, Tunus'un Beş Yıllık Kalkınma Planı veya ulusal stratejiler gibi, Sürdürülebilir Kalkınma Stratejisi gibi, -Mısır Vizyonu 2030- BAE Ekonomik, Çevresel ve Endüstriyel Vizyonu 2030 veya Bahreyn'de Gençlik Şehri 2030 gibi programlar veya projeler veya farklı ülkelerdeki politikalar veya kanuni düzenlemeler- tüm kalkınma planları için bir referans yılı haline gelmiştir. Bu konu, 2030 yılına kadar sağlık, hizmetler, tarım, deniz balıkçılığı, imalat, ticaret gibi devletlerin yaygın yolsuzluklar gölgesinde, bu alanlarda ileriye dönük bir görüş sunmaktan bile aciz kaldıkları dönemde, farklı sektörlerin vizyonlarını görselleştirmeye yönelik raporların satırları arasında yer almaktadır. Üstelik bu raporları hazırlaması istenenlerin çoğu bile, 2030 yılının tavan seçilmesinin bir anlamı olduğunu, kalkınma projeleri veya bütçe desteği çerçevesinde bağışçı ülkelere gelen bağış ve yardımların şartlı olduğunu, kadınları teşvik mekanizmalarının geliştirilmesi ve toplumsal cinsiyet hakkında eğitim verilmesi için teknik destek sağlanmasının ve bunların da kamu bütçelerinin hazırlanmasına dahil edilmesinin hesaplandığını idrak edemiyorlar.

Cinsiyet Eşitliği Ve Sürdürülebilir Kalkınma Pekin'in Uluslararası Gündeminde

Sürdürülebilir kalkınmanın tanımının yaygınlaşmasını sağlayan en önemli husus, Uluslararası Çevre ve Kalkınma Komitesi tarafından 1987 yılında yayınlanan "Ortak Geleceğimiz" başlıklı Bruntland raporudur: "Sürdürülebilir kalkınma, gelecek nesillerin ihtiyaçlarını karşılama kapasitesinden ödün vermeden veya zarar vermeden mevcut neslin ihtiyaçlarına hitap eden bir gelişmedir." Bu terimle karşılaştığında zihnimizde canlanan neredeyse budur, ancak cinsiyet eşitliği konusuyla bağlantısı dolaylıdır. Kadın sorunu ve cinsiyet eşitliği mücadelesi, Pekin Eylem Programınının 12 yerinde açıkça kendini göstermesine rağmen, bu metnin geri kalanında da gösterildiği gibi Sürdürülebilir Kalkınma Planı konusunda ancak saptırıcı olduğunu görürüz. Özellikle de tek bir hedefi gerçekleştirmek için hazırlanmıştır. O da "cinsiyet eşitliğinin sağlanması ile tüm kadın ve kız çocuklarının güçlendirilmesi"nin amaçlandığı beşinci hedeftir. Genel bir hedef olarak da "eşitsizliklerin önlenmesi" hakkındaki onuncu hedeftir. Zira ilk bakışta "Sürdürülebilir Kalkınma İçin Küresel

Program'ın tam cinsiyet eşitliği gerçekleştirmenin ana eksenini olduğu aklı gelmez. Ancak yakından inceleyen kimse, bu planın felsefesinin, her alandaki katılımlarını etkinleştirmek üzere, tüm potansiyel güçlerini kullanmaları doğrultusunda erkeklerin sahip olduğu haklardan yararlandırma şeklindeki Pekin Belgesinin benimsedikleriyle aynı temele dayandığını fark eder. Bunun için de Birleşmiş Milletler ve organlarının "toplumsal cinsiyet" yaklaşımını, tüm kalkınma hedeflerine entegre etmeye istekli olduklarını görürüz. Zira BM'ye göre "Kadınlar, bu hedeflerin çoğuyla doğrudan ya da dolaylı olarak kesişen ve onlarla iç içe olan, böylece tüm sektörlerin çıkarlarına ve politikalarına odaklandığı bir unsurdur. Bu nedenle, kadınların çeşitli alanlardaki erkeklerle fırsat eşitliği sorunları ele alınmadıkça sürdürülebilir kalkınma sağlanamaz. Öyleyse Gündem 2030'daki cinsiyet eşitliğini sağlama hakkındaki beşinci hedef, sadece ayrı bir hedef değil, aynı zamanda tüm sektörler için kritik ve kapsayıcı bir kalkınma gereksinimidir."

Bu bağlamda, Pekin Eylem Programı ve Sürdürülebilir Kalkınma Gündem 2030'un başarısı kadınların güçlendirilmesi ve cinsiyet eşitliğine bağlı olacaktır.

"Sürdürülebilir Kalkınma ancak kadın ve erkeklerin her biri eşit olduklarında var olacaktır. Kadın hakları, ancak yeryüzünü koruma ve tüm insanların onurlu ve saygın yaşamalarını sağlama çabalarının daha geniş bir parçası olursa, gerçek olacaktır." (2010 Sürdürülebilir Kalkınma Gündemi Cinsiyet Eşitliği Raporu'ndan 2030).

Böylece, bir ülkenin sürdürülebilir kalkınma planının başarısı, o bölgedeki cinsiyet eşitliğinin maruz kaldığı boşlukların azaltılması ve kapatılmasında kaydedilen ilerlemeye bağlıdır. İşte bu sebeple diğer kalkınma hedefleri örtüsü altında beşinci hedefi uygulamaları için, yerel yasalarla kalkınma planlarını bu amaçla uyumlu hale getirip, gerekli önlemleri almaları ve sivil toplum kuruluşlarının etkin ortaklığı ile hesap verebilirlik, izleme ve takip uygulamaları için mekanizmalar geliştirip, uluslararası kuruluşlarla diyalog mekanizmalarının güçlendirilmesi yönünde hükümetlere uygulanan, baskılar olmuştur. Bununla birlikte öncü kuruluşlardan biri olan Arap Kadın Örgütü, BM'nin 2030 Sürdürülebilir Kalkınma Planı'nı kabul etmesinden sadece iki ay sonra, Arap Birliği, UNDP Bölge Ofisi ve BM Kadınları işbirliğiyle 29 Kasım-Aralık 2015 tarihleri arasında Kahire'de, 17 hedefin her birinde Arap kadınlarının statüsüne ilişkin devletlere yol gösterici bir çerçeve sağlayan ve yeni kalkınma hedeflerinin uygulanmasına yönelik ilerlemeyi takip eden 15 yıl içinde, periyodik (ulusal/bölgesel) raporların hazırlanmasında cinsiyetin dahil edilmesi sürecinde ulusal mekanizmalara ve devlet kurumlarına yardımcı olacak bir belgenin düzenlenmesiyle son bulan, "2015-2030 Kalkınma Gündeminde Arap Kadınları" başlıklı üst düzey bir konferans düzenlemekte gecikmedi. (Kalkınma Gündemi ile ilgili Arap Kadın Konferansı'nın zabitlerine analitik bir bakış raporundan)

Ortak Hedef: İslami İctimai Nizama Darbe Vurmak

Birleşmiş Milletler aynı temel üzerine bina ettiği planlarını değiştirmesi: çeşitli programlar adı altında cinsiyet eşitliği ilkelerinin kapsamlı entegrasyonu. "2015 Sonrası Kalkınma Planı: Dünyamızı Dönüştürme" konulu nihai belgenin 11.paragrafında, 2030 Sürdürülebilir Kalkınma Gündemi'nin sabit esası olarak, ancak İnsan Hakları Evrensel Beyanname gibi, Uluslararası Nüfus ve Kalkınma Konferansı (Eylül 1994) ve Pekin Eylem Programı (Eylül 1995) de dahil olmak üzere tüm önemli BM konferans ve zirvelerinin sonuçları gibi uluslararası sözleşmelerden benimsendiği belirtilmiştir. Bu, beşinci kalkınma hedefinin maksatlarının Pekin Planı'nın 12 teması ile kesiştiği Pekin Eylem Programı ile Sürdürülebilir Kalkınma Gündemi arasındaki belirgin kombinasyon ve karşılıklı bağımlılığın doğrulandığı husustur. Böylece, üçüncü Uluslararası Nüfus Konferansı'nda ve Pekin Eylem Programı'nda tavsiye edilenler kopyalandı ve onaylandı: Örneğin, 2030 yılı kalkınma planı bildiğesininin 26 ncı paragrafında ve sağlıkla ilgili üçüncü kalkınma hedefinin amaçları doğrultusunda, cinsel sağlıkla ilgili yürütülen hizmetlerin de yaygınlaştırılması, (yani tüm yaş grupları dahil olmak üzere gençlere gebelik önleyici temin edilmesi), aile planlamasının da dahil olduğu üreme (neslin sınırlandırılması ve kürtajın yasallaştırılması dahil), enformasyon ve eğitim (cinsel eğitim gibi), bunun, 2030 yılına kadar ulusal strateji ve programlara entegre edilmesi öngörülmüştür. Bu da, kabul edilmeyen veya daha önce çekimser kalan hususların uluslararası sürdürülebilir kalkınma programı aracılığıyla geçirilmesi talebidir. Zira Tunus'ta gerçekleşen budur. Örneğin, Milli Eğitim Bakanlığı hazırlık yıllarından itibaren cinsel eğitimi müfredata dahil etmeye çalıştı. Ayrıca bu programın öncülleri gibi sürekli odaklandığı, güç dengelerinin bozulması ve sorunların alevlenmesinin nedeninin, kadınları güçlendirme yönündeki zayıf irade ve özellikle ev içinde ve dışında kadının rollerini kontrol eden sahiplik, mülkiyet, miras ve geleneksel davranış kalıpları ile ilgili olarak, kadının maruz kaldığı ayrımcılık ve kadın ve erkek arasındaki çatışma ve çekişme ilişkisinin propagandasında daha fazlasını kalplerde ve zihinlerde kökleştirerek İslam'daki ictimai sistemin hükümlerine öldürücü darbe vuran, kadının her alanda katılımlarını engelleyen "kültürel miras"ın sonucu olduğudur.

2030'a dair Bin Salman'ın vizyonu aracılığıyla kalkınma gündemi gereklerine Suudi Arabistan'ın entegrasyonu ve

Harameyn beldesinde iğrençlik ve ahlaksızlığa çağrıyla, bozulmanın birer parçası olan yaygınlaştırdıkları, icraatları ve programları, bu uluslararası programın fesadının en iyi kanıtıdır.

Ayrıca gündemlerinin uygulanmasını takip etmek üzere, Birleşmiş Milletler Kadının Statüsü Komisyonu inceleme yapmaktadır. Pekin Eylem Programı ve CEDAW anlaşmasının uygulanmasıyla ilgili ilerleme kaydetmek üzere Mart 2020'de değerlendirecek ve Pekin Eylem Programının deklare edilmesinin 25. Yıldönümü münasebetiyle hazırlanan ulusal ve bölgesel değerlendirmelere göre Sürdürülebilir Kalkınma Gündemi 2030 Hedeflerine ulaşılmasını sağlamada karşılaşılan en önemli zorlukları belirleyecektir. Bu da, 2030 Planı'nın aile varlığını baltalayan ve toplumu yok eden diğer BM programlarının bir teyidi ve tamamlayıcısı olduğunu, velakin kışkırtıcı terminolojiyi askıya almış olmaları ve herkesin kabul etmesi için çevresel, ekonomik ve sosyal çıkarları vitrinde sunmaları açısından daha da habis olduğunu desteklemektedir. Ayrıca bu planın (nihai belgenin 5. paragrafında) tüm ülkeler tarafından kabul edildiğini ve herkes için geçerli olduğunu, yani tüm kültürel ve dini farklılıkları ortadan kaldırdığını ve tanımadığını, ayrılmaz ve bölünmez olduğunu, yani kısmi onay veya herhangi bir hedef üzerinde çekince olmadan, bilakis bölünmez bir şekilde alındığını iddia ettiler. O zaman bu plan, uluslararası sahnede yerel olarak empoze etmek üzere oluşturulmuştur. Küreselleşme, modernite ve diğerleri gibi, onu tanımayanların araştırdığı evrensel bir dil haline gelen sözlüklerden birçok çağdaş terimin yolunu açan bir terim taşıdı.

“Kimse geri kalmayacak” mı?

Milenyum kalkınma hedeflerinin çoğuna ulaşamadı. Bu başarısızlık karşısında, 2012'den itibaren, Birleşmiş Milletler'in 2015 yılına kadar itibarını koruyacak bir alternatifi olması için, 2030 Sürdürülebilir Kalkınma hedef ve gayeleri önceden hazırlandı.

Bahsedilen başarısızlığın nedenleri arasında; kalkınma hedeflerinin yerel bağlamda dikkate alınmaması, niceliğe odaklanmaları ve insan haklarına dayalı bir yaklaşımın ihmal edilmesi yer aldı. Ancak burada kalkınma göstergelerinin ölçülmesinin karmaşıklığı, ölçümde yer alan takip ve izleme mekanizmalarının zayıflığı, gerekli verilerin eksikliği, gelişmekte olan ülkelerin çoğunda istatistiksel sistemin kırılabilirliği ve kalkınma gündemine ağırlık veren bu göstergelerin güvenilirliği açısından ayrıca amaç ve hedefler üç buçuk yıl boyunca tartışılırken, birkaç ay içinde geliştirilen, 2030 planının eleştirisine odaklanmayacağız. Ancak Birleşmiş Milletler, Sürdürülebilir Kalkınma Hedefleri'nin yol gösterici ilkesi açısından, "Kimse Geri Kalmayacak" (No One left Behind...) esası üzere, kimseyi unutmaya vaadine dayanarak, gayretleri birleştirmeye, toplumsal cinsiyet perspektifini yaygın hale getirmeye ve kadınları tüm amaç ve hedeflerde güçlendirmeye odaklanmıştır.

Burada, 2030 Sürdürülebilir Kalkınma Programı'nda, aynı şekilde Pekin Eylem Programı'nda da, eşitlik ve kadınların güçlendirilmesi konusunun, saygın yaşama hakkına sahip bir insan ve devletin karşılaması gereken zorunlu ihtiyaçları olan bir insan olması itibarıyla, güvence altına alınması gereken hakları açısından mı yoksa kalkınma hızının teşvik edilmesi için ve kalkınmanın sürdürülebilirliğine katkıda bulunmak üzere kalkınma hareketine ortak olmayı zorunlu kılan bir görev olması bakımından mı ele alındığını sormamız önemli bir husustur. “İktisadi Nitelikli Cinsiyet Eşitliği, Deneyim Ve Beceriyle Belirginleşir” başlığı altında yorumlanmış (2007-2010 Mali yılları) 2006 yılında yayınlanan Dünya Bankası Grubu Eylem Planı raporunun cevapladığı husus budur. Ayrıca bu plan, ortaklık ve hibe yardımları şemsiyesi altında dört yıl boyunca sektörlerde cinsiyet eşitliği perspektifinin ele alınmasını gerektirmiştir. Bu da, yaşam standartlarında hissedilir bir netice olmadan, ekonomiyi güçlendirmek üzere bir katsayıdan ibaret olduğu, kadının güçlendirilmesi konusunun özetidir. Aynı bağlamda İngiliz dergisi The Economist, "Çin, Hindistan ve hatta modern internet teknolojilerini unutalım: çünkü kadınlar ekonomik büyümenin itici gücüdür." başlığıyla kadınların işgücündeki konumu hakkında, aynı yıl bir rapor yayınladı.

2030 Sürdürülebilir Kalkınma Planı'na ilişkin, gelir ve pozisyon yönünden kazanım sağlayamadığı, kaynakların daha iyi dağıtılmasını ve kimsenin dışlanmadığı adaleti gerçekleştirmediği, kalkınma ve insan hakları arasında dengeyi sağlayamadığı, eşit bir ekonomik ortama kavuşmak üzere ilerlemeye devam etmesi ve gelişmiş devletlere ortak olması yönünde gelişmekte olan devletleri teşvik ederek, gelişmiş ülkeler ile gelişmekte olan ülkeler arasındaki ilişkinin doğasını değiştiremediği için kadının teşvik edilmesi ve güçlendirilmesini hedeflemediği idrak edilmesi gerekir. Çünkü tüm bunlar, kapitalist sistem ve büyük devletlerin çıkarlarına ters düştüğünde unutilan "hiç kimseyi dışlamayan" ve "herkes için eşitlik" gibi "kapsamlı ve katılımcı" kalkınma evresi sloganlarını barındıran ilkelerle çelişir. Yine “Equal Measures 2030” organizasyonu Sürdürülebilir Kalkınma Hedeflerinin Gerçekleştirilmesinde Eşitlik Endeksine ilişkin raporunda “Hiçbir ülkenin, raporda yer alan en iyi ülkelerin bile zorlu sorunların çözümü için gereken hırsı göstermediğine”, “Hatta en üst seviyeye sahip ülkelerin, özellikle iklim değişikliği, kamu hizmetleri, güçlü pozisyonlarda eşit temsil, cinsiyetler arasındaki

ücret farklılıkları ve cinsiyete dayalı şiddet gibi karmaşık konularda çok şey yapmaya ihtiyacı olduğuna” işaret etmiştir.

Kaç Yıldönümü İlanı ve Pekin Eylem Programı Daha Bekleyeceğiz Ve Dünyamızın Daha İyi Olması İçin Daha Kaç Yıl Umutla Bekleyeceğiz?

Pekin Gündemi kadına adil davranmamıştır ve aynı esasa bina edilmiş olan 2030 Kalkınma Gündemi de kadına adil davranmayacaktır. Çünkü cinsiyet eşitliğinin gerçekleştirilmesi ve bunlar arasındaki ayrımı önlemeye çalışmakla adil sistem gerçekleşmeyecektir. Birkaç ülkede bazı meselelerde şeklen gerçekleşse de, önceki bölümlerde açıklandığı gibi adil sistemi kuramayacaktır. Çünkü bu programlar fakirliğin, açlığın, marjinalleşme/sınıflaşma, sağlık hizmetleri eksikliği, iyi eğitim, iyi iş, su kaynakları, arazi ve hizmetlerin gerçek nedenlerini ele alamazlar. Düzenli anestezi tabletler şeklinde bir kez pozitif ayrımcılık, bir kez eşitlik, bir kez insaf ve bir kez iklim değişiklikleri olarak sunulan programlarla solugunu uluslar arası kuruluşların tuttuğu bu mevcut nizamın gölgesinde insanlık acı çekmektedir. Ümmetin vakasına uygun olmayan ve vakayı çözüme kavuşturmayan, hazır küresel çözümler bekleyen tüm bu başlıkların başarısızlığı yanında, ümmeti pasif alıcı haline getiriyor ve deneme sahası pozisyonuna düşürüyor. Kadî Abdurrahim el-Bisani'nin söyledikleri bu uluslararası kurumların işinin ne olduğunu ele vermiştir. “Onlardan birinin gününde bir kitap yazdığını ancak yarınını ifade ettiğini gördüm. Bu değiştirilseydi daha iyi olurdu. Şu eklenseydi daha güzel bulunurdu. Bu sunulsaydı daha kaliteli olurdu. Şuna değinilmeseydi daha güzel olurdu. Bu da, insanlığın tümünü ele geçiren eksikliğe dair en büyük ibretlerden biridir.” Aynı şekilde, kapitalist sistemi temsil eden Birleşmiş Milletler sistemi, tüm boyutlarıyla zamansal ve mekânsal olarak kavrama yetersizliğine ek olarak, insani eğilimlerden, bencillikten, kendini sevmekten, faydacı ve maslahata hastalıklarından kendisini koruyamaz. Çünkü beşeri akıl acizdir ve değişkenlerin hızının gölgesinde, içinde yaşadığı fiili zamansal sınırın ötesinde hayatını düzenleyemez. Ayrıca tüm ortamları kuşatamaz, eğer sistemleri kendi ortamlarında uygun olsa da, bu diğer ortamlara da uyumlu olacağı anlamına gelmez. Bu yüzden –bu kalkınma hedefleri de dahil- fitrata uymayan ve maddeye dayanan kapitalizmin artıkları, çatışmadan başkasını var edemez. Çünkü zoraki uygulanır. İnsanlığı kalkındırmayacağı gibi, bilakis insanlığın çöküşünü ve aşağılanmasını derinleştirir. Zira, insanın maddi ve manevi haklarını gasp edip, paraya, insan kaynakları ve tahmini hesaplarla oyalanmaya yol açan her yola izin verir. Öyleyse insanların ona geri döneceği, insani eğilimin etkilemeyeceği, beşeri yetersizlik ve bilgisizliğin sınırlayamayacağı sabit bir ölçü gerekir.

İnsanlığın İslam Nizamını Uygulamaktan Başka Kurtuluşu Yoktur

Seyyid Kutub Fi Zilal-il Kur’ân’da şunu ifade ediyor: “Bu sabit ölçüyü ikame etmek ilim olarak, olmuşu, var olanı ve ne olacağı hakkında sınırsız bir ilmi gerektirir. Varlığı, geçmiş, şimdi ve gelecek, kesin, şüpheli ve bilinmeyen, görünen mevcut ve görünmeyen gizli şeklinde ayıran zamanın sınırlarıyla ve yaratmayı ve yarattıklarını bilen, düzenlemeyi bilen ve her işi düzene sokan bir ilaha ihtiyaç duyan varlığı, yakın, uzak, görülen, görülmeyen, hissedilen ve hissedilmeyen, şeklinde ayıran mekanın sınırlarıyla da kayıtlı olmayan ilmin tümüdür.

Bunun için İslam hayatı isteğine ve hevasına dayalı faraziyelerine göre tanzim etsin diye beşeri akla terketmemiştir. Bilakis insanın ahvalini düzene koyacak şeriat koymuştur.

﴿وَرَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تَبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ﴾

“Biz Kitabı Sana, her şeyin açıklayıcısı olarak Kitabı indirdik” [Nahl 89]

Allah Hak olarak indirdiği bu Kitab’ı, insanlar arasında hükmetmek üzere insanlığa bir kaide olarak koymuştur. Bu yüzden hiçbir ırk ve toprak parçasını ayırmaksızın tüm insanlığa rahmet dini olmuştur. Dolayısıyla İslam Şeriatı hayatın tüm yönlerini kuşatıcıdır. Zaman ve mekân nedeniyle de değişmez. Her zaman ve her nerede olursa olsun insanın hayatını düzenler ve onun ihtiyaçlarını ve içgüdülerinin kusursuz doyum keyfiyetini garanti eder. Bu yüzden İslam’ın ölçüsü sabit bir ölçüdür. Böylece fiilleri her ne kadar çeşitlenirse çeşitlensin, araçlar her ne kadar gelişirse gelişsin ve vakıalar ne kadar yenilenirse yenilensin İnsanlık tüm fiillerini kuşatır. İslam’ın tüm nizamlarının fitrata uygun olması, fitratla çatışmaması ve fitratı yok etmeyip, aksine insanın mutluluğu yakalaması için, şer’i kurallara göre fitratı koruması bakımından eşsiz olduğunu belirtmek yeterlidir. Dünya ve ahiret mükâfatını bir araya getirmesi İslam’ın özelliklerinden biridir. Bu da, kulların nefislerini kontrol eden Allah’a karşı takvalı olmayı sağlayan husustur. Allah’ın helal ve haram kılması amellerinin ölçüsü olmasıyla da, menfaatçilik yok olur ve madde onları teşvik eden ve yöneten bir gaye olmaz. Öyleyse İslam, insanın mutluluğu, rahatı ve huzuru için doğru metottur ve tüm halkları kaynaştırabilecek tek dindir. Ancak İslam’ın tatbiki, davetinin taşınması, İslam’ın adaleti ile insanlara hükmeden, içeride onun hükümlerini uygulayıp, onu dışarıya taşıyan bir devlette temsil bulan uygulayıcı bir varlıkla mümkündür. Böylece insanlık, İslam’ın ferahlık ve aydınlığıyla kapitalizmin zindanından kurtulur ■

Onayladılar, Taahhüt Etiler ve Aile Hukukunu Liberalleştirdiler Arap Hükümetlerinin Pekin Deklarasyonu Projesini ve Hedeflerini Gerçekleştirme Çabaları

Rana Mustafa

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi Üyesi

LÜBNAN Vilayeti

(Tercüme)

Batı'nın, sömürgeci kurum ve kuruluşlarıyla batıl hadaratının küreselleşmesinin aracı olarak İslam'ın hükümleri aleyhine savaştığı açıktır. Öyle ki bu hadarat kendi toplumuna acı, toplumsal tahribat, dağılma ve çöküş dışında bir şey getirmede ve bunların dışında birçok olumsuz etkenler ailelerin dağılmasına, neseplerin bozulmasına sebep oldu. Burada Batı hadaratının olumsuzluğu üzerinde daha fazla durmaya gerek yok. Aynı şekilde burada en belirgin olan diğer konu ise, Müslüman beldelerdeki toplumların temellerini sarsmak için toplumsal hayata ilişkin şüpheli gündemlerini dayatmanın aracı olarak Müslümanların başındaki itaatkâr ajan yöneticileri de kullanarak aile bağlarını koparmak, kadının dine ve örfe bağlılığını yok etmektir.

Bütün bunlar; Müslümanların beldelerinde bulunan toplumları yıkmak için ve Batı'nın kendi toplumlarında mevcut olan ahlaksızlık, rezillik ve cinsel sapıklıklarını yaymak içindir. İşte onların istediği budur. Bugün Müslüman ülkelerdeki bazı hükümetlerin, kadın-erkek ilişkileri ve bununla bağlantılı diğer hususlar bağlamında Müslümanların içerisinde yaşadığı toplumsal düzenin temel unsurlarını yıkmayı hedef alan kanunları onayladığına tanık oluyoruz. Birçok kurumlarıyla Batı hegemonyasının etkisini arttırmak için bütün dünyaya yaşam tarzını, bakış açısını ve kavramlarını dayatmak Birleşmiş Milletler'in hamlelerindedir. Şöyle ki kadın STK'larının bir dizi faaliyetlerine ek olarak aldatıcı sloganlar söyleyip İslam'ın toplumsal değerlerini ve örfünü yok etmek için ailenin her köşesine pervasızca müdahale etti. Bütün bunlar, Pekin konferansı ve ilgili eylem planlarının tavsiyeleri kapsamına giren, güya kadınların kalkınmalarına yönelik diğer uluslararası konferanslara destek veren platformların önerilerinin uygulanması, ayrıca devletlerin imzaladıklarına bağlılıklarını kapsayan şeyler bağlamındadır. Öyle ki, kredi ve yardım imtiyazının bu uluslararası kararları uygulamaya kendini adanmış olan devletlere yönelik cazibesini başlatmak veya uyumsuz tüm devletlere yaptırımlar uygulamak içindir. Kahire Üniversitesi Tıp Fakültesi Halk Sağlığı öğretim üyesi Doç. Dr. Omaima Kamel'in sözleri bu hususu teyit etmektedir: "Bazı anlaşma maddeleri devlete uygun düşmez. Çünkü kimliğiyle, değerleriyle ve ahlakıyla çelişerek kendisini koruması mümkün olmaz. Çünkü Birleşmiş Milletler tüzükleri, bu çekincelerin (korumaların) zaman içinde kaldırılması gerektiğini belirten hükümler içermektedir. Kaldırılmadığı takdirde, bu ülkelere yapılan yardımlar reddedilecek." Bu ise anlaşma maddelerine imza atmış devletlerin bir, iki ya da beş yıldan sonra boyun bükme zorunda oldukları, kendilerine uygun olsa da olmasa da bu kredilerden vazgeçmelerinin mümkün olmadığı anlamına gelir. Böylelikle ülkeleri ve halkları IMF ve Dünya Bankası'na mahkûm etmişlerdir.

Birleşmiş Milletler'in çabaları son yıllarda, İslam ülkelerinin bütün kesimlerinde nüfus konferansları sözleşmesinden dolayı peş peşe gelen dayatmalar yoğunlaştı ve aile işleri, kadın hakları ve benzeri batı sapkınlıklarıyla ilgilenen birçok dernek aracılığıyla feminist özgürlük olarak isimlendirilen kültür yaygınlaştı. Özellikle son birkaç aydır bazı İslam ülkelerinde tanık olduğumuz şey ise, toplumsal yasaların beyanı, uluslararası kararların uygulanması ve feminist derneklerin harekete geçirilmesidir. Bu girişim çabaları daha fazla yasa benimsetme, İslam şeriatının hükümlerine karşı başkaldıran yasaları geçirme girişimlerinin bir sonucudur ve toplumsal cinsiyet eşitliği ve kadınların güçlendirilmesi yolunda radikal dönüşümler ortaya çıkarmak ve Arap ülkelerinin laiklik yolunda yürümelerini ve İslam hükümlerine olan mesafelerini ilerletmek içindir. Burada kısaca bu ajan devletlerin Batı'nın emirlerine uyararak uysal ve mutlu bir şekilde onaylayıp uygulamaya koyduğu son yasal düzenlemelerden bahsedeceğiz.

Filistin buna en güzel örnektir. Filistin Yönetimi'nin başkanı Mahmut Abbas, bakanlar kurulunun uzun süren tartışma ve önerilerinin ardından, sözde kadın haklarıyla ilgilenen kadın cemiyetlerinin de talepleriyle, her iki cinsiyet için de

evlilik yaşını 18 yaş ile sınırlayan yasayı kabul etti.

Kadın hakları ve özgürlükleri kisvesi altında evlilik yaşını sınırlandırmayı isteyenler, batı devletlerinin kurumlarına ve uygulamalarına tabi oluyorlar. Öyle ki Müslüman kadınları kendi değerlerinden kurtulmalarını, kadın hak ve özgürlüğü bahanesiyle İslam'ın koruduğu kadın haysiyetini aşağılamayı, kadının seçimlerinde hür ve korunma ihtiyacı olmaksızın çeşitli ilişkileri özgürlük bahanesiyle teşvik etmeyi hedefliyor. Onlara; Batı ülkelerinde yaygınlaşmış çocuk dedikleri gençlerin arasında meşru olmayan ilişkileri, 12-18 yaş aralığındaki genç kızların çocuk dünyaya getirmelerini ve küçük yaşlarda evlenmemiş anneleri soruyoruz! Onların kişisel ve bedensel gelişimlerine zarara sebep olmaz, çocuk olarak haklarını ihlal etmez diyerek bu çürüme kabul edilebilir de, hakları ve haysiyeti koruyan yasal evlilik mi kişisel ve bedensel sağlıklarını bozup haklarını ihlal eder? Kadın, çocuk, insan hakları savunucuları ve rezil otoriteye soruyoruz; şehit Samah Mübarek şehadete yürüdüğünde yapageldikleri seri eylemleri niçin yapmadılar ki o sadece 16 yaşında kitap ve defter dışında bir şeyi olmayan bir gençti. İşgal mahkemeleri yaralı çocuk mahkûm Nurhan Avvad'a (16 yaşında) 13 buçuk yıl hapis cezası verdiğinde neredeydiler?! Körpecik genç kızlar, güvenli ve huzurlu bir şekilde evlerinde olması gerekirken işgal varlığının hapishanelerinde yatıyorlar! Okul sıralarında oturup geleceğe bakmaları gerekirken, öldürülmeye ve dışlanmaya maruz kalıyorlar. Hadiselerin ve işlerin dengelendiği mizan ne kötüdür.

İslam ise yükümlülük yaşını buluş olarak belirleyerek 18 yaş ile sınırlandırmadı. Erkek için buluş, kadın için adet görme olarak belirlendi. Akıl balıĝ biri şeri hükümlerden sevap ve ceza yönünden sorumludur. Yetişkine gelince, beden ve akıl ile ilintili alametleri ve işaretleri var. Çünkü her 18 yaşına gelen olgun sayılmaz. Her insanın olgunluğunu gösteren kesin, zihinsel ve bedensel işaretler vardır. Bu nedenle İslam evlilik akdinin sıhhatinde yaşı değil olgunluğu şart koşturmuştur. Ayrıca erken evlilik kadınlara farz kılınmamıştır ama şer'an caizdir ve İslam kesinlikle evliliği teşvik etmiştir ama evlilik için belli bir yaş belirlememiş veya farz kılmamıştır. Allah Subhanehu ve Teâlâ şöyle buyurdu:

﴿وَأَنْكِحُوا الْأَيَامَىٰ مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ﴾

“Sizden bekâr olanları, kölelerinizden ve cariyelerinizden durumu uygun olanları evlendirin.” [Nur 32]

İslam huzuru ve rahmeti, ırzın, namusun, toplum ve ferdin korunmasını evlilikte gördü. Bu mefhum nasıl “modası geçmiş gelenek ve miraslar” olarak algılanır?

İlginç olan Tunus'ta ve ilk kez Arap dünyasında, yozlaşmanın çocuklara yöneltildiğini, Avrupa Birliği ile ilişkisi olan devletlere uygulanan talimatlar dairesine girdiklerini görüyoruz. Mirasta eşitlik konusu ve eşcinselliğe hoşgörü propagandasından sonra bugün batının cinsel özgürlük değerlerini yerleştirmek için cinsel eğitim maddesi hazırlık aşamasında verilmeye başlandı. Bu söz konusu derste çocuklarımıza cinsel organlar, cinsel ilişki, gebeliği ve cinsel yolla bulaşan hastalıkları önlemenin yöntemleri ve tacize karşı korunma yolları hakkında bilgi verilmektedir. Milli eğitim bakanına göre bu dersin amacı tehdit içeren tehlikelerden talebeleri korumaktır. Bakan ayrıca “Talebeler cinsellik ve vücutlarının mahremiyetiyle ilgili önemli şeylerden habersizdir.” dedi. Soruyoruz, bu ders eğitim kurumlarında zina ve tecavüzün yayılmasını sınırlayacak mı, yoksa sorunu daha damı kötüleştirecek? Kendilerini çocuklarımızın vasisi olarak görenler, Amerikan okullarındaki ve üniversitelerindeki kız öğrencilerin %48'inin hamile olduğunu duymadılar mı? Afganistan'da bir eyalette altı okulda en az 546 erkek çocuğa cinsel istismarda bulunan çetenin haberini duymadılar mı? Bu haber korkunç gelebilir, ama derinlemesine bakarsak, tüm bu yozlaşmanın okul derslerinde demokratik ahlak anlayışının, yaygın liberalizm fikrinin istek ve ihtiyaçlarının özgürce gelişiminin, Batı'nın vizyon ve kültürünün peşinde koşmanın, bunu İslam ülkelerinde uygulamaya koymalarının doğal sonucu olduğunu göreceğiz. Doğal olarak bu çocukların ve ergenlerin davranışlarının düzeltilmesine değil yıkımına katkıda bulunacaktır.

İslam doğru ve sağlıklı bir şekilde bu terbiyenin öncüsüdür. Ancak çocuğa doğduğu andan itibaren taharet ve abdest hükümleri, yatakların ayrılması ve izin adabı, gözü koruma, iffet ve saflığın gelişimi, halvet ve haremlik selamlık, evlilik, evlilik kurumunun temelleri gibi fitratla ilgili hükümleri çocuğa öğretir. Bunların hepsi şer'i çerçeve içinde ve sağlıklı eğitime uygun olarak açıklanmıştır. Yüce İslam, çocukların himayesine odaklanmış, onları dünya hayatının süsü olarak görmüştür. Çocuğun birçok hakkını, nesebini kayıt altına almaya başlayarak garanti altına almıştır. Çocuk sahibi olmak için tek yasal yol olarak evliliği zorunlu hale getirmiş, aslı bilinen ve resmi belgeli ebeveynlere sahip olmayı garanti etmiş, meşru oyun hakkı, tıbbi bakım, eğitim ve benzeri hükümlerden çocuğun haklarını en üst seviyede gözetken köklü çözümleri teşvik ederek çocuğun hakkını garanti altına almıştır. Bu çözüm Allah Subhanehu ve Teâlâ'nın farz kıldığı şeri hükümlere uygun selim olan İslam'ın metodu dışında bir metotla tekâmül etmeyecektir.

Mekke ve Medine topraklarında, Suud ailesi yöneticileri muhafazakâr kıyafetin etkilerini başlarından savmak için

yeni liberal görüşlerine uygun açık ve uygar bir elbiseyle, Batı ülkelerine sadakatini ve itaatini sunan Velihaht Prens Muhammed bin Salman'ın aşağılık görüşü izinde yürüyerek, insanların mefhumlarını bozmak için bir dizi "reformlar" yapmaya devam ediyor. Çürümüş batı uygarlığının mefhumlarını Mukaddes Toprakların insanları arasına yerleştirerek rezillik ve ahlaksızlığı yaygınlaştırıyor... Suudi Arabistan ekonomik reformlar olarak adlandırdığı önemli toplumsal değişimler geçirdi. En göze çarpanları "Helal Disko" açılması, sinemaların yeniden açılması, Formula 1 yarışının organizasyonu, birçok konser, yasaklı sergiler, kültürel festivaller, kadın erkek karışık kutlamalar ve ilk kez bir kadın güreş gösterisinin düzenlenmesi. O kadar ileri gittiler ki erkeğin velayetini sınırlama adına kadınların velinin rızası olmadan seyahatine izin verme kararı aldılar.

İslam'ı yaşamdaki uzaklaştırmayı hedefleyen bu değişim ve tahrifat, Ümmetin egemenliğine, bağımsızlığına, kimliğine ve hususiyetine saldırmaya yönelik dış gündemlerin uygulanmasından ibarettir. Buna olumlu yaklaşmak en az savaşta düşmana teslim olmak kadar tehlikeli bir teslimiyettir ve Müslümanların kılcal damarlarına kadar nüfuz edilmesine imkân vermektir. İslam'ı yeni bir kıyafet, çürümüş fikirler ve sahte inançlarla oluşturulmuş ışıltılı bir giysi ile formüle ediyorlar. Müslümanlar olarak biz, bu dinin düşmanlarının bizim için istediği radikal İslam'ı reddediyoruz Allah'ın bizim için razı olduğu İslam'a sıkı sıkı sarılıyoruz. Allah bize dinimizden ödün vermeden, şerefli bir hayat yaşamamız ve dinimizde de izzetli olmamız için, İslami hükümleri farz kıldı. İslam, 13 asırdan fazla Ümmetin kalkınmasını ve istikrarla refahını sağlamıştır. Bugün de insana sadece bir insan olması nedeniyle geldiği için Ümmeti ayağa kaldıracak güçtedir. Çünkü o âlemlerin Rabbindedir.

Gerçek sorunlarımız, tek başına bu yasalar değildir. Kanun ve hükümlerin Ümmetin şeriatından kaynaklanan akidesine dayandırılması gerektiğini göz önünde bulundurduğumuzda, bunların insanın geçici istek ve heveslerinden kaynaklanmıyor olması bile tek başına adalet sağlayacaktır. Bilakis temel ve gerçek sorun; nefes nefese Batı'nın peşinden koşturan, kadınların ve çocukların işlerini gözetmede rezil bir şekilde başarısız olmuş Batı mirası yasaları, tüzükleri ve stratejileri körü körüne tatbik eden, toprağı ve nesli yok eden, İslam beldelerinde gericiliği yayan ve çöküşlerine neden olan nizamlardadır. Fazla söze hacet yok, her şey ortada. Her devlet gırtlığına kadar kendi derdine batmış durumda. Bu müphem ajan hükümetlerin tamamen faydacı maddiyatçı kapitalist ideolojinin mefhumlarını yerleştirmedeki rolü defalarca kanıtlamıştır. Çıkarıcı maddiyatçılık; geleneğe, dine, ahlaka veya ideallere önem vermez çünkü onun temeli ve hedefi, dini hayattan ayırmaktır.

Bu tür mefhumlar güven verici ve tatmin edici değildir. Bu tür mefhumlara başvurmak ve şeriatı onunla ölçüp değerlendirmek kesinlikle doğru değildir. Kıymetleri belirleyen Şeriat'tır, Şeriatı kıymet dayatılmaz. Ölçü koyan Şeriat'tır, Şeriatı ölçü koyulmaz. Hükmeden Şeriat'tır, Şeriatı hükmedilmez. Kontrol eden Şeriat'tır, Şeriat kontrol edilmez. Düzeltlen de şeriat'tır, Şeriat düzeltilmez. Zira Rasulullah (sav) şöyle demiştir:

«الْإِسْلَامُ يَعْزُومُ وَلَا يُعَالَى عَلَيْهِ»

"İslam en üstündür ondan daha üstünü olamaz".

Bizim için âlemlerin Rabbinin şeriatı ve hükümleri dışında hiçbir çıkış ve kurtuluş yoktur. Zira insanların sorunları ancak böyle çözülür. Bunu da yalnızca muazzam İslam akidesi temeline dayalı olup İslam şeriatını bütünüyle tatbik eden ve Müslümanları, hatta tüm dünyayı selim insan fitratına aykırı olan Batı hadaratının boyunduruğundan kurtarmayı önceliklerinin başına koyan ideolojik bir devlet başarabilir.

Kim kadının, ailenin ve toplumun hakkını, çıkarlarını ve güvenliğini korumaya daha ehildir? Satın alınmış taşeronlar mı, zalime tabi olan hükümetler mi, yoksa adil rabbani nizam mı ehildir? Bu nizam ki Raşidi Hilafet devleti dışında uygulanamaz. Çünkü Allah'ın şeriatı ile hükmederek O'nun hükümlerini tatbik eden ancak odur. Bu işi yerine getirmeye kim daha ehil olabilir? Yaratıcının hükmü mü yoksa yaratılanın hükmü mü daha ehildir? Gökte ve yerde hiçbir şeyin gizli kalmadığı Allah' Subhanehu ve Teâlâ'nın kelamı mı yoksa kibirli ve cahil insanın kelamı mı daha ehildir? Sınırlı beşer akli hiç insanlar için hayırlı bir yasama, metot ve nizam koymaya güç yetirebilir mi? Beşer aklının ortaya koyacağı ancak dalalet ve sapkınlıktır. Kulları için hüküm koyan ancak insanın ve âlemlerin yaratıcısı Allah Subhanehu ve Teâlâ'dır ki şöyle buyurmuştur:

«الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا»

"Bugün size dininizi kemâle erdirdim ve üzerinizdeki nimetimi tamamladım. Sizin için din olarak İslâm'dan razı oldum." [Maide 3] ■

Cinsiyet Eşitliği Anlatıları Üzerine Bir Değerlendirme

Dr. Nazreen Nawaz
Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi
Kadın Kolları Başkanı

“Cinsiyet eşitliği sadece bir hedef değildir. Cinsiyet eşitliği, yoksulluğu azaltmanın, sürdürülebilir bir kalkınma ve mutlu bir toplum yaratmanın temelidir.”

Kofi Annan Birleşmiş Milletler Eski Genel Sekreteri (1997-2006)

"Cinsiyet Eşitliği" Pekin Deklarasyonu ve Eylem Platformu'nun, 1979 BM Kadınlara Karşı Her Türü Ayrımcılığın Kaldırılması Sözleşmesi'nin (CEDAW) ve birçok başka uluslararası kadın sözleşmesinin temel taşıdır. Dünyanın her yanında ülkelerin anayasa ve kanunlarında yüce bir değerdir. Aynı zamanda BM'nin 2030 Sürdürülebilir Kalkınma Hedefleri'nin başlıca hedeflerindedir ki BM Genel Kurulu cinsiyet eşitliğini dünyanın her yerinde sağlayacağını taahhüt etmiştir.

"Kadınların güçlendirilmesi", "Kadınların Kurtuluşu", kadınlara adalet, kadınların siyasi, iktisadi, eğitim ve hukuki haklarının temin edilmesi çağrısı hepsi cinsiyet eşitliği çağrısıyla eşanlamlı kullanılır olmuştur. Varlığı kadınların her derdine deva, yokluğu adaletsizlik, zulüm ve ıstırap kaynağı olarak görülür olmuştur. Medeni ve kalkınmış bir toplumun vasfı, bir milletin kadınlara iyi muamelesinin ölçüsü olarak görülmektedir. Cinsiyet eşitliğini savunanlar, kadınlar için saygı, emniyet, mutluluk, tatmin, yüksek statü ve adil yaşam inşa etmenin yolu olduğunu; bununla evliliklerin ve aile birliklerinin güçleneceğini, çocukların daha mutlu olacağını ve toplumların siyasi, iktisadi ve sosyal alanlarda ilerleyerek hem kadınların hem erkeklerin hayatını iyileştireceğini iddia etmekte. Feminizm ve cinsiyet eşitliği başarılı kadın görüntüsünü de değiştirmiştir: ev içi görevlerini ve çocuk yetiştirme görevlerini birincil vazife kılan kadının aksine; maddi olarak bağımsız, başarılı kariyer sahibi, aile ve toplumsal hayatta görevlerini erkeklerle paylaşan, eve ekmek getiren kadın rolü; başarılı gösterilmektedir. Dolayısıyla cinsiyet eşitliği idealine karşı çıkanların kadın düşmanı, gerici, kadın hakları düşmanı ve kadına zulmedilmesini destekleyenler olarak yaftalanması hiç de şaşırtıcı değildir.

"Kadınların güçlendirilmesi ve karar vermeye yetkiye ulaşma sürecine katılmaları dahil, eşitlik anlayışıyla toplumun bütün alanlarına tam katılmaları eşitlik, kalkınma ve barışın sağlanması için temel koşuldur.

Eşit haklar, fırsatlar ve kaynaklara eşit ulaşım, aile sorumluluklarının kadın ve erkek tarafından eşit paylaşılması ve aralarında uyumlu bir ortaklık bulunması, kendilerinin ve ailelerinin iyiliği kadar demokrasinin sağlanması için de çok önemlidir." **Madde 13 ve 15 - 1995 Pekin Deklarasyonu**

Ne var ki, savunuculuğu çok kişinin zamanını, enerjisini ve tutkusunu tüketen ve dünya genelinde kadınları adaletsizlikten ve zulümden kurtarma aracı olarak gösterilen bu kavramla ilintili anlatıların geçerliliği ve sağlamlığı dikkatle incelenip objektif bir şekilde değerlendirilmesi gerekmektedir. Burada kesinlikle sorulması gereken soru şudur: cinsiyet eşitliği gerçekten kadınların hayatını iyileştirmeye götüren bir yol mudur ve başka ideolojilerin, kültür ve nizamın geçerliliğini ve doğruluğunu ölçmek için kullanılabilir mi?

Cinsiyet eşitliği anlatılarını isabetli değerlendirebilmek için evvela cinsiyet eşitliğinin sadece kadın ve erkeklerin aynı değer ve akla sahip olarak görmekten veya kadınlara tam hukuki, siyasi, iktisadi, eğitim ve sağlık hizmetleri vermekten ibaret olmadığını anlamak mecburidir. Aksine bu düşünce, tüm kanunların, rollerin, görev ve tercihlerin her iki cinsiyet için evlilikte, aile hayatında ve toplumda eşit olması gerektiği inancıdır. Kadın ve erkeğin aile birliğinde kazançlarını, ev işlerini ve çocuk sorumluluklarını eşit şekilde paylaşması da buna dahildir. Örneğin, Pekin Deklarasyonu'nda Madde 245 (a) şöyle demektedir: "Cinsiyet eşitliğini ve kadınlara erkeğin aile içinde, klişeleşmiş olmayan cinsiyet rollerini vurgulayan ve ev içi şiddet dahil kadına yönelik şiddetin bütün türlerini, eş ve çocuk tacizini ortadan kaldırmayı hedefleyen bilgiler yayan medya kampanyaları yoluyla aile sorumluluklarının

eşit paylaşımını yaygınlaştırmak;" Cinsiyet eşitliği aynı zamanda kadınların cinsel hürriyetlerinin de garanti altına alınmasını talep etmektedir ki kadın dilediği şekilde, evlilik müessesesi içinde veya dışında cinsel ilişkide bulunabilsin. Aynı zamanda kadının kürtaj dahil doğum kontrolünde hiçbir şekilde kısıtlanmaması gerektiğine de inanmaktadır. 2000 yılında yapılan BM Pekin+5 Hazırlık Belgesinde şu ifade yer almaktadır: "kadınların, cinselliklerine ilişkin konularda zorlamadan, ayrımcılıktan ve şiddetten uzak, kendi sorumlulukları altında ve özgürce karar vermelerini garantileyecek yasalar geliştirmek, bilgi yaymak ve ulaşılabilir hizmetler sunmak" gerekmektedir.

Buna binaen, cinsiyetlerin hak, rol ve görevlerini eşitlemeye uymayan her türlü inanç, uygulama veya kanun kadınlara yönelik ayrımcılık ve adaletsizlik olarak tanımlanmıştır. Cinsiyetler arasındaki farklılıkların kadın, aile, çocuk ve toplum üzerinde olumlu bir etkisi olup olmadığına bakılmamıştır. Nitekim İslam'ın kadına dair Şer'i hükümleri cinsiyetlere farklı rol, görev ve hükümler tanımladığı için ayrımcı, adaletsiz ve zalim olarak damgalanmıştır. Böylece İslami miras, boşanma, çökevilik, vesayet hükümleri, evlilik ve aile hayatında cinsiyetlere göre farklı sorumluluklar, mesela erkeğin kavvam ve ailenin geçimini temin eden olması, kadının kocasına itaati, öncelikli olarak ev hanı, eş ve anne olması gibi İslami hükümler saldırıların hedefi oldu. Bu yasalar ve hükümler erkeği kadından üstün tutmakla, kadını kocasına boyun eğdirmek ve hizmetçi yapmakla, ikinci sınıf statüye indirgemek ve erkekten daha az değerli kılmakla suçlandı. Oysa cinsiyetler arasında farklılık olması İslam'ın evlilik, aile ve toplumsal hayatı etkin bir şekilde düzenleme aracı olduğunu göstermekteydi.

Zamanla cinsiyet eşitliği laik devletlerin ve uluslararası politikaların kutsal ineğine dönüştü - dokunulması yasak ve sorgulanması küfre düşürecek bir tabu gibi görülmeye başlandı. Ancak gerçekten kadının konumunu, haklarını ve rafihını iyileştirmek istiyorsak, o zaman değişim için benimsediğimiz yolun güvenilir olup olmadığından, bizi gerçekten arzuladığımız hedeflere ulaştırıp ulaştırmayacağından emin olmalıyız ki emeklerimiz heder olmasın.

Cinsiyet Eşitliği Anlatılarının İncelenmesi:

(a) Cinsiyet Eşitliği Kadınlara Saygı Oluşturuyor mu?

Yaygın inanişaya göre cinsiyet eşitliği kadınlara saygı temin eder ve onları şiddet ve istismardan korur. Ne var ki on yıllardır dünyanın birçok ülkesinde sayısız cinsiyet eşitliği sözleşmeleri ve kanunları uygulanıyor olmasına rağmen kadınlara yönelik ev içi şiddet, cinsel taciz, istismar ve tecavüz hala had safhada, hatta bu ülkelerin çoğunda artmaktadır. Avrupa Birliği Temel Haklar Ajansı'nın 2014'te 28 AB üyesi ülkesinde yapmış olduğu araştırma raporuna göre AB'de her üç kadından biri 15 yaşından beri herhangi bir şekilde ya fiziksel ya da cinsel istismara maruz kalmıştır ki bu ülkelerin çoğu çok katı cinsel eşitlik yasalarına sahipler. Hatta Dünya Cinsiyet Eşitliği Endeksi; en yüksek puanlara sahip olan İskandinav ülkeleri, diğer Avrupa ülkeleri arasında en yüksek yakın ilişki şiddeti oranlarına sahip olduğunu göstermektedir. Bu durum "Nordic Paradox" olarak isimlendirilmiştir. Örneğin Dünya Ekonomik Forumu'nun eğitim, ekonomik fırsat, sağlık ve siyasi temsilde cinsiyetler arasındaki farklılıkları ölçen Cinsiyet Uçurumu Endeksi 2015'te İslanda, Norveç, Finlandiya ve İsveç başı çekmekte. 2019 yılında, 129 ülkede cinsiyet eşitsizliğinin seviyesini ölçen Cinsiyet Eşitliği Endeksi'nde Danimarka birinci sırada yer aldı. BM'nin 17 Sürdürülebilir Kalkınma Hedefleri içinde cinsiyet eşitliği 14'üncü sırada yer almıştır. Avrupa Birliği Temel Haklar Ajansı'nın rakamları; İsveç, Finlandiya ve Danimarka'da kadına yönelik yakın ilişki şiddeti AB ortalamasının çok üstünde olduğunu göstermektedir. Social Science and Medicine dergisinin 2016'da yayımladığı raporu da bu bulguyu yansıtmaktaydı. Buna göre partnerleri tarafından kadınlara yönelik şiddet Danimarka'da %32, Finlandiya'da %30 ve İsveç'te %28'di. Bu raporun yazarlarından birisi, İspanya'nın Valencia Üniversitesi'nden Enrique Gracia şunu ifade etmiştir: "Yüksek oranda kadınlara yönelik yakın ilişki şiddeti ile yüksek oranda cinsiyet eşitliği bir tezat gibi dursa da İskandinav ülkelerinde gerçek bir vakıya olup "Nordic Paradox" dediğimiz durumu meydana getirmektedir... Bu tezat bu alanda en kafa karıştırıcı konulardan birisi olmasına rağmen, ne ilginçtir ki, çok nadiren sorulan bir araştırma sorusudur ve hala cevabı verilememiştir."

İslam dünyasında bu tezadı, yüksek oranda kadına yönelik şiddetle, cinsiyet eşitliğinde lider olarak nitelendirilen Tunus ve Türkiye sergilemektedir. Örneğin Tunus 1956'da Medeni Kanun'u uygulamaya geçirecek birçok aile ve sosyal kanunları laiklik ve cinsiyet eşitliği doğrultusunda yeniledi; 1973'te kürtajı yasallaştırdı; 2011'de CEDAW'a karşı tüm çekincelerini kaldırdı ve 2014'te yeni anayasası'na tam cinsiyet eşitliği yerleştirdi. Ancak ülkedeki kadına yönelik şiddet oranları dünyanın en yüksek oranlarından birisi olmaya devam ediyor. 2016 yılında Kadın, Aile ve Çocuk Bakanlığı; Tunuslu kadınların %60'ının ev içi şiddete maruz kaldığını bildirdi. Kadınların %50'si hayatlarında en az bir kere kamusal alanda saldırılarıyla karşılaştıklarını söylemiş.

Yakın ilişki şiddetinin yanı sıra, cinsiyet eşitliğini benimsemiş olan ülkelerde küresel #MeToo Hareketi'ne verilen büyük destek; bu toplumlarda kadınlara yönelik cinsel tacizin ve başka cinsel suçların ne denli bir boyutta olduğunu gözler önüne sermiştir ki toplumun her seviyesinde ve her meslekte görülmektedir. Küresel araştırma şirketi IPSOS'un 2018'de yayımladığı veriler; İsveç'teki kadınların %81'inin, Danimarka'dakilerin %80'inin, Fransa'dakilerin %75'inin ve İngiltere'dekilerin %68'inin cinsel tacize maruz kaldığını belirtmektedir. "Kadınlar Hakkında Araştırma, İnceleme ve Dokümantasyon" adında BM altında çalışan Tunuslu bir kuruluşun yayınladığı bir araştırma; 2011-2015 yılları arasında kadınların %70-90'ının cinsel tacize uğradığını tespit etmiş. Ayrıca ABD'de her beş kadından biri tecavüze uğruyor (Centre for Disease Control and Prevention). Avustralya'da her beş kadından biri cinsel şiddete maruz kalıyor (Australian Bureau of Statistics and ONS). İngiltere ve Galler'de Mart 2017'de kadar 12 ayda yaklaşık 144 bin kadın -yaklaşık 3,5 dakikada bir kadın- tecavüze uğramış, aynı bölgede 2017-2018 yılları arasında yaklaşık yarım milyon kadın herhangi bir çeşit cinsel saldırıya maruz kalmış (Office for National Statistics (ONS)).

Kadınla erkek arasında eşitlik sağlamakla, kadınlara saygı ve koruma sağlanmadığı aşikardır. Kadınlara gösterilen muamele, bir toplumda kadının değeri ve namusuna dair yayılan görüş ve değerlere bağlıdır. Kapitalist liberal toplumlarda kadına saygı çağrısı ile şahsi ve cinsel hürriyetler fikri arasında bir tezat vardır. Bu hürriyetler birçok erkekte bir yaratıcıya hesap verme duygusu olmadan, kadına karşı heva ve heveslerinin emrettiği şekilde davranabileceğini dikte eden bir zihniyet oluşturmaktadır. Dahası, böylesi devletlerde kadınların bedeni üzerinden kazanç sağlamak için kadının reklamda, eğlence veya pornografide cinsel bir objeye dönüştürülmesi için ruhsat verilmektedir. Bunun neticesinde kadının statüsünün değersizleşmesi ve kadına yönelik şiddet ve başka suçların artması kaçınılmaz oluyor.

(b) Cinsiyet Eşitliğinin "İstihdam Yoluyla Kadınların Güçlendirilmesi" Anlatısı Ne Kadar Doğru?

Kadının statüsünü yükseltmek, gerçek cinsiyet eşitliği ve maddi güvence elde etmek için kadınların istihdama katılarak maddi bağımsızlığa ulaşması ve aile birliğinde erkeklerle eşit şekilde evin geçimine katılması gerektiği; yaygın feminist bir anlatıdır. Çok tanınmış 20. yüzyıl feministlerinden Susan Okin, "Adalet, Toplumsal Cinsiyet ve Aile" adlı kitabında kadınların çocuk yetiştirilmesi hakkında şöyle yazmıştır: "Kadın ve çocukların zafiyetini gidermeye yönelik her türlü hızlı çözüm, ücretli ve ücretsiz işlerin, üretime ve üremeye dayalı çalışma rollerinin kadın ve erkek arasında eşit paylaşılmasını teşvik etmek ve kolaylaştırmak zorundadır. Herkesin bu tarzda bir hayatı tercih edeceği bir gelecek için çalışmak zorundayız." Dolayısıyla, istihdam yoluyla kadınların güçlendirilmesi BM'nin ve dünyadaki birçok hükümetin mantrası olmuştur. Kendi parasını kazanan, kariyer peşinde koşan kadın başarılı ilan edilirken, ev içi ve çocuk yetiştirme görevlerini birincil vazife kılan kadın başarısız olarak tanımlanmıştır.

Bunun neticesinde sosyal veya ekonomik baskılar yüzünden kadınlara çalışmaktan başka seçenek bırakmayan toplumlar oluşmuştur. Hatta çocukların bakımından ve yetiştirilmesinden tek başına sorumlu olan bekar anne için de aynısı geçerlidir. Böylece çoğu kez kadınlar, evde kalıp çocuklarına bakmayı arzuladığı halde, erkeğinin rolünü ve ailenin geçimini üstlenmek zorunda kalmıştır. 2013 yılında The Guardian gazetesi "Ekmek Parası Kazanan Annelerin Artması cinsiyet eşitliği için görüldüğü kadar büyük bir başarı değilmiş" adlı makalede, PEW Araştırma Merkezi'nin bir raporundan istatistikler paylaşmış. Rapor; Amerika'da çocuklu evlerin %40'ında evin geçimini kadınların tek veya birincil olarak sağladığını gösteriyor. Makale ayrıca bu %40'ın çoğunluğunun -üçte ikisinin- bekâr anne olduğunu, çoğunun ev işleri ve çocuk bakımı sorumlulukları arasında koşturup çabaladığını anlatırken durumu şöyle tarif etmiş: "Özellikle ailenin geçimini sağlamadan sorumlu birincil kişi statüsü; bekâr annelere, feminist bir zafer elde etmiş olmaktan çok, gücünün üzerinde çalıştırılmış, desteksiz bırakılmış ve genel olarak küçük düşürülmüş hissi veriyor."

Kadının başarısını istihdamla ilişkilendirmek kadının değerini ücretli işle ölçmeye yol açtı ve kadının annelik ve insanlığın doğurucusu statüsünü kaçınılmaz olarak değersizleştirdi. Aynı zamanda da kadınların başarılı bir kariyer veya gelir kaybını önlemek veya işini kaybetmemek uğruna çocuk sahibi olmayı ertelemesine neden oldu. Bunun neticesi ise riskli gebeliklerin artması veya doğurganlığın gerilemesinden dolayı çocuk sahibi olamama, düşüklerde artış veya gebelikte komplikasyonların artması oldu. Bir başkaları ise hiç çocuk sahibi olmamayı tercih etti. Tüm bunlar kadınlarda gönül yarası oluştururken aynı zamanda birçok ülkede doğurganlık oranında düşüşe ve 'nüfus gerilemesine' yol açtı. Bu nedenle kadının güçlendirilmesini istihdamla eşitleyen cinsiyet eşitliği anlatısı kadınları dolandırarak anneliğini elinden aldı ve milletleri güçlü nüfus ve güçlü geleceğinden mahrum etti. "Kadınlar işgücü piyasasında eşit temsil" edilsin çağrısı, hamilelik, doğum, emzirme ve diğer annelik sorumlulukları gibi kadın

hayatının vakasını istihdama katılımını olumsuz etkileyen faktörler olarak hiçe saydı. Bunların yanı sıra tam zamanlı anneler "kadının kurtuluşuna" ihanet etmekle ve topluma tam katkı sağlamamakla itham edilip küçük düşürüldü. Bu kadınlar "yok hükmünde", yeterince başarılı olmayan ve topluma yeterince değer katmayan alt sınıf insan olarak gösterildi. Böylece kadının doğal içgüdüğü, anne olup ve çocuklarıyla kaliteli zaman geçirip onları kaliteli ve etkili bir şekilde büyütüp yetiştirmeyi istemesi, ayıplandı. Tüm bunların hepsi, erkeklerle eşit istihdamın ve eşit ücretin vadettiği güçlendirilmiş kadın cennetinden çok uzaktı.

Dahası; kadının istihdam edilmesinin kadınlara toplumda daha yüksek statü ve maddi güvence sağlayacağı da bir illüzyondan başkası değildi. Çünkü çalışan kadınların çoğu az ücretli, kalitesiz ve çoğu kez tehlikeli ve sömürücü işlere girdi. Örneğin çalışma şartları kötü ve maaşı az olan fabrikalarda veya göçmen işçi olarak çocuklarından ve ailelerinden binlerce kilometre uzakta, asgari ücretin çok altında çalışmaktalar. Bu vakia günümüze dek değişmedi. Örneğin, Uluslararası Çalışma Örgütü'nün "İş Hayatında Kadın Trendleri 2016" raporu; 142 ülkede yapılan analizlerle kadınların (toplam istihdama katılımlarına kıyasla) büyük çoğunluğunun "memurluk, hizmet ve satış elemanı" olarak "nitelik gerektirmeyen mesleklerde", yani en düşük ücretli mesleklerde, çalıştığını göstermiştir. İngiltere'de geçindirebilecek maaşın altında ücret alanların %62'sini kadınlar oluşturuyor ve çalışan kadınların üçte biri hayatını idame ettirecek kadar maaş almıyor (Living Wage Foundation, 2017). Dolayısıyla erkeklerle eşit istihdam ve eşit ücret elde ederek statüsünün yükseleceği zannıyla kadınlar anneliğini ve evlatlarıyla geçirebilecek kıymetli zamanını feda ettiler ama cinsiyet eşitliği politikalarının vaatleri hayatın iktisadi alanında gerçekleşmedi. Çok büyük sayıda kadının maddi durumu iyileşmedi. Aslında çalışarak sadece çocuklarının bakıcılarına para yetiştirdiler.

(c) Cinsiyet Eşitliği Daha Güçlü Evlilik ve Daha Mutlu Aile Oluşturur mu?

Cinsiyetlerin rol ve haklarının farklılığından dolayı evliliği baskıcı ve ataerkil bir kültür olarak nitelendiren feminist söylemler birçok kadında evliliğe karşı isteksizlik oluşturdu. Buna ilaveten cinsiyet eşitliği çağrısında bulunan feminist hareketlerin neticesinde geleneksel eve ekmek getiren erkek rolü kadının geleneksel ev hanımı ve çocuklarının bakıcısı ve terbiyecisi rolünden üstün gösterildi. Sonuç olarak birçok kadın eş ve anne statüsünü ikinci sınıf ve kariyer ve istihdam elde etmekten daha aşağı görmeye başladı. Tüm bunlar büyük sayıda kadının evliliği veya anneliği reddetmesine, evlilik ve doğum oranlarında düşüşe, birçok ülkede demografik sorunlara ve yaşlanan nüfusa bakacak kişi sayısının azalmasına yol açtı. Eurostat verilerine göre 1965-2013 yılları arasında 28 AB ülkesindeki ham evlilik oranı neredeyse %50 oranında düştü. Mısır'da 2004-2016 yılları arasında evlilik oranı %70 azaldı (Central Agency for Public Mobilization and Statistics in Egypt).

Evlilik ve aile hayatında cinsiyet eşitliği talebi aynı zamanda eşlerin ve ebeveynlerin sorumluluklarında da kargaşaya yol açtı. Aileyi kimin geçindireceğini, ev işlerini kimin yapacağını, çocukların kimin yetiştireceğini belirleyen açıkça tanımlanmış olan rol ve görevler erozyona uğradı ve birçok aile birliğinde anlaşmazlıklara yol açtı. Böylece evlilik; herkesin kendisine verilen ve birbirini tamamlayıcı şekilde düzenlenmiş görevlerini yerine getirerek huzurlu bir birliktelik olması gerekirken, cinsiyetler arasında rol ve görev rekabetinin hakim olduğu bir kuruma dönüştü. Aynı zamanda sevgi, merhamet ve eşler arasında karşılıklı sorumluluğun oluşturduğu yoldaşlık bağı kalktı, şahsi tercihlerin ve hakların savaş alanına dönüştü. Yine birçok kadın ve erkeğin çoğu zaman uzun ve zorlayıcı işlerde çalışması, evliliği ayakta tutmak için gerekli olan zaman ve enerjiyi tüketti ve evlilik bağı zayıflattı. Örneğin PEW Araştırma Merkezi'nin 2013'te ABD'de yayınladığı bir ankette, yetişkinlerin yarısı, artan sayıda kadının çalışma hayatına girmesiyle evliliklerin başarılı olmasının zorlaştığını ifade etmiş. Evlilikte geçimsizlik şiddete de yol açmış, aile hayatının altını oymuş ve boşanmaların artmasına yol açmıştır. Örneğin, Eurostat'a göre 1965-2013 yılları arasında 28 AB ülkesinde ham boşanma oranları iki katına çıkmıştır. ABD'de evliliklerin %53'ü, İsveç'te %64'ü ve Belçika'da göz yaşartıcı %70'i boşanmayla bitiyor. İslam dünyasında da durum farklı değil. Mısır'da son 40 yılda boşanma oranları %7'den %40'a yükselmiş (UN and the Central Agency for Public Mobilization). Türkiye'de ise 2006'dan 2016'ya kadar %82 artmıştır. (Adli Sicil ve İstatistik Genel Müdürlüğü)

Böylesi yüksek boşanma seviyelerini teşvik eden faktörlerden bir tanesi de yine cinsiyet eşitliğinin taleplerinden birisi olan cinsel hürriyetlerin yaygınlaşması olmuştur. Cinsel ilişkilere liberal yaklaşım tarzı gayrimeşru ilişkilerde bir patlamaya yol açmıştır. Bu da aile dokusunu parçaladı, milyonlarca kadına yürek acısı ve ıstırap verdi, çoğunu bekar anne olarak tek başına çocuk yetiştirme mücadelesiyle baş başa bıraktı. Fakat sayısız çocuğun da hayatını mahvetti. Babalar evlatlarını terk etti, çocukların yetiştirilmesinde ne maddi ne manevi katkısı olmadı. Parçalanmış aile ve ortada olmayan baba salgını toplumların başına dağlar kadar sorun açtı.

Daha öncede açıklandığı üzere, cinsiyet eşitliği adı altında kadınları istihdama itme çabası da anneliği değersizleştirdi ve kadınları güçsüz bıraktı. Artık hayati olan annelik görevlerini yerine getiremez oldular ve evlatlarını ve evlatlarının haklarını ihmal eder oldular. Halbuki bir toplumun en büyük serveti başarılı yetiştirilen çocuklarıdır. Her iki ebeveyn ekmek parası kazanmak zorunda kalınca çocuklarını etkili bir şekilde yetiştiremez oldular ve bunun çocuklar üzerinde kaçınılmaz sonuçları oldu. Hakikaten de yukarıda da bahsi geçen PEW Araştırma Merkezi'nin 2013'te ABD'de yaptığı ankette yetişkinlerin %75'i artan sayıda kadının çalışma hayatına girmesiyle çocuk yetiştirmenin zorlaştığını, katılımcıların yarısından fazlası da çocuklar için annelerin çalışmayıp tam zamanlı evde olmasının daha iyi olacağını söylemiş. Brenda Almond, İngiliz Hull Üniversitesi Ahlak ve Toplum Felsefesi Profesörü, "Parçalanmış Aile" kitabında, çalışan annelerin çoğunluğunun, "her iki ebeveynin bütün gün çalışmak için evden uzak kalmanın kaçınılmaz olduğunu, fakat mali olarak kendi yerlerini dolduracak birisini bulmalarının mümkün olmadığını" kabul etmek zorunda olduklarını ifade etmiş ve şöyle eklemiştir: "Hem ABD'de hem Avrupa'da feminist hareketi, bu gerçeği kabul etmek veya sonuçlarını dışarı vurmamak istemediği için işçi sınıfı kadınların çoğuna kötülük etmiştir." İngiltere'de bakıma muhtaç çocuklu annelerin dörtte üçü çalışmaya gidiyor (ONS, 2017), bekâr annelerin de neredeyse %70'i istihdamda (ONS). ABD'de 6 yaş altı çocuklu annelerin neredeyse %70'i çalışma hayatında (Population Reference Bureau). Ayrıca birçok ülkede milyonlarca kadın çalışmak için çocuklarını geride bırakıp yurt dışına çıkmak mecburiyetinde. Çalışan annelerin çocuklarını yetiştirmek için kısıtlı zaman bulabilmeleri birçok kişi tarafından ebeveyn-evlat ilişkisindeki bozuklukların ana sebebi olarak tanımlanmaktadır. Bununla birlikte birçok liberal ülkede epidemik boyutta aile dağılması, gençler arasında kabahat ve suçların artmasına, çocukların zihinsel ve eğitimsel performansının olumsuz etkilenmesine ve günümüz toplumları uğraştıran sorunun müsebbibi olarak görülmektedir. Bunları bir ilerleme olarak görmek pek mümkün değil.

Dolayısıyla aile hayatında ve toplumda kadın ve erkeğe aynı sorumlulukları yükleyen, kadın ve erkeğin bencilce kendisi için neyin iyi olduğunu kararlaştırdığı cinsiyet eşitliği güçlü evlilik, çocuk, aile hayatı ve tüm toplum için neyin en iyi olduğunu önemsememektedir.

(d) Cinsiyet Eşitliği Kadınlara Daha Adil ve Daha Mutlu bir Hayat verebildi mi?

Cinsiyet eşitliğinin fitrat olarak birbirinden farklı iki varlığı eşitleme ideali, aslında kadınları erkeğin rolünü üstlenmeye zorlayarak yük altında bırakmıştır. Özellikle ailenin geçimini üstlenme mecburiyeti kadınlara yapılmış bir haksızlıktır. Çünkü cinsiyet eşitliği, toplumu doğuran ve çocukların yetiştirilmesinden ve ev işlerinin yönetilmesinden asli sorumlu olan kadının doğasını azımsamıştır. Çalışmanın baskısını ve ev ve aile hayatının sorumluluklarını bir arada yürütmek için çabalamak kadınlardaki stres, anksiyete ve depresif bozukluklarda önemli artışın sebebi olarak gösterilmektedir. 2011'de European College of Neuropsychopharmacology, 30 Avrupa ülkesinde yaptığı bir araştırmayı yayınladı. Araştırmacılar, son 40 yılda Avrupalı kadınlarda depresyonun iki katına çıktığını tespit etmişler. Bunu da kadınların ailevi görevlerle iş hayatının gerekleri arasında dengeleme çabalarının yüklediği "muazzam yük" ile açıklamışlar. 2016'da Cambridge Üniversitesi araştırmacıları dünya genelinde 48 ülkeden elde ettikleri rakamları yayımladılar. Araştırma; kadınların erkeklerden iki kat daha fazla ağır stres ve anksiyeteye meğilli olduğunu ve bunun çoğu kez iş, aile ve çocuk sorumluluklarının getirdiği baskıdan kaynaklandığını göstermiştir. Londra'nın tanınmış Priory kliniğinde görevli baş psikatrhist Dr. Judith Mohring; iş yeri stresinin 30lu ve 40lu yaşlardaki kadınlarda zirve yapması, "her işe yetiş" nesli kadınların üzerindeki baskıyı gözler önüne serdiğini söylemiştir. Dört zengin Batılı ülkede beş yıl boyunca ebeveynlik araştırması yapan Sosyolog Caitlyn Collins, "Making Motherhood Work: How Women Manage Careers and Caregiving" (Anneliği Başarmak: Kadınlar Annelikle Kariyeri nasıl bir arada götürür) adlı kitabında Amerikalı kadınların stres, iş-aile çatışması, suçluluk ve üzüntü altında boğulduklarını görmüş. Sebebi ise çoğunlukla tam zamanlı çalışan annelerin çocuklarıyla yeterince kaliteli zaman geçiremeyişinden kaynaklanıyor ki göçmen işçi anneler için durum çok daha kötü. Bu durum kadınlar için hakkaniyet, mutluluk ve adaletten çok uzak.

Dahası, erkeğin rol, görev ve haklarını ulaşılması gereken altın standart yerine koymak ve kadınları buna ulaşmaya teşvik etmek hakikatte kadınları değersizleştirmiş ve zaman zaman kendi biyolojik doğalarını hor görmelerine yol açmış ve kadının statüsünü düşürmüştür. Topluma gelince, kadınların hayati ve seçkin rol ve konumları erkeklerinki kadar değer ve saygı görmemiştir. Aksine çok çalışıp çabalayıp erkeklerin rol ve sorumluluklarına ulaşmaları istenmiş, kadının "rahmi" onu bu çarpık altın değerden uzak tutan şey olarak gösterilmiştir. Böylesi bir ortamda birçok işverenin ve iş yerinin kadının önemli annelik görevine anlayış göstermemesi hiç de şaşılacak bir durum değildir. Nitekim

kadınların ailevi sorumluluklarını yerine getirebilmeleri için olanak tanımamış, aksine bu görevlerini ve evlatlarını işi için kurban etmelerini beklemişlerdir. Yine erkek meslektaşlarıyla aynı performansı gösterememelerinden dolayı hamile veya küçük çocuklu kadınlara karşı iş yerinde yüksek oranda ayrımcılık uygulanmıştır. İngiltere'de 54 bin kadın her yıl hamilelik veya doğum iznine ayrıldığı için işten atılıyor. Çalışan annelerin %77'si iş yerinde olumsuz veya ayrımcı muameleyle karşılaşmış. (UK Equality and Human Rights Commission, 2016) Dolayısıyla cinsiyet eşitliği talebi cinsiyetler arasındaki değişiklikleri yok etme ve kadınların biyolojik doğasını fuzuli olarak bir kenara itme çabaları kaçınılmaz olarak kadının ayırt edici özelliklerinin hor görülmesine ve insanlık içindeki eşsiz konumlarına yeterince saygı ve destek verilmemesine yol açmıştır.

İslam dünyasında ise erkeklerin sorumluluklarını üstlenen kadınlar, büyük bir ayrıcalıktan mahrum kaldılar. Oysa İslam kadınının maddi geçimini her zaman kocaya veya erkek akrabaya yükleyip kadını ayrıcalıklı kılmıştı. Kadının geçiminin sağlanması yerine kadının kendi geçimini kendisi sağlaması gerektiğine inan ülkelerde birçok kadın kendi başına kendisi ve çocukları için hayat mücadelesi vermek zorunda kaldı. Bazıları sömürücü işlere veya dilenmeye yöneldi. Dolayısıyla İslam'ın aile hayatında cinsiyetlere farklı roller biçmiş olmasını, erkeği ailenin geçiminden mes'ul tutmasını kadınlara karşı adaletsiz olarak damgalarken "Cinsiyet Eşitliği" kisvesi altında kadını kendi geçimini temin etmeye zorlamak adalet ve özgürlük olarak övülmesi çok tuhaftır. Feminist idealin kadınlara yüklediği gerçek adaletsizliği görmezden gelmek, akıl dışı bir bakış açısıdır.

(e) Cinsiyet Eşitliği Bir Toplumu Kalkındırır mı?

Bir devlette cinsiyet eşitliği politikalarının ve kanunların uygulanma derecesiyle elde edilen ilerleme ve kalkınma seviyesi arasında bir bağ olduğunu gösteren hiçbir ampirik delil bulunmamaktadır. Ruanda'da on yılı aşkın süredir parlamentodaki kadın sayısı erkek sayısının çok üstünde. Halihazırda milletvekillerinin %60'ını kadınlar oluşturuyor (Inter-Parliamentary Union). Ancak ülkedeki yoksulluğu seviyesi hala %40 civarlarında kalmaya devam ediyor (Dünya Bankası, 2019). Benzer şekilde Meksika ve Güney Afrika'da da kadın parlamenterlerin sayısı çok yüksek (şu an %48 ve %42). Buna rağmen bu ülkelerdeki ekonomik durum hala kötü. Dahası Dünya Ekonomik Forumu 2013 raporu, en yüksek kadın istihdamı oranlarına sahip ülkelerin Malavi, Mozambik ve Burundi olduğunu, hatta istihdamda kadın sayısı erkek sayısından yüksek olduğunu göstermiştir. Ancak bu ülkeleri yoksulluktan ve maddi sıkıntıdan kurtulmak veya yüksek kalitede eğitim ve sağlık hizmeti gibi kamu hizmetleri veren rol model ve lider ülkeler olarak göstermek mümkün değil. Amerika'nın işgalinden beri, 2001'den beri Afganistan'da şiddetli bir feminizm politikası takip ediliyor ve sayısız cinsiyet eşitliği kanunu yürürlüğe koyuldu. Ancak eğitim ve sağlık hizmetleri acınası durumda. Afganistan'daki okulların %41'i bir binaya bile sahip değil. Afganistanlı kız öğrencilerin üçte ikisi okula gitmiyor. (Human Rights Watch, 2017) ve kadınların %84'ü okuma yazma bilmiyor (Afghanistan Central Statistics Organization, 2017). Hatta İngiltere gibi, cinsiyet eşitliği çağrısının yüz yıldan uzun bir süre önce başladığı ve cinsiyet eşitliği hukuku ve politikaların yoğun bir şekilde tatbik edildiği ülkelerde dahi, 14,3 milyon insan yoksulluk çekiyor (halkın yaklaşık %20'si); 4,5 milyon aşırı yoksulluk çekiyor - yani resmi açlık sınırının en az %50 altında gelire sahip (Social Metrics Commission, 2019).

Bu kitapçığın diğer makalelerinde daha teferruatlı açıklanacağı üzere dünyanın her yerinde, her ülkesinde kadınların siyasi, iktisadi, eğitim, sağlık, çevre ve sosyal sorunları; "cinsiyet eşitliğinin" eksik veya olmayışından değil, bir ülkeye hükmeden ideolojinin ve sistemin doğasından kaynaklanmaktadır. Farklı Batılı ülkelerin sanayi devrimi ve ardından gelen iktisadi, teknolojik ve diğer ilerlemeler doğuştan veya cinsiyet eşitliği kanun ve politikaların neticesinde elde edilmemiştir. Aksine bu devletlerin kapitalist ideolojiyi benimseyerek, ortak hareket, vizyon ve süreç belirleyerek işlerini gütmeleriyle elde edilmiştir. Ne var ki sayısız siyasi, iktisadi, ahlaki ve sosyal sorunların da kanıtladığı gibi, bu devletlerin kalkınması hayatın her alanında gerçekleşmedi ve her vatandaşına veya genel olarak dünyaya fayda sağlamadı. Bir devletin doğru ve kapsamlı bir şekilde kalkınabilmesi doğru ideolojiyi ve nizamı benimsemesine bağlıdır. Bunu Hilafet nizamıyla tatbik edilen İslam başarmıştır ve hayatın her alanında kalkınma elde etmiştir. Gittiği her beldede yoksulluğu bitirmiş, hem kadınların hem erkeklerin faydalandığı eğitim ve sağlık hizmetlerinde üstün başarılar elde etmiş, dünyaya bilimsel araştırmada, keşif ve gelişmede öncülük etmiş, kadınların izzetinin ve haklarının güvence altında olduğu, suçun yok sayılacak kadar az olduğu ve ahlakıyla ün salmış bir toplum inşa etmiştir. Tüm bunları cinsiyet eşitliği kanunları ve politikaları olmadan başarmıştır.

Cinsiyet Eşitliği Akıldışı ve Arızalı Bir Fikirdir:

Dale O'Leary, Amerikalı serbest gazeteci ve "The Gender Agenda" (Cinsiyet Gündemi) adlı kitabın yazarı şöyle

demıştır: “Özgün kadın olabilmek arayışı insanoğlunun hakikatiyle (hakikatini anlamakla) başlar. [...] o da kadın ve erkeğin farklı tasarlandığını ve bu tasarımların bir nimet olduğudur.” Cinsiyet eşitliği fikri; işte cinsiyetler arasındaki bu inkâr edilemez hakikati inkar eden arızalı ve akıldışı bir ön kabule dayanmaktadır. Kadının insan ırkının çocuklarını doğuran biyolojik doğasını takdir etmekten kaçıyor, evlilikte, aile hayatında ve toplumda cinsiyetlere ait rolleri tanımlamada asli bir faktör olması gerekirken devletin düzenlenmesinde bu doğayı hiçe sayıyor. Aynı zamanda bir çocuğun hayatında annenin sahip olduğu merkezi konumu da yok sayıyor. Belki de bu yüzden ünlü Fransız yazar ve feminist, Simone de Beauvoir, bir zamanlar şöyle demiş: “Hiçbir kadının evde oturup çocuk büyütmesine izin verilmemelidir... Kadınların böyle bir tercihi olmamalıdır çünkü onlara böyle bir seçme hakkı verildiğinde çok fazla kadın bunu yapmak isteyecektir.” Dolayısıyla cinsiyet eşitliği ideali hiçbir zaman özgün kadınlık için geçerli bir vizyon olmayacaktır. Zira özgün kadınlık; kadının bu seçkin doğasına gerçek değer verirken kadın ve erkeğin haklarını, rolünü ve sorumluluklarını birbirini tamamlayacak ve her iki cinsiyete de itminan, huzur ve mutluluk sağlayacak şekilde tanımlar. Aynı zamanda da çocuklar ve tüm toplum için hayır kaynağı olacak güçlü aile birlikleri oluşturur.

Üstelik birbirinden biyolojik olarak tamamen farklı olan iki farklı varlığı, kendilerine aynı rol ve sorumlulukları vererek, eşitlemek ve buna teşebbüs etmek dahi akıldışıdır. Dale O’Leary ayrıca şunu da demiştir: “Cinsiyetler arasındaki farkın hakikat olduğunu reddederek radikal feministler insan doğasına savaş açmış oldular.” Hakikate meydan okuyan bir hedefe asla ulaşılamaz. Üstelik bir milleti bu arızalı öncül üzerine düzenlemeye kalkışmak ister istemez aile birliğine, çocuklara ve toplumun geneline zarar verecektir. Cinsiyetler arasındaki farklılıkları kabul etmemek, kadından erkeğin görevini üstlenmesini ve onunla aynı seviyede rekabet etmesini beklemek, elbette kadınlara karşı haksızlık ve zulüm doğuracaktır. Bir yandan gebelik, doğum ve çocuk yetiştirmenin cinsiyetler üzerinde farklı etkileri olduğuna göre, kaçınılmaz olarak kadının da erkeğin de hayatına düzen verirken etkisi olacaktır. Bu nedenle kamusal hayatın farklı mesleklerinde veya sektörlerinde eşit kadın ve erkek sayısına ulaşma kuruntusu, akıldışıdır ve ulaşılmaz bir hedeftir.

Nitekim cinsiyet eşitliği kadınlara daha adil ve daha mutlu hayat vadini gerçekleştirilememiştir. Aksine kadınlara daha fazla sorumluluk yüklemiş, kendi geçiminin karşılanması ayrıcalığından mahrum etmiş, evliliklerde çatışmalara yol açmış ve aldatarak anneliklerini elinden almıştır. Kadın kendi hak ve rollerini kendisi tanımlasın fikri kadını zulümden kurtarmak yerine daha farklı şekillerde zulümlere maruz bırakmıştır. Ayrıca, nasıl olur da kadınlar kamusal hayatta cinsiyetler arasında fark olmadığını iddia eden cinsiyet eşitliğini isterken, öte yandan cinsiyetler arasındaki farka dayanan annelik sorumluluklarına saygı gösteren gebelik veya annelik hakları veya esnek çalışma saatleri veya uygun istihdam şartları gibi ayrıcalıklar talep edebilir ki? Yine kadınların statüsünü yükseltmeyi hedefleyen bir fikrin, bir milletin annesi olarak eşsiz, hayati ve kıymetli konumunu değersizleştirmesi, erkeklerin rol ve görevlerini kadının azmetmesi gereken altın standart kılması ayrı bir ironidir.

En önemlisi; cinsiyet eşitliği çağrısı asla günümüz kadınların sayısız sorunlarını çözemeyecektir. Zira bu çürük, tüm meselelere cinsiyet odaklı kısır görüşlü bu bakış açısı sorunların kaynağını ve gerekli çözümleri objektif ve aydın bir şekilde incelemekten acizdir. Aksine apaçık ortada olan, kadınların haklarını ve refahını belirleyen şeyin bir devletin sahip olduğu değerler, ideoloji ve nizamları olduğu gerçeğini gizleme çabasıdır. Cinsiyetler arasında eşitliği reddeden her türlü inancı veya kanunu, kadınların, çocukların, aile hayatının ve toplumun üzerinde olumlu etkisi olup olmadığına bakmaksızın temelden kadına karşı ayrımcı ve adaletsiz olarak damgalamaktadır.

Sonuç olarak, cinsiyet eşitliği çağrısı; kadınları güçlendirmeye, zulüm ve adaletsiz bir hayattan kurtarıp mutlu, güvenli ve itminan verici bir hayat temin etmeye götüren güvenilir bir yol değildir. Bu fikre dayalı anlatılar sorgulamalar karşısında dayanaksız çıktı. Kadınların hayatındaki ilerlemeyi ve iyileşmeyi ölçmek için aldatıcı bir standart olduğuna göre ve kadınlar için gerçekten daha aydınlık bir gelecek inşa etmek istiyorsak, ilk adım, kendimizi bu cinsiyet eşitliği illüzyonunda arındırmamız olacaktır.

﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ بِقِيَعَةٍ يُخْسِبُهُ الظَّمَانُ مَاءً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا وَوَجَدَ اللَّهَ عِنْدَهُ فَوَفَّاهُ حِسَابَهُ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾

“İnkâr edenlere gelince; onların amelleri ıssız bir çöldeki serap gibidir. Susamış kimse onu su sanır. Yanına geldiğinde hiçbir şey bulamaz. (Tıpkı bunun gibi kâfir de hesap günü amellerinden bir şey bulamaz). Ancak Allah’ı yanında bulur da Allah onun hesabını tastamam görür. Allah, hesabı çabuk görendir.” [Nur 39] ■

Kadınlar ve Yoksulluk Cinsiyet Eşitliği Kapitalizmin Eşitsizliğini Gizleme Aracıdır

Zehra Malik

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi Üyesi
TÜRKİYE Vilayeti

“Kadınlar ve Yoksulluk” Pekin Deklarasyonu ve Eylem Platformu'nun (PDEP) en önemli Kritik Alanlarından bir tanesidir çünkü ekonomi politikaları kapitalizmin ve sömürgeci kapitalist Batılı devletlerin varlığının ve bekasının can damarını teşkil etmektedir.

“Kadınlar ve Yoksulluk” Kritik Alanında Stratejik Hedefler ve Eylemler Özeti :

“Kadınlar ve Yoksulluk” başlıklı Kritik Alan, “Yoksulluğun Kadınla Özdeşleşmesi”nden (yoksulluk içinde yaşayan kadınların sayısının erkeklerin sayısı ile karşılaştırıldığında orantısız artmış olması) yola çıkmaktadır. Bu durumu şiddetlendiren hususları da “sosyal yönden tanımlanmış cinsiyet rollerinin katılığı ve kadınların yetki, eğitim, öğrenim ve üretim kaynaklarına kısıtlı ulaşımı” (ör. Kredi, toprak mülkiyeti ve miras gibi), kadınların “hane halkının refahına ilişkin iş ve sorumluluklarındaki” “toplumsal cinsiyet farklılığı”, yetersiz sosyal güvenlik sistemleri, ücretsiz işlerle ücretli işler arasındaki dengesiz dağılım, iş hayatına yeniden atılmanın önündeki engeller (özellikle yaş ilerlemiş kadınlar için), istihdam imtiyazlarının dağılımında ve işgücü piyasasında cinsiyete dayalı ayrımcılık ve birçok başka cinsiyete dayalı engeller olarak tanımlanmaktadır. Dolayısıyla “Ekonomik güç paylaşımındaki cinsiyet eşitsizliği” ve “cinsiyete dayalı bakış açısını ana görüş olarak tüm ekonomik analiz ve planlamalara yeterince yansıtılmamak” “Kadınların yoksulluğuna katkıda bulunan önemli bir unsur” olarak kabul edilmektedir. Sonuç olarak yoksullukla mücadelede asıl bakış açısı şöyle tanımlanmaktadır:

- “Kadının Güçlendirilmesi” “yoksulluğun ortadan kaldırılmasında çok önemli bir unsur” ve “sürdürülebilir kalkınma için gerekli bir temeldir”. (PD Madde 49 ve 56)
- “Kadının üretim potansiyelinin ortaya çıkarılması” “yoksulluk döngüsünü kırmada büyük önem taşır.” (PD, Madde 55)
- “İnsanlığın kadın olan yarısının katılımı ve liderliği” “kalkınma, barış, güvenliği ve insan merkezli sürdürülebilir kalkınmayı” sağlamak için gereklidir.
- Kadınlar evde, toplumda ve iş yerinde hem ücretli hem ücretsiz işlerde çalışarak “ekonomiye ve yoksullukla mücadeleye katkıda kilit rol” oynamaktalar. (PD, Madde 21)

Özetle yoksulluğu ortadan kaldırmanın ana yolu evde, toplumda ve ekonomik politika ve programlarda, örneğin kaynaklara, fırsatlara ve kamu hizmetlerine ulaşımında “toplumsal cinsiyet eşitliğini yaymak ve güçlendirmekten” geçtiği iddia edilmektedir... (BD, Madde 57)

2015 yılında Pekin Deklarasyonu’nu hazırlayan Birleşmiş Milletler’in bir parçası olan Dünya Bankası; 2030 yılında “aşırı” yoksulluğu sıfırlamak için iddialı bir hedef edindi. BM, özellikle BM Kadınlar, bu hedefe entelektüel, kültürel, dilsel ve siyasi çerçeveyi sağlayarak hizmet etmekte. Ortaya attıkları iddiaya göre “2030 Sürdürülebilir Kalkınma Hedeflerine ulaşabilmek için ekonomide kadını güçlendirmek ve iş dünyasında cinsiyetler arasındaki uçurumları kapatmak şarttır” yine “Ekonomiler daha çok kadın istihdamıyla büyür” çünkü “...OECD ülkelerindeki kadın istihdamı oranlarını İsveç seviyesine yükseltmek, GSYİH’yi 6 trilyon doların üzerinde artırabilir[...] Buna karşılık, cinsiyet farklılıkları ekonomide GSYİH’nin yüzde 15’ine mal olmaktadır.”² BM Avrupa Ekonomik Konseyi (UNECE); SKH 5 (Sürdürülebilir Kalkınma Hedefi Toplumsal Cinsiyet Eşitliği) yerine getirilmeden diğer hiçbir SKH’nın 2030 yılına kadar gerçekleşmeyeceğini vurgulamıştır³.

1 <https://beijing20.unwomen.org/~media/Field Office Beijing Plus/Attachments/BeijingDeclarationAndPlatformForAction-en.pdf>

2 <https://www.unwomen.org/en/what-we-do/economic-empowerment/facts-and-figures#notes>

3 <http://www.unece.org/beijing25.html>

Yoksulluk Hakkında Rakamlarla Gerçekler:

Dünya Bankası'nın Ekim 2019'da yayınladığı en son Yoksulluk Raporuna göre⁴, “yoksulluğun azaltılmasında kaydedilen ilerlemeye rağmen dünya genelinde aşırı yoksulluk içinde yaşayan insan sayısı kabul edilemez bir şekilde yüksek kalmaktadır. Küresel büyüme tahminleri göz önüne alındığında, yoksulluğun azaltılması için yapılan çalışmalar 2030 yılına kadar aşırı yoksulluğun sona ermesi hedefine ulaşmak için yeterince hızlı olmayabilir.” Aşırı yoksulluk oranı; günde \$1,90 ve altında yaşayan nüfusun kısmı olarak tanımlanmaktadır. Mutlak yoksulların yarısından fazlası Sahra Altı Afrika'da yaşıyor. Gerçekten de bölgedeki fakir sayısı 9 milyon artarak 2015 yılında 413 milyon insanı günde 1,90 dolardan daha azıyla hayat sürmeye mahkûm etmiştir. Bu rakam diğer tüm bölgelerdeki yoksul insan sayısının toplamından daha fazladır. Bu şekilde devam ederse **2030 yılında 10 yoksuldan 9'u Sahra Altı Afrika'da olacaktır.**

Yardım kuruluşu Oxfam; dünyanın en zengin 26 milyarderin mal varlığının dünyadaki en yoksul 3,8 milyar insanın mal varlığıyla eşit olduğunun tespit edildiğini açıkladı. **Dünyanın en zengin %1'i geri kalan %99'un toplam zenginliğine sahiptir.** Finans krizinin yaşanmakta olduğu on sene içinde milyarderlerin sayısı neredeyse ikiye katlandı. Milyarderlerin serveti 2018 yılında 900 milyar Dolar artmıştır. Dünyanın en zengin adamı ve Amazon şirketinin sahibi Jeff Bezos'un serveti 2018'de 112 milyar dolar arttı. Bezos'un servetinin sadece yüzde 1'i nüfusu 105 milyon olan Etiyopya'daki tüm sağlık bütçesini karşılar. Yine efektif vergi oranları açısından da en fakirler en zenginlerden daha yüksek vergi ödüyor. Günde yaklaşık 10 bin insan yeterli sağlık hizmeti alamadığı için hayatını kaybediyor. Ebeveynleri okul harcı, üniforma veya kitap-defter masraflarını karşılayamadığı için 262 milyon çocuk okula gidemiyor. Ana sağlığı hizmetlerinin yetersiz olmasından dolayı kadınlar hayatını kaybediyor... Çocuklar eğitimden mahrum ediliyor... Oxfam Kampanyalar ve Stratejiler Müdürü Matthew Spencer'in ifadesiyle: “Ekonomilerimizin düzenlenme şekli gün geçtikçe servetin daha çok birkaç seçkin kişinin elinde birikmesine ve milyonlarca insanın zor hayatta kalmasına neden oluyor.”⁵

ABD'de 13 milyonu çocuk olmak üzere yaklaşık **40 milyon Amerikalı**, yani her 8 haneden birisi, gıda güvensizliği çekiyor⁶. 2018'de ABD'de erkeklerin %10,6'sı kadınların ise %12,9'u yoksulluk içinde yaşadı. Evli çiftlerin 2018'de %4,7'si yoksulluk içindeydi. Ancak karının olmadığı tek ebeveynli ailelerdeki yoksulluk oranı %12,7 iken kocanın olmadığı tek ebeveynli ailelerde bu oranın %24,9 olduğu tespit edilmiştir.⁷ Ve tüm bu yoksulluk ABD tarihinde görülüş en uzun süreli istikrarlı GSYH büyümesi döneminde yaşanıyor⁸.

Dünyanın en büyük beşinci ekonomisi olan Birleşik Krallık'ta ise 2018 yılında **14 milyon insan** (halkın neredeyse yüzde 20'si) açlık sınırının altında yaşam mücadelesi vermiştir. Bunların 4,5 milyonunu çocuklar, yaklaşık 2 milyonunu da emekliler oluşturuyor⁹. Mart 2019 rakamlarına göre kadınların yoksulluğa düşme ihtimali (%20) erkeklerinkine (%18) göre daha yüksek olmaya devam ediyor. Bekâr emekli kadınlardaki yoksulluk oranı %23'e ulaşarak son 15 yılın en yüksek seviyesine ulaştı. Bekâr ebeveynlerin yüzde 45'i yoksulluk içinde yaşıyor. Bunların büyük çoğunluğunu (%90) kadınlar oluşturuyor. Bekâr ebeveynle yaşayan çocukların neredeyse yarısı (%47) artık yoksulluk içinde yaşıyor.¹⁰ **Feeding Britain** (Britanya'yı Dozuruyoruz) adlı hayır kurumunun açıklamalarına göre BK'ta 1,6 milyon insan sofraya yemek koymakla evini ısıtmak arasında imkânsız bir seçim yapmak zorunda. Alabildikleri tek destek, çoğu zaman Yakıt Bankaları ve Gıda Bankalarından geliyor.¹¹ Hatta hemşireler, öğretmenler, polis memurları ve başka sektör çalışanları, özellikle tek ebeveynler bu gıda bankalarını sıklıkla kullanıyor. Gıda bankalarına gelen yedi kişiden birisi ücretli bir işte çalışıyor veya çalışan birisiyle birlikte yaşıyor...¹²

Hani zengin ve cinsiyet eşitlikçi Batı'da “kadının istihdamı ve güçlendirilmesiyle” “yoksulluğu azaltmaya” ne oldu? Hakikaten de kadınları etkileyen yoksulluk ne cinsiyet rollerindeki eşitsizlikten ne de ekonomik planlamalarda toplumsal cinsiyet eşitliğinin eksikliğinden kaynaklanıyor. “Cinsiyet eşitliği” politikaları ve programları bu hakikati kabul etmek istemedikleri için kadın yoksulluğunu etkin bir şekilde çözmekten aciz kalmaktalar. Oysa tüm

4 <https://www.worldbank.org/en/topic/poverty/overview>

5 <https://www.theguardian.com/business/2019/jan/21/world-26-richest-people-own-as-much-as-poorest-50-per-cent-oxfam-report>

6 <https://monthlyreview.org/2019/02/01/capitalism-has-failed-what-next/>

7 <https://www.povertyusa.org/facts>

8 (Endless Appetites: How the Commodities Casino Creates Hunger and Unrest; Alan Bjerga, Bloomberg News, New Jersey, 2011)

9 <https://fullfact.org/economy/uk-sixth-or-ninth-richest-country/>

10 <https://wbg.org.uk/blog/dwp-data-reveals-women-continue-to-be-worst-affected-by-poverty/>

11 <https://www.endhungeruk.org/2018/08/03/heat-eat-choice-no-one-make/>

12 <https://www.trusselltrust.org/2019/11/06/working-people-at-food-banks/>

yoksulluğun sebebi; günümüzde devletlere ve küresel siyasi ve iktisadi yapılara tahakküm eden bozuk kapitalist sistemdir. Kapitalizme göre ferдин yoksulluğu çözülmesi gereken bir sorun teşkil etmiyor. Aksine kapitalizmin maksadı; “kıt/sınırlı kaynaklar karşısında sonsuz ihtiyaçlar” ilkesine dayanarak mal ve hizmet üretimini maksimum seviyeye ulaştırmaktır. Dolayısıyla kapitalizmin hedefi, tüm topluma ait gibi gösterilen rakamsal zenginliği, yani devletin zenginliğini artırmaktır. Bunu da gayri safi milli hasıla ile ölçüyor. Üretim arttığı sürece, devletin zenginliği artar, devletin zenginliği arttığı müddetçe de ferдин ihtiyaçlarının karşılanıp karşılanmaması kapitalist ekonomi için bir önem arz etmemektedir. GSYİH’nin iyileşmesi ferдин refahından daha üstün bir kıymete sahiptir. Aynı zamanda GSYİH Batılı sermaye sahiplerinin kârını artırmaya ve sömürgelerindeki kukla yöneticilerin ve elitlerin sömürgeci efendilerine itaatlerini garanti etmeye yarayan bir araçtır.

Kapitalist Kalkınmanın ve Pekin Deklarasyonu’nun Hakiki Yüzü:

Uluslararası Para Fonu’nun ve Dünya Bankası’nın Birleşmiş Milletler sisteminin mali kolu ve en önemli kurumları olduğunu bilmek elzemdir. Birleşmiş Milletler 1945 yılında İkinci Dünya Savaşı’nın 5 asli galipleri -Çin, Sovyetler Birliği, Birleşik Krallık ve Amerika Birleşik Devletleri- tarafından kurulmuştur. BM Güvenlik Konseyi’nin ana ve daimi üyeleri olmaktan ziyade **dünyanın asıl ve gerçek kapitalistleri de bu beş devlettir.** İşte bu kapitalistler bu iki kurum vasıtasıyla sistematik olarak başka devletleri geri ödenmesi imkânsız olan faizli krediler almaya zorluyor, borçlanan devletlere felç edici ekonomi politikalarını dayatıyor ve onları kendi isteklerine boyun eğdiriyorlar.

Bu sayede başka milletler üzerinde elde ettikleri kapitalist hegemonya ile doğal ve tarımsal kaynakların özelleştirilmesine, altyapıların, sanayi ve teknolojilerin yabancı yatırımcılara peşkeş çekilmesine, yozlaşmaya, gayriinsani yoksulluğa sürükleyen vergi politikalarına, tekelliliğin gelişmesine ve servetin bir avuç sermaye sahibinin elinde birikip çoğunlukları sömürmesine yol açan serbest piyasa politikalarını dayatıp kendi kapitalist yönetim sistemlerinin bekasını teminat altına aldılar. Yine altın ve gümüş yerine Amerikan Dolarına bağladıkları dünya ticareti, sözde kalkınma desteği bahanesiyle İMF ve Dünya Bankası’nın dayattığı yüksek faizli krediler, kapitalist güçlerin başka milletlerin kaynaklarını ve insan gücünü sömürmeye yaradı. Çevresel yıkımlar, çatışmalar, savaşlar ve göç, hepsi kendi siyasi ve iktisadi menfaatlerini gerçekleştirmek için başka ülkelere insan canını ve refahını yok etme pahasına dayatılan kapitalist politika ve planlarının birincil neticeleridir. Zenginle fakir arasında gittikçe büyüyen uçurum, artan işsizlik, erkeklere ailelerini geçindirmeye yetmeyen ücretler, dişiliğin sömürülmesi ve nihayet kadını da erkeği de, Batı’da ve tüm dünyada eşit şekilde etkileyen yoksulluğun nedeni işte burada yatmaktadır.

Eski ABD Başkanı Bill Clinton 2008 yılında BM nezdinde yapılan Dünya Gıda Günü toplantısında dünyadaki açlık krizini kendilerinin meydana getirdiğini itiraf etti: “ABD, Dünya Bankası, IMF ve tüm büyük kurum ve hükümetlerin politikaları, zirai mahsullere dünyadaki fakirler için hayati bir ürün olarak değil sıradan bir ticari mal olarak baktılar.”¹³ ABD’nin teşvikiyle Dünya Bankası’nın ve IMF’nin on yıllarca dayattığı “**Yapısal uyum politikaları**” özellikle Afrika ülkelerini Amerikan biyoteknoloji şirketlerinin ürettiği hibrid tohumları ve gübreleri ithal etmeye zorlayarak yerli tohumları ve zirai bitkileri yok ettiler. Ayrıca bu politikalar yozlaşmış hükümetler sayesinde yerel çiftçileri yerlerini terk etmeye zorladı ve arazilerin (ekilebilir, mera, ağaçlık, orman ve sulak araziler, su kaynakları ve yaban hayatı habitatları) büyük çapta tahviline yol açtı. Toprağı köylüden, çiftçiden, göçebe çobanlardan ve kendi halkından kelimenin tam anlamıyla “gasp” ederek küçük ölçekli tarım sistemlerini bozup yabancı büyük ölçekli üreticilere verdiler. Böylece sadece yerel halkı en temel mülkiyet, geçim ve yaşamak için çalışma hakkından yoksun bırakmakla kalmadılar, aynı zamanda ekosistemlere, yaban hayatı habitatlarına, biyoçeşitliliğe ve su kaynaklarına da muazzam zarar verdiler.¹⁴ Etiyopya hükümeti sadece 10 yıl içerisinde 3,5 milyon hektar araziye kiraya verdi. Şu an en büyük yabancı holding, Hindistanlı “Karuturi” şirketi, 300 bin hektar araziye 50 yıllığına kiralamış bulunuyor. Bu arazilerde sadece ucuz ihracat için pirinç, şeker kamışı ve yağ palmiyesi üretiliyor. Bir başka aktör ise “Saudi Star” şirkettir ki bu şirket Gambella eyaletinde 139 bin hektar araziye ele geçirdi ve yerel halkı zor kullanarak kamplara sürdü, su kaynaklarını sömürdü ve kirletti.¹⁵ Gıda adeta aristokratların ayrıcalığı oldu. İstedikleri zaman el koyup daha fazla açlık oluşturdular. Etiyopya ve Sudan gibi bazı ülkelere gıdanın kime ulaşacağına dair son kararı da hükümet veriyor. Buna ilaveten uluslararası gıda yardımları da gerçekte donör ülkelere yarar sağlayan bir araçtır ki buna “bağlı yardım” denmektedir. Dünyadaki iki-taraflı yardımların yarısı bu şekilde icra edilmektedir. Bir ülkeye para veya borç verilir, bu ülke bu parayı donör ülkeden ürün veya hizmet satın almak için kullanır. 2010 yılında

13 (Endless Appetites: How the Commodities Casino Creates Hunger and Unrest; Alan Bjerga, Bloomberg News, New Jersey, 2011)

14 (Land to Investors: Large-scale Land Transfers in Ethiopia, Dessalegn Rahmato, Forum for Social Studies, Addis Abeba, 2011)

15 Mordshunger: Wer profitiert vom Elend der armen Länder? | Jean Feyder, Westend Verlag, Frankfurt/Main, 2014

BM Somali İzleme Grubu'nun yayımladığı bir rapor; Somali ile yapılan kârlı gıda yardımı sözleşmelerinin üç şahsın elinde olduğunu ve bu şahısların bu ticaretle "Somali'nin en zengin ve en etkili şahısları" haline geldiğini söylüyor. Dahası ise, genelde BM şemsiyesi altında yürütülen yardım kuruluşları aslında hayırsever değil daha çok açıklıktan ve yardım programlarından kâr elde eden ve birbirleriyle rekabet eden ticari kuruluşlardır.¹⁶ İşte Afrika'yı kendine yeterli gıda üretemez hale getiren, gün geçtikçe gıda ithalatını ve fiyatlarını artıran, açlığı sonsuzluğa dek artıran ve sahip olduğu tüm muazzam hammadde ve mineral kaynaklarına rağmen dünyanın en fakir kıtası olmaya mahkûm eden nedenler bunlardır.

IMF ve Dünya Bankası politikalarının, ülkeleri tam bir çöküşün eşiğine ittiğini gösteren bir başka örnek Lübnan'dır. Ülkede kamu borcu 86 milyar doları geçti ve GSYİH'ye kıyasla dünyada en yüksek borca sahip üçüncü ülke konumuna geldi. "Ülkenin borç oranı, ulusal gelirin (GSYİH) yüzde 152'sine ulaşıyor. Faiz, devletin gelirinin neredeyse yarısını yutuyor." (BBC 28/10/2019) (BBC 26/11/2019). Yine işsizlik oranını en yüksek seviyelere taşıyarak "35 yaş altındakilerin yüzde 37'sini işsiz" (BBC 16/11/2019) bırakıyor. Siyasi sınıfın halka miras bıraktığı bu ekonomik yıkım karşısında, 17 Ekim 2019'da "WhatsApp uygulamasına yönelik vergi", Lübnan sokaklarının fitilini ateşledi.¹⁷

Kapitalist politikaların felç edici etkisine ilaveten, **Pakistan**'nın "Terörle Mücadele" için yaptığı harcamalar doğrudan halkın yarısını gıda güvensizliğine itmiştir. Ayrıca sürekli kesilmekle birlikte her geçen gün pahalılaştan elektriğin, ulaşılması gittikçe zorlaşan bir lükse dönüştüğünü gösteriyor. Zira kamu borçlarının doğurduğu kriz sanayiye çökertmiş ve çok sayıda insanı işsiz bırakmıştır. IMF paketleri ve politikaları sayesinde hükümet neredeyse tüm gelirlerini kredi borçlarını ödemek için kullanıyor. Hâlihazırda her Pakistanlı erkek, kadın ve çocuk başına 616 Dolar borç düşüyor ki bu GSYİH'nin yarısından fazlasına tekabül ediyor. Buna rağmen Pakistan'ın tüm savunma bütçesi yılda 5 milyar dolar artırılıyor ama eğitime yapılan harcama sadece 465 milyon doları zor geçiyor. IMF borç paketi tüm hükümet sübvansiyonlarını azaltıp nihayet sınırlamayı ve bununla birlikte yeni vergi zamlarını zorunlu kılıyor. Pakistan'da zenginler ve güç sahipleri hariç neredeyse her şey ve herkes vergilendiriliyor. Zira onlar ya hukuken vergi dışı kalıyorlar ya da yasaları çiğnemenin yolunu buluyorlar.¹⁸ İşte geçen yıllarda gaz, elektrik, petrol, sıkıştırılmış doğalgaz, mazot, buğday ve başka temel kalemlerdeki fiyatların fırlaması ve halkın çoğunluğunun alamayacağı kadar pahalılaşması bundan dolayıdır.¹⁹ Hal böyle iken, kadınlar nasıl bu yıkımın dışında tutulabilir ki?

Pekin Deklarasyonu Kapitalist Toplumların Kapitalizme İnancını Onarma Aracıdır

Bu makalenin en başında belirtildiği üzere: "Ekonomi politikaları kapitalizmin ve sömürgeci kapitalist Batılı devletlerin varlığının ve bekasının can damarını teşkil etmektedir." **Hakikaten yoksulluk; kapitalizmin bekasına karşısında gerçekçi ve hissedilebilir bir tehdit oluşturmaktadır.**

IFS Deaton Review²⁰ başkanı Nobel ödüllü İngiliz Profesör Sir Angus Deaton şöyle bir itirafta bulundu: "sadece Amerika'da değil tüm zengin dünyada" görülmekte olan "mevcut eşitsizlikler, demokratik kapitalizmin tehdit altında olduğunun işaretleridir... Sadece Amerika'da değil, tüm zengin dünyada, **büyük insan kitleleri sahip oldukları ekonomilerin kendileri için iyi olup olmadığını sorguluyor. Aynı durum siyaset için de söz konusudur.**" Batı'da kanaat önderleri ve aktivistler, sürekli kapitalizmin bir sosyal sistem olarak akamete uğradığını, insanlık tarihinin en dehşet eşitsizliği olduğunu ve gezegeni ekolojik olarak bir "ölüm sarmalına" soktuğunu vurguluyorlar.²¹ Washington Catholic University of America'da (Amerikan Katolik Üniversitesi), tarih profesörü Jerry Z. Muller'e göre:²² "**Eşitsizlik kapitalist faaliyetin kaçınılmaz bir ürünüdür, [...] artan eşitsizlik ve ekonomik güvensizlik toplumsal düzeni aşındırarak halkın kapitalist düzeni bütünüyle reddetmesine [populist backlash-halkın bir bütün olarak geri tepmesine] yol açabilir.**"

Dolayısıyla, bugün dünyanın sorunu CİNSİYET EŞİTLİĞİ eksikliği ve kadınların ekonomik kapasitelerinin yetersizliği değil, aksine var olan KAPİTALİST EŞİTSİZLİKTİR!!!

Toplumsal cinsiyet eşitliği ile kadının güçlenmesi; gerçeği çarpıtan bir palavradan başkası değildir. **Pekin Deklarasyonu ve diğer tüm uluslararası anlaşmalar aracılığıyla teşvik edilen "cinsiyet eşitliği" ve "kadınların**

16 <https://www.dw.com/en/the-business-of-famine/a-15514858>

17 <http://www.hizb-turkiye.com/index.php?p=soruCevap&s=irak-lubnan-ve-iran%E2%80%99daki-halk-hareketleri&id=109>

18 https://www.nytimes.com/2010/07/19/world/asia/19taxes.html?_r=2&pagewanted=1&nl=todaysheadlines&emc=a1

19 <http://www.khilafah.com/a-radical-approach-to-pakistans-economic-crisis/>

20 IFS Deaton Review, a comprehensive five-year study of inequalities in society funded by the Nuffield Foundation, that will draw on a range of diverse perspectives to understand inequalities in income, wealth, health, social mobility, political participation and more.

21 George Monbiot, "The Earth Is in a Death Spiral. It Will Take Radical Action to Save Us," Guardian, November 14, 2018; Leonid Bershidsky, "Underemployment is the New Unemployment," Bloomberg, September 26, 2018.

22 <https://www.foreignaffairs.com/articles/2013-02-11/capitalism-and-inequality>

güçlendirilmesi” söylemlerinin arkasındaki tek gerçek de budur!

Yoksulluğu Ortadan Kaldırmaya ve Kadınların Üstün ve İzzetli Konumlarını İade Etmeye Giden İslami Yol²³

İslam'ın yoksulluğa bakış açısını en güzel şekilde İslam'ın ikinci Halifesi Hz. Ömer bin el-Hattab (ra)'ın şu sözü özetlemektedir: “Yoksulluk cisim olsaydı onu öldürürdüm.” Bunun gibi çok sayıda ifadeler, İslam'ın yoksulluğa ve açlığa hiçbir şekilde tahammül etmediğini vurgulamaktadır. Allah'ın Rasulü Muhammed (sav); içinde bulunduğu toplum bolluk içindeyken herhangi bir kişinin aç kalabilmesine zerre dahi ihtimal vermemektedir

«نَيْسَ الْمُؤْمِنِ الَّذِي يَشْبَعُ وَجَارُهُ جَائِعٌ»

“Yanı başındaki komşusu açken tok olarak geceleyen kişi (olgun) Mü'min değildir” demiştir.

Hiç şüphesiz İslam, yoksulluğun ortadan kaldırılmasını bir iman meselesi olarak görmektedir ve yoksulluğu bir kişinin yiyecek, giyecek, mesken, eğitim ve sağlık olarak tanımladığı temel ihtiyaçlarını gidermekten aciz olması olarak tarif etmiştir. Peygamber (sav) her ferdin, kadın olsun erkek olsun, temel ihtiyaçlarının giderilmeye hakkı olduğunu buyurmuştur:

«ليس لابن آدم حق في سوى هذه الخصال: بيت يسكنه، وثوب يُؤاري عورته، وجلف الخبز، والماء»

“Bir ev gölgesi, katıksız bir ekmek, avretini örteceği bir elbise ve su dışındaki her şeyde ve bunun fazlasında ademoğlunun hakkı yoktur.” [Tirmizi] (Bu hadis; bu üç hacetin insanoglunun temel ihtiyacı olduğu, bunlardan fazlasının temel ihtiyaç olmadığına dair nastır.)

Bu nedenle, toplumda sadece tek bir erkek, kadın veya çocuk aç olduğu müddetçe, toplumun tümüne, hepsinden önce de devletin yöneticisine, her bir ferdin temel ihtiyaçları tamamen giderilene kadar mücadele etmek farzdır. Bu nedenle İslam; servetin kaynaklarına, servetin doğasına, serveti artırmanın ve dağıtmanın yöntemlerine dair sayısız açık ve net tanımlar getirmiştir. Yoksulluğu kökünden söküp atmayı ve insanın temel ihtiyaçlarının giderilmesini garanti eden mülkiyet hükümleri, para, döviz, altın standardı, riba (faiz), kenz (malın biriktirilmesi), alışveriş ve ticaret, şirketler, ziraat ve arazi ve insan emeği dâhil birçok açık ve etkili hükümler tanımlamıştır. Ancak bu ekonomik sistemin işlemesi, mevcut gayri İslami sistemlerde değil, sadece her bir İslami hükmün kapsamlı bir şekilde tatbik edildiği Nübüvvet Metodu üzere Hilafet Devleti'nde mümkündür. Hizb-ut Tahrir bu hükümlerin her birini kanun olarak, kendisiyle ilintili olan İslami delillerini teferruatıyla açıklayarak Hilafet Devleti'nin Anayasa Mukaddimesi'nde kayıt altına almıştır.²⁴ Burada İslam'ın ve Hilafet Devleti'nin yoksulluğu ortadan kaldırmak için kullanacağı araçlardan birkaçı tanıtılacaktır:

• Yoksulluğu ortadan kaldırmanın ilk ve en önemli kuralı, servetin etkili bir şekilde dağıtılmasıdır. Zira bu Allah Subhanehu ve Teâlâ'nın bir emridir:

﴿كَيْ لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ﴾

“O mallar, içinizden yalnız zenginler arasında dolaşan bir servet (ve güç) hâline gelmesin diye (Allah böyle hükmetmiştir).” [Haşr 7] İslam'ın iktisat nizamı; servetin ve kaynakların bir azınlığın elinde birikmesine izin vermez. Ayrıca kati surette herhangi bir biçimde faize (riba) müsaade etmez. Faizin haram olması, paranın tek yöne doğru akıp toplumun zenginlerinin elinde birikmesine ve devletin başka milletlere borçlanmasına ve böylece ekonomiyi çökertmesine engel olmaktadır. Allah Subhanehu ve Teâlâ şöyle buyurdu:

﴿الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا﴾

“Faiz yiyenler, ancak şeytanın çarptığı kimsenin kalktığı gibi kalkarlar. Bu, onların, “Alışveriş de faiz gibidir” demelerinden dolaydır. Oysa Allah, alışverişini helâl, faizi haram kılmıştır.” [Bakara 275] Bundan dolayı Hilafet asla hiçbir yabancı devletten faizli kredi almayacaktır. İslam; servetin kenz edilmesini (biriktirilmesini) kesinlikle haram kılmıştır, aksine servetin halk arasında dağıtılması için Zekâtı farz kılmıştır. Allah-u Teâlâ'nın şu kavli bir uyarı niteliğindedir:

23 İslam'da Ekonomi Politikaları hakkında detaylı kaynaklar:

İslam'da İktisat Nizamı; Takiyyuddin en-Nebhani, Köklü Değişim Yayıncılık

Economic Crises: Their Reality and Solutions from the Viewpoint of Islam Sheikh Ata' Bin Khalil Abu Al-Rashtah

Anayasa Mukaddimesi veya Esbab-ı Mucibesi - İkinci Bölüm - (İktisadi Nizam, Öğretim Siyaseti ve Dış Siyaset), Hizb-ut Tahrir Neşriyatından

Pakistan's Economy under the Khilafah by Hizb ut Tahrir / Wilayah Pakistan (http://www.hizbut-tahrir.org/PDF/EN/en_books_pdf/PK_Revival_of_the_Economy_in_Pakistan_EN_22.06_2013_.pdf)

24 http://www.hizb-uttahrir.info/tr/files/PDF/kitaplar/Hilafet_Devleti_Anayasa_Tasarisi_veya_Esabi_Mucibesi.pdf

﴿وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يَنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾

“Altın ve gümüşü biriktirip Allah yolunda harcamayan kimseleri elim bir azapla müjdele.” [Tevbe 34] Bugün kapitalizmin insanlığı maruz bıraktığı muazzam eşitsizlik böylece İslam’ın ekonomi politikaları sayesinde bir çırpıda ortadan kalkacaktır.

• Bugün karşı karşıya kaldığımız **kötü/arızalı yönetim ve altyapı eksikliği Hilafet devletinde olmayacaktır**. Hilafet, felç edici vergilendirme olmadan, devletin köklü bir şekilde yeniden yapılandırılması, kamu ve özel mülkiyetin yeniden düzenlenmesi gibi araçlar sayesinde tarımsal ve endüstriyel gelişmeyi sağlayacak büyük bütçeler oluşturacaktır.

• İslam; güçlü bir ağır sanayinin oluşturulmasını, bunun için dünya liderliği seviyesinde araştırma yapılmasını ve dolayısıyla Hilafetin lider konuma getirilmesini emretmektedir. İslam; arazinin mülkiyetini tarımsal olarak işletilmesine bağlayarak tarım arazilerinde yabancı mülkiyeti ve zirai işlemlerde ağır vergilendirmeyi ortadan kaldıracaktır. Bu şekilde gıda güvenliğinde muazzam bir artış elde edilecek ve Ümmet yüzyıllarca İslami yönetim ile tattığı refaha yeniden kavuşacaktır. Hilafet; ekini önceleyerek vatandaşlarının temel gıda ve giyim ihtiyaçlarının tamamen karşılanmasını hatta ihraç etmek üzere ihtiyaç fazlası üretimi de temin edecektir. Yine meraları güçlendirerek hayvancılıkta artış sağlayacaktır.

• Bir kişinin metruk/ölü bir araziye üretime kazandırması (ihya etmesi), o kişinin ona sahip olmasını sağlar. Rasullullah Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle demiştir:

«مَنْ أَعْمَرَ أَرْضًا لَيْسَتْ لِأَحَدٍ فَهِيَ أَحَقُّ»

“*Kim ölü bir araziye canlandırırsa o onun olur.*” Ayrıca Şeriat; arazinin değerlendirilmesini, yani işletilmesini şart koşmaktadır. Eğer arazi 3 yıldan uzun bir süre işletilmezse, devlet o araziye kişinin elinden alır ve işletecek olan başkasına verir. Bu hükümlerle İslam dünyasının tarımsal manzarası kökten değişecektir. Örneğin Afrika, Halife Ömer bin Abdülaziz döneminde bugünkü gibi dünyanın en fakir ve en aç bölgesi olmaktan çok uzaktı çünkü Halifeler İslam dininin hükümleri ve ilkeleri dışında hiçbir şey tatbik etmemişlerdi. Halife Ömer bin Abdülaziz döneminde valilik yapan Yahya bin Said şöyle anlatıyor: “Ömer bin Abdülaziz beni Zekâtı toplamaya Afrika’ya gönderdi. Zekâtı topladıktan sonra fakir fukaraya dağıtmak istedim. Ancak dağıtacak fakir bulamadım. O dönem Ömer bin Abdülaziz herkesi zengin etmişti. Nihayet zekâtı köle satın alıp kurtarmak için kullanmaya karar verdim.”²⁵

• Hâlihazırda elektrik, kömür, petrol ve doğal gaz kapitalist özelleştirme yüzünden ya çok pahalı ya da çoğu zaman mevcut bile değil. İslam’ın iktisat nizamı enerji ve su kaynaklarını özel mülkiyetten çıkarıp tekrar kamu mülkiyeti yapacak, bundan elde edilen gelirler tüm vatandaşların yararına kullanılacaktır. Bu şekilde hem enerji hem temiz su daima mevcut ve hazır ve çok ucuz olacaktır. Çünkü hiçbir enerji türüne hiçbir şekilde fiyatları yükselten herhangi bir vergi veya ücret tatbik edilmeyecektir. Nitekim Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle demiştir:

«الْمُسْلِمُونَ شُرَكَاءُ فِي ثَلَاثٍ فِي الْمَاءِ وَالْكَلْبِ وَالنَّارِ»

“*Müslümanlar üç şeyde ortaklardır; su, mera ve ateş.*”

• İslam’da **ne gelir vergisi ne satış vergisi vardır çünkü aslanan özel mülkün dokunulmazlığıdır**. Vergi sadece ihtiyaç fazlası miktardan - temel ihtiyaçların ve örfe göre lüks ihtiyaçların karşılanmasından sonra artan kısımdan - ve çok kısıtlı koşullarda alınır. Yine araziden elde edilmesi beklenen mahsulün bir kısmı arazi sahibinden haraç vergisi olarak alınır. Bu düşük vergi sistemi fertlerin üzerinden ağır vergi yükünü etkili bir şekilde kaldırdığı gibi, girişimciliği, yatırımı ve servet üretimini teşvik ederek istihdam olanaklarını da artırmaktadır. Bunu mümkün kılan ise, Hilafet’in kamu ve devlet mülkiyetinden bol ve yeterli gelirlere birlikte ziraat ve sanayiden bol gelir oluşturacak mekanizmalara sahip olmasıdır.

• Beldelerimizde hiç durmadan artan enflasyon IMF, Dünya Bankası ve diğer kâfir sömürgecilerin dayattığı yüksek faizli kredilerden ve Şeriat’ın emrettiği şekilde altın ve gümüşe dayalı olmayan, sürekli değer kaybeden para sisteminden kaynaklanmaktadır. Hilafet Devleti’nin parası altın ve gümüş olup enflasyonu kökünden kazıyacaktır. Hilafet ayrıca altın ve gümüşe bağlı kendi para birimini de çıkartacaktır fakat bu para hiçbir şekilde yabancı dövizle ilişkili olmayacaktır.

• Ferdî ihtiyaçların teminine ilaveten, eğitim ve sağlık hizmetleri gibi, yüksek kaliteli anne ve bebek sağlığı hizmetleri gibi, kamu hizmetlerini de her vatandaş için ücretsiz olarak yerine getirmek Hilafetin üzerine farzdır.

Böyle olunca fertler, bugün olduğu gibi, gelirlerinin büyük bir kısmını böylesi temel ihtiyaçlar için harcamak zorunda kalmayacaklar.

- Çalışma gücüne sahip olan erkek kendi ihtiyaçlarını gidermek için çalışmak zorundadır. Kadınlara gelince, istedikleri takdirde çalışabilirler ve meslek sahibi olabilirler. Ancak, kadınların maddi geçimi –sahip olduğu servet ve gelir ne olursa olsun- ailenin çalışma gücüne sahip erkeklerinin, onların olmadığı yerde de devletin üzerine farzdır. Peygamberimiz (sav) şöyle buyurmuştur:

«مَنْ تَرَكَ مَالًا فَلِأَهْلِهِ وَمَنْ تَرَكَ دَيْنًا أَوْ ضَيَاعًا فَإِلَيَّ وَعَلَيَّ»

“Kim bir mal bırakırsa onun ailesine aittir. Kim de bir borç veya iyal bırakırsa bana aittir ve benim üzerimedir.” Erkeklerin ailelerinin geçimini yeterince sağlayabilmeleri için istihdam olanakları sağlamak, Hilafetin üzerine farzdır. Ayrıca geçimini sağlamak ve kendi kendine yeterli hale gelebilmeleri için gerekli olan eğitimi, tahsili ve gerektiğinde kendi iş yerini kurmak için lazım olan fonları da sağlamak zorundadır. [Anayasa Tasarısı, Madde 153 ve sonrası]

- Hilâfet İslam beldelerini İslam'ın hâkim olduğu eski günlerdeki gibi refaha ve bolluğa kavuşturacaktır. Rasulullah (sav)'in bu sözleri Hilafetin sorumluluklarını ve farzîyetlerini bildiren delilden ziyade bir müjde niteliğindedir:

«الإمام رَاعٍ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ»

“İmam Râîdir ve Raiyyesinden Mes'uldür.”

Sonuç olarak, BM Pekin Deklarasyonu'nun “Yoksulluğun Kadınla Özdeşleşmesi” iddiası ile toplumsal cinsiyet eşitliğini ileri sürerek yoksulluğu ortadan kaldırması mümkün olmadığı gibi, kapitalizmin kendi bekasını ve kendi halklarının kapitalist yaşam tarzına olan inancını kurtarmak için çaresiz çırpınışlarından başka bir şey değildir. Zira dünyada milyonlarca kadını kaskacına alan ağır yoksulluğun ana sebebi kapitalist sistemin kendisidir. Dolayısıyla bu deklarasyonda belirtilmiş olan tüm stratejik hedefler ve eylemler yoksulluk sorununu çözemeyip akamete uğrayacaktır. Kadınları, erkekleri ve çocukları içinde buldukları ekonomik zorluklardan ve fakirleşmekten kurtaracak sahîh ve güvenilir bir yola sahip olan ancak İslam nizamını tatbik eden Hilafet devletidir ■

Kadınların Eğitim ve Öğrenimi İslam'da Kadının Eğitimi Pekin Deklarasyonu'ndaki gibi Farazi bir Hak Değil, Farzdır!

Muslima Aş-Şami (Umm Suhayb)

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi Üyesi

Mübarek Toprak - FİLİSTİN

(Tercüme)

Uygarlığını bir model haline getirmek, değerlerine tüm insanlığın ekseninde hareket ettiği küresel çapta yaygınlık kazandırmak için Batı, kadınların özgürleşmesi, güçlendirilmesi ve erkeklerle eşitliği konusuna yoğunlaşarak kadına bakışı, aile ve toplumdaki rollerine ilişkin yaklaşımları değiştirmeye çalışmaktadır. Bu çerçevede hükümetleri, derneklerini ve ilgili örgütleri vazifelendirdi, aldatıcı kültürünü ve değer yargılarını albenili sloganlar altında yerleşik hale getirmek ve insanların bilinçaltına kazımak için devasa bütçeler aktardı. Böylece dikkatler, kendilerini savunmalarının ve haklarını yeniden kazanmalarının yegâne yolu olarak kadınların eğitim ve öğrenim meselesine yönlendirildi, kadının özgürleştirilmesi ve yaşadığı toplumlarda konumunun güçlendirilmesine yönelik fikirler yaygınlık kazandı. Bu durum bazıları üzerinde ciddi bir etki oluşturdu; kendilerini erkeklerle savaş halinde zannetmeye başladılar; bilgi ise silahları oldu. Uluslararası konferanslar ve sözleşmeler; kadınların eğitimi meselesini, kadınların haklarını ve erkeklerle eşitlik elde edebilmesi için en önemli konu olarak vurgulamaktadır. Dolayısıyla Pekin Deklarasyonu da, Müslüman ülkelerin hükümetlerine bu konuda gerekli önlemleri almayı zorunlu kılmıştır. Böylece sözde Batı'nın elde ettiği bilimsel gelişim ve teknik ilerlemeye ayak uydurmak için okullar kuruldu ve feminist kurtuluş (emansipasyon) hareketinin ve onun kız çocuklarının eğitimine yönelik çağrılılarıyla uyumlu olacak şekilde eğitimi modernleştirme çabaları yoğunlaştırıldı. Bu çabaların parçası olarak hükümetler, uygarlığını ve kültürünü daha yakından tanıması için Batı'ya heyetler gönderdi. Batı eliyle yontulmuş bu zümre geri gelince de kendi toplumunda Batı kültürünün savunucusu oldu ve yaygınlaşması için çalıştı. Ayrıca hükümetlere, toplumun kendine has kadın algısını “klişe” ve “geleneksel” olarak küçümseyecek, bunun yerine sözde daha adil ve yeni olan Batılı bakış açısını yüceltecek çeşitli önlemler de dayatıldı.

Bu sözleşmeler; kadınla erkek arasında daha eşit ilişkiler kurulmasına katkıda bulunmak, eşit eğitim ve öğrenim fırsatları sağlamak ve kadınların eğitime ilişkin idare, politika ve karar alma süreçlerine eşit katılımını güvence altına almak amacıyla toplumsal cinsiyete duyarlı bir eğitim sistemi oluşturmayı anayasalarda ve politikalarda teminat altına alınmasını zorunlu kıldı. Ayrıca, okullarda, enstitü ve kolejlerde karma eğitimi dayatarak cinsiyet ayrımını ortadan kaldırmaya ve cinsiyetleri eşitlemeye çalıştı. İlk olarak, bu hedeflerini gerçekleştirmek için, kadının eğitimine engel olduğunu iddia ettiği gelenek ve göreneklere değiştirmeyi amaçlayan eğitim programları ve müfredatlar geliştirdi. BM Kalkınma Endeksi raporuna göre, “Arap dünyasının yaşadığı tecrübe farklılığı ve fırsat eşitsizliğinin başlıca sebebi, özellikle eğitim sahasında görülen eşitsizliktir. Eğitimde fırsat eşitsizliği hususunda dünya ortalaması % 26,8 iken Arap dünyasında bu oran % 38,9'a ulaşmaktadır.” İkinci olarak, kapitalizmin hayattan uzaklaştırmak için çalıştığı dinin ve “modası geçmiş” geleneklerin yerini bilimin almasını sağladı. Bu misyonun bayraktarlığını Birleşmiş Milletler yapıyor. BM terörizmle mücadele bahanesiyle İslam'ın hükümlerini yıkarak Batı hadaratının değer yargılarını yerleştirmek için çabılıyor. Böylece toplumları karıştırarak onları istedikleri gibi sevk ve idare etme imkânına sahip olabilirler.

Batılı kadın tüm dünya kadınlarına - özellikle de Müslüman ülkelerdeki kadınlara- peşinden gidilecek bir model olarak sunulmaktadır. Bu nedenle uluslararası sözleşmeler; hükümetleri toplumsal cinsiyet rollerinde ayrımcılığa mahal verebilecek tanımları ve söylemleri değiştirmek için çalışmayı ve bunları bilhassa eğitim politikalarında değiştirmeyi zorunlu kılmaktalar. Mesela; çocukları kendi cinsiyetlerinin dışındaki alanlara yönlendirmeyi teşvik ederek; erkek çocuklarını öğrenim hayatında eğitim ve el becerileri ile ilgili mesleklere, kız çocuklarını mekanik ve mühendislik mesleklerine yönlendirmeyi istemektedir... Etkinlik alanında ise kızların futbola, erkek çocuklarının

ise bugüne kadar kız çocuklarına has kabul edilen diğer başka oyunlara yönlendirilmesini istemektedir... Yine, eğitim müfredatı değiştirilerek ders kitaplarına toplumsal cinsiyet eşitliği fikri yerleştirilmektedir. Mesela, kadın istihdamının kaliteli bir yaşam için önemli olduğu fikri; bir kızın yetenek ve kabiliyetlerinin erkekten daha az olmadığı, girişimcilik ve inisiyatif alma gibi niteliklerin erkeklerin tekelinde olmadığı fikri; kızlar nezdinde asla vazgeçmeyecekleri bir hedefe dönüşene kadar işlenmektedir.

Kadınların özgürleştirilmesi ve erkekle eşitliğe ulaşması, Pekin ve diğer uluslararası anlaşmaların en önemli politikalarından biridir. Örneğin CEDAW'un 10. Maddesinde şöyle denmiştir: “Meslek ve sanat rehberliği verilmesinde, kentsel alanlarda olduğu gibi kırsal alanlarda da eğitim kuruluşlarına girme ve bu kuruluşlardan diploma almada eşit şartların sağlanması...” Batı, Müslüman ülkeler başta olmak üzere tüm ülkelerde toplumların yaşam biçimini Batılı yaşam tarzına dönüştürmek için çalışırken, stratejilerini gözden geçirmeye ve hedeflerine ulaşmak için hamlelerini revize etmeye iten bir takım engeller ile karşılaştı.

Örneğin Pekin Deklarasyonu; kadınların eğitim ve öğretimi alanındaki politikalarının başarısızlığını, bazı Müslüman ülkelerde kadınların eğitimini hala kesin bir kayıp olarak gören, ‘eninde sonunda evlenecekler dolayısıyla eğitime ihtiyaçları yok’ gibi “gerici” kavramlara bağladı. Lübnan Üniversitesi Felsefe Bölümü Başkanı ve şiddetli cinsiyet eşitliği savunucusu feminist Dr. Elham Mansour’a göre: “Eğitimin kızlarının ne işine yarayacağını ebeveynlere sorduğumuzda çoğunlukla şöyle bir cevap alıyoruz: Bir kadının ilk görevi evliliktir ama evliliği istediği şekilde ilerlemiyorsa veya kocası fakir olur veya herhangi bir nedenle çalışamaz hale gelirse, o zaman geçimini sağlamak için eğitilmiş kadın çalışabilir...” Yine iddialarına göre Müslüman toplumlar; eğitimin bir kızı velisine karşı itaatsiz ve asi yapacağına inanıyor. Dolayısıyla bu gelenekler erkek ile kız çocukları arasında eşitliğin önündeki engeli teşkil ediyor, hatta eşitsizliği derinleştiriyor ve toplumu kadının yetersiz kaldığı ve yeteneklerini geliştiremediği ataerkil bir toplum haline getiriyor.

Peki, eğitilmiş kadınlar gerçekten bu anlaşmaların vaat ettiği kazanımları elde ettiler mi? Feminist hareketlerin bayraktarlığını yaptığı haklara erişebildiler mi? Kadınlar yoksulluğun üstesinden gelebildi ve ekonomik kalkınmaya katkıda bulunabildi mi, yoksa giderek artan işsizlik bu iddiaların hepsini çürütüyor mu? Kadınlar arasındaki işsizlik oranı erkeklerin iki katı. 2018 yılında Filistin’de erkeklerin işsizlik oranı %40 iken kadınların işsizlik oranı %73 olarak gerçekleşti (Filistin Merkezi İstatistik Bürosu).

Kadınlar gerçekten kendini gerçekleştirip erkekten bağımsız olabildiler mi? Yoksa erkek egemenliğinden kurtuluş ve eşitlik sloganlarıyla her alanda erkekle karma bir yaşama itilmenin sonucunda şiddet, taciz ve tecavüz vakaları daha da mı arttı? Nitekim kadına karşı şiddetle mücadele eden Sawa Merkezi’ne iletişim hatları üzerinden kayda geçen şikayetler; cinsel taciz vakalarının her yıl arttığını göstermektedir. (Arap Bölgesi Kadına Yönelik Şiddet Araştırma Merkezi - Aman) Kendi kültürüne aykırı değer yargılarının yaygınlaşması sonucunda Müslüman toplumlarda anlaşmazlıklar, fiziksel şiddet ve boşanma oranları artmıştır. Karı-koca arasındaki ilişki artık dostluk ve merhamet ilişkisi olmaktan çıkmış, çatışma ve rekabet ilişkisine dönüşerek kadının erkekle olan ilişkisini derinden sarsmıştır. “Gerçekten özgür olmak” için çalışan kadın; kişisel gelişim ve bağımsızlık hedefiyle uyuşmayan her türlü ölçüyü reddediyor. “Bağımsızlık ve evlilik yuvası arasında bir tercih yapma durumunda kaldığında, bilinçli ve farkındalıklı kadın, evliliğini feda etmek pahasına da olsa, bağımsızlığı seçiyor. Çünkü mevcut yaşamının içgüdüsel yönlerinin dışında sürekliliğini sağlayacak dinamiklerden yoksun olduğunu biliyor.” (Lübnan’da Kadınların Kurtuluşuna Doğru, Dr. Elham Mansour)

Ey Müslüman kadın! Böylece özgür ve Batılı kadınların yolunu takip edersen üzerinde yaratılmış olduğun “eş ve anne” olma fitratını reddetmeli hatta onu küçümsemelisin, sadece kendin için yaşamalısın ve asla bir aile düşünmemelisin. Eğer bir aile düşünenecek olsan da arzu ve isteklerin, çıkarların her şeyin üstünde olmalı.

Nitekim feminist kuruluşlar başarıyla; zehirli fikirlerini Ümmetin kızlarına zerk ederek ‘başarı’ ve ‘kendini gerçekleştirme’ hayali peşinde koşturmasını sağladılar. Onları evlilikten uzaklaştırmayı başardılar. Nihayet Ümmetin kızları kendini evde kalmışların istatistiklerinde birer rakam olarak buluverdi. Feminist argümanlardan birisi de erken evliliğin kızların eğitim hakkını ve kendini gerçekleştirmeyi engellediği için evlilik yaşının yükseltilmesini talep etmekte. Gerçekte bu argümanların ardında doğum kontrolü ve doğurganlık oranlarının düşürülmesi vardır.

Batı; Müslüman kadını Batılı tarzda özgür bir kadın formuna sokabileceğinden o kadar emin ki... Onu sonunda erkeklerle karışık bir hayat yaşamakta bir sakınca, yani günah görmeyen, erkeklerle eşitlik talep eden, kendini eğitimden, istihdamdan ve kendini ispatlamaktan alıkoyan tüm biyolojik farklılıkları yok sayan bir kadına

dönüştüreceğinden çok emin. Bundan sonra Batılı kadının eğitimini alan Müslüman kadın da tıpkı onun gibi en üst makam ve mevkilere ulaşmayı, erkekle eşit fırsatlara sahip olmayı, kendine ve bağımsızlığına kavuşmayı ve kendini engelleyen her türlü kısıtlamadan kurtulmayı en doğal hakkı olarak görecektir. Eğitimli olup küçük erkek kardeşlerini yetiştirmeye yardımcı olmamak, erken evlenip çocuk sahibi olmamak için mücadele edecektir. Artık hayal ve ümitlerini gerçekleştirmek için öğrenecek, mesleğinde kariyer sahibi olmak için çalışacak ve kariyerindeki başarısıyla ailesinde ve toplumunda aktif olacak ve tüm varlığını ve “insanlığını” hissedecektir.

Böylece çalışan eğitimli kadın ekonomik ve insani kalkınmadaki önemli yerini almış olacak, eğitimle meşgul olduğundan, daha geç yaşta evlenecek, bu da nüfus artışında düşüşe yol açacak ve Batı'nın yok etmeye çalıştığı aile planlaması programlarına daha uygun olacaktır. Nitekim hedef; İslam'a karşı uygarlık savaşını kazanmak için nüfusun azaltılmasıdır. Batı'nın öncelikli programlarından birisi de, kadınların eğitim süresini uzatmak ve eğitim süreçlerinden ayrılmalarını önlemek için hükümetleri olağanüstü tedbirler almaya zorlamaktır.

Yüzyede Müslüman kadınların iyiliğineymiş gibi görünen bu politikalar; özünde çıkışı olmayan, ıstırap ve kayıplarla doludur. Özgürlük ve sözde eşitlik serabının peşinden sürüklenen kadın, aile kurma ve çocuk sahibi olma gibi kendine özgü fitratına ve gerçekliğine yabancılaşacaktır.

Batı İslam'a ve Müslümanlara karşı uygarlık savaşı yürütürken Müslüman beldelerdeki hükümetlerin Müslümanlar için en hayırlı olanı yapmasına müsaade edebilir mi? Düşmandan hiç hayır beklenir mi?!

Batı'nın alçak hedefleri içinde en bariz olanı İslam beldelerindeki insan sayısını azaltmak, bu toplumlara yaşlılık ve kısırılık hastalığını bulaştırmaktır. Bunu zorla evlilik yaşını yükselten politikaları kabul etmeye zorlayarak yapmaktadır. Örneğin, Filistin Ulusal Yönetimi Başkanı Mahmud Abbas aracılığı ile her iki cinsiyet için evlilik yaşını 18'e yükselten, anne sağlığı ve aile planlaması bahanesiyle doğum kontrolünü dayatan yasaları yürürlüğe koyarak yapmaktadır. Müslümanların nüfusunun yoğunlaşması, sayılarının artması İslam Ümmetinin bir gün uyanıp layık olduğu konumu tekrar geri alacağını bilen Batı'yı korkutup öfkeliendiriyor. Bulabildiği en tehlikeli silah, Müslüman kadının mefhumlarını değiştirmek oldu. Kadına her şeyden çok kendisini sevmeyi, kendi ailesini ve toplumunu mağdur etmek pahasına da olsa haksızlığa uğramışlık duygusuyla hakları için savaşmayı aşılacaktır. Şaibeli kaynaklardan beslenen feminist ve sivil toplum kuruluşların yardımıyla Batılı mefhumları kadının bilinçaltına yerleştirdi ve kadınların eğitim hakkının önünde duran şeyin dini normlar ve hükümler olduğu yönündeki yanlış ve yozlaşmış fikirleri yaydı.

Batı'nın politikaları İslam beldelerini ve tüm dünyayı kendi medeniyetinin tüm fikirlerini tatbik eden tek bir sistemin idare ettiği küçük bir köye dönüştürmek için çalıştı. Hükümetlere “din, ırk veya kültüre dayalı ayrımcı yasa ve tüzükleri iptal etme yoluyla eğitim kurumlarında kadın ve kız çocukların vicdan ve din özgürlüğü hakkına saygı gösterilmesini” sağlamak ve “kız çocuklarla erkek çocuklar arasında eşitlik, işbirliği, karşılıklı saygı ve sorumlulukların paylaşılmasını okul öncesi düzeyden başlayarak yerleştirmek” için çağrıda bulundu. Okullarda ve üniversitelerde, ev kadınları ve işçiler arasında en çok yerleştirmeye çalıştıkları kavramlardan birisi toplumsal cinsiyet kavramıdır. Bu kapsamda Batı; eğitim müfredatlarını ve medyayı istihdam etti. Bizatihi kendisinin fonladığı çeşitli kadın dernekleri ve örgütleri aracılığıyla toplumsal cinsiyet kavramını insanların bilinçaltına yerleştirmek için televizyon programları ve etkinlikler hazırladı, onlar da öğrenim gören kadınların sayısındaki artışla övünür oldular: “Pekin Kadın Konferansından bu yana geçen 25 yıl içinde, Arap kadınlarının eğitim seviyesinde en hızlı artış gerçekleşti. Şu anda 2019 yılı itibarıyla Arap üniversitelerine kayıtlı olanların çoğunluğunu kız öğrenciler oluşturmaktadır.” (Muiz Dureyd: Birleşmiş Milletler Kadın Ajansı Arap Dünyası Bölge Ofisi Direktörü)

Bu büyük başarının neticesi ne oldu? Kadınların okuma-yazma bilmezliği sıfırlandı mı? Yoksulluk ortadan kalktı mı? En çok da kadınların ölümüne sebep olan savaşlar sona erdi mi? Bu ülkelerdeki evlenemeyen kızların sayısında bir azalma oldu mu? Bu kızların sorunları çözüldü mü?

Batı; eğitim müfredatını zehirledi, medyayı yozlaştırdı ve her ikisine de Batılı kadın imajını Müslüman kadınların özeneceği rol model olarak parlatmasını emretti. Ders kitaplarından annelik, ev hayatı ve çocuk büyütme rolüne dair her şeyi çıkarttırdı. Eğitim müfredatında cinsiyetlerin rolleri arasındaki farklılıklar gözardı edildi, birbirine karıştırıldı ve tek bir cinsiyet rolü oluşturuldu. Nobel ödüllü, Dr. Alexis Carrel (1873–1944) şöyle demiştir: “Kadınlardan anneliği inkâr etmelerini istemek tam bir saçmalaktır. Oysa kızlara bu yönde zihinsel ve fiziksel anlamda eğitim verilmelidir. Onlara kesinlikle erkeklere verilen ve öğretilen hevesler öğretilmemelidir... Eğitimciler erkek ve kadına has organik ve zihinsel özelliklerin büyük itina ile üzerinde durmalıdır.” Kocayı veya çocuğu umursamayan özgür

bir kadın modelini dayatmak; çıkarları ile çalışma hayatı ve kendini gerçekleştirme iradesi çatıştığında hepsini ezmekten çekinmeyecek, belki de işi ve kendi varlığı için bir tehdit olarak gördüğünde onları kolaylıkla terk edecek bir karakteri dayatmak demektir. Bu ise Müslüman kadını Batılı kadınların çarpık bir versiyonu, fitratına asi bir varlık haline getirmektedir.

Bu tür adımların atılmasında toplumlar için büyük tehlikeler vardır. Zira cinsiyet rollerinin birbirine karışması, dünyayı tek bir cinsiyete doğru götürecektir dengelerin kaybolması söz konusudur. Bunun doğal sonucu ise insan neslinin sonunu getirmektir. Batı bu politikaların tehlikesini hissetmiş ve Gorbaçov bunu "Perestroyka" adlı kitabında ifade etmiştir: "Rus kadınının Sosyalist devrim için oynadığı rolü takdir ediyoruz. Ancak bunun için evini ve çocuklarını terk etmesinin Rus toplumunda meydana getirdiği hasarları da hatırlamak zorundayız. Suç oranlarının o nesillerin bozulmasından dolayı arttığını da görmek zorundayız... Bundan kaynaklı hissetmeye ve sıkıntısını çekmeye başladığımız sosyal sonuçlar ve sorunlar var..." Batı uygarlığı -cinsiyet farklılıklarını ortadan kaldırarak- insanlığı yok eden ve beşeriyetin sonunu hazırlayan bir uygarlıktır... Dünya servetinin büyük bir kısmını elinde tutan ve kontrol eden azınlığın uygarlığıdır. Kendi çıkarlarından başka hiçbir şeyi umursamayan bir uygarlıktır. Bu uygarlık ölüm kalım savaşı vermekte ve kendisine karşı olan tüm mefhumları yok etmeye dönük politikalar yürütmektedir. Bu yüzden nesillerin benliklerini kaybetmesi ve Batı'nın yaptığı her şeyi körü körüne taklit etmesi için inançları sulandırıyor, çocukların zihinlerini boşaltmaya, hayata anlam katan düşüncelerinden, büyüyüp yetiştiği değerlerinden arındırmaya çalışıyor.

Bugün Müslüman kızı dininden şüphe eder hale getirdiler. Eğitimin statüsünü yücelterek özgür ve güçlü bir hayat vaat eden yeni, kalkınmış modern bir dine dönüştürüp "Çağın haksızlıklarına karşı" bir silah olarak tutuşturdular eline. Artık baba, kardeş veya koca, hiçbir erkeğin korumasına minnet duymadan tüm sorunların üstesinden gelebilecekti. Eğitime kör bir güvenle bağlıdır... Bu yüzden kendisini koruma liyakatine sahip olduğundan hiç şüphesi yoktur... Peki; şimdi ne olacak? Yaş ilerlemiş, işsizlik her yerde ama elde ne evlilik ne de iş var? Şimdi kim koruyacak onu? Tam da bağımsızlık ve kendini gerçekleştirmenin tadını çıkartıyorken... İhtiyaç duymadığı için kendini koruyabilecek erkekten de kurtulmuştu... Şimdi tüm bunları bir kenara atıp yaratılmış olduğu fitrata geri mi dönecek? Şimdi mi anlayacak kadının erkeğe, erkeğin de kadına muhtaç olduğunu, kadın erkek ilişkisinin çatışma ve rekabet ilişkisi değil, birbirini tamamlayan ve huzur veren bir ilişki olduğunu?

Uluslararası sözleşme ve anlaşmaların dikte ettiği ve hükümetler tarafından hayata geçirilen bu uygulamalar, toplumların akidesine yabancı olduğu için başarısız olmuştur. Bunlar gerçek sorunları daha da katmerleştiren yanlış çözümlerdir. Bu çözümler; toplumları, özellikle de kadınları, her gün büyüyen hayat sorunlarından kurtaramazlar çünkü bu çözümler yoksulluk, savaşlar ve işsizlik gibi sefalet ve huzursuzluktan başka bir şey getirmemiş olan yozlaşmış bir sistemin ortaya koyduğu çözümlerdir.

Bu sistem, okuma-yazma-bilmezliğini bitirme sloganıyla ortaya çıkıp hükümetlere cahil nesiller üreten, beyinleri faydasız, boş bilgilerle dolduran Batılı eğitim politikalarını ve müfredatını uygulamayı dikte ediyor. Tamamen nefret ve düşmanlık güdüsüyle tüm başarısız politikalarını Müslüman nesiller üzerinde deniyor ki kayıp bir nesil yetişsin ve böylece ait olduğu milleti de kaybolup gitsin. Bu sistem; başka ülkeleri, özellikle Müslüman beldeleri yok etme pahasına eğitimi özelleştiriyor ve eğitime yatırım yapılmasını engelliyor. 2011 yılında İslam dünyasında 41 ülke gayri milli hasılasından eğitim için sadece %6'lık bir bütçe ayırmış, 25 ülke ise %3'ten daha az bir bütçe ayırmıştır.

Bu sistem; İslami zihniyetleri yok etti yerine İslam'la alakası olmayan, kadını eğitimden mahrum eden adet ve gelenekleri yerleştirdi. Her yeri savaş ve çatışma alanına dönüştüren bu sistemde, anne babalar çocuklarını, özellikle de kız çocuklarını başlarına gelebilecek kötülüklerden korktukları için okula gönderemiyor. Filistin ise en bariz örnektir. Her gün işgalci güçlerin çocukları terörize ettiğine, küçük kızları vurduğuna şahit oluyoruz! Öyleyse kadınların haklarını savunduğunu iddia eden kadın kuruluşları nerede? Kız ve kadınlarımızı eğitim hakkından mahrum eden bu yahudi işgalcinin cürümlerine karşı korusunlar ya kızlarımızı! Filistinli kızların eğitim hakkına engel olan bu cürümlere karşı seslerinin çıktığını niye hiç duymuyoruz?!

Kapitalist sistem Batılı kadına adalet sağlamadı, aksine tüm ıstırap ve felaketlerine sebep oldu. Tüm kadınlar hala onun her türlü zulüm, şiddet ve dışlanmasının gölgesi altında yaşamaya devam ediyor. Kadınların ıstıraplarına dair açık ve gerçekçi bir resim görmek isteyenlerin, sadece kapitalist sistemin insan hakları organizasyonlarının, hükümetlerinin ve STK'larının yayınladığı rakamlara bakması yeterlidir. Kendi ülkelerindeki kadınlara bile haklarını veremeyen birisi Müslüman kadınlara nasıl ve hangi hakları verebilir ki? Hak ve adalet altında verdiği tek şey ölümcül

bir zehirden ibarettir. Müslüman kadın, özgürleştirme ve haklarını savunma şemsiyesi altında Batı'nın kendisini sadece yozlaşmış kavramlarının pençesine almaya ve onu sahte uygarlığının dehlizlerinde boğmaya çalıştığını hala görmeyecek mi?!

Batı'nın bunca kötülük ve aldatmalarından sonra, üstelik Rabbi bunlara karşı kendisini uyarılmışken, hala layık olduğu hakları ve izzetli yaşamı Rabbinden başkasının vermeyeceğini anlamıyor mu?

Batı'nın tüm iddiaları asılsız ve kocaman bir yalandan ibarettir! İslam kadını ne eğitim hakkından ne de başka bir hakkından mahrum etmemiştir. İslam'da kadının eğitim alması bir farzdır! İslam kadını ilim öğrenmeye teşvik etmiş ve ilim öğrenme yaşına da bir sınır getirmemiştir. Peygamber Efendimiz ﷺ ;

«طَلَبُ الْعِلْمِ فَرِيضَةٌ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ»

“İlim öğrenmek her Müslümana farzdır” buyurmuştur. Dinini tanısin, çocuklarını İslam üzere yetiştirmek ve toplumunu İslam üzere şekillendirmek için ne gerekiyorsa bilsin ve amel etsin diye kadını Şer'i ve dünyevi tüm ilimleri öğrenmeye teşvik etmiştir.

İslam akidesine dayalı bilgileri öğrenebilmesi için kadının eğitim ve öğretim alması, bu ilmiyle şahsi ve ailevi hayatında amel etmesi ve toplumunun kalkınmasına katkıda bulunması için elzemdir. Şer'i hükümler çerçevesinde hareket etmek şartıyla İslam kadına, ilmin ve bilimin en üst mertebelerine ulaşabilmesi, hayatın her alanında yer alıp yenilik katabilmesi için tüm kapıları açmıştır.

İlmin en üst mertebelerine ulaşan kadınlar arasında Mü'minlerin annesi Hz. Aişe (ranha) vardı. Yine Ahmed b el-Mervezi'nin kızı Kerime el-Mervezi vardır ki büyük âlimler dahi ondan icazet almıştır. Büyük âlim Hafız El-Zehabi, bu hanımdan, Siyeru A'lâmi'n-Nubelâ adlı eserinde, “şeyhe”-“âlîme” olarak bahsetmiştir.

Dünyevi bilimlerde ise örneğin matematikte zirve yapmış olan Suteyta el-Mehâmali (ö. 987), İslam tarihinde ve devletinde ilk hemşire, tıpta ve hemşirelikte üstün bilgi ve başarısıyla övülen sahabe hanım Rufeyde bint Sa'd El-Eslemiyeye (ranha) vardır. Yine Şifa bint Abdullah (ranha)'ya, Rasulullah (sav) kadınlara okuma yazma, tıbbi tedavi bilgileri öğretme görevini vermişti. Hz. Ömer bin Hattab (ra) Medine pazarına esnafı denetleme görevini, yani Hisbe kâdılığı görevini de bu hanıma vermişti. Yani İslam'da kadınlar devletin yüksek konumlarında dahi görev alabilirler.

Kadınlar âlîme oldu, mucit, astronom, tasarımcı oldu... Örneğin “Usturlab” mucitlerinden birisi Meryem El-Usturlabi ismini kazanmış Meryem El-Ecliyye'dir... Bunlar sadece okyanusta bir damla misali örneklerdir. İslam tarihi kadın hukukçularla, siyasetçilerle, dil bilimi ve edebiyatta, matematik, astronomi, tıp gibi bilim dallarında ve askeri alanda öncülük etmiş, kahraman ve mücahide binlerce kadın örnekleriyle doludur. Hindistanlı düşünür ve araştırmacı Muhammed Ekrem Nedvi; “ilk araştırmaya başladığımda 20-30 kadar kadın âlim bulacağımı zannettim. Fakat bugüne kadar 1400 yıllık İslam tarihinde 8 bin kadın buldum.” Şu ana kadar bu âlîme kadınlar hakkında topladıkları ile 40 ciltlik bir kitap çıktı ve 75 ciltte bırakmayı düşünüyor. (Excerpt from Secret History published by Carla Power in The New York Times, February 25, 2007).

İslam, kadın veya erkek, zengin veya fakir, dini, ırkı ne olursa olsun her bir vatandaşına yüksek kalitede eğitim sunmayı devletin üzerine farz kılmıştır. Devlet, eğitim nizamının hedeflerini gerçekleştirmek için her bir vatandaşının ilk ve orta öğrenim (ilk, orta ve liseyi kapsayan eğitim seviyeleri) görebilmesini temin etmek üzere yeterli sayıda okul, öğretmen ve tüm ihtiyaçları temin etmek ve eğitimi ücretsiz sunmak zorundadır.

Dolayısıyla, Hilafet Devleti kurulduğu ilk andan itibaren tüm kız ve kadınlara ilim ve bilgiye ulaşımı kolaylaştıracak şekilde eğitim metodunu düzenler, kadın ve kızları eğitim hakkından mahrum eden, eğitimlerine engel teşkil edebilecek her türlü gayriislami kültürel ve geleneksel engelleri kaldırır. Hilafet, bâtil gelenek ve göreneklerin altında kadınların korkuyla yaşamasına izin vermeyecek, böylece toplumun kadına bakış açısını da düzeltecektir. İslam'ın adaleti, kadınlara izzetlerini ve ayrıcalıklı konumlarını iade edecektir.

Ayrıca okullarda karma eğitim olmayacaktır. Ne öğrenciler ne öğretmenler, ne özel okullarda ne devlet okullarında kadın erkek karışık olmayacaktır. Batıların, kendi içlerinde bile kız erkek eğitiminin ayrı olmasının öneminden bahsederken, bizlere zorla dayattığı karma eğitim ve bu eğitimin musallat ettiği tüm olumsuz, zararlı sonuçları da yok olacaktır. Bugün Batı'da dahi, karma eğitimin yol açtığı ahlaki ve toplumsal sorunlara karşı kız erkek ayrı öğrenimi talep eden ve destekleyenlerin sayısı gün geçtikçe artmaktadır.

Hilafet'te üniversite öğrenimi de ücretsiz olacaktır. Zira İslami ilimler, tıp, mühendislik ve askeri bilimler gibi her

türlü ilim ve bilim devlet için hayatidir. Hizb-ut Tahrir'in Anayasa Tasarısı Madde 178'de şöyle belirtilmiştir: “Hayat sahasında insana lazım olan hususları, erkek olsun kadın olsun her bir ferde, ilk ve orta öğretim merhalelerinde yeterince öğretmek devletin üzerine farzdır. Devlet, bu imkânları herkese ücretsiz olarak hazırlamalı, gücünün yettiği kadar da herkese ücretsiz yükseköğrenim imkânı sağlamalıdır.”

İslam'ın emrettiği şekilde bilim, tıp, teknoloji, sanayi ve diğer alanlarda bir dünya lideri olmak için Hilâfet Devleti eğitimde mükemmellik elde etmek için çabalamak zorundadır. Kadınlar yüksek lisans yapmaya, İslami ve fenni ilimlerde, tıptan, dil bilimlerine ve mühendisliğe kadar her alanda uzmanlık elde etmeye teşvik edilecektir. Kadın ve kızların eğitim hayallerini gerçekleştirilmesi için her imkân seferber edilecektir.

İslam nizamının uygulanmasının doğal bir sonucu olarak ortaya çıkan ve kadınları hak ettikleri konuma ulaştıran bu eğitim ve araştırma ortamı, hilafetin gölgesi altında gelişmiştir ve Allah'ın izniyle yeniden gerçekleşecektir. İslam nizamı ve Allah'ın hükümleri, Hilafetin ikame edilmesiyle yeniden hayat sahasına hâkim olacak ve hem kadınların hem erkeklerin haklarını koruma altına alacaktır. İslam nizamı nezaket ve merhamet ilişkilerini yeniden tesis edecek ve kadın ve erkeği birbirleriyle yerlerin ve göklerin Rabbi Allah Subhanehu ve Teâlâ'nın rızası için hayırlı amellerde yarışmaya teşvik edecektir.

Ey Allahım! Kadın erkek hepimizin her sahada izzetiyle gururlanacağımız bu devletin kuruluşunu yakınlaştır ■

Kadınlar ve Sağlık

Kadınlara Sağlık Hizmeti Sağlamadaki Başarısızlık bir Toplumsal Cinsiyet Eşitsizliği Meselesi mi Yoksa Devlet Sistemi Meselesi midir?

Amine Abid

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi Üyesi

AFGANİSTAN Vilayeti

“Kadınlar ve Sağlık” Kritik Alanında Stratejik Hedefler ve Söylemler:

BM Pekin Deklarasyonu (PD) ve Eylem Platformu “Kadınlar ve Sağlık” başlıklı Kritik Alan'ın hedefi, kadınlara ulaşılabilir en yüksek standartta sağlık hizmeti sunulmasını garantilemek ve sağlık sistemindeki cinsiyete dayalı eşitsizliğe ve ayrımcılığa karşı mücadele etmek olarak tanımlanmıştır. Pekin Deklarasyonu'nun tanımına göre sağlık; sadece herhangi bir hastalık veya zayıflığın olmaması değil, fiziksel, zihinsel ve sosyal açıdan bütünüyle iyi olma durumudur. Ayrıca sağlık hizmetlerine ve sağlık bakımına eşit şekilde ulaşımın kadınların toplumsal ve özel hayatın her alanında katılım sağlayabilmeleri için şart olduğunu söylüyor. Buna ilaveten, cinsel sağlık ve üreme sağlığı haklarının, hayatın ve kadın erkek arasındaki ilişkinin güçlendirilmesinde elzem olduğunu, cinsel ilişki ve üremeye yönelik konulardaki eşit ilişki, karşılıklı saygı, anlayış ve cinsel davranış ile onun sonuçlarına ilişkin sorumlulukların paylaşılmasını gerektirdiğini ifade etmektedir. Cinsel ve üremeye yönelik hakların temel insan hakları bağlamında tüm fertlerin ve çiftlerin özgürce ve sorumluluk çerçevesinde çocuk isteyip istemediklerine, kaç çocuk ve ne zaman istediklerine karar vermelerini kabul etmeye bağlı olduğunu da eklemektedir. Bu bilgiye ulaşma hakkını ve her türlü ayrımcılığa, baskıya ve şiddete maruz kalmadan özgürce ve sorumlulukla karar verme hakkını da kapsar.¹

Kadınların yüksek kaliteli sağlık hizmetlerine erişememelerinin nedenleri ile ilgili Pekin Deklarasyonu şunları ifade ediyor: “Kadınların ulaşılabilir en yüksek standartta sağlığa sahip olmaları önündeki en büyük engel, hem kadınlarla erkekler arasındaki hem de farklı coğrafi bölgelerdeki, sosyal sınıflardaki ve yerli ve etnik gruplardaki kadınlar arasındaki eşitsizliktir.” Devamında da şunu ekliyor: “Kadın sağlığı, onun duygusal, sosyal ve fiziksel iyiliğini içerir” ve sağlığı tanımlarken “hayat boyu en iyi durumda” olmak için “aile sorumluluklarının paylaşılması dahil eşitlik, kalkınma ve barışının gerekli koşullar olduğunu” vurgulamaktadır. (Madde 89) Günümüzde kadınların sağlık konusunda karşılaştıkları eşitsiz muamelelere dair kullanılan örnekler arasında şunlar yer almaktadır: sağlık hizmetlerine ve sağlık kaynaklarına ulaşılabilirlikte farklılık ve eşitsizlik; kendi sağlıklarını koruma ve sürdürme imkanlarında farklılık ve eşitsizlik; ülkelerin gerekli sosyal, psikolojik ve ekonomik desteği sağlamaması; az gelişmiş ülkelerde kadınların dejenere sosyal gerçekliği; cinsel eğilim, cinsel sağlık, üreme sağlığı ve cinsel yolla geçen hastalıklara ilişkin bilgi, hizmet ve danışmanlık eksikliği ve kadınlar üzerinde yetersiz araştırma ve istatistikler. Pekin Deklarasyonu ve Eylem Platformu'nun stratejik hedeflerinin ve önerilen eylemlerinin ana odağı, belirtilen bu engellerin kaldırılması ve tüm sağlık yönlerinde kadınlar için eşitliğin sağlanması olmuştur.

Kadınlara Sunulan Sağlık Hizmetlerinin Yetersizliğini Eşitlik Söylemleriyle Gerekçeleştirme Çabalarının Hakikati:

Hükümetler son 25 yıl boyunca Pekin'de vadettikleri yükümlülükleri yerine getirmek için adımlar attıklarını iddia ediyor. Ancak buna rağmen, kadın sağlığı konusunda toplumlar hala ciddi boyutta başarısız kalmaktalar. Dünya Sağlık Örgütü'nün verilerine göre anne ölüm oranları bugüne dek kabul edilemez yüksek seviyelerdedir. 2017 yılında günde yaklaşık 810 kadın hamilelik ve doğumla ilgili önlenebilir nedenlerden dolayı hayatını kaybetti. Yine 2017 yılında hamilelik sırası ve sonrasında yaklaşık 295 bin kadın öldü. Bu ölümlerin büyük çoğunluğu (% 94) az gelişmiş ülkelerde meydana geldi ve çoğu da önlenebilirdi.²

Örneğin ABD'nin; 2015 yılı Pekin Deklarasyonu ve Eylem Platformu Uygulanması Hakkındaki Raporu'nda

1 [http://www.oecd.org/officialdocuments/publicdisplaydocumentpdf/?cote=DCD/DAC/WID\(99\)4&docLanguage=En](http://www.oecd.org/officialdocuments/publicdisplaydocumentpdf/?cote=DCD/DAC/WID(99)4&docLanguage=En)
2 <https://www.who.int/news-room/fact-sheets/detail/maternal-mortality>

ABD'nin sigorta şirketlerine cinsiyete dayalı uygulamalar yapmalarını yasakladığını belirtmiş. Yani; sigorta şirketlerine cinsiyete dayalı olarak sigorta poliçesinin imza edilmesinden önce hamilelik dâhil, hastalık gibi bir koşulun var olması durumunda sigortalı kişiyi sigorta kapsamı dışında bırakmalarını veya sigorta primlerini yükseltmelerini yasaklamıştır.³ Uygun Bakım Yasası (Affordable Care Act) ile milyonlarca Amerikalıya sağlık sigortası sunmak, her Amerikalının yüksek kalitede, makul fiyatlarda sigorta yaptırabilmesini garantilemeyi amaçlamıştır. Ancak raporun belirttiklerine rağmen ABD'de her yıl 700 kadın hamilelik veya doğumla alakalı nedenlerden dolayı hayatını kaybetmektedir. ABD'nin Hastalık Kontrol ve Önleme Merkezi (CDC)'nin raporuna göre 2011 ila 2015 yılları arasında anne ölümlerinin %31'i hamilelik esnasında, %36'sı doğum esnasında veya doğumdan sonraki bir hafta içinde ve %33'ü doğumdan bir hafta ila bir yıl sonrasında meydana gelmiştir.⁴ ABD'deki anne ölümlerinin neredeyse %60'ı önlenebilir ölümlerdi. Birçoğuna göre anne ölümlerinin önlenememesinin nedeni ülkedeki sağlık sigortası sisteminden kaynaklanıyor ve bu sağlık hizmeti modelinin vatandaşlarını yüzüstü bıraktığını ifade ediyorlar.⁵ Amerikan Halk Sağlığı Dergisi'nin (American Journal of Public Health) 2009 yılında yayınladığı bir araştırma, her yıl yaklaşık 45 bin Amerikalının doğrudan sigortası olmadığı için hayatını kaybettiğini ifade ediyor. Harvard ekonomisti David Cutler; sağlık hizmetlerindeki astronomik maliyetlerinin ana sebebinin yüksek ilaç maliyetleri olduğunu, bunun neticesinde milyonlarca Amerikalı kadın ve erkek için sağlık sigortasını erişilemez derecede pahalı olduğunu söylüyor.⁶ İlaçların yüksek maliyetleri ilaç şirketlerinin patentlerinden ve ilaçları tekeline tutmasından kaynaklanıyor. Amerikalı yayın kuruluşu CNBC'nin Haziran 2018'de yayınladığı bir makale özetle şu tespitlerde bulunuyor: Dünyanın en pahalı reçeteli ilaçları Amerikalılara satılıyor. İlaçların pahalı olmasından dolayı dört Amerikalıdan biri reçete bile yazdıramıyor. Ve “günümüzde ilaç patenti tekelleri geçmiş yüzyıl içinde hiç olmadığı kadar güçlüler. İlaç fiyatları bundan dolayı yükseliyor.” Patent kanunlarının sebep olduğu yüksek ilaç maliyetleri aynı zamanda tıbbi tedavide de pahalılığa neden oldu ve milyonlarca sıradan insan için, kadın veya erkek, tedavi ulaşılamaz bir lüks oldu. İşte hakikatte birçok kapitalist ülkede olduğu gibi Amerika'nın sağlık sisteminde parası olan sağlık hizmetinden faydalanır, parası olmayana sağlık hizmeti verilmez. Bu da apaçık göstermektedir ki ABD gibi kapitalist devletlerde kadınların yeterli sağlık hizmetlerine ulaşamaması kadın veya erkek olmakla alakalı değildir. Aksine yetersiz sağlık hizmetleri, sağlığı bir temel hak olarak değil de bir ayrıcalık olarak gören kapitalist siyasi sistemin beslediği ve teşvik ettiği, adaletsiz ve bozuk bir sağlık sisteminden kaynaklanmaktadır.

Başka bir örnek vermek gerekirse, Afganistan'ın Pekin Deklarasyonu'nun Uygulanmasına ilişkin raporu, Halk Sağlığı Bakanlığı'nın 2016-2020 için Ulusal Sağlık Stratejisi ve sağlık sektörü için Ulusal Cinsiyet ve İnsan Hakları Stratejisi geliştirdiğinden bahsediyor. Ulusal Sağlık Stratejisi'nin ana hedefi, sağlık hizmetlerine daha kaliteli ve daha adil erişim temin etmek için faydalı ve sürdürülebilir sağlık uygulamalarını iyileştirip, güçlendirip geliştirmek oldu. Bu strateji, tüm vatandaşların, bilhassa kadınların, çocukların ve zayıf grupların sağlık ve beslenme koşullarını iyileştirmek için gerekli fonların sağlanmasına dayanıyordu.⁷ 2017 yılında Halk Sağlığı Bakanlığı'nın yayınladığı rapor, Afganistan'daki hamile kadınların %50'sinin temel sağlık hizmetlerine ulaşamadığını ve doğumların %50'sinin hiçbir gebelik hizmeti olmadan yapıldığını açıkladı. Bu esnada Halk Sağlığı Bakanlığı'na bağlı Üreme Sağlığı Başkanı Züleyha Anwari, ülkedeki sağlık hizmetlerinin kalitesinin çok düşük olduğunu ve sağlık dağılımı programlarının çok dengesiz olduğunu söyledi: “Sağlık hizmetlerine yatırım yapıldı ama [...] bütçe ve kaynak kıtlığından dolayı sağlık kalitesini tatmin edici bulmuyoruz.” Halk Sağlığı Bakanlığı'ndan Attaullah Sayedzadi şunları ifade etti: “Annelerin %40'ı anemiden mustarip, annelerin yüzde 96'sı D Vitamini eksikliği, yüzde 1'i iyot eksikliği çekiyor. Bunlar doğumdan önce ve sonra gidermek için odaklanmamız gereken ihtiyaçlardır.”⁸ Afgan hükümeti, sağlık bakım tesislerini işletmek ve ayakta tutmak için yeterli para kaynaklarına sahip değil. Hastaneler gerekli bakımı sağlayamıyor, sağlık hizmeti birimleri yeterli sayıda kaliteli personel bulamıyor. Bununla birlikte tüm sistemde baştan aşağı yolsuzluk hâkim. Yolsuzluğun yaygın olması, kitlesel yoksulluk, çürük iktisat sistemi, muazzam israf ve devlet bütçesinin kötüye kullanılması, sağlık çalışanlarının yetersiz eğitimi, on yıllardır süren savaş ve çatışmalar; Afganistan'daki ve başka ülkelerdeki sağlık sistemindeki vahametini, sağlık hizmetlerine yetersiz yatırım yapılmasının ana sebepleri olduğunu açıkça ortaya koyuyor. İşte milyonlarca kadını temel tıbbi tedaviden ve bakımdan mahrum

3 http://www.unece.org/fileadmin/DAM/Gender/Beijing_20/USA_Report_on_the_Implementation_of_the_Beijing_Declaration_and_Platform_for_Action.pdf

4 <https://www.newsecuritybeat.org/2019/08/failing-american-women-alarming-trends-u-s-maternal-mortality/>

5 https://www.ipi.org/ipi_issues/detail/how-health-insurance-failed-america

6 <https://www.investopedia.com/articles/personal-finance/080615/6-reasons-healthcare-so-expensive-us.asp>

7 <https://www.unwomen.org/-/media/headquarters/attachments/sections/csw/64/national-reviews/afghanistan.pdf?la=en&vs=5251>

8 <https://tolonews.com/afghanistan/50-pregnant-women-lack-access-basic-health-care>

eden tüm bunlardır, cinsiyet eşitliği değildir.

Birçok ülkedeki korkunç boyuttaki yoksulluğun neden olduğu kötü ve yetersiz beslenme, normalin altında yaşam koşulları, yeterince temiz suyun bulunmaması, kötü sıhhi tesisat ve hastalıkların oluşmasına mekan hazırlayan kötü hijyen koşullarıyla birlikte ekonomik sıkıntıların getirdiği genel stres ve zorluklara ilaveten önleyici toplum sağlık hizmetlerine yatırım yapılmaması kadınların sağlığını bozuyor. Buna ilaveten, liberal yaşam tarzının ve cinsel hürriyetlerin getirdiği uyuşturucu ve alkol kullanımı, zina ve ailelerin dağılması gibi sosyal faktörler de fiziksel ve psikolojik sorunlara yol açmış ve AIDS ve başka cinsel yolla bulaşan hastalıkların yayılmasına neden olmuştur. Tüm bunlar da kadınların sağlığını olumsuz etkilemektedir. Tüm bu siyasi, ekonomik, sosyal ve çevresel sorunlar, kadın sağlığını etkileyen temel nedenlerdir. Asıl ele alınması gerekenler bunlardır. Sağlık hizmetinin sorunu cinsiyet rolleri veya cinsiyet önyargıları değildir. Dünya genelinde kadın ve kızlara yetersiz ve kalitesiz sağlık hizmeti verilmesinin sebebi ve başlıca sorumlusu cinsiyet eşitsizliği değil, ülkelerde hâkim olan fasit, başarısız kapitalist, sosyalist ve diğer beşeri siyasi, iktisadi ve sağlık sistemleridir. Hepsi bir yana, başlıca sorumlu olanlar, kendi koltuklarını korumaktan ve şahsi kazançlarını artırmaktan başka derdi olmayan, halkının refahına zerre önem vermeyen, halkının ihtiyaçlarını nasıl temin edeceğinden bihaber, fikir yoksunu yöneticiler ve rejimlerdir.

Aile Planlaması ve Kadın Sağlığı Arasındaki Yanıltıcı Alaka:

Pekin Deklarasyonu'nun "Kadınlar ve Sağlık" alanının büyük bir kısmı kadınların cinselliği ve üremeleriyle alakalıdır. Örneğin Madde 92'de şöyle denmiştir: "pek çok kadının kendi cinsel ve üremeye yönelik yaşamı üzerindeki sınırlı gücü ve karar alma süreçlerinde etkin olmamak, kadınların sağlığını olumsuz yönde etkileyen sosyal gerçeklerdir." Devamında ise kız çocuklarının erken evliliği, gebeliği, çocuk doğurması, çok sayıda çocuk doğurmak ve güvenli kürtaj imkânlarına ulaşamamak gibi etkenlerin; kadın sağlığını olumsuz etkileyen ve yüksek oranda anne hastalıklarının ve ölümlerinin başlıca sebepleri olarak açıklanmıştır. Dolayısıyla Pekin Deklarasyonu; aile planlama politikalarının ve programlarının iyileştirilmesini, kadın ve kızların daha fazla cinsellik ve üremeyle ilgili bilgilere, hizmetlere ve güvenli kürtaja ulaşmasını, sağlığı artırmanın araçları olarak talep etmektedir.

Pakistan'da örneğin, Dünya Bankası'nın raporu, kadın sağlığı seviyesini yükselteceği iddiası ile kapsamlı sağlık hizmetlerinin bir parçası olarak devletin üreme konusuna yoğunlaşması gerektiğini söylüyor. Pakistan'da kadın sağlığı seviyesi dünyanın en düşük seviyelerinde yer almaktadır. "Pakistan'da Kadın Sağlığını İyileştirme" adlı rapor; "ivedilikle faaliyete geçilmediği takdirde Pakistan beşeri sermaye gelişiminde Asyalı komşularının gerisinde kalacak ve gelecekteki ekonomik büyüme imkânlarını tehlikeye atacaktır" diyor. Ve devamında "Yüksek doğurganlık ve kadınların kötü sağlığı sadece aile refahını ve Pakistan'ın üretken kapasitesini ciddi ölçüde düşürmekle kalmıyor, aynı zamanda geleceğin kalkınma potansiyelini de düşürüyor." diye ekliyor.⁹ 2012 yılında Londra'da düzenlenen Aile Planlama Zirvesi'nde Pakistan; üreme sağlığına erişimi genişletmeye ve doğum kontrol mekanizmalarının yaygınlığını 2020 yılına kadar %55'e yükseltmeye söz verdi. Ayrıca her eyaletindeki her kamu ve özel sağlık kurumunda doğum aralığı uzatma hizmetleri verileceğini garantiledi. Ayrıca 2020 yılına kadar Doğum Kontrol araçları kullanıcılarının sayısını 6,7 milyon daha artırmayı arzuladığını da ifade etti. 2011/12 yılında aile planlamasına yaptığı harcamalar takriben 151 milyon Dolar civarındaydı. Bu rakam sonraki yıllarda daha da artırıldı. Hükümet ayrıca aile planlamasını kırsal alanların yüzde 70'ine bakan 100 bin kadın sağlık çalışanı için öncelikli kılacağını da söyledi. Pakistan'da Aile Planlaması 2020 Taahhüdü (FP2020 Commitment) kapsamına yapılan 2014 yılı Kendini Raporlama Anketi; ABD Uluslararası Kalkınma Ajansı (USAID) desteğiyle önceki üç yıl boyunca ülkenin 52 milyon Dolar değerinde doğum kontrol materyali aldığı belirtildi.

Hiç şüphesiz ne Pakistan'daki ve diğer birçok Müslüman ülkesindeki anne hastalıkları ve anne ölümleri oranları ne de kadın, bebek ve yeni doğan sağlığındaki kötü durum kabul edilemezdir. Ancak sağlık durumundaki bu kötü durum ne yetersiz aile planlamasından, ne erken gebelikten ne de çok çocuk doğurmaktan kaynaklanıyor. Aksine bu durum doğrudan hem bu ülkedeki mevcut ekonomik ve çevresel şartlarla hem de yetersiz sağlık hizmetleriyle ve devlet düzenlemesi ve denetimiyle alakalıdır. Örneğin birçok gelişmiş ülkede ergen yaşta gebelik ve doğum, kadınların çok çocuk sahibi olmayı tercih etmesi, İslam ülkelerindeki gibi anne hastalığı, anne ölümüyle, hastalık oranı, sağlık sorunları veya yenidoğan ölümleriyle ilişkilendirilmiyor. Çünkü gelişmiş ülkelerde, gelişmekte olan ülkelerin aksine yüksek kaliteli gebelik ve yenidoğan sağlık hizmetleri veriliyor. Ancak Pakistan'da, birçok başka Müslüman ülkede olduğu gibi, insanlar, "kalitesiz" ve "güvenilir olmadığı" için devletin sunduğu sağlık tesislerinden

kaçıyor. Pakistan devlet hastaneleri üzerinde yapılan bir araştırma, hastane yönetiminin tavırları, sağlık çalışanlarının sorumsuz tutumları, buna ilaveten halkın okuma yazma bilmemesi ve yoksulluk, Pakistan halkını devlet ve kamu hastanelerinde tedavi olmaktan caydırdığını ortaya koymuş.¹⁰ Bununla birlikte özel hastane sayısında aşırı ve hızlı bir büyüme oldu. Hâlihazırda Pakistan'da özel sağlık sektörü ayakta tedavilerin yaklaşık yüzde 80'ini karşılıyor. Birçok ülkede özel sektörün sağlık sistemine hâkim olması sağlık hizmetini bir hizmet ve hak olmaktan ziyade ticarete ve lükse dönüştürdü. Özel doktor ücretlerinin, ilaç ve tahlillerin çok pahalı olması Pakistan'da ve tüm dünyada milyonlarca kadın ve erkek için tedaviyi erişilemez hale getirdi. Hükümetler ve büyük şirketler tam anlamıyla hasta ve hamile kadınları büyük kâr ve gelir uğruna sömürüyorlar. Ayrıca yetersiz klinik eğitimi, birincil, ikincil ve üçüncül sağlık tesislerinin yeterince entegre işletilmemesi ve sağlık sektöründeki yolsuzluklar, diğer başlıca sorunları teşkil etmektedir. Uluslararası Şeffaflık Kurumu'nun 2009 raporu, Pakistan'da sağlık sektörünün yolsuzlukta üçüncü en büyük devlet kurumu olduğunu iddia etmiştir.

Bir başkaları ise geliştirilmiş aile planlamasının dünya çapında milyonlarca kız ve kadını etkileyen epidemik küresel HIV, AIDS ve başka cinsel yolla bulaşan hastalıklarla mücadele için önemli olduğunu iddia etmekte. Ancak Pekin Deklarasyonu'nun yürürlüğe girmesinin ardından geçen 25 yıl boyunca ve tüm büyük yatırımlara ve sayısız ulusal aile planlama programlarına rağmen, cinsel yolla bulaşan hastalıkların ve HIV'nin yayılması hala dünyanın en büyük sağlık sorunu olmaya devam ediyor. 2018 yılında HIV ile yaşayan insan sayısının 37,9 milyon olduğu tahmin ediliyor.¹¹ 15-24 yaş arası grupta her hafta yaklaşık 6 bin 200 yeni enfeksiyon görülmesi özellikle genç kadınları risk altına sokmaktadır. Sahraaltı Afrika'da, beş enfeksiyondan dördü 15-19 yaş grubu kızlarda görülmektedir. 15-24 yaş arası genç kadınların HIV'e yakalanma ihtimali erkekler nazaran iki kat daha fazla olası.¹² Devam eden bu epideminin başlıca sebebi, yüksek oranda evlilik dışı ve rasgele cinsel ilişki ve uyuşturucu kullanımınıdır ki liberal cinsel ve kişisel özgürlüklerin teşvik edilmesiyle artık gayrimüslim ülkelerdeki gibi Müslüman ülkelerde de görülmektedir. Cinselliğe yönelik bu liberal yaklaşım aynı zamanda birçok ülkede artan kürtaj taleplerinin de temelini oluşturmakla birlikte kaçınılmaz olarak çok sayıda kadının çoğu zaman çaresizlikten dolayı tehlikeli kürtajlara itmektedir. Her ülkede cinsel hürriyetlerin reklamını yapan Pekin Deklarasyonu ve Eylem Platformu'nun stratejik hedefleri bu durumu daha da şiddetlendiriyor. Madde 96'da şöyle diyor: "Kadınların insan hakları, cinsel sağlık ve üreme sağlığı dâhil, cinsellikleriyle ilgili konularda kontrol sahibi olma, baskı, ayrımcılık ve şiddete maruz kalmadan özgürce ve sorumlulukla karar verme hakkını kapsar." Dolayısıyla deklarasyonda yer alan aile planlaması, liberal yaşam tarzının ve kültürünün kadınları etkileyen bu cinsel hastalıkların yayılmasında birincil müsebbip olduğu gerçeğinden saptırıyor. Hakikatte bu tarz aile planlama programlarının tüm dünyada yoğun bir şekilde teşvik edilmesinin kadın sağlığı endişesinden çok liberal değerleri yaymayı, kaynak rekabetini azaltmak için nüfusu düşürmeyi, İslam'ın yayılmasının önüne geçmek için Müslüman nüfusu sınırlandırıp küresel kapitalizme karşı tehdit oluşturmasını engellemeyi amaçlayan Batılı kapitalist davasıdır. Ayrıca maksat; her türlü önlemi alarak, devletlerin ekonomik büyümesini artırmaya, kadınların istihdama katılıp devletin ekonomi çarkını döndürmesine engel olabilmemesinden dolayı erken gebeliğin veya çok çocuk doğurmanın önüne geçmektir ki yukarıda bahsettiğimiz Dünya Bankası'nın Pakistan raporu bunun delilidir.

Kadınların Sağlığını Korumak ve Birinci Sınıf Kamu Sağlık Hizmeti Sunmaya Yönelik İslam'ın Yöntemi

İslam, değerleri ve hükümleri ile fertler için huzur veren, organik ihtiyaçlarını karşılayan ve içgüdülerini fiziksel ve zihinsel huzura erdiren eşsiz bir sistemdir. Liberal özgürlüklerin aksine arzuların insana hükmetmesine izin vermez. Aksine, içgüdülerin insana huzur verecek bir şekilde tatmin edilmesini düzenler ve böylece hem insana hem de topluma faydalı bir hale getirir. Dolayısıyla alkol ve uyuşturucu kullanımını, zinayı ve insanın fiziksel ve psikolojik sağlığına zarar verebilecek her türlü yaşam tarzını yasaklar. Bu şekilde aynı zamanda kadınların, erkeklerin ve çocukların ruhsal sağlığına büyük hasar veren ailenin yıkılmasının da önüne geçmektedir. Allah Subhanehu ve Teâlâ şöyle buyurmaktadır:

﴿فَأَمَّا يَا تَبِئْتُمْ مِّمِّي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى * وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى﴾

"Artık benden size hidayet geldiğinde, kim benim hidayetime uyarsa o sapmaz ve bedbaht olmaz. Her kim de benim zikrimden yüz çevirirse, mutlaka ona dar bir geçim vardır. Bir de onu kıyamet gününde kör olarak haşrederiz."

10 <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC6058414/>

11 <https://www.avert.org/global-hiv-and-aids-statistics>

12 <https://www.avert.org/global-hiv-and-aids-statistics>

[Tâhâ 123-124] İslam'ın sistemi, Hilafet, İslami hükümleri tatbik ederek ve eğitim müfredatı ve medya aracılığı ile toplumdaki fertleri İslami fikir ve duygulara yönlendirerek halkının ruhsal sağlığını korumayı amaçlamaktadır.

İslam Şeriatı halkın temel ihtiyaçlarını karşılamayı Hilafete farz kılmıştır. Sağlığı korumak ise İslam nezdinde güç yetirebilenlerin bir lüksü değil, aksine kadın ve erkek, her bir vatandaşın temel ihtiyacı ve hakkıdır. Dolayısıyla Hilafet; her bir vatandaşına, cinsiyetine, ırkına, dinine veya kökenine bakmaksızın, hem şehirlerde hem kırsal alanda, yüksek kalitede ve ücretsiz olarak sağlık hizmeti sunmak zorundadır. Bunun için yönetimini üstlendiği herkese, yeterli ve iyi donatılmış hastane ve muayenehaneler, ilaç, doktor ve hemşire bulundurmak zorundadır. Bunların masraflarını ise Hizb-ut Tahrir'in Anayasa Tasarısı, Madde 164'te belirttiği şekilde, Beyt-ül Mâl'den sağlayacaktır: **“Devlet bütün sağlık hizmetlerini herkes için ücretsiz temin eder.”** Anayasa Mukaddimesi ve Esbab-ı Mucibesî'nin İkinci Bölüm'ünde, Hizb-ut Tahrir bu konuda, "Sağlık ve tedaviye gelince; bunları tebaaya temin etmek devletin görevlerindedir. Zira klinikler ve hastaneler [...] maslahatlar ve kamu hizmetlerindedir..." hükmünü benimsemiştir. Zira Rasul (sav)'in şu kavli gereği gözetimi devlete ait olan şeylerdendir:

«الإِمَامُ رَاعٍ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ»

“İmam (Halife) bir çobandır ve o, raiyyesinden mesuldür.” (Buhari, Abdullah İbn-u Ömer kanalıyla tahric etti) Bu hadis, devlete vacip olan gözetime dahil olmalarından dolayı sağlık ve tedaviden devletin sorumlu olduğu hususunda genel bir nasıttır... “Rasul (sav), yönetici sıfatıyla Ubeyy'e bir doktor göndermiş ve ikinci raşid Halife Ömer (ra) tedavi etmesi için Eslem'e bir doktor çağırılmıştır. İşte bu iki olay, sağlık ve tedavinin devletin ihtiyacı olan kimselere ücretsiz olarak sağlanması gereken tebaanın temel ihtiyaçlarından olduğuna dair birer delildir.” Devlet sağlık hizmetlerini ücretsiz sunmak zorunda olsa da, doktorlara ve başka sağlık görevlilerine hizmetleri karşılığında ücret ödenmesini yasaklamaz.

İslami fikir ve hükümlerin, sağlık hizmetlerinin en temel sütunlarının gelişmesinde çok büyük etkisi olmuştur. Rasullullah (sav) sözleri ve fiilleriyle sağlık ve tedavi hizmetlerinin temellerini atmıştır. İslam'ın hâkim olduğu ilk yüzyıl, Bimaristanlar (hastaneler) ve farklı tarzlarda klinikler kurulmasına şahit olmuştur. "Sonuç olarak, Peygamberin sağlık ve tedaviye ilişkin yönergeleri daha sonraları dünyanın şahit olacağı tıp ve sağlık rönesansının temel dayanaklarını oluşturmaktadır. Bu yönergeler, nesilden nesile tabiplerin beslendiği kaynaklar ve sağlık ve tıp alanlarında araştırma ve incelemelere açılan kapının anahtarları olarak kabul edilir. Her geçen gün bilim yeniden bu yönergelerin azametini ve bilimsel güvenilirliğini kanıtlamaktadır." (Hicretin İlk Yüzyılında Sağlık ve Tıp Hizmetleri: Prof. Asma Yousef Ahmed Al Diab)

Hilafet sahip olduğu sahih ve güvenilir İslami iktisat nizamı sayesinde birinci sınıf ücretsiz sağlık hizmeti sistemi sunmayı başaracaktır. Bu iktisat sistemi geçmişte halka refah oluşturmada, yoksulluğu ortadan kaldırmada ve olağanüstü kamu hizmetleri sunmada başarılı olduğunu kanıtlamıştır. İslam tarihi sayısız delillerle doludur. Örneğin, gelir kaynaklarını Şer'i hükümlere göre düzenleyerek, devlet mülkiyetinden ve devlete ait işletmelerden büyük gelir elde edecektir. Sağlık hizmetlerinin finansmanı ayrıca fey, harac, cizye gibi gelirlerden sağlanacaktır. Ayrıca kesinlikle Batılı veya başka devletlerden Müslüman beldelerin gelirlerini yiyip bitiren yüksek faizli krediler almayacaktır. Bu da halkın ihtiyaçlarını karşılamak için daha fazla devlet yatırımı temin eden gelir oluşturacaktır. Bütçe yetersiz gelecek olduğunda ise zenginlerin fazlalık malından acil durum vergisi alınır ve sağlık hizmetleri için gerekli olan bütçe açığı kapatılır.

Hilafet hâkim olduğu asırlar boyunca birçok yerde sayısız birinci sınıf hastanelere ve doktorlara sahip olmuştur. Bağdat, Şam, Kahire, Kudüs, İskenderiye, Kurtuba, Semerkand ve nice şehirlerde hiçbir ayırım gözetmeksizin hem kadınlara hem erkeklere hizmet verildi. Abbasi Hilafeti'nde, sadece Bağdat'ta, hem yatılı hasta hem ayakta tedavi veren altı hastane ve binden fazla hekim vardı. Büyük hastanelerin ayrıca tıp fakülteleri bulunurdu. 1283 yılında Kahire'de kurulmuş Bimâristânü'l-Mansûrî gibi devlet hastaneler, 8.000 hasta ağırlayacak kapasiteye sahiptiler. Her hastaya iki bakıcı tayin edilirdi ki bunlar hastayı rahat ettirmek için her şeyi yapardı. Her hastaya özel yatak, özel nevresim ve özel kap kaşık verildi. Hem yatılı hastalara hem de ayakta tedavi gören hastalara bedava yemek ve ilaç verildi. Hatta engelli hastalara ve uzak kırsal bölgelerde yaşayanlara ulaşmak için mobil dispanserler ve klinikler vardı. 10. yüzyılda Halife Muktedir Billah, her köye mobil sağlık hizmeti gönderilmesini ve bir köyden diğerine geçmeden önce orada birkaç gün kalmasını emretmişti.

Müslümanların hastaneleri Avrupa'da kurulacak olan hastanelere, özellikle 14. yüzyılda İtalya ve Fransa'da kurulan

hastanelere, örnek oldular. Haçlılar Selçuklu Sultanı Nureddin Zengî'nin Şam'da ve Memluk Sultanı Mansur Kalâvûn'un Kahire'de yaptırdığı muhteşem hastanelerden ilham aldılar.¹³ El-Mansuri hastanesi 1284 yılında yapılmış ve dört girişe sahipti. Her girişin ortasında bir şadırvan bulunurdu. Hastaneyi tam teçhizatla ve en iyi tabiplerle Halife bizzat kendisi donatırdı. Ayrı koğuşlarda tedavi edilen kadın ve erkek hastalara hizmet etmek üzere kadın ve erkek bakıcılar görevlendirirdi. Her yatağın bir minderi vardı. Hastanenin özel uzmanlık bölümleri vardı. Hastanenin her yerinde musluk suyu bulunurdu. Binanın bir bölümü eğitim ve ders vermesi için başhekime tahsis edilmişti. Tedavi görece hasta sayısında herhangi bir sınırlama yoktu. Yatılı hastalar taburcu edilirken evde kullanmaya devam etmeleri için ilaçları yanlarına verilirirdi.¹⁴ El-Mansuri hastanesinin girişindeki vakfiyede şöyle yazıyordu: "Hastalara, fakirlere, erkeklere ve kadınlara sağlığına kavuşana kadar hizmet vermek [bu hastanenin] vazifesidir. Hem güçlüye hem zayıfa, fakire ve zengine, tebaya ve hükümdara, halka ve eşkıyaya, hiçbir ücret ve karşılık talep etmeden, sadece er-Rezzak olan Allah'ın rızası için hizmet verir." Napolyon'un bilginlerinden birisi olan Gomar, Fransa'nın Mısır'ı işgali esnasında (1789-1801) İslam beldelerinde şahit olduğu sağlık hizmetlerini ve gördüğü 600 yıllık sağlık tesislerini şöyle tarif etmiştir: "Yoksul veya zengin ayrımı olmaksızın, hasta olan herkes Bimaristan'a gidiyordu. Doğu'nun her yanından tabipler getirmişler ve onlara çok iyi maaş ödüyorlardı. Ağzına kadar ilaç ve tıbbi aletlerle dolu bir eczane vardı. Her hastaya iki hasta bakıcı hizmet ediyordu. Psikolojik rahatsızlığı olanlar ayrı bir bölümde tutuluyor ve özenle tedavi ediliyordu. Hikâye anlatarak ve başka şeylerle meşgul ediliyorlardı. Sağlığına kavuşanlar ise (fiziksel veya psikolojik hastalıktan) bir müddet rehabilitasyon bölümünde dinleniyordu. Taburcu edildiklerinde, her hastaya beş altın verilir ki hastaneden çıkar çıkmaz çalışmak zorunda kalmasın." "İslam kaliteli hastaneler inşa etmekte ve tüm ihtiyaçlarıyla donatmakta dünyaya öncülük etmiştir."

İslam'da devletin yöneticisi olan Halife tebaasından sorumludur. Halkının işlerini samimiyetle yürütüp yürütmediğinden, sağlık hizmetleri dâhil, tüm ihtiyaçlarını giderip gidermediğinden hem onların hem de Allah Subhanehu ve Teâlâ'nın katında hesap vermek zorundadır. Yani Halife, halkın sağlığını etkin bir şekilde gözetmek, korumak ve idare etmek zorundadır. Bu da her bir vatandaşına yüksek kalitede tıbbi tedavi sunmakla birlikte onları mümkün olduğunca sağlığa zarar veren her şeyden ve hastalıktan korumak için çalışmasını zorunlu kılmaktadır. Dolayısıyla halka temiz su, güvenli yaşam koşulları, temiz çevre, kaliteli sıhhi tesisat, gerekli aşı ve kaliteli gıda temin etmek Halifenin üzerine farzdır. Geçmişte halifeler halkın sağlığıyla ilgilenme görevini hakkıyla idrak ettiler. El-Hakim, Mustedrak'ta Zeyd bin Eslem'den babasının şöyle dediğini tahric etmiştir: "Ömer ibn-ul Hattab'ın zamanında çok ağır hasta oldum. Bunun üzerine Ömer, benim için bir tabip çağırttı, o kadar ateşlendim ki ateşin şiddetinden hurma çekirdekleri emiyordum." 8. yüzyılda Halife Ömer bin Abdülaziz'e neden o kadar üzgün ve endişeli görüldüğü soruldu. Ömer'in cevabı şöyle oldu: "Benim yerimde kim olsa böyle olurdu. Ümmet içindeki her bir kişinin tüm haklarını, hakkını arasın veya aramasın, yerine getirmek zorundayım."

Rasulullah (sav) buyurdular ki:

«مَنْ وَلِيَ مِنْ أَمْرِ الْمُسْلِمِينَ شَيْئًا فَاحْتَجَبَ دُونَ حَاجَتِهِمْ وَفَاقَتِهِمْ وَفَقَّرَهُمْ اِخْتَجَبَ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَنْ خَلَّتِهِ وَحَاجَتِهِ وَفَقَّرَهُ وَفَاقَتِهِ»

"Allah birini Müslümanların başına idareci yapar da o kimse, (halkla arasına engeller koyarak) Müslümanların dertleri, sıkıntıları ve ihtiyaçlarıyla ilgilenmezse, Allah da kıyamet gününde onun derdi, sıkıntısı ve ihtiyacı ile ilgilenmez." [Ebu Davud, İbn-i Mace, El-Hâkim, Tirmizi]. Binaenaleyh Halife; her bir vatandaşına kaliteli bir yaşam standardı sunmak, insanları geçim sıkıntısının olumsuz etkilerinden kurtarıp ruhsal ve fiziksel sağlığını korumak için mücadele etmek zorundadır. Tüm bunları da ancak İslam'ın iktisat nizamını tatbik ederek başarabilir. Ayrıca Halife kadınların özel sağlık ihtiyaçlarının karşılanmasından da sorumludur. Örneğin hastanelerde sadece kadınlara has ve tam donanımlı koğuşlar, bölümler, anne sağlığı üniteleri ve yine iyi eğitilmiş kadın hekimler, cerrahlar, jinekologlar, kadın hastalıkları uzmanları, hemşire ve diğer sağlık personeli temin etmek, Halifenin üzerine farzdır. Nüfus artışını sınırlamak isteyen Batılı devletlerin aksine İslam erken evliliği ve çok çocuk sahibi olmayı teşvik etmektedir. Çünkü devlet ve yöneticiler kadınların sağlıklı gebelik dönemi geçirmesinden ve en az komplikasyonla doğum yapmasından sorumludur. Yine çocukların en iyi şekilde bakılmasını ve eğitilmesini için aileleri desteklemek zorundadır. Peygamberimiz (sav) şöyle buyurdu:

«تَزَوَّجُوا الْوَدُودَ الْوَالِدُودَ لِئِيَّ مَكَاتِرِ بِكُمْ الْأَنْبِيَاءَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ»

"Çok seven ve doğurgan kadınlarla evlenin. Çünkü ben (kıyamet günü) sizin çokluğunuz ile övüneceğim." [Ahmed

13 http://kalifat.com/fileadmin/user_upload/buecher_en/science_and_islam.pdf
14 1001 Inventions: Muslim Heritage in Our World

b. Hanbel]

Tarihte ilk kadın hekim çalıştıran hastaneler Hilafet devletinde görülmüştür. Bunlardan özellikle, 12. yüzyılda, Halife Ebu Yusuf Yakub el-Mansur döneminde hizmet vermiş olan Banu Zuhr ailesinden iki kadın çok meşhurdur. 15. yüzyılda Sabuncuoğlu; hekimlik hakkında Türkçe olarak yazdığı 'Cerrahiyetü'l Haniye' kitabında, kadın tabiplerin yaptıkları komplike jinekolojik cerrahi uygulamaları tarif etmiş. Çok sayıda hekimin ebelik, jinekolojik ve kadın hastalıkları gibi özellikle kadın sağlığı alanında sayısız tıbbi eseri bulunmaktadır. Bu eserlerde rahim ve servikal tümörlerin tedavisinden, hamile kaldığında hayati tehlikeyle karşılaşacak kadınlar için doğum kontrol ilaçlar da anlatılmış. Tüm bunlar hem hekimlerin hem de devletin kadınların sağlığına ve refahına ne kadar önem verdiklerini yansıtmaktadır.

İnsanların koruyucusu olarak Halife bilimsel araştırmaya, halk sağlığına, tıbbı, yeterince ihtimam gösterilmesini ve yatırım yapılmasını garanti etmek zorundadır. Kadına özgü tıbbi konulara ayrıca ihtimam göstermelidir ki hastaların ve yerel şartların taleplerine en iyi şekilde icabet edilebilsin. Hilafetin tıp alanında, farklı sağlık sorunlarının ve hastalıkların tedavisine sağladığı muazzam katkı çok iyi bilinmektedir. Hizb-ut Tahrir'in Anayasa Tasarısı, Madde 162, şöyle belirtilmiştir: **“Hayat işleriyle ilgili her türlü ilmi laboratuvarlar kurmak tebaanın tüm fertlerinin hakkıdır. Bizzat devletin de böyle lazımdır.”** Buna ilaveten devlet; tıbbi personelin eğitimini, tıbbi prosedürleri, hastanelerin işletilmesini ve tüm sağlık sistemini etkili bir şekilde denetlemek, gözetmek ve düzenlemek zorundadır. Zira İslam; Hilafeti herhangi bir görevin ihmalinden dolayı vatandaşlarına gelebilecek zarardan sorumlu ve mesul kılmıştır.

Son olarak da İslam; bilginin özelleştirilmesini, ilaç sektöründe tekelciliğe yol açıp zayıf ve yoksul olanların uygun tedaviden yoksun kalmasına yol açabilecek ilaç ve tıbbi bilginin patentlenmesini ve telifini de yasaklamıştır. Şeriata göre bir ferdin veya şirketin ilmini kamuyla paylaşmasına karşılık bir ücret talep etmek hakkıdır. Ancak fikirleri bir kere başkasına aktardıktan sonra buluş veya keşifleri üzerinde tek başına mülkiyet hakkı kalmaz. İlaçların kolayca erişilebilir olmasını sağlamakla birlikte bu ilke tıbbi araştırmada büyük gelişmeleri de kolaylaştıracaktır.

Özet:

Pekin Deklarasyonu ve Eylem Platformu'nun kadınların sağlık sorunlarına ve kaliteli sağlık hizmetine erişimindeki eksiklere cinsiyet eşitsizliği açısından odaklanması, sorunun altında yatan gerçek nedenleri örtbas etmeye yaramıştır: kazancı insanın ihtiyaçlarından önemli sayan ve sağlık hizmetini bir temel ihtiyaç olarak değil de bir lüks olarak gören kapitalist siyasi sistemlerdir. Ülkelerde kitlesel yoksulluğa ve sağlık hizmetlerine ve hastalık önlemeye yeterince yatırım yapmayan bozuk kapitalist ve sosyalist iktisat nizamlarıdır. Tıbbi tedaviyi bir sömürü ticaretine dönüştüren sağlık sistemine özel sektörlerin hâkim olmasındandır. Halkın ihtiyaçlarına fazla önem vermeyen, servetlerini kötüye kullanan ve israf eden başarısız ve yozlaşmış hükümetler ve rejimlerdir. İnsanların sağlığını bozan yığılma sosyal sorun üreten liberal kültür ve yaşam tarzlarıdır. Eğer kadınların sağlığını gerçekten iyileştirmek ve kaliteli tıbbi hizmetlere erişmelerini sağlamak istiyorsak işte bu köklü nedenleri ele almak zorundayız. Bunu başarabilmek için de sadece eşsiz ve seçkin İslam ideolojisi üzerine kurulmuş köklü bir alternatif siyasal sisteme muhtacız. Zira İslam; insanın -kadın olsun erkek olsun- ihtiyaçlarına ve refahına hakikaten önem verdiği gibi bir temel hak olması hasebiyle her bir vatandaşa sağlık hizmeti vermeyi hakikaten önemsemektedir. Bununla birlikte zengin veya fakir ayrımı yapmadan her bir insanın ulaşabileceği birinci sınıf bir sağlık sistemi oluşturacak ekonomik ve sosyal ilkelere ve kanunlara da sahip olan İslam'dır. İşte bu köklü alternatif siyasal sistem, Hilafettir. Yüzyıllar süren Hilafetin hâkimiyetinde, başka milletlerin gıpta ettiği seçkin ve rakipsiz bir sağlık sistemi oluşmuştur ve tekrar ikame edilince bu sistemi yeniden oluşturacaktır ■

Kadınlara Yönelik Şiddet Kadına Yönelik Şiddete Son Vermek İçin Yeni Bir Bakış Açısı Lazım

Yasmin Malik

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi Üyesi

HOLLANDA

Kadına Yönelik Şiddetin Önlenmesindeki Mevcut Yaklaşımların Başarısızlığı:

BM'nin Pekin Deklarasyonu ve Eylem Platformu şöyle diyor: “Kadınlara yönelik şiddet, eşitlik, kalkınma ve barış hedeflerine ulaşılmasını engellemektedir. Kadınlara yönelik şiddet, kadınların insan haklarını ve temel özgürlüklerini kullanmalarını hem engellemekte hem de bozmakta veya değersiz hale getirmektedir. Kadınlara yönelik şiddet olaylarında bu hak ve özgürlüklerin korunması ve yaygınlaştırılmasında uzun süreli başarısızlık, bütün Devletlerin önem vermesi ve ele alması gereken bir konudur.” Bu nedenle, kadına yönelik şiddeti sona erdirmek, bu küresel salgına dikkat çekmek üzere detaylandırılan birçok programla birlikte Deklarasyon ve Eylem Platformu'nun temel önceliklerinden biriydi.

Uluslararası sözleşmeler, protokoller, ulusal yasalar, rehberlik politikaları ve eylem planları, temel nedenler olarak görülen faktörlere değinerek suçun önlenmesini iyileştirmek için desteklenmiştir. Her türlü şiddete maruz kalan kadınlara ve kız çocuklarına karşı işlenen suçları cezalandırmak için iç mevzuattaki ceza hukukunda, medeni hukukta ve iş hukukunda idari yaptırımların yürürlüğe konmasını ve/veya güçlendirilmesini; bunun yanı sıra da kadına yönelik şiddetin nedenlerini ve sonuçlarını daha iyi anlamayı amaçlayan programlar uygulamayı; yoksulluk içinde yaşayan kadınların ücretsiz veya düşük maliyetli yasal hizmetlere erişimini sağlamak için hükümetlerin taahhütlerini de içeriyordu. Kadına Karşı Her Türlü Ayrımcılığın Yok Edilmesi Sözleşmesi (CEDAW)'ın hazırlanması ve bunun hükümetler tarafından küresel olarak onaylanması, BM tarafından bu konuyu ele almaya yönelik başka bir eylemdi.

Pekin Deklarasyonu ayrıca BM'nin kadınları hedef alan istismar ve şiddetin altında yatan nedenleri de detaylandırdı. Diyor ki: “Kadınlara yönelik şiddet, erkeklerin hâkimiyetine ve kadınlara yönelik ayrımcılığa yol açan, kadınların ilerlemesini engelleyen, kadınlara erkek arasında **çağlar boyunca sürmüş eşit olmayan güç ilişkilerinin** görünürdeki yüzüdür. Hayat boyunca devam eden kadına yönelik şiddet, temelde **kültürel modellerden, özellikle de belirli geleneksel veya âdet olmuş uygulamaların zararlı etkilerinden kaynaklanır ve ırk, cinsiyet, dil veya dinle bağlantılı bütün aşırı hareketler**, ailede, iş yerinde, toplulukta ve toplumda kadına uygun görülen düşük statüyü devamlı hale getirir.”

Deklarasyon ayrıca şu sonuca varmıştır: “Sosyal baskı, özellikle aşağıda verilen, kadınların aleyhine olan bazı icraat ve faaliyetleri açıklamaktan duyulan utanç, kadınlara yönelik şiddeti artırmaktadır; kadının yasalara ilişkin bilgiye, yardım veya korunmaya ulaşabilirliğinin olmaması; kadınlara yönelik şiddeti **etkin bir biçimde önleyecek yasaların** olmaması; halihazırdaki yasaların reformunda başarısızlık; kamu yetkililerinin, halihazırdaki yasaları uygulama ve tanıtmaya çabalarının yetersiz olması ve şiddetin nedenleri ile sonuçlarını ele alacak eğitimsel ve diğer türden araçların yokluğu. Kadınların sosyal ve ekonomik statüsünün düşük olması, kadınlara yönelik şiddetin hem nedeni hem de sonucu olabilmektedir.”

Dünya çapında böyle bir felaketin etkili bir şekilde ele alınmasının mutlak ve acil bir gereklilik olduğu, özellikle de **dünya genelindeki her üç kadından birinin, çoğunlukla partneri tarafından olmak üzere, fiziksel veya cinsel şiddete maruz kaldığı** gerçeği göz önüne alındığında tartışılmazdır. (Dünya Sağlık Örgütü, 2013) Elbette bazı ülkelerde bu suçla ilgili istatistiklerin şaşırtıcı derecede daha yüksek olduğunu ve bu küresel rakamların bölgesel ve ulusal eşitsizlikleri gizlediğinin farkında olmalıyız. Örneğin, 2018 Güney Afrika'da Kadınlara Karşı İşlenen Suçlar (Statistics SA'nın Crime Against Women in South Africa) raporuna göre, 2000-2015 yılları arasında, Güney Afrika'da kadın

cinayetleri (sırf cinsiyetlerinden dolayı kadınların öldürülmesi) küresel ortalamanın beş kat üzerindedir. Güney Sudan'da ilişkisi olan kadınların ve genç kızların %70'i, şiddetin herhangi bir türüne maruz kaldığını söylüyor. (The Global Women's Institute Summary Report 2017, "No Safe Place"). Mısır'da kadınların %62'sinin sözlü veya fiziksel olarak cinsel tacize uğradığı (The Arab Barometer 2019), Afganistan'da ise Merkezi İstatistik Örgütü'nün verilerine göre kadınların %51'inin eşi tarafından fiziksel ya da cinsel şiddete maruz kaldığı bildiriliyor.

BM ve ulusal hükümetler, sivil toplum örgütleri ve dünya çapındaki kadın hareketleri gibi çeşitli kuruluşlar, bu sorunu çözmek için onlarca yıldır sayısız politikalar, yasalar, kampanyalar ve konferanslar düzenleyerek bu meseleye oldukça fazla dikkat, zaman ve çaba harcamışlardır. CEDAW ve Pekin Deklarasyonu ve Eylem Platformu gibi uluslararası anlaşmalar; imzalayan devletleri bu sorunla mücadele etmek için hem sivil toplum hem de hükümet düzeyinde çeşitli eylemlerde bulunmaya zorunlu kıldığı için birçok ülke sorunun önlenmesini gündemine almıştır. Ancak, 70 yıldır var olan Evrensel İnsan Hakları Beyannamesi, 40 yıllık CEDAW, 25 yıllık Pekin Deklarasyonu ve Eylem Platformu ve daha birçok ulusal ve uluslararası girişime rağmen, hükümetlerdeki bu suç salgını dünyanın her yerinde yayılmaya devam etmektedir. O zaman hiç şüphesiz tüm bu politikaların; yasaların ve eylemlerin sorunu çözemediğini kanıtlamaya yönelik olmadığını düşünmemiz gerekmektedir.

Hatta bu ülkelerin vakıası yakından incelendiğinde; toplumda cinsiyet eşitsizliği, istihdamda kadın sayısının düşük olması veya kadınların ekonomik statülerinin düşük olması, aile yapısında geleneksel erkek-kadın ilişkileri gibi BM ve başkalarının kadına yönelik şiddetin temelinde yattığını iddia ettiği davranış kalıplarını değiştirmeye yoğun çaba harcadıkları ancak hiçbir ilerleme kaydedemedikleri görülecektir. Aksine bazı durumlarda sorun daha da kötüleşmektedir. Örneğin ailede ve toplum içinde cinsiyet eşitliği hususunda çok ileride olduğu söylenen Fransa, Avrupa'da en yüksek aile içi şiddet oranına sahiptir. Fransa'da ortalama her üç günde bir kadın mevcut veya eski partneri tarafından öldürülürken, evlilik içi şiddet ise her yıl 220 bin kadını etkiliyor (The Guardian, 2019). Cinsiyet eşitliği kanunları ve aile içi şiddet yasalarıyla gururlanan bir ülke olan İngiltere'de bir sene içerisinde (2018 Mart ile 2019 Mart arası) aile içi istismar %24 oranında artmıştır. Üstelik 2004 yılında Aile İçi Şiddet, Suç ve Mağdurlar Yasası'nı yürürlüğe koyduğu halde. (Office for National Statistics) Öyle ki sadece İngiltere ve Galler'de her hafta iki kadın mevcut veya eski partneri tarafından öldürülüyor. Polis aynı dönemde 16 ila 74 yaş arasında 1,6 milyon kadının, dakikada ortalama bir kadının, aile içi istismarı yaşadığını kaydetti (ONS). ABD'de ise her gün yaklaşık üç kadın aile içi şiddet yüzünden öldürülüyor (Bureau of Justice). Ayrıca ülkede eşi tarafından öldürülen kurbanların sayısı 2017 yılında 2 bin 237'ye yükseldi. North-Eastern Üniversitesi'nde Ceza Hukuku Profesörü ve aynı zamanda kriminolog olan James Alan Fox'a göre, 2014'den bu yana %19'luk bir artış anlamına gelmektedir (Boston, USA). Avustralya'da her 3 saatte bir kadın aile içi istismar nedeniyle hastaneye kaldırılıyor (Australian Institute of Health and Welfare). Ayrıca ABD'de her beş kadından biri tecavüze uğruyor (Centre for Disease Control and Prevention). Avustralya, İngiltere ve Galler'de ise her beş kadından biri cinsel şiddete maruz kalıyor (Australian Bureau of Statistics and ONS).

Genellikle kadınları korumak veya cinsiyet eşitliğini sağlamak adına mevcut yasalardaki eksiklikler, kadınlara yönelik şiddetin bu denli yüksek seyrediyor olmasının sebebi olarak gösterilmektedir. Fakat yukarıda verilen örnekler de İslam beldelerindeki vakıa da bu iddiayı çürütmektedir. Örneğin Türkiye, kadınlarla ilgili hemen hemen her uluslararası cinsiyet eşitliği anlaşmasında veya sözleşmesinde aktif olarak yer almıştır. 1986 yılında CEDAW'ı onayladı. Ardından 1990 yılında ulusal bir mekanizma olarak Kadının Statüsü Genel Müdürlüğü'nü kurdu ki bu kurum 1995 yılında Pekin Deklarasyonu ve Eylem Platformu'na aktif olarak büyük katkı sağlamıştır. Ayrıca 11 Mayıs 2011 tarihinde Kadınlara Yönelik Şiddet ve Aile İçi Şiddetin Önlenmesi ve Bunlarla Mücadeleye İlişkin Avrupa Konseyi Sözleşmesi'ni imzalayan ve 25 Kasım 2011'de onaylayan ilk ülke oldu. Kadına yönelik şiddetle mücadele bir devlet politikası olarak kabul edildi ve 1995'ten bu yana devletin birçok organı tarafından benimsendi. Ancak, toplumsal cinsiyet eşitliğini teşvik etmek, uygulamak ve aile içi şiddeti önlemek için tüm bu eylemlere, çabalara ve girişimlere rağmen Türkiye, dünyada kadına yönelik şiddetin en hızlı artan oranına sahiptir. TUIK'e göre her on kadından dördü ev içi şiddet görmüş. Türkiye Adalet Bakanlığı'na göre, 2003-2014 yılları arasında kadın cinayetlerinde yüzde 1400'lük bir artış söz konusu. İslam dünyasında cinsiyet eşitliği mevzuatında lider olarak kabul edilen Tunus da maalesef toplumu etkileyen aile içi şiddet sıralamasında dünya liderlerinden birisidir. 2007 yılında, Tunus hükümeti aile ve toplum içinde şiddet içeren davranışlarla mücadele için milli bir strateji ilan etti. Yürütmesini Kadın ve Aile İşleri Bakanlığı, çeşitli kamusal, örgütsel ve medya kuruluşlarının katılımıyla denetliyor.

Ancak bütün bunlara rağmen 2016 yılında Aile, Kadın ve Çocuk Bakanlığı Tunuslu kadınların %60'ının aile içi şiddet kurbanı olduğunu bildirdi.

Kadına Yönelik Şiddetin Temel Nedenlerinin İzahı:

Dünya genelinde milyonlarca kadını etkileyen şiddet salgını, mevcut yaklaşımların, bakış açılarının ve sorunun ele alınmasına ilişkin yasal yolların başarısız olduğunu göstermektedir. Temelinde ise büyük ölçüde sorunun gerçek sebepleri üzerindeki yanlış teşhislerin benimsenmesi yatıyor. Cinsiyete dayalı şiddetin, kadın ve erkeklerin hak ve rollerindeki eşitsizlikten veya aile hayatı veya toplumdaki kuralların eşitsizliğinden veya liberal özgürlüklerin kısıtlanmasından kaynaklandığı iddia ediliyor. Nitekim kişisel veya cinsel özgürlükleri kısıtlayan ya da hüküm ve sorumluluklardaki cinsiyet farklılıklarını yansıtan herhangi bir inanç veya uygulama, temel olarak ayrımcı ve kadını değersizleştirmenin, aile, toplum ve genel hayatta güç, kontrol ve temsil hakkından mahrum etmenin ifadesi olduğu iddia ediliyor. Tüm bunların şiddetin nedensel unsuru olabileceği ileri sürülüyor.

Dolayısıyla liberal özgürlüklerle ve cinsiyet eşitliği ile çelişen İslami hükümleri cinsiyete dayalı şiddete yol açmakla itham ettiler. Böylece İslam'ın zinayı, şer'i bir gereklilik olmaksızın namahrem kadın ve erkeğin ihtilâtını (birbirine karışmasını), Müslüman bir kadının gayrimüslim bir erkekle evlenmesini ve kadının namahrem erkeklerin bulunduğu ortamda süslenmesini yasaklayan hükümlerine saldırdılar. Yine İslam'ın kadınlara ve erkeklere has biçmiş olduğu rol ve görevlere saldırdılar. Örneğin, kocanın ailenin reisi olmasını ve ailenin geçiminde sorumlu olmasını, kadının evinin hanımı ve çocuklarının birincil bakıcısı olmasını, kocasının haklarını yerine getirmek için ona itaat etmesini, örneğin bir yere gideceği zaman kocasının iznini almasını, şiddetin müsebbibi olduğunu iddia ettiler. Böylece kadına yönelik şiddeti önlemek isteyenlerin hedefi, bu tarz İslami aile ve içtimai hükümleri reforme etmek veya ortadan kaldırmak oldu ve birçoğu enerjisini ve çabasını bu uğurda tüketti.

Fakat İslam'ın liberal şahsi ve cinsel hürriyetleri reddetmesi aslında aile birliğinin dokunulmazlığını ve bütünlüğünü, bununla birlikte kadınların izzetini, onları heva ve heveslerinin peşinde koşturan erkeklerin saldırısından korumak içindir. Ayrıca İslam'da kadın ve erkeklerin evlilik ve aile hayatındaki rolleri ve hakları ne dogmatik bir hiyerarşi anlayışından ne de erkeklerin kadınlardan daha değerli kabul edilmesinden kaynaklanmaktadır. Aksine cinsiyetler arasındaki rol ve görevlerin adil ve birbirini tamamlayan şekilde fitrat ve özelliklerine binaen paylaştırıldığını göstermektedir. Böylece aile biriminin ahenkli bir şekilde işlemesi düzenlenmiş ve her bir aile ferdinin, hem kadının, hem erkeğin, hem de çocukların hakları koruma altına alınmıştır. Dolayısıyla, liberal özgürlüklerin yokluğuyla, cinsiyet eşitsizliği ve cinsiyete dayalı şiddet arasında kurulmuş bu defolu nedensel ilişkiyle beraber şiddeti önlemek için İslam'ın Şer'i hükümlerine karşı yanlış saldırgan yaklaşımın başarısız olması hiç de şaşırtıcı değildir. Hatta bu yaklaşım; dünyanın hiçbir yerinde, özellikle de birçok İslami hükmü kaldırıp atan ve yerine cinsiyet eşitliğine dayalı laik liberal hükümleri benimseyen Türkiye ve Tunus gibi İslam beldelerinde, kadınların maruz kaldıkları acıyı hafifletmeye bile yaramamıştır.

Tüm bunlar kadına yönelik şiddetin gerçek nedenlerine ve çözümlerine dair yeni bir bakış açısı benimsemeyi kaçınılmaz kılmaktadır. Bu elim sorunu samimiyetle gidermek isteyen herkes, ilk önce bu musibete neyin yol açtığına dair berrak ve tarafsız bir tanıma muhtaçtır. Kadına fiziksel, sözel veya psikolojik şiddetin ne olduğuna dair laik, liberal ve İslam-düşmanı kültürün tanımlarını benimsemeden evvel doğru tanımları bilmek zorundadır. Bunun için kadının toplumdaki statüsünü değersizleştirip kötü muameleye öncülük eden veya erkeklerde kadına yönelik tehlikeli bir zihniyet oluşturma potansiyeli taşıyan ve kadınların güvenliğini riske atan gerçek faktörleri yeniden ve objektif bir biçimde tetkik etmek kaçınılmazdır. Bu kilit faktörler şunlardır:

İlk olarak; liberal şahsi ve cinsel özgürlüklerin benimsenmesi insanı kendi heva ve heveslerine göre davranmaya teşvik ederek erkekleri kadınları istedikleri gibi kullanmaya ve zulmetmeye yönlendirebiliyor. Oysa insanda oluşturulması gereken zihniyet; ona her şeyi yaratan Rabbine, Allah Subhanehu ve Teâlâ'ya hesap verileceğini hatırlatan; Rabbinin emir ve hükümlerine itaat etmeye; bundan dolayı kadına saygı ve hüsnü muamele göstermeye; onu himaye etmeye teşvik eden bir zihniyettir. Zevk peşinde koşturmayı yücelten bu liberal fikirler aynı zamanda kadına yönelik şiddetin en büyük etmenlerinden birisi olan, akli zehirleyen alkol ve uyuşturucu kullanımını da içeren, haz odaklı yaşam tarzına teşvik etmektedir. Yine bu değerler, ahlaksız ilişkileri ve zinayı teşvik ederek evlilikte güvensizliğe ve kontrolsüz kıskançlığa yol açmaktadır ki bunlar çoğu kez şiddetle sonuçlanmaktadır. Ayrıca sürekli ve tekrar tekrar kadına yönelik kötü muameleyi konu edinen, liberal kültürü yücelten filmler, diziler ve müzik klipleri insanları duyarsızlaştırdı ve kadına yönelik şiddeti daha da körükledi.

İkincisi, kâr ve servet üretimini kadının namusundan daha üstün gören kapitalist sistemler; kadının reklamda, güzellik, moda, eğlence ve hatta pornografi ve fuhuş sanayisinde meta ve cinsel obje olarak kullanılmasına izin vererek kadının değerini düşürdü, kötü muamele görmesini, suiistimal edilip cinsel suçlara, sömürüye ve kadın ticaretine sürüklenmesini teşvik etmiştir.

Üçüncüsü, insanın fiillerine ve hadaratına Allah'ın emirlerini değil de beşer aklını hakem kılan, laik ve gayri-İslami rejim ve sistemlerde zalim ve kadın düşmanı gayri-İslami gelenekler, kültür ve adetler gelişip yaygınlaşmıştır. İslam'la uzaktan yakından alakası olmayan bu çürük gelenek ve inançlar çoğu zaman kadını aşağılayan, zorla evlilik, zalimane çeyiz gelenekleri ve evlilik hakkında bir yığın başka yanlış uygulamaları teşvik etmiştir. Örneğin, erkeğin ailedeki rolü koruyuculuk, merhamet ve şefkat olması gerekirken, zorbalık ve despotluk olmalı fikri türemiştir. Kadın kocanın istediği gibi muamele edebileceği malı olarak görülmüştür. Tüm bunlar kadınlara yönelik şiddete muazzam derece katkıda bulunmuştur.

Ve son olarak, evlilikte ve aile hayatında kadın ve erkeğin hak ve sorumluluklarına dair açık ve net hükümlerin bulunmayışı, aile birliğinde cinsiyetlerin rollerini birbirini tamamlayıcı ve ahenkli bir şekilde düzenleyen bir nizamın olmayışı; evlilik ve ebeveynlik görevlerinde kargaşa oluşturmuş, karı-kocanın hak ve rollerinde rekabet ve çatışmalara yol açmıştır. Cinsiyet eşitliğinin köruklediği böylesi düşmanca bir atmosferde şiddetin meydana gelmesi çoğu zaman kaçınılmaz olmaktadır. Yine kadın ve erkek arasındaki etkileşimi ikna edici ve mutmain kılacak şekilde kural ve hükümlerin olmayışı, bununla birlikte kadının onur ve izzetine karşı saldırıların etkili bir şekilde cezalandırılmaması da kadınlara yönelik şiddetin kontrol altına alınamayacak kadar artmasına yol açmıştır.

Dolayısıyla; devletler kapitalist sistemle yönetildikçe; liberal özgürlükler ve yaşam tarzları toplumda teşvik edildikçe; kadın ve erkek arasındaki etkileşimi şekillendiren ve her ikisinin de izzetini koruyan açık ve net kural ve düzenlemeler olmadığı müddetçe; evlilik ve aile hayatındaki cinsiyetler arasındaki roller ve görevler yanlış veya rekabetçi bir şekilde tanımlandığı müddetçe; kadına yönelik kötü muamele yeterince ağır bir şekilde cezalandırılmadığı müddetçe; kadınlara yönelik şiddet kesmeden hatta daha da şiddetlenerek artmaya devam edecektir.

Kadınlara Yönelik Şiddetle Mücadeleye İslami Bakış Açısı:

Kadınlara yönelik şiddet sorununu etkin bir şekilde çözebilmek için evvela cinsiyet eşitliği politikalarını daha fazla veya daha iyi uygulamaktan veya kadınların saadetini sağlamak için birkaç ufak tefek kanuni yenilik isteyen mevcut başarısız çerçeveler dâhilinde çare aramaktan vazgeçmeliyiz. Bilakis bu sorunu ortadan kaldırmak için köklü alternatif bir bakış açısı benimsememiz elzendir. Kadına yönelik şiddeti, kötü muameleyi ve kadınların sömürülmesini önleyen bu köklü alternatif metodunu İslam sunmaktadır. İslam; bu sorunu çözmeye yönelik çok düzeyli bir yaklaşıma sahiptir. İslam; Nübüvvet Metodu üzere Raşidi Hilafetin tatbik edeceği ilkeleri, içtimai hükümleri, eğitim, medya, hukuk ve birçok başka nizamlarıyla kadına yönelik şiddetin ve başka suçların oluşmasına karşı bir koruyucu duvar oluşturacak, aile birliğindeki ahengi koruyacak tüm araçlara sahiptir. Tüm bu araçlar kadının evlilikte, aile ve toplumsal hayatta, her türlü aşağılama ve kötü muameleden uzak, güvenli, saygın ve üretken bir hayat sürmesini garantilemek içindir.

Birincisi; İslam; fertlerde takvayı (Allah kul olma şuurunu) oluşturmaktadır. Bu şuur; erkekte ister özel ister toplumsal hayatta olsun, kadına nasıl baktığından ve nasıl davrandığından dolayı hesaba çekilme ve sorumluluk bilincini geliştirmektedir. Allah (svt) şöyle buyuruyor:

﴿يا أيها الذين آمنوا اتقوا الله ولتنظر نفس ما قدمت لغد واتقوا الله إن الله خبير بما تعملون﴾

“Ey iman edenler! Allah'a karşı gelmekten sakının ve herkes, yarın için önceden ne göndermiş olduğuna baksın. Allah'a karşı gelmekten sakının. Şüphesiz Allah, yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır.” [Haşr 18]

Takva; kadının onur ve refahına kasteden saldırılara karşı ilk savunma hattıdır. Zira takva; insanın meyillerinin, heves ve arzularının en etkili düzenleyicisidir. Sürekli olarak kendisini yaratan Rabbi Allah Subhanehu ve Teâlâ'nın kendisini işlediği her bir fiilden dolayı hesaba çekeceğinin ve sonunda ya ceza ya da mükâfat alacağını şuurunda olan bir Müslüman, kadınlara ve sorumluluğunu taşıdığı herkese karşı Rabbini razı edecek şekilde titiz ve sorumlulukla davranır. Örneğin takva; erkeği eşine güzel muamele etmeye, ailesine karşı kavvam görevini sevgi, şefkat, nezaket ve merhamet ile yerine getirmeye teşvik eder. Yine evlilikte sükûnet ve ailede ahenk oluşturan şey takvadır. Hem kadını hem erkeği görevlerini ve haklarını sabırla, özenle ve şefkatle yerine getirmeye iter, bencillikten ve ferdiyetçilikten sakındırır ve evlilik ve aile hayatı için en hayırlı olanı yapmaya teşvik eder. Tüm bunlar kötü muameleye ve şiddete

karşı korur. Dolayısıyla İslam'ın fertleri kendi heva ve heveslerine göre davranmaya iten liberal özgürlükler gibi zararlı fikirleri kati ve kesin bir şekilde reddetmesi hiç de şaşırtıcı değildir.

İkincisi, İslam kadınlar için en izzetli en üstün konumu istemektedir. Çok sayıda İslami delil, erkeklere ve topluma kadına daima saygıyla bakıp muamele etmeyi ve kadının namusunu korumayı farz kılmıştır. Allah Subhanehu ve Teâlâ şöyle buyurmaktadır:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرْتُوا النِّسَاءَ كَرْهًا وَلَا تَعْضُلُوهُنَّ لِتَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَا آتَيْنَهُنَّ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا﴾

“Ey iman edenler! Kadınlara zorla mirasçı olmanız size helâl değildir. Açık bir hayâsızlık yapmış olmaları dışında, kendilerine verdiklerinizin bir kısmını onlardan geri almak için onları sıkıştırmayın. Onlarla iyi geçinin. Eğer onlardan hoşlanmadıysanız, olabilir ki, siz bir şeyden hoşlanmazsınız da Allah onda pek çok hayır yaratmış olur.” [Nisa 19]

Peygamber Efendimiz (sav) ise şöyle buyurmuştur:

﴿إِنَّمَا النِّسَاءُ شِقَاقُ الرِّجَالِ مَا أَكْرَمَهُنَّ إِلَّا كَرِيمٌ وَمَا أَهَانَهُنَّ إِلَّا لَيْئِمٌ﴾

“Kadınlar erkeklerin öteki yarısıdır. Kadınlara ancak asalet ve şeref sahibi kimse değer verir. Onları ancak kötü ve aşağılık kimseler hor görür.” [Ebu Davud] Yine şöyle buyurmuştur:

«أَلَا وَاسْتَوْصُوا بِالنِّسَاءِ خَيْرًا»

“Kadınlara güzel muamele edin” [Buhari ve Muslim] ve eşine iyi davranmayı en hayırlı olanların yapacağı en hayırlı iş olarak tanımlamıştır:

«أَكْمَلُ الْمُؤْمِنِينَ إِيمَانًا أَحْسَنُهُمْ خُلُقًا، وَخَيْرُكُمْ خَيْرُكُمْ لِنِسَائِهِمْ»

“İman açısından müminlerin en kâmil ahlakı en güzel olandır. Sizin en hayırlınız kadınlara karşı hayırlı olanınızdır.” [Tirmizi] İslam doğduğu andan itibaren kadının yetiştirilmesine daha büyük önem vermiştir. Çünkü hayırlı bir kız evladı yetiştirmek anne ve babanın cennete giriş anahtarıdır. Abdullah bin Abbas (ra), Peygamberimiz (sav)’den şöyle rivayet etmiştir:

«مَنْ وُلِدَتْ لَهُ ابْنَةٌ فَلَمْ يَدِّهَا وَمِ يَهْنَهَا، وَمِ يُوْتِرْ وَلَدَهُ عَلَيْهَا -يعني الذكر- أدخله الله بها الجنة»

“Kimin bir kız çocuğu olur da onu canlı canlı gömmezse, onu horlamazsa, erkek çocuğunu ona tercih etmezse, Allah onu Cennete koyar.” [Ahmed] Kadın bir kız evlat, eş veya anne olarak her zaman kavvamının, örneğin babasının, kocasının, erkek kardeşinin veya amca veya dayısının koruması altındadır, evlendiğinde sayılır ve onurlandırılır. Eşine kendisine iyi muamelede bulunması, ona nazik ve yumuşak davranması emredilir. Allah Subhanehu ve Teâlâ şöyle buyurdu:

﴿وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ﴾

“Onlarla iyi geçinin.” [Nisa 19] Ayrıca, Peygamberimiz (sav) kocaya karısına karşı sabırlı olmayı, eksikliklerini görmezden gelmeyi, evliliğinde huzura erişmeye yardımcı olan meziyetlerini takdir etmeyi ve her türlü kötü muameleyle karşı korumayı emrediyor:

«لَا يَفْرَكُ مُؤْمِنٌ مُؤْمِنَةً إِنْ كَرِهَ مِنْهَا خُلُقًا رَضِيَ مِنْهَا آخَرَ»

“Bir kimse karısına kin beslemesin. Onun bir huyunu beğenmezse, bir başka huyunu beğenir.” [Müslim]

Üçüncüsü; İslam, kadına yönelik her türlü istismarı ve şiddeti kesin olarak yasaklamaktadır. Rasulullah (sav) buyurdular ki:

«لَا يَجِدُ أَحَدُكُمْ أَمْرًا تَهُ جَلَدَ الْعَبْدِ ثُمَّ يُجَامِعُهَا فِي آخِرِ الْيَوْمِ»

“Sizden biri (Cahiliye döneminde) köle döver gibi eşini dövemez, günün sonunda onunla cinsel ilişkiye giremez.” [Buhari] Şeriat; kadını değersizleştiren veya aşağılayan veya toplumdaki üstün konumunu düşüren her türlü hareketi kesin bir şekilde yasaklamıştır ki bunlar önce de belirttiğimiz gibi şiddetin başlıca nedenlerindedir. Böylece kadının toplumda bir cinsel objeye dönüştürülmesini veya kazanç sağlayan bir metaa dönüştürülmesini veya güzelliğini ve bedenini sömüren bir işte çalıştırılmasını haram kılmıştır. Rafi b. Rifa'a (ra) Peygamber Efendimizin (sav) şöyle dediğini rivayet etmiştir:

«وَنَهَانَا عَنْ كَسْبِ الْأَمَةِ إِلَّا مَا عَمِلَتْ يَدَيْهَا وَقَالَ هَكَذَا بِأَصَابِعِهِ نَحْوَ الْخَبْزِ وَالْعَزْلِ وَالنَّقْشِ»

“Rasulullah, ekmek pişirme, pamuk eğirme, yün ya da pamuk tarama gibi el işleriyle (bunu eliyle gösterdi)

kazandıkları dışında, bizi cariye'nin kazancını kabul etmekten men etti.” [Ebu Davud]

Dördüncüsü, İslam'ın kapsamlı içtimai nizamı kadının namusunun korunmasını tüm kanunlarının merkezine koymuştur ki bu toplumda kadına karşı saygı oluşturmanın temel ilkesidir. Şeri'at'ın müsaade ettiği bir ihtiyaç dışında kadın ve erkeklerin kesin bir şekilde birbirinden ayrı tutmuş; karı koca hariç kadınla erkeğin birbirine şehvetle bakmasını haram kılmış ve bakışlarını çevirmeyi emretmiştir. Kadına güzelliklerini gizleyen belirli bir tesettürü emretmiş, kadının namahremlerin huzurunda süslenmesini haram kılmış, namahrem kadın ve erkeğin halvet oluşacak bir şekilde birbirleriyle yalnız bir yerde bulunmasını haram kılmıştır. İslam iffeti korumayı farz kılmıştır. İslami içtimai nizamın tüm bu hükümleri, tüm bu farz ve haramlar, kadın ve erkek arasındaki etkileşimi düzenleyen ve cinsel ilişkileri sadece evliliğe has kılan düzenlemelerdir. Dolayısıyla, İslam'ın içtimai nizamı kadınların izzetini koruyan tatbik edilebilir bir çerçeve sunmaktadır. Birincisi; kadınların erkeklerin zevki için sunulan birer nesne olmadığı ilkesini pekiştirmektedir. Böylece cinsiyetler arasındaki ilişkinin temiz kalmasını sağlayarak cinselliğe kayıp değersizleşmesine ve zararlı bir hal almasına engel olmaktadır. Böylece hayatın her alanında kadın ve erkek arasında faydalı ve sağlıklı bir yardımlaşma ortamı kurulmaktadır. İkincisi; cinsel arzuların topluma zarar değil hayır getiren bir şekilde tatmin edilmesini sağlayan iffetli ve temiz bir ortam oluşturmaktadır. Ve son olarak, kadın erkek ilişkilerini bu şekilde düzenlemek, kadın ve erkeklerin gizli saklı buluşmasına veya gayri meşru ilişkilerin meydana gelebileceği herhangi bir ortamın veya evlilikte kıskançlığa sebep olabilecek herhangi şüpheli bir davranışın oluşmasına mani olmaktadır ki bunlar şiddete yol açan nedenlerdir. Tüm bunlar kadınlara karşı muazzam bir saygı atmosferi oluşturup kadına karşı kötü muameleyi ve başka suçları en aza indirmeye yaramaktadır.

Beşincisi; İslam kadın ve erkeğin evlilik ve aile hayatındaki haklarını, rollerini ve sorumluluklarını teferruatlı ve birbirini tamamlayacak bir şekilde düzenleyerek cinsiyetler arasındaki rekabeti ortadan kaldırmıştır. Örneğin kocayı aileye kavvam, reis ve maddi geçiminden mesul kılmış, kadını ise evin yöneticisi ve çocukların yetiştirilmesinden sorumlu kılmıştır. Aile birliğinin bu şekilde düzenlenmesi tüm fertlerin hak ve ihtiyaçlarının giderilmesini, ailede ahenk oluşmasını ve anlaşmazlık ve çatışmaları en aza indirilmesini sağlamaktadır. İşte ev içi şiddeti önleyen başka bir araç da budur. Ayrıca İslam; evliliğin sükûnet, dostluk ve merhamet üzerine inşa ederken eşlerin evlilik hayatında sükûneti hedeflemelerini de ifade etmektedir. Allah Subhanehu ve Teâlâ şöyle buyurmaktadır:

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْتَبِرُونَ﴾

“Kendileri ile huzur bulasınız diye sizin için türünüzden eşler yaratması ve aramızda bir sevgi ve merhamet var etmesi de O'nun (varlığının ve kudretinin) delillerindendir. Şüphesiz bunda düşünen bir toplum için elbette ibretler vardır.” [Rum 21] Kadın kocasının emanetidir. Her ikisi birbirinde huzur ve emniyet bulur. Kocasını eşini severse, ona nazik davranır. Eşini sevmediği zaman dahi ona zulmetmez, hala merhametle muamele eder. Fakat mutsuz bir evliliği kurtarmanın hiçbir yolu kalmadığında, uzlaşmanın tüm yolları tükendiğinde de İslam eşlerin birbirinden kötülük ve husumet ile değil, hayır ve güzellikle ayrılmaları için boşanmaya müsaade etmiştir.

Son olarak; Hilafet kadının izzetinin korunmasını ve emniyetini devletin temel politikası olarak benimsemiştir. Hizb-ut Tahrir'in Anayasa Tasarısı Madde 112'de şöyle belirtilmiştir: “(Kadın) korunması gereken bir namustur.” Devlet bunu birçok araçla başaracaktır. Toplumda hayati bir mefhum olarak “takvayı” oluşturacaktır. Eğitim sistemi ve medya politikaları gibi tüm nizamlarında kadının hak ettiği üstün statüsünü öğretecektir. Aynı zamanda kadınları koruyan İslami içtimai değer, hüküm ve farzîyetlerin doğru anlaşılmasını sağlayacaktır. Yine Şer'i hükümlerin kapsamlı ve doğru bir şekilde tatbik edilmesini, vatandaşlarının yüce İslami fikir ve değerlerle kuşatılmasını sağlayarak kadınların izzet ve refahını koruma altına alacaktır. Bununla birlikte Hilafet; İslam'ın içtimai kanunlarını kapsamlı bir şekilde uygulayıp bu uygulamanın yürütülmesini teminat altına alarak toplumda meyve vermesini sağlayacaktır. Dolayısıyla kadının namusunun tehlikeye atılmasına, cinsel metaa dönüştürülmesine ve sömürülmesine hiçbir şekilde müsaade etmeyecektir. Hizb-ut Tahrir'in Anayasa Tasarısı Madde 119'de şöyle belirtilmiştir: “Her erkek ve kadın, ahlaki tehlike içeren veya toplumu ifsat edici iş yapmaktan men edilir.” Devlet; kadınları değersizleştiren veya onları İslami haklarından mahrum eden her türlü kültürel tutumu ve zorla evlilik ve namus cinayeti gibi zalimane gelenekleri hem eğitim hem de hukuk sistemiyle kökünden söküp atacaktır. Ve nihayet Hilafet; kadınlara yönelik şiddet ve cinsel suçlar gibi her türlü zulmü en ağır şekilde cezalandıracak olan İslam'ın ukubat nizamını da tatbik edecektir. İslam'ın ceza hükümleri; cinayet veya tecavüz için ölüm cezasını da içermektedir. Osmanlı Hilafet devletinin şer'i sicil kayıtları; karısına şiddet uygulayan erkeklerin hapis dâhil farklı cezalarla devlet tarafından cezalandırıldığını göstermektedir. Çoğu kez hâkimler, kocalara karısına karşı tekrar şiddet uygulama durumunda

kadının evlilikten doğan hiçbir maddi hakkından feragat etmeden boşanmış olacağı şartını kabul ettirirdi. Hatta devletin etkili bir hukuk sistemine sahip olması farz kılınmıştır ki böylece herhangi bir zulme, namusuna veya haklarına karşı saldırıyla karşılaşan kadınlar en hızlı ve en etkili şekilde haklarına ulaşacaktır.

İşte tüm bunlar sayesinde Nübüvvet Metodu üzere Raşidi Hilafet Devleti kadınların eğitimde, iş hayatında ve yolculukta saygı duyduğu, emniyette olduğu ev ve toplumsal hayatı oluşturacaktır. Binaenaleyh kadına yönelik şiddetin çaresi her şeyi bilen, el-Alim olan Allah Subhanehu ve Teâlâ'nın ilkelerini, hüküm ve nizamlarını tatbik etmektir. Bir devletin, aile hayatında ve toplumda sağlıklı, güvenli ve verimli kadın erkek ilişkileri temin edecek şekilde düzenlenmesini en iyi bilen sadece Allah Subhanehu ve Teâlâ'dır. Öyleyse bu vahim sorunu etkin ve ciddi bir şekilde çözebilmemiz için mevcut başarısız model ve yaklaşımların ötesine bakmamız ve İslam'ın bu vahim meseleyi önleyip halletmek için öngördüğü değerleri, muazzam sorumluluğu ve nizamları daha iyi anlamamız şarttır. Allah Subhanehu ve Teâlâ şöyle buyurdu:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ﴾

“Şüphesiz ki, bir kavim kendi durumunu değiştirmedikçe Allah onların durumunu değiştirmez.” [Ra'd 11] ■

Kadınlar ve Silahlı Çatışma Kâğıt üzerinde Çözüm... Sahada Hezimet!

Beraa Münasıra

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi Üyesi

Mübarek Toprak - FİLİSTİN

(Tercüme)

Silahlı çatışma alanları dendiğinde hemen zihnimizde yıkım, kan, ceset, annelerin gözyaşları ve öksüz çocuklar, birbirinden koparıp dağılmış aileler, yerinden yurdundan edilmiş insanlar, mülteciler, işkence, tutsaklık, cebri kaybolma, ömür boyu ve nesiller boyu silinmeyen fiziksel ve psikolojik yara izleri, ölümcül kimyasal ve nükleer silahların kullanılması ve bunların insan hayatının, iktisadi her türlü yönünü etkileyen sayısız manzaralar canlanıyor. Bu bağlamda silahlı çatışma ortamlarında kadınların hayatını iyileştirmeyi vaat eden Pekin Deklarasyonu'nun hedef ve mekanizmalarını ve bunların ne denli başarılı veya başarısız olduğunu konuşacağız.

Birincisi: Kadın ve Silahlı Çatışma alanında ulaşılması istenen hedefler ve bunların uygulanmasına yönelik mekanizmalar:

Pekin Deklarasyonu silahlı çatışma ortamlarında yaşayan kadınlara yönelik altı stratejik hedef tanımlamıştır. Bu hedefler sırasıyla şöyledir: 1. Kadınların çatışmaların çözülmesine karar alma düzeylerinde katılmalarını artırmak ve silahlı veya diğer türden çatışmalar ile yabancı işgali altında yaşayan kadınları korumak. 2. Aşırı askeri harcamaları azaltmak ve silahlanmayı kontrol etmek. 3. Çatışmaların çözümünde şiddete dayalı olmayan yöntemleri yaygınlaştırmak ve çatışma durumlarında insan hakları ihlallerinin oluş sıklığını azaltmak. 4. Barış kültürünü yayına çabalarına kadınların katkısını artırmak. 5. Mülteci kadınlara, uluslararası korumaya ihtiyaç duyan diğer yerinden edilmiş kadınlara ve ülke içinde yerinden edilmiş kadınlara koruma, yardım ve eğitim sağlamak. 6. Sömürgelerde ve özerk olmayan bölgelerde yaşayan kadınlara yardım sağlamak.

Pekin Belgesi; bu hedefleri gerçekleştirmeleri için hükümetler, hükümetler arası ve hükümet dışı kuruluşlar tarafından yerine getirilmesi zorunlu olan bir takım eylemler kararlaştırmıştır. Bu önlemlerle uyumlu olarak birçok devlet, karar alma konularında ve barış elçiliği konularında kadınların katılımını artırdı. Örneğin Ürdün; kadınların emniyet ve barış operasyonlarında daha aktif yer almasını temin üzere Birleşmiş Milletler'in toplumsal cinsiyet eşitliği ve kadınların güçlendirmesi için kurulmuş özel Kadın Birimi ile bir mutabakat imzaladı. Çok sayıda ülke BM 1325 Sayılı Güvenlik Konseyi Karar'ını (kadınların barış ve çatışma çözme süreçlerinin toplumsal cinsiyet boyutları dâhilinde katılımını) imzalamak için koşturdular. Eylül 2019'da Lübnan hükümeti; BM 1325 Sayılı Güvenlik Konseyi Kararı'nı tatbik etmek üzere Lübnan'ın ilk ulusal eylem planını onayladı. Aynı şekilde Tunus Bakanlar Kurulu ve Ürdün Hükümeti de bu karar doğrultusunda kadınların barış ve güvenlik karar mekanizmalarında daha fazla yer almasını garantilemek için harekete geçtiler.

İkincisi: Kadınlar ve Silahlı Çatışma - Akamet ve Yanılgılar

Pekin Deklarasyonu ve Eylem Platformu'nun belirlemiş olduğu hedefleri ve eylemleri inceleyecek olursak şu neticelere varıyoruz:

1. Bu Deklarasyon; savaşa ilişkin karar alma organlarında, kurum ve komitelerde savaş ve barış anlaşmaları alanında dahil olmasını cinsiyet eşitliğini ve kadının güçlendirilmesini hedeflerinin odak noktası kılarak silahlı çatışma altındaki kadınların sıkıntılarını son verileceğini iddia etmektedir. Belgenin 134. Maddesi şöyle demektedir: “Kadınlar barışın güvence altına alınması ve sürdürülmesinde eşit rol oynayacaklarsa, politik ve ekonomik açıdan güçlendirilmeleri, ayrıca karar alma mekanizmalarının her düzeyinde yeterli bir biçimde temsil edilmeleri gerekmektedir.” Bu ifadelerle kadınları ıstıraplarından kurtarmak yerine aldatıyor, bir hayalin peşinden sürükleyerek takatlerinin üzerinde bir yük yüklüyorlar. Cinsiyet eşitliği çürük bir fikirdir ve kadınlarla erkekler arasındaki farkları hesaba katmamaktadır. Oysa

Allah (svt) her ikisine de fitratlarına uygun farklı görevler ve haklar vererek ne kadına ne erkeğe zulmetmiştir, ne de üzerlerine takatlerini aşan bir yük yüklemiştir. Yüce Rabbimiz buyuruyor ki:

﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾

“Allah, bir kimseyi ancak gücünün yettiği şeyle yükümlü kılar.” [Bakara 286]. Dahası bu fikri ortaya atanların kendileri dahi başarısız ve ne yakın ne uzak bir gelecekte ulaşılması imkânsız olduğunu itiraf etmekte. Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri António Guterres, 24 Eylül 2019 tarihinde, cinsiyet eşitliği hakkında yaptığı bir konuşmada, “Mevcut trendlere bakıldığında ekonomik güçlenmedeki cinsiyet farkını kapamak iki yüzyıl alacaktır.” demiş ve “Benim kız torunlarıma, ekonomik eşitliğin sağlanmasının kendi kız torunlarının kız torunlarına kadar süreceğini söyleyen bir dünyayı kabul etmiyorum.” diye eklemiştir.

Kadınların karar alma pozisyonlarına, müzakere süreçlerinin veya çatışmaların çözülmesi komitelerinde veya uluslararası mahkemelerde yer almasıyla veya herhangi bir yetki mekanizmasına eşit ulaşılabilirliğini sağlamakla ne savaşları ne de çoğunluğu kadın olan sivilin sorunlarını sona erdirmeyecektir. Zira bu komitelerin dayandığı sistem ve onların kurulmasını isteyen kanunlar savaş ve çatışmaları başlatan sömürgeci devletlerin kapitalist ideolojisinden kaynaklanmaktadır. Bu komiteler ve kurumlar herhangi bir değişim yapma gücünden yoksundurlar. Onun için orada görev alan her kim olursa olsun, kadın veya erkek olsun, bu sömürgeci devletlerin çıkarlarını ve istekleri doğrultusunda oluşturulmuş politikaların kölesi olacaktır. Hatta kadınların karar alma pozisyonlarında yer alması kadınların o ülkedeki şartlarını iyileştireceği zannının sahada hezimet olduğunu çoktan ispat etmiştir. Misal olarak Bangladeş'e ve kadın yönetici Hasina hükümetinin altındaki kadınların durumuna bakın.

2- Pekin Deklarasyonu; hükümetlerden askeri harcamalarını azaltıp sosyal ve ekonomik kalkınmaya, özellikle de kadınların ilerlemesine, yatırım yapmalarını talep etmektedir. Ancak bizden nasıl bir ilerleme istediklerini ve bu ilerlemenin neye dayanacağını bilmiyoruz... Kesin olarak bildiğimiz tek şey, bu alanda önemli bir ilerleme kaydedilmeyeceğidir. Zira bu talimatları verenler maddiyata değer veren sömürgeci kapitalist devletlerdir. Mevcut güç sahibi rejimler ise onlara “bağımlı olan” ve “izinden giden”; vergi rejimleridir. Bunlar kendilerinden başkasının derdiyle dertlenmezler. Bunu destekleyen ifadeler de yine BM Kadın Biriminin başkanı Phumzile Mlambo-Ngcuka'dan geliyor: “Feminist örgütler defalarca silahsızlanma, silah kontrolü ve askeri harcamaların sosyal yatırıma yönlendirilmesini talep ettiler. Bugüne kadar (uluslararası topluluk) bu taleplere icabet etmedi.” Stockholm Uluslararası Barış Araştırmaları Enstitüsü'nün (SIPRI) raporuna göre, dünyada savunma harcamaları son 30 yılın en yüksek seviyesinde. Ve Enstitü'nün verilerine göre dünya harcaması şu anda 1998'deki soğuk savaş sonrası en düşük seviyenin yüzde 76 üzerinde.

3- Pekin Deklarasyonu; ülkelerden Nükleer Silahların Yayılmasının Önlenmesi Antlaşması'nı imzalamalarını zorunlu kılıyor. Ancak asıl büyük devletler bu antlaşmayı imzalamıyor çünkü onlar için insanın güvenliği veya çevre güvenliği veya herhangi bir güvenlik sloganı hiçbir şey ifade etmiyor. Onlar için ifade eden tek şey kendi menfaatleridir. Nitekim kendi çıkarları için her türlü yola ve araca başvurduklarını görüyoruz. Gerekirse en vahşi insanlık suçlarını işlemekten de çekinmiyorlar. Şimdiye bunu kadar defalarca Irak'ta, Japonya'da, Vietnam ve Suriye'de yaptılar. Ne kitlesel imha silahlarının kullanımını yasaklayan antlaşma ve protokolleri ne de sivilin korunmasına ilişkin Cenevre Sözleşmelerini dikkate aldılar. Bu ülkeler bu sözleşmeleri kendi planlarını uygulamak ve çıkarlarını gerçekleştirmek için bir Truva atı olarak ve başka ülkeleri baskı altında tutmak, onları çıkarları doğrultusunda parmağında oynatmak için bir araç olarak kullanıyorlar. Bu ülkelerin açgözlülüğünü açık ve net ortaya koyan paradokslardan bir tanesi de Amerika'nın 2003'te Irak'ı işgalidir. Sözde kitlesel imha silahları bulmak bahanesiyle gittiler, en kısa sürede ülkeyi tamamen harap ettiler. Irak halkı bugüne dek bu işgalin sonuçları altında inliyor. The Intercept sayfasının 2019'da yayımladığı bir araştırma, bugün dahi Amerikanın işgali esnasında kullandığı kimyasal silahlar nedeniyle bebekler, eksik organlar, urlar ve sinir sistemi bozuklukları ile doğuyor. Yazarlardan Murtaza Hussein; bu raporun bağımsız bir grup tıbbi araştırmacı tarafından hazırlandığını ve özellikle ABD güdümlü yabancı askeri koalisyonun kontrolündeki Talil Hava üssü çevresinde Iraklı çocukların konjenital anomalilerle doğduğunu doğruladıklarını vurguluyor.

4- Pekin Deklarasyonu; silahlı ve diğer türden çatışma durumlarında kadınlara yönelik bütün şiddet hareketlerinin, uluslararası insani hukuku ve uluslararası insan hakları yasalarını ihlal eden polis, kolluk kuvvetleri, güvenlik güçleri mensupları gibi kamu görevlilerinin ve herkesin, işlemiş olduğu bütün savaş suçlarının tümüyle araştırılması, savaş suçu işlemiş bütün suçluların yargılanması ve kadın kurbanlara tazminat sağlanması için sözde eylemler kararlaştırmıştır. Ancak Pekin Konferansı'nın sponsoru, Birleşmiş Milletler Örgütü'nün bizzat kendisi, çalışanlarına

sağladığı yasal dokunulmazlık ile dünyanın her yerinde bu suçların en büyüklerini ve en geniş ölçekte işlemiştir. Yani BM; hukuktan ve mahkemelerden daha yüceymiş... Aralık 2018'de Anadolu Ajansı'nın haberine göre “Birleşmiş Milletler Barış Gücü” askerlerine yönelik taciz ve tecavüz suçlamaları son iki yılda dehşet boyutta artmış. Çatışma bölgelerinde insanların çektiği açlık ve tehlikeye ilaveten, “Barış güçleri” de Haiti, Somali, Kongo Demokratik Cumhuriyeti ve Orta Afrika Cumhuriyeti başta olmak üzere birçok ülkede ağır cinsel suçlar işlemiş. BM komisyonunun yaptığı soruşturmanın ardından suçlulara uyguladığı en ağır ceza, onları kendi ülkesine geri göndermek olmuş. İnsan haklarını ihlal eden ve kadın ve çocukları istismar edenlerden bu suçları araştırarak güvenilir bir komisyon kurmasını ve suçluları cezalandırmasını bekleyebilir miyiz?

Mesele sadece Birleşmiş Milletlerin kendi çalışanlarıyla da sınırlı kalmıyor. Aksine ortakları da ikiyüzlüler ve mazlumların değil zalimlerin yanında yer alıyorlar. Kurulduğu günden Birleşmiş Milletler büyük sömürgeci devletlerin bir aracı olmuştur ve işlemiş olduğu suçları burada saymakla bitiremeyiz. Yine de işlemiş olduğu birkaç dehşet suçu burada bahsetmeden geçmeyeceğiz. İlk gününden itibaren işgalci yahudi varlığına destek olmuş, çıkardığı tüm kararlarıyla işgalcinin varlığını haklı çıkarmış Filistinli halka karşı işlediği suçları görmezden gelmiştir. Amerikan işgalcilerin Irak'ta işlediği suçları ve tahribatı görmezden gelmiştir. 1994'te Ruanda'da işlenecek olan soykırım planlarından önceden haberi olmuş ve 100 gün boyunca 800 bin Tutsi'nin katledilmesini seyretmiştir. 1995'te Srebrenitsa'da 10 bin Müslümanı katleden Sırlara koruma sağlamıştır. Ve mücrim Beşar'a ve işlediği katliamlara verdiği desteği de unutmayalım. Guta'da ve başka yerlerde kimyasal silah kullanıp kullanmadığını, savaş suçu işleyip işlemediğini hala araştırıyor.

5- Bu belge sözde mülteci ve göçmen kadınlara uluslararası koruma, destek ve eğitim verilmesi için çalışmalar yapılmasını öngörüyor. Fakat sahaya inildiğinde verilen destek ve yardımların fitillenen savaş ve çatışmaların ve ardından gelen yıkım ve sorunların boyutuna zerre kadar yaklaşmadığı görülüyor. Hatta verdikleri kısıntı kadar yardımları bile Bağış Konferanslarını düzenlediği ülkelerin halkının cebinden karşılamıştır. Mülteciler için vermeyi vadettiği yardımları ihmal edip yerine getirmemesi hem ev sahibi ülkeleri hem de BM'nin kendi kuruluşlarını olumsuz etkilemiştir. Nitekim kadın ve çocukların yaşamak zorunda bırakıldığı kampların adı kötü koşulları nedeniyle ölüm kampı olarak adlandırılmaya başlandı. Yine bu kamplarda da mülteci kadınların temel gıda ve ihtiyaçları için taciz ve istismar edildiklerine dair haberler yayılmaya başladı. BBC'nin 27 Şubat 2018'de yayımladığı "Voices from Syria 2018" (Suriye'den sesler 2018) başlıklı haberde, çok sayıda Suriyeli mülteci kadının Birleşmiş Milletlerin gıda yardımlarına karşı cinsel hizmetlere zorlandığı, Suriye'nin güneyinde ise taciz ve tecavüzlerin çok yaygın olduğu anlatıldı. Yardım çalışanları; kadınların bu hizmetleri yerine getirmediğinde yardımlara ulaşamadıklarını anlatıyor. Ve sorun o kadar ciddi ki birçok Suriyeli kadın bedenlerini satmış olabilecekleri zannedilebilir korkusuyla yardım dağıtım merkezlerinin yanına bile yaklaşmıyor. La Havle ve La Kuvvete İlla Billah!

Üçüncüsü: İslam'ın hukuku rahmet ve hidayettir, bir devlette tatbik edildiğinde adaleti garantiler

İslam'ın tayin etmiş olduğu hükümler insanlara rahmet, hidayet ve hayat vermiştir. Hatta savaşlar da bile... Bu rahmet ve hidayeti İslam devleti eli ile sağlamıştır. Burada bazı husuları kaba hatlarıyla açıklayacağız:

1- İslam merhamet, hidayet ve hayat dinidir. İnsanlığı kalkındırmak, güven istikrarla kurtarmak için gönderilmiştir. Allah (svt) şöyle demiştir:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾

“(Ey Muhammed!) Seni ancak âlemlere rahmet olarak gönderdik.” [Enbiya 107].

Bunun için İslam'da cihat insanları yok etmek için değil onlara hayat götürmek için farz kılınmıştır. Müslüman için savaş; Allah (svt)'nin hüküm ve emirleriyle sınırlandırılmıştır. Savaşın amacını Şarî; İslam davetini tüm dünyaya taşımanın önündeki engelleri kaldırmak olarak tanımlamıştır. İbn Ömer (ra)'tan rivayete Rasulullah (sav) şöyle demiştir:

«أَمَرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ،

فَإِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ عَصَمُوا مِنِّي دِمَاءَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ إِلَّا بِحَقِّ الْإِسْلَامِ، وَحَسَابُهُمْ عَلَى اللَّهِ»

“Ben, Allah'tan başka bir ilah bulunmadığına, Muhammed'in Allah'ın Resülü olduğuna şehadet edip, namazı dosdoğru kılincaya ve zekatı hakkıyla verinceye kadar insanlarla savaşmakla emrolundum. Bunları yaptıkları takdirde, kanlarımı ve mallarımı benden korumuş olurlar, İslam'ın gerektirdiği haklar ise bunların dışındadır.

Onların gizli hallerinin hesabı Allah'a aittir.” (Buhari, Müslim, Ebu Davud, Tirmizi, Nesai, İbn Mace)

Bu cihadın farz olması açınsındandır. Hilafet Devleti bir sömürgeci devlet değildir; insanların kanıyla beslenmez, servetlerini sömürmez, ne kuyulara, ne altın, elmas vs. bir kaynağı ele geçirmek için savaşmaz; haksız yere başka milletlere zarar vermek için stratejik yerlerin kontrolünü ele geçirmez. Tarih hilafetin adaletine şahittir. Fethettiği her beldelerde insanlara muamelesi, onları önce İslam'a davet ettiğine, kabul etmedikleri takdirde cizye ödeyerek İslam'ın emri altına girmelerini teklif ettiğine, onu da kabul etmediklerinde savaştığına, tarih de şahittir.

2- İslam siyasetinde cihat sivilleri, ağaçları, taşları yok etme politikası değildir. İslam'da savaşmak demek, ekini ve hayvanları yok etmek değildir. Bunlar hepsi sömürgeci devletlerin ve ajanlarının fütursuzca işlediği suçlardır. Onlar zehirli gaz, nükleer, biyolojik başka insan suçu teşkil eden silahlar kullanmaktan çekinmezler. İslam'da masum tek bir cana kıymak tüm insanlığı öldürmek gibidir. Allah Subhanehu ve Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا﴾

“Kim, bir cana veya yeryüzünde bozgunculuk çıkarmaya karşılık olmaksızın (haksız yere) bir cana kıyarsa bütün insanları öldürmüş gibi olur.” [Maide 32] Süleyman bin Bureyde, Muslim ve Ebu Davud tarafından nakledildiği üzere, babasından Peygamber Efendimiz (sav)'in şöyle dediğini rivayet etmiştir:

«اغزُوا بِاسْمِ اللَّهِ، وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَقَاتِلُوا مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ، اغزُوا وَلَا تُغَدِرُوا، وَلَا تَعْلُوا وَلَا تَمْتَلُوا، وَلَا تَقْتُلُوا وَوَلِيدًا»

“Allah'ın adıyla ve Allah'ın rızası için savaşın. Allah'ı inkâr eden kâfirlerle çarpışın. Gazâ edin fakat ganimete hıyanet etmeyin, haksızlıkta bulunmayın, ölümlerin vücutlarına sataşp burun ve kulaklarını kesmeyin, (önünüze çıkan) çocukları öldürmeyin!” Ardından gelen tüm Halifeler bu emre itaat ettiler. Hz. Ebu Bekir (ra)'ın kumandanlarına verdiği tavsiyeler arasında şunlar da geçmektedir:

«لا تقتلوا امرأة، ولا صبياً، ولا كبيراً هَرَمًا، ولا تقطعوا شجراً مُثْمِراً، ولا تُخربنَّ عامراً، ولا تعقرنَّ شاةً ولا بعيراً إلا لما كلة،

ولا تُغرِقنَّ نخلاً ولا تحرقنه، ولا تغلل، ولا تجبن»

“Küçük çocukları, ihtiyarları ve kadınları öldürmeyin. Meyveli ağaçları kesmeyin. Ekinleri yakmayın. İhtiyacınız dışında herhangi bir koyun, sığır ve deveyi kesmeyin. Ganimet malına hıyanet etmeyin. Korku ile hareket etmeyin.”

3- İslam'da Müste'men hükümleri vardır. Yani İslâm ülkesine eman alıp giren yabancı Müslüman veya gayrimüslimi (harbî) ifade eder. Bu hüküm BM'nin mülteci hakları tanımlamasından çok evvel mültecilerin canını ve malını korumayı emreden bir hükümdür. Allah (svt) şöyle buyurdu:

﴿وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّى يَسْمَعَ كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ أَبْلِغْهُ مَأْمَنَهُ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ﴾

“Eğer Allah'a ortak koşanlardan biri senden sığınma talebinde bulunursa, Allah'ın kelâmını işitebilmesi için ona sığınma hakkı tanı. Sonra da onu güven içinde olacağı yere ulaştır. Bu, onların bilmeyen bir kavim olmaları sebebiyledir.” [Tevbe 6]

Hilafet her eman isteyene kapılarını açmış hatta zulme uğrayan mazlum Müslümanları veya başka beldenin mazlum halkını kurtarmak için ordularını dahi harekete geçirmiştir. Örneğin Sultan II Bayezid'in İspanyol engizisyonundan kaçan Yahudileri kurtarması bunun delillerinden bir tanesidir.

4- Hilâfet Devleti için kadınların izzetini korumak her şeyden önceliklidir. Asla sivilleri, hele kadınları, bugün Suriye'de, Yemen'de ve birçok başka yerde olduğu gibi hedefine ulaşmak için ateşe atmaz. Tek bir Müslüman kadının yardım çığılığı kocaman İslam ordusunu harekete geçirir. Bir kadının çığılığı üzerine Peygamber Efendimiz (sav) Beni Kaynuka kabilesini önce sürgün etti sonra onunla savaştı. Halife Mu'tasım-Billah bir kadının feryadı üzere koskoca ordusunu harekete geçirdi ve onu Bizans zindanlarından kurtardı.

5- Hilâfet Devleti; askeri alana yapacağı yatırımla sağlık, eğitim, insanların temel ihtiyaçlarını karşılamak gibi diğer alanlara yapacağı yatırım arasında ikilemde kalmaz. Zira devletin ordusunu hazırlamak nasıl bir görevse insanların maslahatlarını gütmek de devletin üzerine farzdır.

İşte Pekin Deklarasyonu'nun politikalarının hem teoride hem pratikte başarısız olduğunu, kadınların silahlı çatışma ortamlarında hayatlarını ne kurtarabildiğini ne iyileştirebildiğini gördük. Dolayısıyla sorun bir cinsiyet eşitliği sorunu değildir; kadınların karar mekanizmalarında yer alıp almaması değildir; silahlı mücadeleleri veya insan hakları ihlallerini önlemek için uluslararası sözleşmelerde yer alıp almaması meselesi değildir. Aksine sorun; uluslararası topluluğa, devletlere ve politikalarına tahakküm eden ideolojide, bu ideolojinin fikirlerinde, politikalarında ve yeryüzünde her şeyi yiyip bitiren savaş ve çatışmaları ateşleyerek gerçekleştirmek istedikleri

sömürgeci gayelerindedir ki kadınları ve çocukları felaketlere boğan bunlardır. Sonrada bu ülkeler gelmiş, yine kendi kurdukları uluslararası kurumlar aracılığı ile kendi oluşturduğu fitneye çözümler sunuyorlar. Yani sorunun kaynağından çözüm üretmeye çalışıyorlar. Demek ki sorun çürük beşeri sistemlerde ve maddi kazançtan başka hiçbir şeye değer vermeyen devletlerdedir. Bundan dolayı bu sistemleri bir an evvel söküp atmalı ve yerine el-Alîm ve el-Habîr olan Allah'ın ideolojisi getirilmelidir.

﴿أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾

“Yaratan bilmez mi? O, en gizli şeyleri bilir, (her şeyden) hakkıyla haberdardır.” [Mülk 14]

İşte bu ideoloji İslam'dır. Ve İslam'ı hayatta tatbik eden ve İslam'ın çözümlerini tatbik eden bir devleti ikame etmek farzdır. Zira bu çözümler bir kâğıda yazılmış içi boş sözleşmeler gibi değildir. Ve bu devlet, Allah'ın izniyle çok yakında yeniden kurulacak olan Nübüvvet Metodu üzere Raşidi Hilafettir ■

“Kadınlar ve Ekonomi” “Kadınların İstihdam Yoluyla Güçlendirilmesi” Söylentileri İlerleme mi Zulüm müdür?

Fika Komara

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi Üyesi
ENDONEZYA

Pekin+25 Deklarasyonu'nun Ekonomi Alanındaki Vaatlerine Eleştiriler:

“Kızgımız. Pekin'den 25 yıl sonra toplumsal cinsiyet eşitliğine ulaşmaktan çok uzaktayız. Zenginlik, güç ve kaynak eşitsizlikleri her zamankinden daha büyük.”

Bu sözler 22-26 Kasım 2019'da Birleşmiş Milletler Asya ve Pasifik Ekonomik ve Sosyal Komisyonu'nun (UNESCAP) Bangkok'ta düzenlediği Gençlik Sivil Toplumu ve Feminist Forumu'nda bir araya gelmiş, Asya Pasifik'teki genç kadın ve feministlere aittir. Forum, UNESCAP tarafından, genellikle Pekin Deklarasyonu olarak adlandırılan Pekin Deklarasyonu ve Eylem Platformu'nun 25. yıl dönümünü anma vesilesiyle düzenlendi. Pekin Deklarasyonu'nun Ekonomi alanında kadınların özgüvenini, ekonomik haklarını, istihdama ulaşılabilirlikte cinsiyet eşitliğini ve elverişli istihdam koşullarını artırmak, yine kadınlar ve erkekler için çalışma ve aile sorumluluklarının uyumlu olmasını yaygınlaştırmak için birtakım stratejik hedefler belirlenmiştir. Gerçekten de, “İstihdam yoluyla Kadınların Güçlendirilmesi” Pekin Deklarasyonu'nun başından sonuna konu edilmektedir ve birçok “Kritik Alan” altında ele alınmaktadır.

Kadın istihdamını artırıp iş dünyasında sayılarının erkeklerle eşitlemenin; kadınları ve milletleri yoksulluktan kurtaracağı, ekonomik büyüme sağlayacağı, kadınların topluma tam katılımına ve fırsatlara daha fazla ulaşmasına olanak sağlayacağı ve özellikle bir ülkenin sürdürülebilir kalkınmasına ve gelişmesine katkı sağlayacağı iddia edilmektedir. Pekin Deklarasyonu'nun 16. Maddesi örneğin şöyle demektedir: “Sürekli ekonomik büyüme, sosyal kalkınma, çevresel koruma ve sosyal adalete dayalı olarak yoksulluğun yokedilmesi, kadınların ekonomik ve sosyal kalkınmaya dâhil edilmesini, eşit fırsatları, insan merkezli sürdürülebilir kalkınmanın gerçekleştiricileri ve yararlanıcıları olarak kadınların ve erkeklerin tam ve eşit katılımını gerektirmektedir.” Dolayısıyla bu hedefe ulaşmak için Pekin Deklarasyonu; birçok şeyle birlikte iş paylaşımında değişiklik yapılmasını talep etmektedir. Yani erkeğin ailenin geçimini temin eden ve kadının ev hanımı ve çocukların eğiticisi olan bir aile birliğinden, sorumlulukların cinsiyetler arasında daha fazla paylaşıldığı bir aile birliğine geçilmesini talep etmektedir. Yine kadınların toplumsal ekonomik yapılar üzerinde nüfusunu artırmayı, ekonomik karar verme süreçlerine katılımlarını artırmayı, ekonomik politikaların düzenlenmesinde, vergi sistemlerinde ve ödemelere ilişkin kararlarda daha çok yer almalarını talep etmektedir. Ancak şöyle bir soru sormak zorundayız: 25 yıllık Pekin Deklarasyonu, içerdiği şartlar ve daha fazla kadın istihdamı gerçekten de dünyadaki kadınları güçlendirip kalkındırdı mı?

Pekin Deklarasyonu'nun kadın haklarını gerçekleştirme çabalarının 25'inci yıl dönümü kampanyasının ortasında, Asya ve Pasifik SKH İlerleme Raporu 2019 Sürdürülebilir Kalkınma Hedefleri (SKH) doğrultusunda cinsiyet eşitliğinde yeterince ilerleme kaydedilmediğini tespit etmiş. Hatta hâlihazırda kapitalizmin en büyük pazarı olan Asya Pasifik bölgesi, başlangıcı 40 yılı aşkın süredir "göçün kadınla özdeşleşmesini" (veya göçün kadınlaşması denen “feminization of migration”) yaşamaktadır. Uluslararası Çalışma Örgütü'nün (ILO) 2013 verileri; kadın ev işçisi olarak başka ülkelere göç eden kadınların en büyük oranının Asya Pasifik bölgesinden olduğunu ve toplamda 21,4 milyon olduğunu göstermektedir. Sadece Endonezya'dan yurt dışına göç eden kadın sayısı 1980'li yıllardan beri artmaktadır. Göçün kadınla özdeşleşmesi, hedef ülkelerde ev işlerinde istihdam edilecek kadın işçilere ihtiyaç duyulmasından meydana gelmiştir. Günümüzde kadınlar daha rahat bir şekilde bağımsız olarak bir yere gidebiliyor veya göç edebiliyorlar. Artık kadınlar aile veya koca gözetiminde değiller. Uluslararası Göç Örgütü (IOM) kayıtlarına göre göçmenlerin yüzde 48'ini kadınlar oluşturmaktadır.

Çeyrek Asır Sonra Kadın Sömürüsü Daha da Yaygınlaşıyor:

UNESCAP Forumu'nda kadın aktivistlerin öfkeleri haklı nedenlere dayanan bir nevi çaresizliktir. Bu nedenleri anlamak zorundayız. Kadınlara onca kapılar açılmış olmasına rağmen bu tarz duygular oluşuyor... Bugün kadınlar çiftçi, fabrika işçisi, CEO, bilim kadını, mühendis, doktor olabiliyor veya eskiden çoğu insanın tahayyül bile edemeyeceği meslekler edinebiliyorlar. Ancak "güçlenmek için istihdam" sloganı altında açılan istihdam dünyasının kapıları milyonlarca kadının ne hayat standardını değiştirdi ne de ekonomik sıkıntılarını hafifletip yoksulluğu kaldırmıştır. Aksine kadınların daha çok sömürülmesine yol açmıştır.

1995'te imzalanan Pekin Deklarasyonu'nun üstünden çeyrek yüzyıl geçmiş olmasına rağmen kadınlar hala epidemik boyutlarda modern köleliğe kurban ediliyor. The Guardian gazetesinin 2017 yılında yayımladığı bir haberde, Kamboçya'da dünyaca ünlü spor markalarının fabrikalarında çalışan kadın işçiler, kötü çalışma koşullarına bağlı olarak sürekli olarak tekrar eden toplu baygınlıklar yaşadığı anlatılıyor. Nike, Puma, Asics ve VFC için üretim yapan fabrikalarda çalışan 500'den fazla işçi hastaneye kaldırılmış. En ciddi dönemlerden bir tanesi, Kasım ayında arka arkaya 3 gün içinde yaşanan ve toplamda 360 işçinin güçten düşerek baygınlık geçirmesiyle sonuçlanan vakaydı. Ünlü markalar, çoğunluğunu kadın tekstil işçilerinin yaşadığı bu toplu baygınlık vakalarını doğruladı. Baygınlık geçiren kadın işçiler, haftada 6 gün 10 saat çalıştıklarını, bitkin düştüklerini ve aç kaldıklarını bildirdiler. 3 fabrikada, 37°C'ye kadar varan aşırı sıcaklıklar da ayrı bir sorundu. Bazılarına göre tekstil sektöründe artan kadın sayısı, kadının güçlenmesi yolunda olumlu bir adımdı ki bu olumluluk sadece yüksek sömürü bağlamında gerçekleşmiştir.

Bangladeş'te 4 bin 825 hazır giyim fabrikasında 3 milyondan fazla insan istihdam ediliyor. Bunların yüzde 85'i kadındır. Yoksullukla mücadele eden hayır kurumu War on Want'un raporuna göre Bangladeş'in hazır giyim sanayisi düşük ücret, iş ve işçi kanunlarının yok sayılacak kadar yetersiz olması ve muazzam vasıfsız kadın işçi sayısı ile nam salmıştır. Kadın işçiler düşük ücretle çalışıyor, ciddi emek hakları ihlallerine maruz kalıyor ve kanuni haklarından faydalanamıyorlar. Yasal analık hakları nadiren veriliyor, mesaiye kalmak zorunlu ve aşırı uzun çalışma saatlerinden dolayı kadınlara dinlenmek ve çocuklarıyla geçirmek için yeterli zaman bırakılmıyor. Çok sayıda kadın tekstil işçisi, kötü ve güvensiz fabrika binalarında çıkan yangınlara veya binanın çökmesine kurban gitti. Örneğin Nisan 2013'te Rana Plaza'nın çökmesinde çoğu kadın ve kızlardan oluşan 1,100'den fazla kişi hayatını kaybetti. Dahası, 2017 yılında 83 bin Bangladeşli kadın Orta Doğu'da çalışmak için göç etti. Devlet verilerine göre sadece iki yıl içinde, Bangladeş hükümetinin 2015 yılında Suudi Arabistan ile istihdam anlaşması imzalamasının ardından dört katına çıkmıştı. Çok sayıda kadın gördüğü kötü muameleden dolayı geri döndü. Yardım kuruluşu BRAC; 2018 yılında 1,300'den ve 2019 yılında 900'den fazla kadının geri döndüğünü kaydetmiş. Dönen her kadın ya işkenceye ya da cinsel istismara uğradığını söylemiş.

Afrika'da kadınlar, çoğunluğu küçük ölçekli tarımcılıktan oluşan tarım sektöründe sömürülüyor. Tarımsal faaliyetlerin yüzde 50'den fazlasını kadınlar yapıyor ve Sahra Altı Afrika'daki gıdanın yaklaşık yüzde 60-70'ini üretiyorlar. Tarımsal üretimde kadınlara çok büyük yük yüklendi. Aşırı yıpratıcı ve yorucu şartlarda, uzun saatler ve çoğunlukla kızgın güneşin altında çalışmak zorundalar. Üstelik üretim kaynaklarına erişim ve idareleri de çoğu kez ciddi şekilde kısıtlanmaktadır.

Kapitalizm hakikaten de doğası gereği en çok kadın ve çocukları sömürmektedir. Kapitalizmin temel değeri, doğası gereği servet üretimini fertlerin refahından daha kıymetli görmektedir ki yoksul ve muhtaçlara yönelik sömürgeci zihniyeti oluşturan da büyük ölçüde bu değerdir. Kapitalizmin laiklik, pragmatizm, materyalizm ve hedonizm gibi temel ilkeleri ve ekonomide mülkiyet özgürlüğü ilkesi bencil ve sömürücü bir toplumun gelişmesine yol açtı. Bu tarz bir toplumun birçok üyesi, hayatındaki sosyal ilişki ve teamüllerinde ve iktisatta, her zaman "kâr-zarar" hesabı gütmektedir. Bu hesap tüm insani, ahlaki veya ruhi değerlerden daha üstündür.

Feminizm ve Cinsiyet Eşitliği Fikrine Yatırım Zehirlidir:

Sürüler halinde kadınların iş gücüne katılımı feminist hareketlerin en büyük başarılarından birisiydi. Tüm feminist ekoller, kadınların daha çok istihdamda ve istihdam edilebilmek için kamusal alanda zaman geçirmeye teşvik edilmesi gerektiğinde hemfikirdirler. Liberal feminizm sürekli olarak kadınlara ücretli bir işte çalışıp maddi bağımsızlık elde etmedikleri sürece baskı altında olduklarını telkin etmektedir. Ev işi ve çocuk büyütme gibi ev içinde yapılan işler verimsiz, önemsiz, enerji ve yetenek israfı olan ve kadınları küçümseyen işler olarak görüldü ve bunlara karşı savaş ilan edildi. Böylece kadınlar evden dışarı çekildi, kariyer peşinde koşmaya ve erkeklerden bağımsız olmaya

programlandılar.

Ancak açık ve net ortadadır ki ülkelerin çoğunda, daha iyi bir yaşam standardı ümit ederek iş hayatına giren kadınların büyük çoğunluğu güçlenmek ve maddi güvence yerine sömürü ve zulüm elde etti. Çünkü çoğunluğu düşük ücretli, kötü koşullarda uzun çalışma saatleri olan ve yok sayılacak kadar az veya hiç istihdam hakkı ve iş güvenliği olmayan işlere girdi. Buna ilaveten milyonlarca kadın maddi sıkıntı ve hatta ağır yoksulluk çekmeye devam ederken bir diğerleri hayatta kalabilmek için ve çoğu kez son derece kötü ücretlerde yurt dışında iş bulmak üzere ailelerini ve evlatlarını terk etmek zorunda kaldı. Kuşkusuz istihdam ile hayat standardını iyileştirmeyi başaran kadınlar da oldu. Ancak bunların oranı, çalışıyor olmasına rağmen vahim maddi sıkıntı içinde kalmaya devam eden kitlelerin yanında küçük kalmaktadır. İngiltere ve Amerika gibi Batılı ülkelerde örneğin, son birkaç on yılda çalışma hayatına giren kadın sayısında büyük artış olmuştur. Ancak buna rağmen bu ülkelerdeki çalışan kadınlar arasındaki yoksulluk oranı şok edici derecede yüksektir. İngiliz hükümetinin kemer sıkma politikaları, büyük sayıda kadın öğretmeni, hemşireyi ve başka düşük ücretli kadın işçiyi, ailelerini doyurabilmek için gıda bankalarına muhtaç bırakmıştır. Yine büyük çoğunluğunu kadınların oluşturduğu, çalışan tek ebeveynli ailelerin oranı rekor seviyesindedir. Bu ailelerde çocukların yoksulluğa düşme riski üçte bir artmıştır ki bu artış son 20 yılın en yüksek artışındır. (Gingerbread Charity, 2018)

Pekin Deklarasyonu'nun ve onlarca başka uluslararası sözleşmenin kadınların ekonomik haklarını yerine getirmedeki olağanüstü başarısızlığın nedeni; birincisi laik cinsiyet eşitliği fikrini benimsemiş olmalarındandır ki zaten kadınların sorunlarını çözmek için son derece dar bir bakış açısı ve illüzyonist bir yaklaşımdı. Bu aynı zamanda dikkatleri gerçek neden ve çözümlerden uzaklaştırmış ve tüm suçu kadınlara erkek arasındaki eşitsizliğe yüklemiştir. İkinci neden ise, kapitalist nizam ve ideolojinin ne denli egemen ve zehirli olduğunu görememektir. Oysa hem İslam beldelerini hem başka ülkeleri felç eden iktisadi, çevresel ve insani afetlerin birincil müsebbibi ve kaynağı kapitalizmin kendisidir. Kitlesele yoksulluğu meydana getiren, milyonlarca kadını temel haklarından mahrum eden, onları sömürü ve insan taciri ağlarının cehennemine sürükleyen; kapitalizmin fitratında yatan "insandan önce kâr" özelliğidir.

Cinsiyet eşitliği savunucularının idrak etmesi gereken hakikat; kapitalizmin kadını en baştan beri aşağıladığı, sadece işçi veya üretim aracı olarak gördüğüdür. Kadına verdiği en üstün rol; ekonomistlerin dilinde şöyle tanımlanmıştır: kapitalist şirketlere malzeme ve kâr, hükümetlere gelir üretimi. Kapitalizmin yozlaşmış menfaatleri ilk önce feminist fikirlerle ambalajlanarak daha tatlı gösterildi ve kadınların ekonomik olarak güçlendirmekle maskelendi. Feministler kadınların istihdam hakkı ve maddi bağımsızlığı için kapitalist ve feminist "istihdam yoluyla kadınların güçlendirilmesi" palavrasıyla mücadele ettiler. Ne var ki bu sloganın hakikatte kadınları birçok düzeyde güçsüz bıraktığını göremediler: kadınları evlatlarıyla geçirecekleri kıymetli zamandan mahrum etti; eşsiz annelik rollerini değersizleştirdi ve küçümsedi; çok kez yorucu çalışma saatleri ve görevlerle kadınları mutlu bir evlilikten ve aile hayatından yoksun bıraktı; geçimi temin etmek için çalışmak erkeklerin sorumluluğu iken kadınlara yükledi ve omuzlarına muazzam bir yük bindirdi; bununla birlikte kadınları ekonomik sıkıntıdan da kurtaramadı. Dahası; feminist aktivistler çoğunlukla dini kaynaklı ataerkil kültürü kadınlara pranga vurmaya suçladılar. Fakat çalışma hayatının ekonomik sömürsünü görmezden geldiler. Milyonlarca kadının göçmen işçi olması karşısında veya kötü çalışma koşulları altında az ücretle bayılma noktasına kadar tüketilmeleri karşısında veya ağır koşullar altında tarım arazilerinde karın tokluğuna çalışmaları karşısında sessizliğe büründüler. Bu mazlum kadınlar; kapitalist ve feminist "istihdam yoluyla kadınların güçlendirilmesi" yalanının kanıtı, sömürgeci zorba kapitalist istihdam politikalarının ve işçi ve vatandaşlık haklarını koruyan bir devletten yoksun olmanın kurbanıdır.

İslam ve Kadınların Güçlendirilmesi:

İslam; kapitalist ideolojiyle taban tabana zıt olmakla birlikte kadının güçlendirilmesine dair eşsiz bir bakış açısına ve yaklaşıma sahiptir:

(1) İslam'da Güçlendirme Servet ile değil Takva ile Tanımlanır:

İslam'da kadınların güçlendirilmesi, herhangi bir fertte olduğu gibi, zenginlikle, sosyal statüyle veya meslekle değil, kadının takvasıyla ve Allah Subhanehu ve Teâlâ'nın emirlerine itaatıyla tarif edilmektedir. Allah Subhanehu ve Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ﴾

"Allah katında en değerli olanınız O'na itaatsizlikten en fazla sakınmanızdır." [Hucurât 13]

Dolayısıyla kadının değeri çalışıp çalışmamasıyla veya ne kadar vergi ödediğiyle veya bir şirkete veya devlete ne kadar kazanç sağladığıyla ölçülmez. Kadının değeri; şahsiyetiyle, dininin ilkelerine bağlılığıyla ve onlardan kaynaklı görevlerini yerine getirmesiyle, anne ve eş olmanın ehemmiyetli ve hayati sorumluluklarını yerine getirmesiyle ölçülür. Ayrıca İslam'da gerçek mutluluk ve başarı maddi kazançla değil Allah Subhanehu ve Teâlâ'nın rızasına nail olabilmekle tarif edilmektedir. Allah Subhanehu ve Teâlâ şöyle demektedir:

﴿وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾

“Allah'ın rızası ise, bunların hepsinden daha büyüktür. İşte bu büyük başarıdır.” [Tevbe 72] İslami fikirler aynı zamanda kişilerin statüsünü servetine veya kariyerine göre değil takvasına göre belirleyerek, toplumun kimliğini de seçkin kılmaktadır.

(2) İslam Toplumdaki Değerleri Dengeli Bir Şekilde Düzenler:

Bir ideoloji olarak İslam; maddi kazanç peşinde koşturmayı, toplumdaki diğer önemli değerlerin, ruhi, insani ve ahlaki değerlerin, üstünde görmez. Aksine toplumu bu değerlerin hepsini gerçekleştirecek ve erkek veya kadın olsun, insanoğlu için faydalı olacak şekilde birbiriyle uyumlu kılarak düzenlemektedir. Bu nedenle hiçbir zaman, ekonomik kazancın büyüklüğü ne olursa olsun, maddi değeri ahlaki değerden veya parayı insanın izzetinden üstün konuma getirmez. Aynı zamanda kapitalist bakış açısından doğan materyalist ve hedonist değerleri de kesinlikle reddeder, hatta başkaları üzerindeki sonuçları ne olursa olsun tek odak noktası maddi meseleler olan maddiyatçı şahsiyeti yıkmayı hedefler. Böylece başkalarına karşı sömürgeci ve adaletsiz davranışları en aza indirir. Yine İslam; maddi çıkarları aile birliğinin bütünlüğünden önemli gören kapitalist felsefeyi reddeder. Bu felsefe kadınların istihdama zorlanmasına, anneliğin değersizleşmesine, evliliklerde huzursuzluğa, çocukların haklarının ihmal edilmesine, kadınların evin geçiminden sorumlu tutulmasına yol açmıştır. Hepsi de kadını ekonominin çekici gücü yapmak adına olmuştur. Kapitalizmin aksine İslam; kadını bir üretim aracı veya ucuz iş gücü olarak görmez. Aksine ona toplumda yüksek statüde olması gereken, her türlü sömürüye karşı korunması gereken, izzetinin ve refahının daima korunduğu ve hayati annelik görevini yerine getirebilmesi için destek çıkılması gereken bir insan olarak bakar.

(3) İslam Kadınları Hakikaten Yoksulluktan Kurtaracak Sahih Siyasi ve İktisadi Nizama Sahiptir:

İslam'ın siyasi nizamı olan Hilâfet ve toplumu sadece İslami fikir ve hükümlere dayanmaktadır. Âlemlerin Rabbi Allah Subhanehu ve Teâlâ'nın nizamı tüm insanlığın ihtiyaçlarını ve maslahatlarını karşılarken ne kadına ne de erkeğe ne üstünlük tanır ne de bir tarafı tercih eder. Toplumu sadece zengin ve güçlülere faydalı olacak şekilde değil herkese faydalı olacak şekilde düzenler ve fakir, aciz ve zayıf olanların ihtiyaçlarını karşılamaya dair İslami değerlere, ilke ve hükümlere büyük önem verir. Hilâfet devleti halkın temel ihtiyaçlarının giderilmesini en önemli önceliği olarak kabul eder, toplumun refaha, fertlerin yüksek yaşam standardıyla lüks ihtiyaçlara ulaşabilmesi için de çalışır. Bunu İslami iktisat nizamını da içeren Şeriat'ı kapsamlı bir şekilde tatbik ederek başarır. İslami iktisat nizamı; fertleri ve devleti borç batağına sürükleyen, serveti fakirlerden alıp zenginlere veren çürük faiz temelli kapitalist iktisat modelini reddeder. Yoksulluğa yol açan servetin biriktirilmesini, doğal kaynakların özelleştirilmesini yasaklar. Yabancıların altyapı, tarım, sanayi ve teknolojiye yatırım yapmasını engeller zira bunlar da bir devletin ekonomisine zararlı olabiliyorlar. İktisat nizamının politikaları her bir vatandaşın temel ihtiyaçlarının karşılanması ve yoksulluğun ortadan kalkması için servetin etkin bir şekilde dağıtılmasına yöneliktir. Aynı anda kitlesel işsizlik sorununu da çözen, insanların lüks ihtiyaçlarını da doyurmasına olanak sağlayan verimli bir ekonomi oluşturmaktadır. Ebû Ubeyd Kâsım b. Sellâm; kamu maliyesine dair Kitâbu'l-Emvâl adlı eserinde Hz. Ömer (ra)'ın sadaka dağıtmakla görevlendirdiği memurlara şöyle dediğini anlatmaktadır: “Verirken yetecek kadar bol verin” Ve hemen ardından tekrar tembihledi: “Onlara tekrar tekrar sadaka verin, hatta içlerinden birisinin yüz devesi olsa bile”. Hz. Ömer (ra) evlenmeye güç yetiremeyenleri de evlendirir, borçlarını öder, çiftçilere arazilerini işletebilmeleri için mali destek verirdi. Özetle Hilâfet her kadının ve her erkeğin geçimini kapsamlı bir şekilde garantilemektedir.

(4) İslam Kadınının Nafakasının Her Zaman Sağlanmasını Garanti Eder:

İslam'da kadının nafakasının temin edilmesini kocasına, babasına, erkek kardeşine veya başka erkek akrabasına farz kılarak kendi geçimini temin etme derdinden kurtarmış ve kadını ayrıcalıklı kılmıştır. Allah Subhanehu ve Teâlâ şöyle buyurmaktadır:

﴿الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ﴾

“Allah'ın insanlardan bir kısmını diğerlerine üstün kılması sebebiyle ve mallarından harcama yaptıkları için

erkekler kadınların yöneticisi ve koruyucusudur.” [Nisa 34]

Ve şöyle buyurmuştur:

﴿وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا لَا تُضَارَّ وَالِدَةٌ بِوَلَدِهَا وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ بِوَلَدِهِ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ﴾

“... Onların (annelerin) örfe uygun olarak beslenmesi ve giyimi baba tarafına aittir. Bir insan ancak gücü yettiğinden sorumlu tutulur. Hiçbir anne, çocuğu sebebiyle, hiçbir baba da çocuğu yüzünden zarara uğratılmamalıdır. Onun benzeri (nafaka temini) vâris üzerine de gerekir.” [Bakara 233]

İslam'da kadın istediği takdirde çalışabilir ve meslek edinebilir çünkü Peygamberimiz (sav) şöyle buyurmuştur:

«قد أذن لکن أن تخرجن لحوائجک»

“Allah, siz kadınlara ihtiyaçlarınız için dışarı çıkmaya izin vermiştir.” [Buhari] Ancak kadının ne toplumsal ne de ekonomik baskılarla çalışmaya, kendisinin ve ailesinin geçimini sağlamaya zorlanması veya mecbur edilmesi caiz değildir. Kadın evlatlarının bakıcısı ve terbiyecisidir. Onun görevi evlatlarını seçkin İslami şahsiyetler ve vatandaşlar olarak yetiştirmektir. Bu hayati bir görevdir. Kadının bu görevinden taviz vermesi istenemez. Ayrıca geçimini temin edecek erkek akrabası olmayan kadının veya kendisinin ve ailesinin geçimini sağlamaya güç yetiremeyen erkeğin maddi ihtiyaçlarını gidermekten de Hilafet sorumludur. Peygamber Efendimiz (sav) Medine'deyken bir devlet lideri olarak şöyle demişti:

«مَنْ تَرَكَ مَالًا فَلِأَهْلِهِ وَمَنْ تَرَكَ دَيْنًا أَوْ ضَيَاعًا فَإِلَيَّ وَعَلَيَّ»

“Kim bir mal bırakırsa onun ailesine aittir. Kim de bir borç veya iyal bırakırsa bana aittir ve benim üzerimedir.” [Müslim] Hizb-ut Tahrir'in Anayasa Tasarısı Madde 156'da şöyle belirtilmiştir: “Devlet, malı ve işi olmayan, nafakasını temin edecek kimsesi bulunmayan kimselerin nafakalarını garanti eder. Yaşlıların ve özürlülerin barındırılmasını üstlenir.”

Buna ilaveten İslam; Rızkın Allah'tan olduğu mefhumunu da yerleştirir. Yani geçim endişesi ile hem kadının hem kocanın ekmek parası kazanmak, iktisadi güven ve kalkınma garantilemek zorunda olduğu iddiası ile ailedeki cinsiyet rollerinin baltalanmasına müsaade etmez. Çünkü ne olursa olsun ailenin geçiminden mes'ul olan erkektir. Allah Subhanehu ve Teâlâ şöyle buyurdu:

﴿أَوَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾

“Bilmiyorlar mı ki Allah, rızkı dilediğine bol bol verir, dilediğinden de kısar. Şüphesiz bunda inanan bir kavim için ibretler vardır.” [Zümer 52]

Dolayısıyla İslam kadını kendi geçimini sağlama yükünden kurtararak, ailesinin veya devletin kendisini ortada bırakmasını yasaklayarak, tek başına hayat mücadelesi vermekten kurtararak güçlendirmektedir.

(5) İslam Kadınlara Erkeklerle Aynı Ekonomik Hakları Vermiştir:

İslam'da kadın erkeklerle aynı ekonomik hakları sahiptir. Örneğin; ticaret yapar, arazi ve mülk sahibi olur, malıyla yatırım yapar, şirket işletir, işveren de olur işçi de olur, kendi başına akit yapar, devlet kurumlarında memur veya hâkim olur, doktor, üniversitede öğretim görevlisi, mühendis, herhangi bir şirkette veya meslekte müdür olur ve her türlü toplumsal faaliyette bulunur ve servetini bağımsız bir şekilde kendisi idare eder. Hizb-ut Tahrir'in Anayasa Tasarısı Madde 114'te şöyle belirtilmiştir: “Erkeklerle verilen haklar kadınlara da verilir. Erkeklerle yüklenen yükümlülük kadınlara da yüklenir. Ancak İslam'ın kadın ve erkeklerle şer'î deliller ile tahsis ettiği haklar müstesnâdır. Dolayısıyla kadının ticâret, ziraat ve sanâyî işlerine katılma, muâmelat ve akitlerde bulunma, her tür mülke sahip olma hakkı vardır. Kendi başına veya başkası ile ortak olarak malım çoğaltabilir. Hayat işlerinin hepsine bizzat katılabilir.” Kapitalist ve sosyalist devletlerdekinin aksine, kadın kazandığıyla ailesini geçindirmek zorunda değildir; kendisini bir cinsel meta dönüştüren, bedenini veya güzelliğini sömüren veya herhangi bir şekilde statüsünü değersizleştiren bir işte çalıştırılmasına müsaade edilmez. Rafi b. Rifaa (ra) Peygamber Efendimizin şöyle dediğini rivayet etmiştir:

«وَنَهَانَا عَنْ كَسْبِ الْأُمَّةِ إِلَّا مَا عَمِلَتْ بِيَدِهَا وَقَالَ هَكَذَا بِأَصَابِعِهِ نَحْوُ الْخَبْزِ وَالْعُزْلِ وَالنَّفْشِ»

“Rasulullah, ekmek pişirme, pamuk eğirme, yün ya da pamuk tarama gibi el işleriyle (bunu eliyle gösterdi) kazandıkları dışında, bizi cariye kazancını kabul etmekten men etti.” [Ebu Davud] Hizb-ut Tahrir'in Anayasa Tasarısı Madde 112'de şöyle belirtilmiştir: “[...]Kadın korunması gereken bir nâmustur.” Ve Madde 119'da şöyle belirtilmiştir: “Her erkek ve kadın, ahlaki tehlike içeren veya toplumu ifsâd edici iş yapmaktan men edilir.”

(6) İslam Kadınlara Mutlu Aile Hayatına Sahip Olma Olanığı verir:

İslam; özel ve kamusal hayatta kadın ve erkeğin eşit rol ve görev paylaşımı yapmalarını isteyen feminizmi reddeder. Bunun yerine aile hayatına dair bir takım hükümler belirlemiş ve karı kocanın rollerini birbiriyle rekabeti engelleyip birbirini tamamlayacak, çocuklar dâhil, her aile ferdinin ihtiyaç ve haklarının temin edilmesini garantileyecek bir şekilde tanzim etmiştir. Önce de bahsettiğimiz gibi, İslam aile hayatını tanzim ederken erkeğe kavram ve ailenin geçiminden sorumlu olmayı farz kılmış, kadına da asli görev olarak evin idarecisi ve çocuklarının terbiyecisi olmayı farz kılmıştır. İbn-i Ömer (ra)'tan rivayetle Rasulullah ﷺ şöyle demiştir:

«كُلُّكُمْ رَاعٍ وَكُلُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ، الْإِمَامُ رَاعٍ وَمَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ، وَالرَّجُلُ رَاعٍ فِي أَهْلِهِ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ، وَالْمَرْأَةُ رَاعِيَةٌ فِي بَيْتِ زَوْجِهَا وَمَسْئُولَةٌ عَنْ رَعِيَّتِهَا...»

“Hepiniz çobansınız; hepiniz güttüğünüz sürüden sorumlusunuz. Devlet reisi de bir çobandır ve sürüsünden sorumludur. Erkek, ailesinin çobanıdır ve sürüsünden sorumludur. Kadın, kocasının evinin çobanıdır ve sürüsünden sorumludur. [...] Netice itibariyle hepiniz çobansınız ve güttüğünüz sürüden sorumlusunuz.” [Buhârî, Müslim] Hizb-ut Tahrir'in Anayasa Tasarısı Madde 120'de şöyle belirtilmiştir: “Evlilik hayatı huzur hayatıdır. Zevç (bey) ile zevcenin (hanımın) yaşamı, dostluk yaşamıdır. Zevcin zevce üzerindeki kıvameti, riâyet (gözetim) kıvametidir, yönetim kıvameti değildir. Zevce itaat, zevce üzerine farzdır. Yaşadığı çevreye göre maruf bir şekilde zevcesinin nafakası zevce farzdır.” Ayrıca, kadının çalışmaya zorlanmasının yasak oluşu evlilik ve aile hayatındaki gerginlikleri en aza indirir ki bunlar çoğu kez eşlerin çok uzun saatler ve çok yorucu işlerde çalışmalarından dolayı meydana gelmektedir. Dahası, Allah Subhanehu ve Teâlâ kadına da erkeğe de başkasının rolünden, hakkından ve sorumluluğundan dolayı haset etmemeyi emretmiştir. Çünkü herkes kendisine verilmiş özel görevi hakkıyla yerine getirmenin karşılığında sevap alacaktır. Allah Subhanehu ve Teâlâ şöyle buyurdu:

﴿وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ لِّلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا كَتَبْنَا وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا كَتَبْنَا ۚ وَاسْأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ۝﴾

“Allah’ın, kiminizi kiminize üstün kılmaya vesile yaptığı şeyleri (haset ederek) arzu edip durmayın. Erkeklere kazandıklarından bir pay vardır. Kadınlara da kazandıklarından bir pay vardır. Allah’tan, O’nun lütfunu isteyin. Şüphesiz Allah, her şeyi hakkıyla bilendir.” [Nisa 32] İşte tüm bunlar evlilikte ve aile birliğinde huzur ve ahenk sağlamaktadır.

(7) İslam Kadınları Annelik Görevini Yerine Getirebilmeleri için Güçlendirir:

Laik devletlerin aksine, annelik seçkin ve son derece yüce bir konumdur. Zira annelik dürüst, başarılı çocuk ve nesiller yetiştirmede mühim bir roldür. Ayrıca annelik görevi kadının fitratına da uygundur çünkü o insanlığı doğurandır ve dolayısıyla bu özelliği asli görev olarak görmek güçlenmenin gerçek manasıdır.

جَاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: مَنْ أَحَقُّ النَّاسِ بِحُسْنِ صَحَابَتِي؟ قَالَ: «أُمُّكَ»، قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: «تُمُّ أُمَّكَ»، قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: «تُمُّ أُمَّكَ»، قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: «تُمُّ أَبُوكَ»

Bir adam Peygamber Efendimiz ﷺ'e gelerek: “Ey Allah’ın Resülü! İyi davranıp hoş sohbetle bulunmama en çok kim hak sahibidir?” diye sordu. Hz. Peygamber (sav) “Annen!” diye cevap verdi. Adam: “Sonra kim?” dedi, Resûlullah ﷺ “Annen!” diye cevap verdi. Adam tekrar: “Sonra kim?” dedi. Resûlullah ﷺ yine: “Annen!” diye cevap verdi. Adam tekrar sordu: “Sonra kim?” Resûlullah ﷺ bu sefer: “Baban!” diye cevapladı.” [Buhârî, Müslim] Hizb-ut Tahrir'in Anayasa Tasarısı Madde 112'de şöyle belirtilmiştir: “Kadında asıl olan anne ve ev hanımı olmasıdır.” Bu nedenle Hilafet; kadınları bu asli görevlerini yerine getirebilmeleri için toplumda ve iş hayatında anneliğin konumunu yücelterek, her daim maddi ihtiyaçlarının karşılanıyor olmasını garantileyerek, maddi baskıyla istihdama zorlanarak evlatlarına karşı olan hayati görevinden taviz vermek zorunda kalmasını engelleyerek, güçlendirir. Hilafetin mahkemeleri de kadını korur. Eşine ve çocuklarına karşı mali yükümlüklerini yerine getirmekten geri duran kocaları bu farzı gücü doğrultusunda yerine getirmeye zorlar, aksi takdirde cezalandırır. Abbasi Hilafeti dönemindeki âlimler; kadınların kocalarını yeterince nafaka sağlamadığı için mahkemeye şikâyet ettiğini ve kâdılarının kocaları bu görevi yerine getirmeye zorladığına dair kitaplar yazmışlar. Kadının bu asli görevi kadını istediği takdirde çalışmaktan men etmez. Sadece nafaka yükümlülüğünü üzerinden alır ki geçim derdinden dolayı çalışmak zorunda kalmasın. Kadınların hayati annelik görevinde desteklenmesi aynı zamanda evlatlarına karşı sorumluluklarında engel oluşturabilecek işlerde çalışmalarının da önüne geçecektir.

(8) **İslam Kadını İstihdamda Sömürü ve Adaletsizlikten Korur:**

İslam'da halkın ihtiyaçlarının giderilmesinde devletin rolü çok önemlidir. Devletin başlıca görevi her bir vatandaşına ve zayıf olanlara hizmet etmek, ihtiyaçlarıyla ilgilenmek ve her türlü adaletsizliği engellemektir. Bu temel ilke; Hilafetin Şer'i hükümleri tatbik ederek, her türlü istihdam sorununu en aza indirecek ve ivedilikle çözülmesini sağlayacaktır. Bu nizamda milyonlarca kadını kurban eden göçmen işçi sorununa kesinlikle fırsat verilmeyecek ve devlet bu sorunu ortadan kaldırmak için çalışacaktır. Peygamber Efendimiz (sav) şöyle demiştir:

«فَالْإِمَامُ الَّذِي عَلَى النَّاسِ رَاعٍ وَهُوَ مَسْتُورٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ»

“İmam Râidîr ve Raiyyesinden Mes`uldür.” [Buhari]

İstihdama dair İslam'ın yaklaşımı dünyadaki tüm diğer ideolojilerden farklıdır. İslam'ın işçilerin sömürülmesini engelleyen istihdam politikalarından bazı örnekler:

1. Kadın ve zayıf olanların korunması
2. İşverenle işçi arasında benzeri görülmemiş eşit bir ilişki
3. Yapılacak olan işin kesinlikle helal çerçevesinde olması
4. Çalışanlar için dereceler yoktur, hak ettikleri ücretin tamamını alırlar
5. Ücretlerin yapılan işe göre belirlenmesi

İslam'ın istihdam ve işgücü politikalarının yapısı İslami topluma da yansımıştır. İslami toplumda hiçbir zaman çalışan sınıf ve tüccar sınıf, proletarya ve burjuva, patron ve müşteri gibi iki sınıf oluşmamıştır. İslam böyle bir sınıflaşma tanımıyor. İşçi ile işveren arasında eşsiz bir ilişki kurmuştur. Bu ilişki karşılıklı olarak İslam'ın emrettiği şekilde hak ve sorumlulukları yerine getirmek üzerine kuruludur. İslami bakış açısına göre işverenle işçi arasındaki ortaklık karşılıklı bir menfaat ilişkisi olmalıdır. Bir tarafın diğer tarafı aldatması da aldatılmaya razı olmakta haramdır. İmam Buhari Ebu Hureyre (ra)'tan Peygamber Efendimizin ﷺ şu hadisini rivayet etmiştir:

«ثَلَاثَةٌ أَنَا خَصْمُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ رَجُلٌ أَعْطَى بِي ثُمَّ عَدَرَ وَرَجُلٌ بَاعَ حُرًّا فَأَكَلَ مَنَّهُ وَرَجُلٌ اسْتَأْجَرَ أَجِيرًا فَاسْتَوْفَى مِنْهُ وَلَمْ يُعْطِ أَجْرَهُ»

“Üç grup insan vardır ki, Kıyamet Günü ben onların hasmıyım. Ben kimin hasmı olursam onunla dâvâlaşırım. Benim ismimi kullanarak söz verip de sözünden dönen, hür bir kişiyi satıp parasını yiyen ve bir işçi tutup hakkıyla çalıştırdığı halde ücretini tam vermeyen.” Hayırlı bir ortaklığı sürdürebilmek ve her tarafın karşılıklı faydalanmasını sağlamak için İslam işveren ile işçi ilişkisini açık ve net, teferruatlı bir şekilde icara hükümleriyle tanzim etmiştir. Hakikaten de icara anlaşmalarındaki herhangi bir hususun muallak olması o sözleşmeyi fasit kılmaktadır. İcara sözleşmesinin teferruatlı hükümlerine uyulduğu takdirde, her taraf haklarını ve sorumluluklarını çok iyi bilecektir. Dolayısıyla işverenin işçisini zalimce çalışma saatlerinin dışında çalışmaya zorlaması da engellenmiş olacaktır. Ayrıca İslam'da şirket hukuku da helal ve haram üzerine kuruludur, başkalarının acziyetinden istifade edip sömürmeye fırsat vermez.

Bu tarz adaletsizlikleri önlemek Hilafetin sorumluluğudur. Bilhassa istihdam konusunda haksızlık eden herkese, işveren veya işçi de olsa, İslam çok kesin ve katı cezalar tanımlamıştır. Yine işçilerin sömürülmesine imkân vermeyen ve güvenli çalışma ortamları temin etmek de devletin sorumluluğundadır. Şer'i hükümler hiçbir tarafın diğer tarafa haksızlık etmesine müsaade etmediği gibi ister işverenin işçiye veya işçinin işverene karşı zulm etmesine neden olan her türlü sözleşmeyi ortadan kaldırmak devletin üzerine farzdır. Bir zulmü görmezden gelmek bir günahdır, ahlaksızlıktır ve Allah Subhanehu ve Teâlâ kesinlikle haram kılmıştır. Eğer devlet bir adaletsizlik yapılmasına müsaade edecek olursa, o zaman yöneticiyi muhasebe edip durumu düzeltmek ve adaletsizliği izale etmek tüm Müslümanlara farzdır. Eğer insanlar yöneticisini düzeltmeye güç yetiremezlerse o zaman meseleyi Mezalim Mahkemesine taşırlar ve Mezalim Mahkemesi yöneticiyi yolsuzluğu, adaletsizliği ve zulmü kaldırmaya zorlar.

Özet:

İşte böylece İslam ve Hilafet, kadınların güçlendirilmesi için kapsamlı bir model sunmaktadır. Kadınları sömürü ve yoksulluktan korur, kendi iradeleriyle çalışmak istediklerinde emniyet ve izzetlerinin korunduğu istihdam sağlar, mutlu ve başarılı evlilik ve aile hayatı için olanak sağlar, kadını insanlığın annesi olarak eşsiz ve hayati bir statüye yerleştirir, evlatlarına karşı hayati sorumluluklarını yerine getirmede güçlendirir... İşte tüm bunlar, bir devlete gerçek ilerleme ve kalkınma sağlamaktadır ■

“Yetki ve Karar Alma Sürecinde Kadınlar” Pekin Bataklığında “Ancak Ölü Balıklar Yüzer”!

Zeyna Es-Samit

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi Üyesi
TUNUS Vilayeti

(Tercüme)

Kadınları güçlendirme ve erkeklerle eşitleme bahanesiyle Batı'nın ulaşmak istediği en önemli hedeflerden bir tanesi kendi kanunlarını ve değerlerini evrensel değerler olarak kabul ettirmektir. Böylece kadının güçlendirilmesi fikrini laikleştirmek için konferanslar düzenleyip antlaşmalar oluşturmaktadır. Kapitalist değerleri kadınların dertlerine çare; başka kanun ve sistemlerin kadınların izzetini ve hürriyetini çalıp ihlal ettiğini, horladığını ve erkeklerden aşağı gördüğünü iddia ederek de kapitalist kanunları çözüm olarak göstermektedir.

Öyleyse kadını kurtaracak olan bu adil “evrensel” kanunlar nelerdir? Onları tatbik etmek için izlenen politikalar nelerdir? Batı gerçekten kadını adaletsizlik ve zulüm dehlizinden kurtarabildi mi, kadınlar için daha iyi bir dünya kurabildi mi?

Pekin Deklarasyonu; kadınları güçlendirme ve erkeklerle birlikte karar alma süreçlerine dâhil etme hedefini açıklayan bir takım muayyen politikalar benimsedi. Kadınların yüksek mevkilere ulaşabilmesi ve kendilerini ispat edebilmesi için erkeklerle eşitlik sağlamanın esasi ve zorunlu olduğunu, ancak o zaman çıkarlarını elde edebileceğini, toplumlarını canlandırıp kalkınmasına katkıda bulunabileceklerini vurguladı. Ancak kadının güçlendirilmesi sürecinin iki husus olmadan gerçekleşmeyeceğine işaret etti...

Birincisi; kadınların toplumsal hayata katılmalarının önündeki tüm hukuki, idari, toplumsal, ekonomik vs. engellerin kaldırılması; ikincisi de; bu katılımı destekleyip teşvik etmek, yeteneklerini geliştirip kullanabileceği fırsatları sunmak için gerekli siyasi önlemlerin alınması.

Bu iki hususu hayata geçirebilmek için hükümetleri, örgütleri ve teşkilatları görevlendirmiş, Pekin Deklarasyonu'nun maddelerini uygulanması ve özellikle Müslüman toplumlarda yaygınlaşması için büyük fonlar sağlamıştır. “Reformlarını” özellikle “köhneleşmiş” yasaların, hüküm ve geleneklerin zulmü ve adaletsizliği altında en çok ezilen kadınlar olarak gördüğü Müslüman kadına yönelmiştir. Toplumda kadına dair görüşleri değiştirmenin en etkin yolu olarak toplumsal cinsiyet eşitliğine odaklanmıştır.

Batı; İslam beldelerindeki kadınların siyasi haklarından yoksun olduğunu, toplumsal hayatta var olmadıklarını ve etkisiz olduklarını iddia etmiş ve böylece hükümetleri ve uluslararası kurumları kadınlar için adil şartlar oluşturmaya ve özel ve kamusal hayatta erkeklerle eşitleyerek topluma dâhil etmeye mecbur kılmıştır. Yine medeni hukuk yasalarını kadınlara özgürlük ve adalet sağlayacağını iddia ettiği kendi değerlerine göre değiştirmelerini gerekli ve zorunlu kılmıştır. Kıza velisinin izni olmadan evlenebilme hakkı, anneye çocuklarına kendi soyadını ve vatandaşlığını verme hakkı, babasının izni olmadan çocuğunu alıp yolculuğa çıkma hakkı vermiş ve sözde fırsat eşitliği adı altında tıpkı bir erkek gibi kararlar almasını, makam ve mevkilere ulaşmasını, varlığını ve kimliğini ispat etmesini istemiştir.

Değerini, beceri ve yeteneklerini ispat etmesine engel olan ve kısıtlayan her şeyden kurtulup erkekler gibi en üst makam ve mevkilere gelebilmesi için “kadının kurtuluşu” sloganını icat etmiştir. Hatta toplumun kalkınması, ilerlemesi ve barış için erkeklerle yarışıp onları geçmesi gerektiğini iddia etmektedir. Ne de olsa “kadın olmadan barış olmaz”... Yine kadınlarla erkekler arasında hiçbir fark olmadığını, her ikisinin de vatandaş olduğunu ve her alanda yer almaya hakları olduğunu vurgulamıştır. Tunus Cumhuriyeti'nin Pekin Deklarasyonu ve Eylem Platformu +25 raporu şöyle demektedir: “Kadın, Aile, Çocuk ve Yaşlı Bakanlığı 2016-2020 için program geliştirdi. Programın amacı eğitim, kapasite geliştirme, destek ve farkındalık kampanyaları ile ve özellikle vatandaşlık kimlik kartları olmayanlara kimlik kartları vererek seçim ve seçilme haklarını kullanmalarını sağlayarak, kadınları siyasette güçlendirerek,

kamusal ve siyasi hayata katılımlarını artırarak karar alma ve yöneticilik mevkilerinde sayılarını artırmaktır.”

Bunu sağlayabilmek için cinsiyetler arasındaki farkı kapatmak ve tek cinsiyet gibi muamele etmek gerektiği için hükümetlerden ve siyasi partilerden bu fikirleri yaymalarını, parlamentoda, bakanlıklar ve diğer yönetim organlarında kadın oranlarını artırmalarını istemiştir. Bunun için tüm hükümet organlarında ve komitelerde, kamu yönetim birimlerinde yasama organlarında cinsler arasında denge oluşturmaları için devletlerin tüm birimlerinden, sivil toplum kuruluşlarından bu politikaları uygulamada ne kadar ilerleme kaydettiklerini, başarısızlıklarını ve bu başarısızlıklarının nedenlerini rapor etmelerini istemiştir! Tunus Başbakanı Yusuf El-Şahit; “Eşitlik ve Eşit Fırsatlar için Akran Konseyi”nin ilk oturumunda yaptığı konuşmada, “Tunus yasalarında istihdam, seçim yoluyla belirlenen konsey organlarında veya karar mevkilerinde kadın erkek arasında hiçbir ayrımcılık olmamasına rağmen, kadınların karar alma düzeylerinde, kamu yönetim birimlerinde ve seçim ve atama yoluyla belirlenen kamu görevlerinde çok az sayıda temsil edildiğinin farkında” olduklarını itiraf etmiştir.

Dönem dönem her ülke, uluslararası sözleşme ve konferansların talep ettiği doğrultuda gerçekleştirdiği hukuki ve anayasal değişiklikleri ve talep edilen değişikliklerin neden gerçekleştirilemediğini açıklayan bir rapor hazırlamaktadır. Bu raporları hazırlayan hükümetler; istenilen değişikliklere toplumdaki kadın algısını oluşturan “gerici” geleneklerden ve sosyo-kültürel yargılardan dolayı ulaşamadıklarını itiraf ediyorlar. Ürdün Ulusal Kadınlar Komisyonu; 25 yıl sonra Pekin Deklarasyonu ve Eylem Platformu sayesinde kaydettiği ilerlemeyi şöyle tarif ediyor: “Siyasette ve yaşamada kadın oranını artırmak için acilen geçici ve pozitif ayrımcılık tedbiri olarak kota sistemi uygulamasına ve kamusal hayatta ve yöneticilikte kadının önemini ve gerekliliğini küçümseyen olumsuz toplumsal kültürün önüne geçmek zorundayız.”

Ayrıca kadınların önemli mevkilerde ve hükümette yer almasına en başta kadınlar karşı çıkıyor. Bu bir tarafa, kadınlar kendi yeteneklerinden şüphe ediyor ve kendilerini bu pozisyonlara layık görmüyorlar. Onun için kadının statüsünü, toplumların ilerlemesine ve kalkınmasına katkısını, kadınların güçlendirilmesinin, yetkili ve güçlü mevkilere ve karar alma süreçlerine eşit ulaşmalarının ve tam katılmalarını sağlamanın önemini genç nesillere anlatmak zarureti hâsıl oldu. Onlara göre kadın evinde, ailesinde ve toplumda söz sahibi olmazsa, çalışmazsa kalkınma ve ilerlemeye katkıda bulunmazsa, yokluğa, işsizliğe, cehalete, savaşımlara ilk kurban giden olmaya mahkûmdur. Bunun için hükümetler var güçleriyle Batı'nın diktelerini, tüm uluslararası sözleşmelerini ve konferanslarını -Pekin Deklarasyonu buna dâhildir- yerine getirmek için çalıştılar. Toplumlarda hâkim olan görüşleri kökten değiştirmek için medya, eğitim, sivil toplum kuruluşları ve kadın örgütleri aracılığı ile bu yeni ve yabancı fikirleri yaymaya başladılar. Karar alma süreçlerine katılmış olan kadınları ön plana çıkarmaya, başarılarını örnek ve tüm kadınların taklit etmesi gerektiği rol model olarak göstermeye başladılar. Örneğin Tunus Ticaret Bakanı Ömer El-Bahi, “En verimli kurumlar, kadınların işlettiği kurumlardır” demiştir. Toplum da bu konumdaki kadınları kabul ve teşvik etmeye zorlandı.

Ne var ki gözle görülen hakikatler, elde edileceği iddia edilen vaatleri yalanlıyor. Tüm bu başarı hikayelerinin medya tarafından şişirilip pazarlandığını, kadınların gerçek hayatını yansıtmadığını ifşa ediyor. Nitekim gerçekte kadınların çoğunluğu sefalet, zorluk ve işsizlik içinde yaşıyor. Özellikle kırsal alanlardaki kadınların çektiği sefalet, seçim gününe kadar kadınları hatırlamayan, vaatlerini tutmayan politikacılara ve hükümetlere karşı duyulan nefret bunun açık delilidir. Tunus'taki kadınların durumu parlamentoda kadın milletvekili sayısının artmasına rağmen değişmemiştir. Kadınların durumu günden güne daha da kötüye gidiyor, işsizlik, yoksulluk, sömürü ve zulüm gittikçe artıyor!

Medyanın ve kadın kuruluşlarının Tunuslu kadınların neler başardığını aktaran haberler tamamen hakikati tahrif etmekten ibaret uydurmalarıdır. Bu kurumlar ve bu kurumların talepleri topluma zorla dayatılmıştır. Bu kurum ve kuruluşlardaki kadınlar ikiyüzlü ve toplumdan kopuk insanlardır. Kurumlarının amaçlarını, Müslüman toplumların köküyle ve tarihiyle alakası olmayan çıkış noktalarını reddeden toplumla yüzleşmekten dahi korkan kişilerdir. Onun için çalışmalarını gizli, karanlık köşelerde, maskeler arkasından yürütmekteler. Toplumun değerleriyle, kültür ve diniyle çeliştikçe tek tek ifşa oluyorlar. Yine de utanmadan, yorulmadan, halkın kendilerini reddetmesine aldırmadan tekrar tekrar hedeflerine ulaşmak için çalışıyorlar. Bu feministler medyaya çıkıp; kültürüne bağlı kalan ve Batılı kanunları kabul etmeyen Müslümanlardan nefret ettiğini açık açık itiraf ediyorlar. Ancak satılmış medya onların varlığını dayatıyor, imajlarını parlatıyor, eğitilmiş, fikir ve karar sahibi kadınlar olarak göstererek toplumu ve özellikle kadınları etkilemelerine yardımcı oluyor.

Batı; özellikle en çok ezilmiş, en çok haksızlığa uğramış ve özgürlüğü en çok kısıtlanmış kadınları araştırıp buldu. Sonra da erkeklerin köleliğinden, hizmetçiliğinden ve çocuklarının bakıcısı olmaktan başka bir işe yaramayan

varlıklar olarak yansıttığı bu kadınlar üzerinden kadının izzetini kurtarma, çalınan “insanlığını” iade etme iddiaları ile kendi hedef ve politikalarını gerçekleştirmeye çalıştı. Şimdi de medya ve eğitim müfredatı aracılığı ile toplumda kadın haklarına dair farkındalık oluşturmayı, asırlardır kadını aşağılayan, önemli mevkilere ve karar alma süreçlerine katılmasını engelleyen algıları değiştirmeyi başardığını iddia ediyor.

“Kadının kurtuluşu” sloganını dünyaya ve bilhassa İslam beldelerine taşıırken kendi kadın algısını yaymak ve başka toplumlara çekici gösterip Müslüman kadınları tavlayabilmek için Batı çok büyük paralar harcadı. Özgürlüğüne kavuşmuş, dünyaya meydan okuyan liberal Batılı kadını örnek ve rol model olarak gösterdi. Ne var ki Batılı kadının acıklı hakikati ve Batılı hükümetlerin İslam toplumlarına satmaya çalıştığı bu değerleri kendi toplumlarında dahi uygulamayı başaramaması, Batı'nın yalanlarını ve Müslüman kadını Batılı kadının çarpık bir versiyonuna dönüştürmeyi başaramadığını ortaya koydu. Kendi ülkesinde bile kadınlar hala bir sürü sorun ve dertlerle boğuşurken Müslüman kadına ne verebilir ki? Kendi ülkesinde bile kadınlar erkeklerle eşitlik hakkından zerre istifade edememişken hala cinsiyet eşitliğini nasıl savunabiliyor? BM Genel Kurul Başkanı Maria Fernanda Espinoza dahi, BM Kadın Birimi (UN Women) ve Parlamentolar Arası Birlik'in hazırladığı, tüm dünyada devlet yönetimindeki ve parlamentodaki kadınların sıralamasını gösteren “Siyasette Kadın 2019” haritasının açıklandığı zirvede “cinsiyetler arasında eşitlik sağlamak bir yüz yıl daha sürebilir” demişti. Kelin ilacı olsa başına sürer!

Batılı kadın, haklarını elde edebilmiş mi, kendi kararlarını verebiliyor mu ki, önemli mevkilere gelebiliyor mu, toplumda son söze sahip olabiliyor mu, toplumunu değiştirebiliyor mu, ilerlemesine ve kalkınmasına katkıda bulunabiliyor mu ki??? Yoksa bu konuda da mı sömürülüyor? Kendi hâkimiyetini, gücünü ve bekasını korumaktan başka bir amacı olmayan, bekasını tehdit eden başka medeniyetlere karşı savaşılan küresel sistem tarafından kandırılıp sömürülüyor mu?

Batılı kadının durumu diğer kadınlardan farklı değil! Batılı kadının çok sayıda sorunları var... En çok da şiddet ve tacizden mustarip: Amerika'da kadınların %50-%80'i iş yerinde cinsel tacize uğruyor (American Federation of Labor and the Conference of Industrial Organizations (AFL-CIO)). Ancak işini kaybtmekten veya cinsel tacizin fiziksel şiddete dönüşmesinden korktuğu için maruz kaldıklarına sesini çıkartamıyor ve kabulleniyor! Kendisini koruyacak veya savunacak hiç kimsesi yok. Kanunlar dahi kâğıt üzerinde mürekkep olmaktan öte geçmiyor. Çünkü hakkını aradığında kanun koyucusunun ve cellatının kurbanına dönüşüyor. Kadının özgürlüğünden, eşitliğinden, güçlenmesinden dem vuran parlamentolarında dahi gerçekleşen sayısız taciz vakası defalarca siyasetçilerin skandalları olarak medyada dolaştı. Sadece ABD Başkanı Donald Trump'a karşı 15 taciz suçlaması yapılmıştır.

Bunda Müslüman kadının özeneceği hiçbir şey yoktur... Özgür Batılı kadın; kadın olarak fiziksel özelliklerine aykırı işler yapmanın altında eziliyor. Erkekle eşit olmanın bedelini ağır ödüyor. Kendini tüketiyor ve etkin ve yetenekli olduğunu ispat etmek için tahammül edemeyeceği şeylere dayanmaya çalışıyor. Batılı kadını özgürleştirenler güya onu önemli makam ve mevkilere getirip güçlendirecektiler ama “eşitlik illüzyonuyla” sadece aldattılar. Madem makam ve mevki ile eşit olunuyordu da, neden kadınlar davranış ve kıyafetleriyle erkeklere benzeme ihtiyacı hissediyorlar? Örneğin dünyada “Demir Leydi” olarak tanınan Margaret Thatcher, yıllar boyunca sesini diğer “erkek” meclis üyeleri gibi çıkarmak konusunda ders almış ve erkeklerle aynı seviyede olabilmek için pantolon giymeyi tercih etmiştir. Bu örnek dahi, kadının çevresinde kabul görmesi için tamamen erkekleşmesi gerektiğini göstermiyor mu? Batılı kadın bu halleriyle; kadınlığını reddetmek zorunda kaldığını, kadınlığından utandığını, kadınlığının kendisine bir engel teşkil ettiğini itiraf etmiş olmuyor mu?

Batılı kadın bir rol model değildir! Müslüman kadının ona benzemesi mümkün değildir! Tüm bu uluslararası kanunlara ve sözleşmelere rağmen Batılı kadın kendi vakasını değiştirememiş, kendisine yapılan haksızlıkları giderememiş, değerini ispat edememiş, toplumundaki yozlaşmayı ve sömürüyü yok edememiştir. İdari ve siyasi konumlara gelen sayısız kadın olmuştur. Ama gerçekte hiçbirisi hiçbir şey değiştirememiştir. Mesela Benazir Bhutto Pakistan'a ve Pakistanlı kadınlara ne kazandırdı? Kadına karşı şiddeti durdurabildi mi? Onları yoksulluktan, işsizlikten, savaş ve çatışmaların acılarından kurtarabildi mi? Bangladeş'te; Şeyha Hassina kadınların durumunu düzeltmek adına ne başardı? Toplumunu nasıl kalkındırdı? Acaba kadınların ıstıرابından zerre kadar etkilenip de onların durumunu değiştiren ve yardımcı olan etkili bir aktör mü oldu? Yoksa çizilmiş politik rotanın zerre kadar dışına çıkamayan, kendisine dikte edilen hedefleri gerçekleştiren hatta kadın ve çocukları öldürmeye veya ölüme yollamaya zorlanan bir kukla mı oldu? Bunun cevabını almak için sadece Myanmar hükümetinden kaçan Arakanlılara dair izlediği politikaya bakmak yeterli olacaktır...

Bu kadınların Müslüman kadınlar için herhangi bir iyilik getirmesi mümkün değildi zaten. Çünkü onlar savaş ve işgallerle başka halkları sömüren Batılı kapitalist sistemin kanunlarına boyun eğmek zorundalar. Özgürlük yalanına en çok aldananlar onlar olmuştur! Sömürgeci Batı bu kadınlara bir sürü ödüller vererek hem onları hem Müslüman halkları aldattı. Hakikatte onları sadece kendi beka savaşında, bekasını tehdit eden, geçmişte olduğu gibi çok yakında tekrar var olacak olan İslam medeniyetine karşı, keskin silah olarak kullandı. Kadının kurtuluşunu pazarladı, kendi fikir ve değerlerini evrenselleştirdi, Müslüman kadını kendi medeniyet ağına tutsak etmek ve ona zehrenden içirmek için kumpas kurdu. Müslüman kadınların zihinlerini değiştirerek, dinlerinden uzaklaştırarak, İslam'ın adaletinden şüpheye düşürerek ailesini ve toplumunu yok etmeyi hedefledi!

Birkaç ay önce özgürlükler ülkesi Fransa'da kadınlar; içinde yaşadıkları şartların değiştirilmesi için seslerini yükseltti. Batı'nın ve Batılı kanunların kadınları ve canlarını korumaktan aciz kaldığını ifade eden “Ölümlere Son” sloganıyla çıktılar sokaklara! Aslında Batılı kadının Müslüman kadını taklit etmesi gerekmez miydi? İslam'ın hâkimiyeti altında Müslüman kadın izzetliydi, saygındı ve korunuyordu! İslam'ın hâkimiyeti gitti gideli aslında tüm dünya zararda değil mi? Müslüman kadın gerçek izzeti kendi dininde bulacağını ve aslında kendisinin tüm dünya kadınlarına örnek olması gerektiğini fark etmiyor mu?

Kadınları güçlendirdiğini, haklarını iade ettiğini iddia ederek böbürlenmiş Batı'nın tüm yalanları bir bir ortaya çıktı ve Pekin Deklarasyonu'nun maskesi düştü. Hatta her beş yılda bir Pekin vaatlerinin ve anlatılarının sahteliğini ve amacını kendisi ifşa etti. Bunların tek amacı, Müslümanların son kalesi aileyi yıkmak için kadınların fikirlerini bozup, onları düşmanın parmağında oynattığı kuklalara dönüştürmek, kullanıp kullanıp kendi çürük medeniyet bataklığına atmaktır! “Ancak ölü balıkların yüzdüğü” bir bataklığa atmaktır! İslam akidesi ve bilhassa aile ve içtimai hükümleri Müslümanlar için hala bir dayanak noktası teşkil etmektedir. İşte Birleşmiş Milletlerin ve Batı'nın canını sıkı da budur. İşte bundan dolayı Batılı değerleri evrenselleştirip siyasetle tatbik alanına sokmak ve bununla İslam Ümmetinin kalbine ateş etmek istiyorlar. İslam'ın hükümlerini ve geçerliliğini sorgulayarak Ümmetin kimliğini yok etmek istiyorlar. Bir taraftan da Pekin Deklarasyonu'nun strateji ve eylemlerinin gerçek amacını süslü kalkınma, adalet ve erkeklerle eşitlik ifadeleriyle örtbas etmeye çalışıyorlar.

Âlemlerin Rabbi Allah Subhanehu ve Teâlâ'nın hükümlerinden başka hükümlerde kadınlar hiç adalet bulabilir mi? Hiç Allah'ın hükümlerinden başka hükümlerde hayır olabilir mi?

Her ne kadar İslam'da kadına dair yalanlar yaysalar da, onu toplumdaki görevlerinden, rolünden ve konumundan koparılmış, din adına evine hapsedilmiş, toplumda aktif bir rolü olmadığını iddia etseler de, kadınların İslam'daki muhteşem hakikatini yok edemezler. İslam'da kadın gelecek nesilleri, Salahaddin Eyyubi gibi Fatih Sultan Mehmet gibi kahramanları yetiştiren; İslam tarihi boyunca hayatın her alanında dünyaya izler bırakmış muhteşem bir varlıktır. Müslüman kadın toplumda dış görüntüsü ve şöhretle etkin olmamıştır. O, sadece Rabbinin rızasını kazanmak, O'nun hükümlerine itaat etmek üzere, erkeklerle sadece hayırda yarışarak, Dinine yardım ederek, İslam'ın fikirlerini yayarak ve evlatlarını bu hükümlerle yetiştirerek aktif olmuştur! Kendisine izzet ve şeref sunan Rabbinin hükümlerini el üstünde tutmuş, tesettürüyle, teberruattan kaçınarak, kadın erkek karışık ortamlardan uzak durarak kendisini taciz ve sömürden korumuştur.

Allah Subhanehu ve Teâlâ İslam'ı dünyalara rahmet olarak gönderdi. Kadınlara verdiği haklar ile onları her türlü cahiliye zulmünden korumuştur. Allah Subhanehu ve Teâlâ kadına da erkeğe de Rabbinin hükümleriyle yöneten yöneticisini seçme hakkını ve vazifesini vermiştir. Kadın iyiliği emretmiş kötülükten nehyetmiştir, yöneticisini açıkça muhasebe etmiştir. Bu onun en temel hakkıdır. Hizb-ut Tahrir'in Anayasa Tasarısı Madde 20'de şöyle belirtilmiştir: “Yöneticileri muhasebe etmek, Müslümanların haklarındandır ve üzerlerine farz-ı kifâyedir.” Madde 20'de ise şöyle demiştir: “Kadının devlet görevlerine tayin edilmesi, Ümmet Meclisi üyelerini seçmesi, Ümmet Meclisi'ne üye olması, Halife'nin seçilmesine ve Halife'ye bey'at verilmesine iştirâk etmesi câizdir.” İslam kadınlara istediği her işte çalışıp hayatın her alanında yer almalarına izin vermiştir. Sadece yönetici olmalarına izin vermemiştir. Bu bir Şerî hükümdür, tartışılmaz ve inkâr edilemezdir. Ebî Bekre'den şöyle rivayet edilmiştir: Rasul (sav)'e Fars halkının, Kısra'nın kızını kendilerine kraliçe yaptıkları haberi ulaşınca şöyle buyurdu:

«لَنْ يُفْلِحَ قَوْمٌ وَلَوْ أَمَرَهُمْ امْرَأَةٌ»

“Emirlerini (yönetimlerini) bir kadına tevdi eden bir toplum asla iflah olmayacaktır.” Hüküm Allah'ındır, biz ancak “işittik ve itaat ettik” deriz.

İslam bir kadının yönetici olmasını yasaklamış olabilir ama İslam hükmünden önce dünyada hiçbir kadının ulaşamadığı başarıları ulaştırmıştır. İslam'da kadın her türlü mesleği icra etmiştir. Örneğin Halife Ömer bin Hattab (ra) döneminde Hisbe kâdılığı yapmış; tıpta, bilimde, ilimde kadın ve erkeklere öncü olmuş, fakih olmuş, icazet vermiştir. İslam'ın kadınlara verdiği hakları, başka hiçbir hukuk vermemiştir. Çünkü İslam'ın hukuku ve hakları Rahman ve Rahîm olan, kadını da erkeği de yaratan, yarattığını, onun ihtiyaçlarını ve hayatını düzenlemeyi en iyi bilen Âlemlerin Rabbi'nden gelen vahiydir.

İslam; Allah'ın kulları için beğendiği, Hakk'ı bâtıldan ayırt eden dinidir. Adalet ve merhamet ancak İslam'dadır. İslam'ın Şer'i hükümleri, siyasetinden ukubatına kadar kadına da erkeğe de hayır ve faydalı olanları emretmiş, şerr ve zararlı olanları yasaklamış, toplumu başarı ve kalkınmaya götüren hükümlerdir.

Allah Subhanehu ve Teâlâ insanı dişi ve erkekten yaratmıştır. İnsanlığın devamı her ikisinin de varlığına bağlıdır. Bundan dolayı her ikisine de fitratlarına uygun, kadın ve erkek olma özelliklerine uygun, haklar ve görevler tayin etmiştir. Allah Subhanehu ve Teâlâ Şeriatı insanlığı hayır, huzur ve mutluluğa kavuşturmak, karanlıklardan aydınlığa çıkartmak için göndermiştir:

﴿فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى * وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى﴾

“Artık benden size hidayet geldiğinde, kim benim hidayetime uyarsa o sapmaz ve bedbaht olmaz. Her kim de benim zikrimden (Kur'an'dan) yüz çevirirse, mutlaka ona dar bir geçim vardır. Bir de onu kıyamet gününde kör olarak haşrederiz.” [Taha 123-124]

İslam Ümmeti hiç Rabbinin hükümlerinden başka hükümlerle mutmain olur mu? Allah'ın, İslam'ın ve Ümmetin düşmanından gelen hükümlere uyup aydınlıktan karanlığa dönmeye razı olabilir mi?

Kadınlara toplumda tam ve etkin katılım fırsatı veren, kadının haklarına erişimi için gerçek model oluşturan ancak Hilafet devletidir. Ancak Allah Subhanehu ve Teâlâ'nın indirdiği hükümler, kadınlara adalet, güven ve istikrar sağlayacaktır. Kadın; beşeri anayasa ve kanunların efsane hayalleriyle değil, Rabbinin kendisine seçtiğiyle huzur ve itminan dolu bir hayat sürecektir! ■

Kadınların İlerlemesinde Kurumsal Mekanizmalar Realite ve İdeal Arasında Yok Olan Hedefler

Hacer El-Yakubi

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi Üyesi

TUNUS Vilayeti

(Tercüme)

Kadınları kalkındırmak, sorunlarını küresel gündemin ön saflarına koymak ve dünya çapında kazanımlarını ilerletmeye devam etmek amacıyla uluslararası, bölgesel ve ulusal kurumlar inşa edildi. Bu kurumlar, kadınların statüsü ile ilgili ofisler, komiteler, ajanslar ve bakanlıkları kapsamaktadır. Bu tür kurumların ilki, 1975 yılında 1. Birleşmiş Milletler Dünya Kadınlar Konferansı'ndan sonra kurulmuştur. Bu yapıların ilk görevi kadınların eğitim, siyaset ve ekonomi sektörlerine katılımını artırma oldu. Bu ofislerin bazılarında bahsedecek olursak, Şili'deki Kadın Hizmetleri Ofisi, Birleşik Krallık'taki kamu görevlerinde Fırsat Eşitliği Ofisi, Güney Afrika Devletinde Cinsiyet Eşitliği Komisyonu ve bunların dışında birçok ofis. 20. yüzyılın başlarında Birleşmiş Milletler Cemiyeti ve Uluslararası Kadınlar Birliği tarafından 1920 yılında Amerika Birleşik Devletleri'nde Çalışma Bakanlığı'nın bir parçası olarak ilk kadın ofisi kurulmuştur. O dönem bu büronun hedefi "Çalışma koşullarını, verimliliklerini ve istihdam imkânlarını iyileştirmeyi amaçlayan standartlar ve politikalar oluşturarak kadın işçilerin refahını artırmaktır."

Aynı amaçla kurulmuş ve bu türden en eski bölgesel ajans olan Uluslararası Amerikan Kadın Komisyonu, Amerikan Devletleri Örgütü'nün bir birimi oldu. 1928 yılında, batı yarımkürede kadınların sivil ve siyasi haklarını ilerletmeyi amaçlayan bir politika belirleme forumu olarak kurulmuştur. (Kaynak: ABD Dışişleri Bakanlığı tarafından yayınlanan Günümüz Dünyasında Kadınlar (Women in the World Today issued by the US Department of State).

Pekin Deklarasyonu'ndan bu yana Birleşmiş Milletler, Üye Devletler'de kadınların ilerlemesi için kurumsal mekanizmaların kurulmasına daha fazla önem vermiştir. Uygulanması ciddiyle planlanan, 12 hedef ve stratejiden biri olarak yayınlanan ulusal raporlara ilerlemenin dâhil edilmesi çağrısında bulundu. Ayrıca Pekin Deklarasyonu küresel gündemlerin uygulanmasından sorumlu bazı kuruluşları tayin etti ve dünyayı, bu konuda en üst seviyeye ulaşmaları için onları desteklemeye çağırdı.

Uluslararası düzeydeki bu kuruluşlar:

1- Birleşmiş Milletler:

Birleşmiş milletler sistemi, dört özel ofisi ile kadın ve cinsiyet eşitliği için en önemli küresel yapıdır. Bu ofisler; Kadınların ilerlemesi Komitesi (DAW), Birleşmiş Milletler Kadınlar Kalkınma Fonu (UNIFEM), Birleşmiş Milletler Kadınların Gelişimi için Uluslararası Araştırma ve Eğitim Enstitüsü (INSTRAW), Cinsiyet Sorunları ve Kadınların Gelişimi Konusunda Özel Danışmanlık Ofisi (OSAGİ). Bu ofisler, 1946 yılında Birleşmiş Milletler Ekonomik ve Sosyal Konseyi tarafından kurulan Kadınların Statüsü Komisyonu (CSW) ile birlikte çalışır. Birleşmiş Milletler, birçok koluyla kendisini, dünyanın önde gelen kadın ve kız çocukları sorunlarının destekçisi olarak kabul etmiş ve kuruluşunu küresel düzeyde ihtiyaçlarını karşılamaya ilişkin ilerlemeyi hızlandırma amacına bağlamıştır.

Bu ise BM Üye Devletleri'nin cinsiyet eşitliği için küresel standartlar belirlemesine yardımcı oldu. Bu standartların uygulanmasını sağlamak için gerekli yasaları, politikaları, programları ve hizmetleri tasarım için sivil toplum örgütleri ve hükümetlerle birlikte çalışır.

Pekin Deklarasyonu, Madde 307 şu şekildedir: "Eylem Platformu'nun uygulanmasındaki sorumluluğu koordine etmesi ve gerçekleştirilmesi için Birleşmiş Milletlerin kurumsal kapasitesini ve bunun yanı sıra kadının ilerlemesini yaygınlaştırmaya ilişkin uzmanlığıyla çalışma yöntemlerini geliştirmesi gerekmektedir."

Madde 308 ise şöyledir: "Eylem Platformu'nun uygulanmasını sağlama ve cinsiyete dayalı bir bakış açısını Birleşmiş Milletler sisteminin bütün politika ve programlarına yerleştirme sorumluluğu üst düzeyler tarafından

gerçekleştirilmelidir.”

Birleşmiş Milletler kadın meselesini, ekonomi, kalkınma, kültür ve çevre kurumlarına yani FAO(Birleşmiş Milletler Gıda ve Tarım Örgütü), UNICEF (Birleşmiş Milletler Çocuklara Yardım Fonu), UNESCO (Birleşmiş Milletler Eğitim, Bilim ve Kültür Örgütü)’ya dâhil etmiş ve Dünya Bankası, Uluslararası Para Fonu ve diğerlerini, üst düzey pozisyonlarda kadın sayısını artırarak, politikalar ve yönergeler oluşturarak, Pekin’in stratejilerinin bir parçası olan reformları uygulayarak ve devletlerle yaptıkları kredileri birbirine bağlayarak Eylem Platformu’nu desteklemeye mecbur etmiştir.

2- Diğer Uluslararası Kurum ve Kuruluşlar:

Dünya Kadın Liderleri Konseyi de dâhil olmak üzere cinsiyet eşitliğini teşvik etmek için stratejiler geliştirmede uluslararası örgütleri aktif buluyoruz. Burada insan hakları örgütlerini, Uluslararası Af Örgütü’nü ve kadın sorunlarını üzerinde çalışılan bir iş planı olarak gören diğer örgütleri unutmayalım.

Birleşmiş Milletler’in bölgesel şubeleri olarak görülen örgütler: Arap Kadın Eğitim ve Araştırma Merkezi de dâhil olmak üzere 2006 yılında kurulan Avrupa Cinsiyet Eşitliği Enstitüsü, Arap Ülkelerinde ki Kadın Parlamenterler Koalisyonu, Arap Kadın Örgütü, Afrika Kadın Merkezi, “CAWTAR (Arap kadınları eğitim ve Araştırma Merkezi) ve Kadın Hakları Federasyonu” gibi pek çok başka örgüt. Liste bu şekilde devam ediyor.

Ayrıca ulusal düzeyde, Pekin Deklarasyonu ve Eylem Platformu’nu kabul eden hükümetler, kadınların gelişimi ve cinsiyet eşitliğinin gerçekleştirilmesi için kurumlar kurdular. Kimi zaman bu kurumlar, çoğulculuk, çeşitlilik ve benzersizlikle nitelenen kurumsal mekanizmalar olarak devreye sokuldu. Burası çerçevenin hepsinden bahsetmeye uygun değil. Bu nedenle Birzeit Üniversitesi’nde yayınlanan, Avrupa’da ve Arap dünyasında örneklik olarak inşa edilmiş şeyleri özetleyen yüksek lisans tezinden alıntılar sunacağız. Örneğin, Avrupa hükümetleri düzeyinde kurulanlar:

- Kadın ve erkek arasında eşitlik için özel bakanlıklar (Danimarka, İsveç, İngiltere).
- Cinsiyet ve Fırsat Eşitliği Bakanlıkları (İtalya).
- Cinsiyet eşitliği ve fırsat eşitliği gerçekleşmesi alanında tavsiyelerde bulunmak üzere Başbakanlık Ofisi’nin danışma komiteleri (Fransa, Yunanistan, İrlanda, Letonya, Portekiz, Romanya)
- Eşitlik için ortak bakanlar komitesi (Estonya, Danimarka, Finlandiya, Macaristan, Litvanya, Lüksemburg, İngiltere).

Bazı ülkeler, Bulgaristan, Macaristan, Hollanda ve Slovakya’da olduğu gibi, Sosyal İşler ve Çalışma Bakanlığı ile Refah Bakanlığı gibi mevcut bakanlıkları ya da Malta, İngiltere ve İrlanda’da olduğu gibi ulusal fırsat eşitliği komisyonu gibi kurumları, cinsiyet eşitliği ve fırsat eşitliği sağlamakla görevlendirmiştir.

Bu ulusal mekanizmaların rollerini yerine getirirken ve hedeflerini gerçekleştirirken faaliyetlerini desteklemek üzere, cinsiyet eşitliği uygulamaları süresince görev yapan denetim amaçlı kamu kurumları ve bakanlıklara bağlı toplumsal cinsiyet birimleri, yine çalışma ve istihdam alanında denetim amaçlı fırsat eşitliği birimleri gibi destekleyici mekanizmalar da kurulmuştur. Örneğin: Avusturya, Belçika, Almanya ve diğer ülkelerde olduğu gibi.

Ayrıca Parlamenter komiteler de yasama ve denetim rollerini yerine getirmek için kuruldu. Bu komiteler kadın ve erkek eşitliğini parlamento yasalarına entegre etmek ve yürürlükte olanı cinsiyet ve fırsat eşitliği ile değiştirmek için çalışır. Bu komiteler Belçika, Fransa, Yunanistan, İrlanda, İtalya, Litvanya, Letonya, Lüksemburg, Portekiz, Slovakya’da mevcuttur.

Arap ülkeleri için kurulmuş olan komite ve kurumlar:

- Bahreyn, Katar ve Mısır’da hâlihazırda olduğu gibi kadınlar için yüksek veya ulusal konseyler.
- Ürdün, Lübnan ve Yemen’de olduğu gibi kadınların ilerlemesiyle ilgili ulusal bir organ veya komite.
- Cezayir ve Fas’ta bir bakanlık, bakanlığın dosyalarından biri olarak kadın sorunlarından sorumludur.
- Aynı durum Irak, Tunus ve Filistin için de geçerlidir.
- Eşitlik ve Her Türü Ayrımcılıkla Mücadele (Fas)
- Koruma ve Sosyal Rehabilitasyon Vakfı’nın kurulması (Katar)
- Kalkınma Bakanlığı’nda Kadın İşleri Daire Başkanlığı, İllerde Aile Geliştirme Dairesi ve Tarım Bakanlığı Kırsal

Kadın Kalkınma Dairesi'nin kurulması (Umman)

- Kadın işleri için bölgesel delegeler vb. (Tunus)

Kısacası, dünyanın değişik bölgelerinde kurulmuş kurumsal mekanizmalar pek çoktur. Hatta bir ülkede bile pek çoktur. Örneğin sadece Fransa'da altıdan fazladır. Pekâlâ, Pekin Deklarasyonu bu alandaki hedeflerine ulaştı mı?

BM raporlarına göre, kadınların ilerlemesi için kurumsal mekanizmaların çoğalmasında iddia ettikleri pek çok engel nedeniyle sonuç vermedi. Ulusal düzeyde, mali ve insan kaynaklarının yeterli olmamasına, ulusal mekanizmaların sınırlı olmasına, marjinalleştirilmiş ve görev açısından açık olmasının yanı sıra, planlama ve değerlendirme sürecinde kullanılmak üzere cinsiyetten ayrıştırılmış bilgi, araştırma ve istatistik eksikliğine bağladılar.

Uluslararası ve bölgesel düzeyde ise, madde 197'deki raporda belirtildiği gibi, bunu en üst düzeylerde bir taahhüt bulunmadığına, 199. maddede mevcut kaynakların sınırlı olmasına ve Madde 200'de ki politikaları düzenli olarak uygulamamaya bağladılar.

Kısacası, Birleşmiş Milletler perspektifinde kurumsal mekanizmalar alanındaki hedeflere ve stratejilere ulaşamamanın nedenleri, hükümetin başarısızlığı ve zayıf mali ve insan kaynaklarıdır!

Kurumların ve mekanizmaların yaygınlaşması kadınların yaşadığı sorunları çözmez. Özellikle bakanlıkların, ajansların, dairelerin ve komitelerin kadını ve işlerini tanıtmak için aktive edildiği ülkelerde çözmez. Açık olan gerçek, çözümün pek çok ülkede geçerliliğinin olmadığını doğrular. Ve bu verimlilik, engellerin ve maddi zorlukların üstesinden gelmek için sorumlu bir siyasi irade olmadan gelmez. Pekin'de ortaya konulan yöntemler ve bu yöntemlere dayalı gelişen yaklaşımlar yanlıştı. Çünkü sorun ve çözümleri yanlış anlamalara dayanıyordu.

Kitapta daha önceki temalarda da gösterdiğimiz gibi, Birleşmiş Milletler ve Üye Devletlerin son 25 yıldır üzerinde çalıştıkları çeşitli alanlardaki fiyaskosu, hastalığın tespit edilememesi nedeniyle sadece yanlış çözümlerden kaynaklanmaktadır. Hastalığın ve nedenlerinin tespit edilememesi, bazı belirtiler hala olsa bile, iyileşmenin gecikmesine yol açar.

Örneğin Danimarka; cinsiyet eşitliğinde dünyanın bir numaralı ülkesi ve dünyanın en büyük mutluluk endeksine sahip ülke olarak sıralanmıştır. Sıralanan bu rakamlar, Danimarka'daki kadınlar 1918'den beri milletvekili olarak karar verme konumunda olmalarına rağmen, kadınların yaşadığı sorunları ortadan kaldıramamanın boyutunu ortaya koymaktadır. Her şeye rağmen yoksulluk, şiddet ve kadınların sorunlarını gideremediler!

Danimarka'da yoksul insan sayısı 2002 ve 2015 yılları arasında ikiye katlanarak 18 bin 650'den 44 bin 141'e çıkarken, BBC haberine göre Danimarka'nın kadınlara yönelik en yüksek şiddet yaygınlığına sahip olduğu birçok çalışma var denilirken, AMNESTY (Uluslararası Af Örgütü) Avrupa'da yaygın olan cinsel şiddetin Danimarka'da da çok yaygın olduğunu ortaya koydu.

Evet, Danimarka'da kadınlar karar verme pozisyonlarına ulaştı. Çoğu devlet dairelerinde ve yönetimlerinde erkeklerle yan yanaydılar ancak onların varlığı kadınların geri kalanını zenginleştirmede. Yoksulluğu, şiddeti veya diğer pek çok sorunu ortadan kaldırmadı. Evet, Danimarka kadınlara karar verme pozisyonları vermişti ama onlar hiçbir irade ve imkân olmaksızın elleri kelepçeli haldeydiler.

Pekin Deklarasyonu, kadınların sıkıntılarını cinsiyet eşitliğine bağladı ve bu anlayışla yoluna devam ederek, hedefine ulaşmak için düşünülen çözümleri doğaçlama yaptı. Ancak üzerinde yürüdüğü önemli noktalarda ve değerlendirmelerde aynı gerekçelerle uzun uzadıya yol kat ediyor ve başarılı denemelerinin vakiasından harekete geçmiyor.

Danimarka'nın yanı sıra İsveç, Norveç ve genel olarak eşitliği sağlamada öncü ülkelerden elde edilen sonuçlar, dünya insanlarının isteklerini yerine getirmek ve hedefe doğru bir şekilde ilerlemek için parlak bir gelecek vaat ediyor mu?

Gerçekte sayılar ve istatistikler, cinsiyet konusunda önde gelen ülkelerde bile bazı zamanlar iyileştğini söylemekle birlikte bazı zamanlar sorunların daha da kötüleştiğini vurguluyor. Ancak bildirgeyi düzenleyenler ve savunular, her defasında yaptıklarını haklı çıkarıyorlar. Bunu kurumların, siyasi iradenin ve en üst seviyede temsilin eksikliklerini ortaya atarak tarafsız, ciddi ve derin araştırma olmadan yapıyorlar.

Pekin Deklarasyonu'nun ortaya çıkarmak için teşvik ettiği kadınların ilerlemesini sağlayan kurumsal mekanizmaların başarısız olmasının gerçek nedeni, açgözlü kapitalizmin rahminden ve Amerika tarafından

dayatılan, Batı kavramlarının ve hayata dair çözümlerinin küreselleşmesini istedikleri dünya düzeninin rahminden doğan kapitalist kurumlardır.

Kapitalizm maddeciliğe ve faydacılığa dayanmaktadır. Bu nedenle bu değerler kadınlara adaletli davranma ve haklarını iade etme amacına karşılık gelebilir mi?

Faydacı kıymet; hakları tanımak ve değer vermek şöyle dursun, hakları hedef haline getirir.

Birleşmiş Milletler kadınlara adaletli davranmak için cinsiyet eşitliği ve diğerlerini benimsememiş bilakis Kapitalist sistemin çıkarına olduğu için benimsemiştir. Böylece dünya görüşlerini ve yasalarını yayımlayarak dünya üzerindeki kontrollerini pekiştirebiliyordu. Bu yüzden kapitalizmin gölgesinde kadınlar ve genç kızlar haklarını alamadılar. Geride kalan haklarının tamamını tekrar almaya asla güçleri yetmeyecek. Çünkü sistemlerin çıkarları onların çıkarlarıyla çelişiyor. Değişim her zaman orada veya burada kısmi kalacak, tıkanmayı engellemeyecektir. Kadın haklarının iade edilmesini cinsiyet eşitliği elde etmekle ilişkilendirmek ve bunu arayan kurumlar ortaya çıkarmak son evrede bir kanser hastasına uyusturucu ilaç vermek gibidir. Böyle bir tedavi ile belki bazı ağrılar hafifletilebilir ama iyileşmenin imkânsız olduğu kesin!

Ve şimdi gelinen noktada kendileri de, bu alandaki önde gelen ülkelerde eşitlik sağlamanın bir yüzyıl daha sürebileceğini açıkladılar.

“Mevcut değişim oranına göre, kadın ve erkek arasında tam eşitliğin sağlanması 99,5 yıl sürecek.” Rosamund Haute; Formative Content dergisi başyazarı.

Geçmişte Halifelik kadınlar için yeterli olmuş, pek çok kurum ve mekanizmaya ihtiyaç duymadan haklarını ve yaşamlarını güvence altına almış, iyi ve huzurlu bir yaşam sürmüşlerdir. Bunun için sadece gerçek siyasi iradeye, kadın ve erkeklerin ihtiyaçlarını karşılayabilecek adil bir sisteme ihtiyaç duymuştur.

İslam nizamı öncelikle sahiplerinin haklarının verilmesi ve gözetilmesi üzerine kuruludur. Devletin Allah'ın rızasını elde etmek için üstlendiği her amelde manevi kıymet bulunduğundan, belirli bir çıkar veya fayda yoktur. Bunun için, hilafetin geçmişte gerçekleştirdiği ve gelecekte de yükleneceği değişim, gerçeği yürekten dönüştüren radikal bir değişim olmuştur. Hedef açıktır, değerler sabittir, değişmezler. Bir kadın için adalet, ancak Allah'ın ona verdiği hakları vermekle olur. İyilik ve yardım olarak değil. Aksine, devletin bunu yapmamasından sorumlu tutulması her kişinin görevidir.

Kapitalizm ve çözümleri ile İslam ve çözümleri arasındaki temel fark, kapitalizmin nüfuz arayan insanlar tarafından yapıldığı, İslam'ın ise insanlığın Rabbi tarafından yapıldığı ve ikisinin arasında dağlar kadar fark olduğudur.

Kapitalizmde kıymetlere fayda hükmeder ve değişkendir. Ancak İslam'da bunlar adaletle ölçülendirilmiş sabitelerdir. Kapitalistlerin hedef ve amaçları, kâr etmek ve sömürgeciliktir. İslam'ın amacı ise insanları Allah'ın hükümlerinin gölgesi altında mutmain ve emniyetli bir şekilde yaşatmaktır.

Hilafet sisteminin doğruluğu ve etkinliği, yarattığı her şeyi bilen Latif ve Habîr olan Âlemlerin Rabbinin garantisini altındadır. Tarih kitapları Hilafetin kadınları onurlandırması, haklarını vermesi ve yaşadıkları sorunların nadir olması ile doludur. Amerika'nın dünyaya hâkimiyeti ve yönetimi gölgesinde başarısızlıklar bugün dünyanın gerçeğidir. Ki bu başarısızlıklar nedeniyle en iyi olanı daha düşük seviyede olanla değiştirmenin tartışmasız bir şekilde vurgulandığı Pekin Deklarasyonu'ndan bu yana dünyanın her yerinden acılar, çığlıklar ve ağıtlar yükselmektedir. Öyleyse rotayı çevirme ve kötü olanı iyi olanla değiştirme zamanıdır. O iyi olan ise “İslam'dır” ■

"Kadınların İnsan Hakları" Kapitalist Sistem ve Kadın Hakları... Zehirli Ağaç İyi Meyve Verir mi?

Zeyna Es-Samit

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi Üyesi

TUNUS Vilayeti

(Tercüme)

Kadının ve kız çocuğun insan hakları, evrensel insan haklarının vazgeçilemez, ayrılamaz ve bölünemez bir parçasıdır." cümlesi Pekin Deklarasyonu ve Eylem Platformu'nda yer almış, Pekin+25 kampanyası tarafından onaylanmıştır. BM İnsan Hakları Yüksek Komiserliği bu konuda şunu ifade etmiştir: "Şuna açıklık getirelim, bu çok basit: İnsan hakları savunucusu olmak için kadın haklarının savunucusu olmak gerekir."

İnsan hakları savunuculuğu hem küreselleşmenin en önemli hedeflerinden ve hem de Pekin Deklarasyonu'nun en önemli unsurlarından birisi olarak dünyaya yayılmıştır. Özellikle de kadın ve kızların hakları Birleşmiş Milletler'in tüm eylemlerinin, konferanslarının ve sözleşmelerinin ana maddesi olmuştur.

Batı kendini insan haklarının savunucusu ilan etti. Batılı kadınla ilgili iyimser ve olumlu görüntüleri yayarken, kötü şartlarda yaşan, hakları elinden alınmış, mazlum, cahil, yoksul, işsiz ve ötekileştirilmiş kadınların, özellikle de Müslüman kadınların görüntüleriyle kıyaslanmıştır. Ardından da kalkınma ve barış sağlamak adına bu kadınları savunmaya, insan haklarını iyileştirmeye ve onlara yönelik her türlü şiddetle mücadeleye çağırmıştır. - "Kadının ilerlemesi ve kadınla erkek arasında eşitliğin sağlanması bir insan hakları sorunudur ve sosyal adaletin bir şartıdır ve sadece bir kadın konusu olarak görülmemelidir." (Pekin Deklarasyonu, Madde 41)

Nitekim İslam beldelerindeki hükümetleri imzaladıkları uluslararası sözleşmelerin şartlarını yerine getirmek için özellikle kadınların insan haklarını iyileştirmeye, yaymaya, koruyup kanun ve anayasalarda koruma altına almaya zorlamıştır. Aynıısı BM'nin Kadınlara Karşı Her Türlü Ayrımcılığın Önlenmesi Sözleşmesi'nde (CEDAW)'da yapılmıştır. CEDAW Madde 2 (f)'de; "Kadınlara karşı ayrımcılık oluşturan mevcut yasaları, hukuki düzenlemeleri, gelenekleri ve uygulamaları değiştirmek veya kaldırmak için gerekli her türlü tedbiri almak" ile yükümlü kılmıştır. Yani; kadın erkek arasındaki eşitliğin sağlanmasını hızlandırmak üzere sosyal ve kültürel davranış tarzlarının, özellikle de dini hükümlerin kaldırılıp uluslararası kanunlarla değiştirilmesini talep etmiştir. Böylece bu hükümetler kadınların ve toplumun ilerlemesi için kadın haklarını en önemli ve kesinlikle ihmal edilmemesi gereken iş olarak benimsemişlerdir.

Batı ajanı hükümetler kendi halklarının kültür ve değerlerine alçakça saldıran bu uluslararası sözleşmeleri hiç gecikmeden imzaladılar ve halklarının tüm itiraz ve karşı gelmelerine rağmen hayatın her alanında kadın erkek cinsiyeti talep etmeye ve kadına karşı ayrımcılığı yasaklayan kanunlar yürürlüğe koymaya başladılar. Sömürgeci güçler her yıl Pekin Deklarasyonu gibi uluslararası konferanslar düzenleyip yeni eylem ve politikalar icat ederek medeni kanunların değiştirilmesini, çok evliliği yasaklayan, evlilik yaşını yükselten, mirasta eşitlik getiren yeni kanunlar çıkartılmasını talep ettiler. Yine CEDAW sözleşmesi gibi hayatın her alanına müdahil olan menfur sözleşmeler çıkartarak kanun yoluyla topluma dayatılmasını, yabancı kültürü yaymak için sivil toplum örgütleri ve kadın kuruluşları oluşturulmasını talep ettiler. Sömürgecilerin ajanları da Batı'nın kendi değer ve fikirlerini küreselleştirmek için çizdiği yoldan zerre kadar şaşmadılar.

Örneğin 2015 yılında Tunus; kadına yönelik her türlü ayrımcılığın ortadan kaldırılması için 1975 yılından olan "40 Numaralı Pasaport ve Kimlik Kanunu"nu revize ederek "kadınlara çocukların babasının izni olmadan çocuğuyla yolculuk yapma" izni vererek "kadınların haklarının daha fazla korunmasına yönelik siyasi ve hukuki iradeyi yansıttığı" için alkışlanmıştır. Kanunlarda yapılan değişiklikler "Tunuslu kadınların ve ilerici güçlerin her türlü şiddete karşı mücadeledeki doruk noktası ve zaferi" ilan edilmiştir. Nasıl bir doruk noktası ve nasıl bir zafer?!

Hâlbuki Tunuslu kadınların vakıası tam aksini kanıtlamaktadır. Özellikle kırsal alanlardaki kadınların hayat şartları o kadar kötü ki her gün akıl almaz derecede ağır koşullarda çalışmak üzere ölüm kamyonları diye bilinen, kamyon kasalarının arkasında işe gitmek zorundalar. Okuyabilmek için okul masraflarını karşılayamayan anne babalarına yardımcı olmak zorunda kalan veya eğitimini tamamen terk edip çalışmak zorunda kalan 15 yaşındaki kız çocukları ile 70-80 yaşına gelmiş, artık dinlenmesi gerekirken ömrünün son günlerinde karnını doyurabilmek için dağda bayırda koyun çobanlığı yapan yaşlı teyzeler mi zafer oluyor?

Hayat pahalılığından dolayı ailenin ihtiyacını babalar tek başına karşılayamadığı için anneler de bütün gününü dışarda çalışarak geçiriyor. Eve geldiğinde bitkin ve yorgun düştüğü için anne ve eş olarak görevlerini yapamaz halde oluyor. Eğer dul veya boşanmışsa kendisini ve ailesini geçindirebilmek için yükü iki katına çıkıyor. Doruk noktası dedikleri bu mu? Batı'ya duydukları hayranlıklarından kadın hakları, erkeklerle eşitlik ve mutluluk diyerek çıkardıkları kanunları dayatabilmek için yaydıkları tüm yalanlar ve ithamlar bile Batı'dan çalıntı!

Batı; “ataerkil” toplumlar Müslüman kadını ezik ve yoksun bıraktı dedi, bunlar da hemen onayladı. Kadın haklarını ve özgürlüğü ancak biz veririz, onun için bizim kanunlarımızı uygulayın dedi... Bunlar da hemen kabul etti. Batı; kadının hedeflerine ve erkeklerle eşitliğine engel olan Şer'i hükümleri kaldırı dedi... Bunlar da kaldırdılar. 2017'de Tunus hükümeti muayyen Şer'i hükümleri cinsiyet eşitliği çerçevesinde değerlendirip fuzuli diyerek altını oydu. “Tunuslu kadınların eş seçme hürriyetini kısıtlayan tüm yasaları” kaldırdı, nihayet “Afrika İnsan ve Halkların Hakları Sözleşmesi, Madde 2, Fıkra 21” gereğince “hem kadın hem erkek anne babalarının mülkünde eşit miras hakkına sahiptir” dedi.

Bu da yetmedi babanın ve erkek kardeşin kız evlat üzerindeki vilayet hakkını da kaldırdılar... Kendini gerçekleştirmek için hayallerinin ve tutkularının peşinden koşturan, zengin ve lüks hayat hulyasına kapılan genç kızlar; Rabblerinin emirlerine karşı gelerek kâfirlerle evlenmeye başladı. Kadınların zaferi ve doruk noktası dedikleri bu mu? Karı koca arasında çıkardıkları fitneleri ve “kavvame” hükmünü yok edip kocaların eşlerine ve ailelerine karşı maddi görevlerini yerine getirmemelerini mi zafer sayıyorlar? Her yıl boşanma oranlarını artıran, aileleri parçalayan, çocukları ortada bırakan anayasaları ve kanunları mı doruk noktası ilan ettiler?

Kapitalist sistemde Müslüman kadınların düştüğü hale bakın... Ötekileştirilmiş, yoksul, elinden tutan kimsesi yok, çalışıp kendi geçimini sağlamak zorunda ama işsizlikten dolayı onu da yapamaz haldeler. Politikacılar ise ancak seçim kampanyalarında hatırlar onları. Medya meydanlarında kadınları ekonomik güçlendirme projeleri sunar, vaatler savururlar, sonra da yine unutulmuşluğa terk ederler. Kadınların sokak sokak dolaşıp iki lokma ekmek için seyyar satıcılık yaptığı veya çaresizce kendini ve çocuklarını doyurabilmek ümidiyle iki kuruş için dilendiği manzaraların müsebbipleri bunlardır.

Burma'da, Çin'de ve Filistin'de kadınlar sırf “Allah'tan başka ilah yoktur!” dedikleri için öldürülüyor ve tecavüze uğruyor. Bu kadınların insan hakları nerede? Esed'in ve Sisi'nin zindanlarında kızlarımızın namusuna uzanan, işkence eden ellere sıra gelince nerede bu kadın kuruluşları? Çatışma bölgelerindeki Müslüman kadınların ıstırabından, sefil hayatından neden bahsetmezler? Başında çatısı, karnını doyuracak lokması, acısını alacak ilacı olmayan, her türlü zulme maruz kalan, gözleri önünde kocası ve çocukları hunharca katledilen kadınların hakları yok mu? İnsan hakları çığırkanlığı yapan dünya ülkeleri bu kadınların haline neden sessiz kalıyor? Harekete geçtiklerinde de onları korumak yerine yüz üstü bırakıyor, hatta daha çok sömürüp daha çok aşağıyorlar. Uluslararası Kızılhaç Komitesi'nin açıklamalarına göre silahlı çatışma bölgelerindeki kadın ve kızların en çok maruz kaldığı şiddet türü, cinsel şiddettir. Ama sözde “sağlık hizmetleri” ve “insan haklarını” korumaları gerekirken tecavüze uğrayanlara tazminat ödenmesinden, cinsel sağlık ve üreme sağlığından, kadının “sağlıklı cinsel ilişki hakkından”, “kürtaj hakkından” ve evlilik içinde tecavüzdten bahseden konferanslar ve seminerler düzenliyorlar. Kadına karşı haksızlıktan söz etmek için tek bir fırsatı bile kaçırmayan bu Batı ve avaneleri, İslam'ın kadın ve erkek ilişkilerine gelince, Müslüman erkeklerin kadınları aşağıladığını, İslami hükümlerin kadınlara zulmettiğini kocaman başlıklarla afişlere asarlar. Batı'nın tek amacı Müslüman kadını liberal Batılı kadının kopyasına dönüştürmektir. Feminist kuruluşlar ve amacı müphem organizasyonlar da bu fikirlerin yayılmasına katkıda bulunarak, kızlara erken evliliği kerih gösterdiler, kendisine haksızlık ve zulüm olduğuna, onun yerine bedeninin kendine ait olduğuna ve isterse gayrimeşru ilişkilerde bulunabileceğine inandırdılar. Kızları kendi içgüdülerini inkâr etmeye, evlilik ve anneliği elinin tersiyle itmeye, eğitim ve istihdam peşinde koşturmaya, böylece kendini gerçekleştirmeye ve erkeklerden bağımsız olmaya yönlendirdiler. Neticede kızlarımız kendini, içgüdülerini ve fitratını unuttu. Ancak bir müddet

sonra bir de gözünü açtı ki kendisi de evlenmemiş kadınlar listesinde yer alıyor. İşte feministlerin istediği budur: Müslüman kadını özgürleştirerek Batılı kadına benzetmek ve karı koca ilişkisini birbirini tamamlayan ve huzurlu bir ilişki olmaktan çıkartıp rekabet ilişkisine dönüştürmektir. Peki ya Batı kadınlara haklarını verebildi mi? Batı kadını gerçekten mutlu, izzetli ve toplumda aktif yapabildi mi?

Batı'daki kadının durumuna ışık tuttuğumuzda daha ilk bakışta beşeri sistem ve kanunlar altında ezildiğini göreceğiz. Zira bu beşeri sistemlerin tek gayesi dünyadaki yönetici elit sınıfı ve onların çıkarlarını korumaktır. Kadın ise bu uğurda kazanç sağlamanın önemli bir aracıdır.

Kadınların şiddet, cinayet ve taciz kurbanı olduğunu gösteren kabarık istatistikler görüyoruz. ABD'de her 9 saniyede bir kadın şiddete maruz kalıyor ve her gün 3 kadın kocası veya sevgilisi tarafından öldürülüyor. Özgürlükler ülkesi Fransa'da 2019 yılında 126 kadın ev içi şiddet ve cinayete kurban gitmiş.

Kapitalist köle pazarında aşağılanıyor, cinsel obje ve meta muamelesi görüyor, savunulduğunu iddia ederken insanlığı hiçe sayılıyor. Aynı şekilde Almanya fuhşu suç olmaktan çıkartıp yasallaştırdığından beri Avrupa'nın genelevi olarak anılıyor.

Batı'nın bize göstereceği Batılı kadın sureti ancak aşağılanmış bir kadının suretidir. Kadını sadece dişi olarak görüp bedenini ve güzelliğini medyada ve reklamlarda, hatta idari dairelerde bile servet sahiplerine kazanç sağlayan bir meta olarak sömürmektedir. O kadar ki kadınlar bile farkında olarak veya olmayarak kendi bedenlerini bir kazanç vasıtası olarak görmeye başlamış ve onu koruyup güzelleştirmeyi bir saplantı haline getirmişler. Güzelliğini kaybetmek bir kadın için anksiyete ve depresyon ve hatta intihar sebebi olabiliyor.

İşte kadın haklarını ve özgürlüğünü en çok koruduğunu iddia eden Batılı ülkelerde kadının durumu bundan ibaret! Tüm bu nedenler her gün daha fazla Batılı kadını bu çürük medeniyetten kaçmaya ve hayır, izzet ve huzur medeniyeti arayışına çıkmaya itiyor. Kaçanlar ise kurtuluşu İslam'da buldu! İnsan fitratına en uygun dini buldular. Kendi beldelerinin kanunlarında bulamadıkları adaleti burda buldular.

Tüm bunlara rağmen İslam beldelerinin hükümetleri, kurum ve kuruluşları bu gerçekleri yalanlamanın derdinde. Batılı kadınların kurtulmak için kaçtığı Batı kanunlarını Müslüman kadınlara benimsetmenin derdindedir. Hâlbuki bu çürük nizamlardan kaçan herkes Rabbini, Allah'ın hidayetini muhakkak bulacaktır. O zaman Müslüman kadın bu dininin hükümlerini terkedip niçin Batı'nın yalan ve iftiralarına kansın ki? Kendisini dinini yaşamaktan alıkoyan, dinini yaşatmamak için zulmeden bu yozlaşmış fikir ve nizamları niçin tercih etsin? Kaldı ki Müslümanlara ve İslam'a terörist gözüyle bakanlar hiç Müslüman kadını koruyabilir mi? Kendi toplumlarına İslamofobi aşıl原因an politikalar hiç Müslüman kadının hakkını ve kurtuluşunu isteyebilir mi? Kendinde olmayan bir şeyi başkasına nasıl verebilir ki? Batı kendi kadınlarına bir şey verememiş, kendi beldelerinde yaşayan Müslüman kadınları aşağılamalara ve saldırılara karşı koruyamamışken İslam beldelerindeki Müslüman kadınlara ne verebilir?

Beldelerimizdeki hükümetler Batılı laik değerleri benimsediler ve bu değerleri kendi toplumlarında yayarak Batılı sömürgecileri hedeflerine ulaştırmak için ellerinden geleni yaptılar. Müslüman kadını kurtaracağız sloganlarıyla onu Dininden uzaklaştırıp kokuşmuş Batı medeniyetinin girdabına ittiler. Amerikalı gazeteci Joanna Francis, "Müslüman Kız Kardeşime Mektup" başlığında kaleme aldığı yazıda şöyle diyor: "Seni aldatmalarına izin verme... Kadınlarınızın iffetinin ve saflığının bozulmasına izin verme..." Ve şöyle devam ediyor: "Sizin bize örnek olmanıza muhtacız çünkü bizler yolumuzu kaybettik... Saflığımızı korurken de daima, bir kere tüpten çıkan dış macununun geri koyulamadığını aklınızda bulundurun. Onun için kadınlar bu "macuna" iyi sahip çıkmak zorundadır." Müslüman kadın hala haklarının ve izzetinin ancak diniyle korunacağını görmüyor mu? Hala dünyadaki ve bilhassa Batı'daki kadınların onun örnek olmasına muhtaç olduğundan şüphe mi ediyor?

Bu makalenin başından beri "kadın hakları" ve "insan hakları" mefhumunun hangi akideden kaynaklandığını anlatmaya çalıştık. Bu çürük akideden çıkacak olan her türlü çözüm de çürük olmaya mahkûmdur. Kapitalist akide, geçersiz bir akidedir ve güçsüz olanların canı pahasına güç sahiplerinin çıkarlarını sağlamayı garantiler. Bu yüzden kadınları, çocukları veya yaşlıları umursamaz, onlara ikiyüzlü yaklaşır. Dışa doğru merhametli görünür ama içinde çile ve ıstırap barındırır. Beşer aklından çıkmış bir akidedir, insanları savaşlarla (Afganistan, Irak, Yemen) ve kitlesel imha silahlarıyla (Suriye'de varil bombaları ve kimyasal bombalar) yok etmekte bir sakınca görmez. Bu akidenin "hak olarak" gördüğü tek şey; yönetim sistemi ile "düşman" gördüğü her milleti işgal edip doğal kaynaklarını ve servetlerini sömürmektir.

Şu an dünyaya hâkim olan bu sistem; elindeki tüm imkânlarla İslam akidesini bastırmak, İslam beldelerinden ve Müslümanların kalplerinden İslam'ın hüküm ve nizamlarını söküp atmak için çabalıyor. Çünkü Müslüman veya gayrimüslim her bir insanın haklarını gerçekten verecek olan sadece Rahman ve Rahîm olan Âlemlerin Rabbi Allah Subhanehu ve Teâlâ'nın indirdiği İslam akidesi ve onun nizamlarıdır.

Şeriat'ın insanlara hak olarak tanıdığı değerler, İslami nasslardan çıkartılmış insan fıtratına uygun, aklını ve kalbini mutmain eden, gerçek evrensel değer teşkil eden hükümlerdir. Beşer aklının icat ettiği, hayal ve faraziden öte geçmemiş, insan fıtratına ters, insanı kendi heva ve heveslerine kul olmaya iten “insan hakları”yla taban tabana zıttır.

Allah Subhanehu ve Teâlâ insanı onurlandırmış ve onu yeryüzüne halife kılmıştır:

﴿وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ الْأَرْضِ﴾

“O, sizi yeryüzünün halifeleri (oraya hâkim kimseler) yapandır.” [En'am 165]

Ve Allah Subhanehu ve Teâlâ buradaki hitabına ne renk, ne ırk, ne memleket ayrımı belirtmeden kadını da erkekle beraber dâhil etmiştir çünkü burada muhatap “insandır”. Bu onura sahip olmak ancak kişinin Rabbine kulluğu ile şartlandırılmıştır. Yani küfrü tercih eden veya hak yoldan sapan, insanlıktan uzaklaşmıştır, dolayısıyla onur onun vasfı olmaz.

﴿أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ إِنْ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا﴾

“Yoksa sen onların çoğunun (söz) dinleyeceklerini yahut akıllarını kullanacaklarını mı sanıyorsun? Onlar hayvanlar gibidirler, belki yolca onlardan daha da şaşkındırlar.” [Furkan 44]

Kadının haklarına dair hakiki bir bakış açısı sunan İslam fıkhıdır. İslam fıkhında kadına hitap eden emir ve nehiyeler, tamamen fıtratına uygundur. Bununla birlikte İslam fıkhı, kadının haklarını teminat altına alan metodu da belirlemiştir. Oysa Batılı düşünce tarzı tam aksini yapmıştır. Batılı düşünce tarzında kadının haklarının kaynağı hürriyet/özgürlük ilkesidir. Sonra da “Benim özgürlüğüm başkalarının özgürlüğünün başladığı yerde biter” gibi hayali kısıtlamalar icat ederek hakları bir türlü gerçekleştirilemeyen, teorik bir meseleye dönüştürmüştür. “İnsanların çıkarları birbiriyle çakışır ve insan bencillğe meyillidir, bundan dolayı güçlü olan zayıf olanı ezer” mantığıyla kontrol ve güç sahiplerinin bekasına yönelik kanunlar çıkarmıştır. Beşeri hukuk asla hayatın meselelerini çözmeye muktedir değildir! İslam hukukuna gelince... İslam hukukunun amacı; Şari'in insanoğlu için evrensel olarak tanımladığı hakları temin etmektir.

Allah Subhanehu ve Teâlâ, genel kuralları hem kadınlara hem erkeklere hitaben koymuştur:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً﴾

“Ey insanlar! Sizi bir tek nefisten yaratan ve ondan da eşini yaratan; ikisinden birçok erkek ve kadın (meydana getirip) yayan Rabbinize karşı gelmekten sakının.” [Nisa 1]

Ve kadınlara verdiği hakları hiçbir beşeri hukuk vermeye muktedir değildir. Peygamber Efendimiz (sav) ashabına kadınlara iyi davranmayı tembihlemiştir:

«...اسْتَوْصُوا بِالنِّسَاءِ خَيْرًا»

“Kadınlara güzel muamele edin.” Veda Hutbesi'nde tüm Ümmete şöyle tembihlemiştir:

«النِّسَاءُ شَقَائِقُ الرَّجَالِ»

“Kadınlar erkeklerin öteki yarısıdır.”

Cahiliyye'de kadınlar diri diri gömülürken, Allah Subhanehu ve Teâlâ kadının canını koruma altına almıştır:

﴿وَإِذَا الْمَوْءُودَةُ سُئِلَتْ بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ﴾

“Diri diri gömülen kız çocuğunun hangi günahından ötürü öldürüldüğü sorulduğu zaman” [Tekvir 8-9]. Rasulullah (sav) erkeklere kadınlara karşı hüsnü muameleyi emretmiştir:

﴿مَنْ يَلِي مِنْ هَذِهِ الْبَنَاتِ شَيْئًا فَأَحْسَنَ إِلَيْهِنَّ؛ كَنْ لَّهُ سِتْرًا مِنَ النَّارِ﴾

“Kim kızları ile imtihan edilir de onlara karşı güzel davranırsa o kızlar onunla cehennem arasında perde olur.” (Buhari, Müslim, Tirmizi) ve şöyle buyurmuştur:

﴿أُمَّهَا رَجُلٌ كَانَتْ عِنْدَهُ وَلِيدَةٌ فَعَلَّمَهَا فَأَحْسَنَ تَعْلِيمَهَا، وَأَدَّبَهَا فَأَحْسَنَ تَأْدِيبَهَا... فَلَهُ أَجْرَانِ﴾

“Her kim iki kız çocuğunu yetişkinlik çağına gelinceye kadar büyütüp terbiye ederse, kıyâmet günü o kimseyle ben

yan yana bulunacağız.” (Müslim). Yine İslam kadına eşini seçme hakkı vermiştir

«الْأَيُّمُ أَحَقُّ بِنَفْسِهَا مِنْ وَلِيِّهَا، وَالْبِكْرُ تُسْتَأْذَنُ فِي نَفْسِهَا، وَإِذْنُهَا صَمَاتُهَا»

“Dul kadın, velisinden daha bir hak sahibidir. Bakire ise, evlenmek için kendisinden izin istenir. Onun izni susmasıdır.” (Müslim, Nesei, Ahmed bin Hanbel) İslam kocaya eşiyile iyi geçinip ona güzel davranmasını emretmiştir:

«إِنَّ الرَّجُلَ إِذَا سَقَى امْرَأَتَهُ مِنَ الْمَاءِ أُجِرَ»

“Kişi karısına su içirirse bir ecir vardır.”

Kadınların kendi malları üzerinde bağımsız tasarruf hakkı vardır. İsteddiği gibi satar, alır, kiralar, kiraya verir, vakfeder, bağışlar, vs. Yani mal üzerinde erkeğin hakkı neyse aynısı kadın için de geçerlidir. Kadın kendi malı ve kazancından ailesine hiçbir şey harcamak zorunda değildir ama kendi rızasıyla kocasına, çocuklarına yaptığı her harcaması sadaka kabul edilir, karşılığında sevabı vardır.

İslam kadının mevkisini yüksek kıldı ve insan olması hasebiyle erkekten farklı görmedi, kendisine has haklar verdi. Kadını onurlandırdı, bir emanet olarak gördü, izzetini ve haklarını Kur'an-ı Kerim ve Sünnetle sağlam bir koruma altına aldı. Bu nedenle Hilafet Devleti'nin yapacağı en önemli işlerden birisi kadının izzetini korumak ve emniyetini sağlamaktır. Bu devlet politikalarının en önemli sütunlarından birisi olacaktır. Allah'tan bu devletin kurulmasını hızlandırmasını diliyoruz. Hizb-ut Tahrir'in Anayasa Tasarısı Madde 120'de şöyle belirtilmiştir: “Kadında asıl olan anne ve ev hanımı olmasıdır. Kadın, korunması gereken bir nâmustur.” Hilafet Devleti topluma Allah'ın hükümlerini öğreterek kadına bakış açısını ve muameleyi İslam'ın hükümlerine göre şekillendirecektir. Yine tüm siyasi, eğitim ve medya nizamlarıyla ve tüm araçlarıyla kadına karşı saygı dolu bir ortam oluşturacaktır. Ve ister evde ister evin dışında kadına yönelik her türlü şiddeti yasaklayacaktır. Peygamber Efendimiz (sav) şöyle demiştir:

«لَا تَضْرِبُوا إِمَاءَ اللَّهِ»

“Allah'ın hanım kullarına vurmayın!” Toplumun cinselleşmesine sebep olacak her şeyi yasaklayacaktır, kadınların teşhir edilmesine, güzelliğinin ve bedeninin sömürülüp namusuna zarar verilmesine müsaade etmeyecektir. Hizb-ut Tahrir bunu Anayasa Tasarısı'nın 119. Maddesinde belirtmiştir: “Her erkek ve kadın, ahlâki tehlike içeren veya toplumu ifsâd edici iş yapmaktan men edilir.” Kadının namusunu korumak; kadınla erkek arasındaki ilişkileri düzenlemek, cinsel ilişkiyi evlilikle sınırlandırmak İslam'ın içtimai nizamının kalbini teşkil etmektedir. Bu nizam kadını teoride değil fiiliyatta koruyacaktır. Kadınla erkek arasındaki ilişkinin temiz kalması için cinsel sapmalardan uzak tutacak ve kadınla erkeğin birbirleriyle hayırlı ve yararlı bir şekilde yardımlaşmasını sağlayacaktır. Böylesi bir ortamda kadına, aileye ve topluma zarar verecek şekilde insanların cinsel arzularının peşinde koşturmasına asla izin verilmeyecektir ve böylece toplumda namus ve iffeti korunacaktır. Böylesi emniyetli, şiddet ve saldırıların engellendiği bir ortamda kadınlar okula, üniversiteye, işe, yolculuğa güvenli bir şekilde çıkabilecekler.

İslam, karı koca ilişkisini de en güzel şekilde düzenleyerek sevgi, muhabbet ve şefkatten sapmasını engelleyecek hükümler belirlemiştir. “Evlilik hayatı huzur hayatıdır. Zevç (bey) ile zevcenin (hanımın) yaşamı, dostluk yaşamıdır. Zevcin zevce üzerindeki kıvemeti, riâyet (gözetim) kıvametidir, yönetim kıvemeti değildir. Zevce itaat, zevce üzerine farzdır. Yaşadığı çevreye göre maruf bir şekilde zevcesinin nafakası zevce farzdır.” (Hizb-ut Tahrir Anayasa Tasarısı Madde 120)

İşte yüce İslamımız budur. El-Alîm ve el-Hakîm olan Rabbimiz; kadın için en hayırlı en izzetli hayatı öngörmüştür. Allah'ın hükümlerinde hayır, refah ve istikrar vardır. Onlarda insanların heva ve heveslerine göre değişiklik görmezsiniz. Öyleyse akıllı Mümine bir kadın, başka bir yerde hak ve hayır arayışına girer mi?

«أَتَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ أَدْنَى بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ»

“İyi olanı düşük olanla değiştirmek mi istiyorsunuz?” [Bakara 61]

Bu ne kötü bir tercih olurdu!

İslam kadına yüksek mevki ve makam vererek ihsanda bulunmuştur. Onu kölelikten ve cahiliyenin adaletsizliğinden kurtarmıştır. Ama ne zamanki İslam hayattan uzaklaştırıldı, çürük kapitalist sistem ve onun gibi beşer sistemleri kadın erkek tüm insanlara hükmetmeye başladı, işte o zaman tekrar insana layık olmayan kölelik, adaletsizlik ve şiddet çukuruna düşüverdi! “Kadın Hakları” sloganı; Batı zihniyetinin ürettiği beşeri kanun ve hadaratları yarmak ve İslam hadaratına karşı savaşmak için kullanılan bir silahtır ■

Kadınlar ve Medya Şer'i Ölçüler ile Uluslararası Sözleşmeler Arasındaki Uçurum

Nesrin Buzafiri

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi Üyesi
ARAP KÖRFEZİ BÖLGESİ

Batı'da feminist düşünce, tarihi entelektüel bir miras haline gelmiş, hukukun, siyasetin ve medyanın koruması ile dokunulmazlık elde etmiş, kesinlikle sorgulanamaz, tartışılmaz ve doğru ile yanlış terazisinde tartılamaz kılınmıştır. Feminizme muhalefet, doğrudan düşünceyi, hakları ve bilimi tekeline almış ve her türlü farklı fikre karşı hiçbir hoşgörüsü olmayan kapitalist ideolojiyi reddetmektir. Kapitalist ideoloji; insan aklının ulaşabileceği en üstün ve ulvi seviye diye takdim ettiği kendi entelektüel ve hukuki sistemini koruma gerekçesiyle farklı fikirlere terörizm demiş ve onlara karşı savaş ilan etmiştir! Her türlü feminist düşünceye karşı koyma veya kusurlarını ortaya dökme teşebbüsü, Batılı dahi olsa, anında baskın feminist akımların kuşatması altına alınır, sıkıştırılır ve örtbas edilir. Bu nedendir ki BM herhangi bir belge ve anlaşma ortaya attığında, sanki gökten inmiş vahiymişcesine kültürü, dini veya gelenekleri ne olursa olsun imzalayan tüm devletler için bağlayıcı kılınmış, bu uluslararası hukuki sözleşmelerin içeriklerine ve sunduğu çözümlere ulvi bir konum kazandırmıştır. Pekin Deklarasyonu'nu konuşurken, medyayı, kadınla alakasını, kadınların entelektüel ve psikolojik yapısına etkisini, feminist düşünceye odaklanmasını, yazılı, görsel ve işitsel medyada sunulan cinsiyet ve eşitlik konseptini de konuşmak zorundayız.

Ancak bu makalede “medyanın kamuoyu oluşturmadaki rolü” gibi geniş kapsamlı bir konuyu ele almak mümkün olmadığı için şimdilik medya politikalarına ve bunların Pekin Deklarasyonu'yla ve onun metodolojisiyle alakasına yoğunlaşacağız. Bu esnada hem devlet medyasının hem bağımsız medyanın belirli bir görüşü benimsediği, bu görüş doğrultusunda çalıştığı ve bu görüşün entelektüel ve değer denetimlerine tabi olduğu bilgisini aklımızın bir köşesinde tutmalıyız. Her ne kadar bu görüşünü içinde bulunduğu toplumun kimliğiyle harmanlamaya çalışsa da ve meselelerine ayak uydurur gibi görünse de, kesinlikle kapitalist plandan sapmamaktadır. Hatta her toplumun kendine has özelliklerinden dolayı, medyanın etkisi ve Pekin Deklarasyonu'nun metodunu üstlenme derecesi toplumdaki topluma farklılık arz etse de fikir hep aynıdır. Farklı olan sadece kullanılan araç ve üsluplardır.

Pekin Deklarasyonu'nun kadınlar ve medya konusunda kararlaştırdığı stratejiler ve eylemler nedir? Bu kararlar ne derece uygulanmaktadır?

Pekin Deklarasyonu, “Kadınlar ve Medya” başlıklı kritik alanda, 236. maddede şunları ifade etmektedir:

“Elektronik, basılı, görsel ve işitsel medyanın iletişimde sürekli olarak kadının olumsuz ve alçaltıcı imajlarına yer vermesinin değişmesi gerekmektedir. Çoğu ülkedeki elektronik ve basılı medya, kadınların farklı yaşamlarını ve değişen dünyada topluma katkılarını dengeli olarak yansıtmamaktadır. Buna ek olarak, şiddete yer veren, küçültücü ve pornografik medya ürünleri kadınları ve onların topluma katılmalarını olumsuz yönde etkilemektedir. Kadının geleneksel rollerini pekiştiren programlar da aynı ölçüde sınırlayıcı olabilmektedir. Tüketim eğiliminin dünya çapında yaygınlaşması, reklamların ve ticari mesajların kadınları çoğu kez asıl tüketiciler olarak gösterdiği ve uygun olmayan bir biçimde kız çocuklarını ve her yaşta kadınları hedef aldığı bir ortamın doğmasına yol açmıştır.”

Yani Pekin Deklarasyonu; geleneksel (klişeleşmiş) kadın rollerinin kadına karşı adaletsiz, alçaltıcı, dolayısıyla şiddeti ve ayrımcılığı teşvik edici olduğunu, bundan dolayı benimsemiş olduğu toplumsal cinsiyet eşitliği fikrine aykırı olduğunu söylemektedir.

Anne ve ev kadını olan, çocuk doğuran, evin işlerini yürüten, ailesine ve kocasına hizmet eden kadın, geleneksel bir zihniyetin dışavurumu ve radikal feminist düşünceye aykırı bir kadın tipidir. Bir kadının evinde anne ve eş olması gibi kadına özgün bu sorumluluklar, Pekin Deklarasyonu nazarında ücretsiz iş ve kadının ilerlemesi, güçlenmesi ve

bağımsızlığı karşısında engellerdir. Bunun için rol dağılımının cinsiyetlere göre değil becerilere göre olmasını talep etmektedir. Kadınlara Karşı Her Türlü Ayrımcılığın Önlenmesi Sözleşmesi (CEDAW), “kalıplaşmış rollerin” (kadının annelik, erkeğin ailenin reisi rolü kast edilmektedir) ortadan kaldırılması gerektiğini, anneliğin bir “sosyal görev” olarak anlaşılması gerektiğini, kadına has olmadığını, herkes tarafından yerine getirilebileceğini açık bir şekilde ifade etmektedir. (Madde 5 (a) ve (b)) Böylece, kadının ekonomik ve politik olarak güçlendirilmesi toplumsal cinsiyet eşitliği fikrine bağlıdır.

Rollerin cinsiyete göre tayin edilmesi fikri ilga edildi, kadın erkek kompleksinden kurtarıldı ve roller kadınla erkek arasında eşit bir şekilde pay edildi. Artık kadın çalıştığı her işte ücret alıyor ve bir erkeğin yardım ve desteğine ihtiyaç duymuyor. Evlilik hayatında ise artık “fifti fifti” sloganıyla, sorumlulukların hepsi eşit bir şekilde paylaşılıyor. Hatta kadın, erkekten bir adım öne geçiyor. Çünkü artık doğurganlığını da kendisi kontrol ediyor, çocuk isteyip istemediğine, kürtaj yaptırıp yaptırmayacağına bağımsız olarak karar veriyor. Yani nüfus kontrolü ve insanlığın devamını kontrol etme hakkı kadına ait! Kadının güçlendiğine dair bir başka gösterge de, erkekler üzerinde ne kadar egemen olduğu, kendini erkekle ne kadar eşitlediği ve cinsiyet, beden ve doğal güzellikten ne kadar sıyrıldığıdır. Bundan dolayı Pekin “Medya” Deklarasyonu, klişe, kalıplaşmış veya geleneksel adlandırılan kadın imajını ortadan kaldırmak için yapılmıştır. Çünkü ona göre, doğurgan ve dişi kadın rolü, toplumda ve siyasette üretken olmayan bir roldür. Medyaya düşen görev; anne ve kadın imajını, kendi hayatı olmayan, ihmal edilmiş, dünyanın gerisinde kalmış, olup bitenlerden bihaber bir cinsiyet olarak göstermektir.

Son on yılda medya konularını takip eden birisi, kadına has bir medyanın ve medya materyallerinin geliştiğini fark edecektir. Her yaştan kadına hitap eden, bağımsız, asi, güçlü ve hayatında erkek unsurunu bir artı ve tercihen kabul eden ama gerekli ve sürekli görmeyen bir kadın imajının vurgulandığını görecektir. Bu imaj kültürel televizyon ve radyo programlarında, basında, “feminist entelektüel aşırıcılık” oluşturmayı büyük oranda tekelleştirmiş dizilerde ve farklı ve sürekli yenilenen araçlarla, kurnazca ve süslü püslü üsluplarla sunulmaktadır. Toplumsal cinsiyet eşitliği fikri ve kadına karşı her türlü şiddete karşı olmak bu yukarıda geçen ifadelerde çok ortaya çıkmasa da ve bizim İslam beldelerimizde ecnebi ve şifreli gibi algılsa da medyanın aktardığı bu mesajlardan insanların aklında kalan, içerdikleri dolaylı veya açık imalardır. Medyanın etkisi ve asıl elde etmek istediği ve feminist düşünce terazisine ağırlık katan da budur!

Medyada, bilhassa Arap medyasında, çok yaygın olan görüntülerden bir tanesi de normal bir hayat yaşayan -yani anne, eş ve ev kadını olan, ailesine ve çocuklarına hizmet eden- kadının hiç çalışmadığı ve kendi parasını kazanmadığı için, akademik, maddi veya entelektüel hayallerini gerçekleştirmediği için yıkık, zayıf ve üzgün gösterilmesidir. Arap kadını çoğu zaman geleneksel kadın olarak gösterilir. Başında otoriter bir baba, gardiyan bir koca veya kibirli bir erkek kardeşi olur, hepsi de fiziksel ve psikolojik şiddet uygular. Kadın genellikle iradesi ve hakları elinden alınmış, hiçbir karar yetkisi olmayan, babasına, kocasına veya oğluna bağımlı, kendisine çocuk doğurmak ve annelik dayatılan kurban olarak gösterilir ki böylece çocuk bakıcısı ve anne olarak toplumsal klişe onaylanmış olur. Veya kadın âşık ve duygusal, kendisini sevdiği erkeğe açamayan, sonsuz aşk aradığı ilişkide naif tarafı teşkil eden, kendinden vazgeçen, izzetini ve kişiliğini bir adam uğruna çöpe atan bir kadın olarak gösterilir. Öte yandan bir de zengin, lüks içinde yüzen, aşırı savurgan Körfez ülkeleri dizilerinde sıkça kullanılan kadın imajı vardır. Geleneksel kadın imajını düzeltmeyi amaçlayan bu kadının imajı, sorunları, ilgi alanları, dış görüntüsü abartılarak, statüsü ve sorumlulukları alçaltılarak yansıtılır. Bu olumsuz imaj her gün düzenli olarak televizyon ve radyo dizilerinde veya magazin ve kültür programlarında veya canlı röportajlarda “erkek şiddetini” anlatan konuk olarak çıkartılır. Gazete ve magazinler sıklıkla namus suçlarından, çok çocuk doğurmanın zorluklarından, okumamış bir annenin çocuklarının eğitimine önem vermediğinden bahsederek kadına erkeklere ve kendine karşı alttan alttan düşmanlık oluşturan bir enerji aktarıyor. Böylece kadın kendini ve değerini küçümsüyor, sorulduğunda ev kadını olduğunu veya on sekiz yaşında evlendiğini veya daha otuzuna basmadan altı çocuk annesi olduğunu utanarak söylüyor... Evet; çok çocuk sahibi utanç vesilesi oldu artık.

Annelik ve ev kadını olmak dışarıda çalışmaya kıyasla utanç verici oldu. Kocasına itaat eden, ailesine hizmet eden kadın aciz, yıkık, kimliksiz bir kadın oldu. Tabi bunun karşısında bir de dizi ve film kahramanları vardır. TV programlarına çıkartılan, saygıdeğer, “geleneksel” hayata meydan okuyan, babasından, kocasından ve evlatlarından kaynaklı tüm sınırları aşan, erkeğe eşit bir arkadaş muamelesi yapan, tüm gücüyle, kibriyle ve asiliğiyle son kuruşuna kadar eşit olan kadınlar vardır! Ne de olsa kadının da hayatta hakları var... Onun hayatı kesinlikle bir babaya, kocaya veya erkek evlada bağlı olamaz. Çevresini ve ortamını şekillendiren odur! Yaşayacağı hayatı o seçer... Ve tüm bunlar etkileyici ve süslü bir şekilde sunulur ki alıcının sempatisini ve desteğini kazansın! Evlerimize ekran üzerinden zorla o kadar çok

kötülük giriyor ki: Bekâr anne, kendisinden başka kimseye güvenmeyen bağımsız kadın, asi genç, evlenmeyi reddeden, İslam'î mirasına ve Şer'i hükümlere kin ve düşmanlıkla saldıran her türlü görüntü ve davranış sergileyen genç kız... Fakat Batılı kadın, hiçbir erkeğin durduramadığı, aksine erkeksiz daha da ilerleyen ve güçlenen demir kadın olarak gösteriliyor. İmrenilesi bu kadın; cesur ve güçlü, dişiliğinin kendisini asker ve savaşçı olmaktan, ağır silahlar taşımaktan alıkoymadığı, istihbarat servisinde, ajan olarak ve kalabalık erkek ortamlarında çalışan, kendi lokmasını kendi kazanan kadın... Bir erkeğe, erkeğin kendisine muhtaç olduğu kadar muhtaç olmayan kadın...

Fakat Pekin Deklarasyonu sadece klişeleşmiş kadın resimlerinin yayınlanmasına karşı çıkmakla kalmıyor. Kadının sadece mutfak aletleri, süs eşyaları, moda ve sağlık ürünleri arasında gösterilmesine karşı çıktığı gibi doğrudan kadınla alakalı "kapitalist zihniyetin beden ve cinsellik" tasavvurlarına da itiraz etmektedir ki bu da feministleri şaşkınlık içinde bırakmaktadır. Onun yerine medya içeriklerinin doğrudan her türlü ayrımcılık ve eşitlik konularını işlemesini talep etmektedir. Özellikle reklamlarda ve ürün tanıtımında kadın bedeninin ve cazibelerinin erkeğe hitap eder şekilde kullanılmasına kadının adaletsiz bir şekilde sömürülmesi ve dolayısıyla aşağılanması olarak nitelendirerek karşı çıkmaktadır. Ancak kapitalist pazarlamada vazgeçilmez olan bu değerlerin pazarlanan ürünün kendisiyle bağdaştırılmasında bir sakınca görmemektedir. Hâlbuki kadını insanlığından, akli ve mesleki becerilerinden soyutlayan ve bir "eşyaya" dönüştüren tam da budur. Kadını magazinlere, gazetelere, televizyon reklamlarına hapseden, bedenini medyanın birinci sınıf kâr sağladığı kaynağa dönüştüren tam da budur. Gerçekte kadının değerini ziyan etmiş, erkekle arasındaki uçurumu genişletmiş ve kadını bayağılaştıran iptidai bakış açısını güçlendirmiştir. Bu da yetmezmiş gibi şarkıcı, sanatçı, oyuncu kadınlar toplumda ikonlaştırılmakta, çabaları muazzam ve meslekleri onurlu gösterilerek, yaptıkları her iş büyütülerek haber yapılmaktadır!

Kadınla erkek arasında tam bir eşitlik talep eden ve erkek egemenliğini reddeden feminist düşünce ile kadını işe yarar tüketici mazlemesi olarak aşağılayan Batılı kapitalist zihniyet arasında denge kurmaya çalışan medya tamamen karmaşalarla ve çelişkilerle dolu bir araca dönüştü. Gerçekte neyi amaçlıyor? Her türlü cinsiyetler arası farklılığı yok etmeye çalışan feminizmi mi yaymaya çalışıyor? Yoksa cinselliği hadaratının ve özgürlük fikrinin mihenk taşı gören kapitalist zihniyeti mi yaymaya çalışıyor? Hakikaten de bir taraftan feministleri memnun etmeye çalışırken mutfak, süs eşyası, moda reklamlarında erkek yüzü kullanmaya başladı, ev ürünleri ve temizlik malzemeleri gösterirken, "senin için canım" diyen yüzün erkek olmamasına özen göstererek evde olması gereken, çocukları bakan, bez değiştiren ve kahvaltı hazırlayan kişinin kadın olması gerektiği algısını değiştirmeye çalıştı. Artık tüm bu işleri yapan baba görüntüleri çok daha yaygın ve neredeyse her reklamda karşımıza çıkıyor! Hatta güzellik sanayisi bile kadının tekelden çıkmış durumda. Özellikle moda ve güzellik ürünleri daha çok erkeklere hitap eder oldu.

Ancak feministlerin kadının bir tüketici değeri olarak (meta) sömürülmesine karşı çıkmalarına gelecek olursak... Bu onların kadına veya dişiliğine saygılarından kaynaklanmıyor. Öyle olsaydı kadının fitratına, anneliği, eş ve ev kadını olmayı önlemesine karşı çıkmazlardı. Aksine onların bu tutumu, erkek egemenliğine karşı çıkmalarından, kadınla erkek arasındaki farklılıkları reddetmelerinden kaynaklanıyor. Onların stereotipik kadın algısı tarifinde kadının bedeni sadece erkeğin maddi ve cinsel ihtiyaçlarına hizmet eden, bundan dolayı kadının erkekten daha aşağı, erkeğin ise kadından üstün olduğunun kanıtıdır! Bu nedenle, Birleşmiş Milletler Kadının Statüsü Komisyonu, dördüncü raporunda, medyanın görevine dair, "...toplumsal kalıp yargıların yıkılması ve toplumsal cinsiyet eşitliğine erişilmesi için önemli değişiklikleri sağlayabilir. Ancak günümüzde medyanın bu tür bir amacı ön plana alması, mevcut kar dengeleri nedeni ile pek mümkün gözükmemektedir." demiştir.

Savaş ve işgal altındaki kadın görüntülerine gelince... Medya bu tarz görüntüleri yeterince yansıtmamakta, bunlara sınırlı olarak yer vermektedir. Ancak online medyanın bu alanda televizyon, radyo ve basın üzerindeki baskısı artınca ana medya da yer vermeye başladı ama hâkim görüntüler yoksulluk, acizlik, harabeye dönmüş evler, insanların feryatları, dulların göz yaşları, mülteci kampları, mülteciler ve feministlere yem olmuş şehit annelerinden ibaret kaldı. Özellikle şehit annelerinin görüntüleri tam da BM'nin ve insan hakları örgütlerinin savaş bölgelerinde kadınların imajını çarpıtmak için çok başarılı bir şekilde kullandıkları malzemeye dönüştü. Böylece konuyu yine aslından saptırarak, "Yoksulluğun Kadınlıkla Özdeşleşmesi", "kadınların okulu bırakması ve okuma yazma bilmezliğin kadınlıkla özdeşleşmesi" olgusu üretildi. Hâlbuki savaş bölgelerinde yoksulluk kadın ve erkek arasında ayırt etmeden her ikisini de ezmektedir. Ancak şeytani feminist akım bu içler acısı insani vahameti kendi cinsiyet eşitliği fikirlerini sızdırmak için fırsat bilerek savaştan etkilenen kadınlara maddi yardım, krediler ve çeşitli imkânlar sunarak ailelerine faydalı olmalarını sağlamaya kalktılar. Ama aynı ailenin erkeğine hiçbir yardım, destek veya imkân sunulmadı!

İşte feminist düşüncenin politikası budur: bir yandan hançerleyip bir yandan teselli eden bir el uzatmak ve bunun hayırsaver ve uluslararası yardım olduğunu iddia etmek... Yüzeysel bakıldığında merhametli görünür ama en zor durumdayken bile kadının güçlendirilmesi, erkekten maddi bağımsızlık fikrini dayatmaktan başka bir sinsi hedefi yoktur. Kimileri medyanın savaş bölgelerinde profesyonel bir çalışma yaparak güvenilir bir şekilde gerçekleri aktardığını düşünebilir. Fakat belirli bir bölge için münhasır yayın hakkı elde eden medya kuruluşları, yaşanan trajedileri istediği şekilde yansıtıyor, kimilerini suçlu ilan ediyor, kimilerinden hiç bahsetmiyor. Ve nihayet mücadele ikonları ve hareket liderleri olarak yansıttıkları bugüne kadar başarısız, hain, kendini tamamen feminist fikirlere adanmış bir takım feminist şahsiyetlerin imajlarını parlatıp yücelttikleri, mücadelelerini büyük bir başarı gibi yansıttıkları aldatıcı sahte bir sanayi ürettiler. Ve farkına varıyoruz ki medya seçici ve zerre kadar saf ve temiz değilmiş!

Pekin Deklarasyonu, Kadınlar ve Medya başlığı altında, Madde 235'te iletişim sektöründeki kariyer fırsatlarının kısıtlı olduğundan ve yeterince desteklenmediğinden bahsederken şunları ifade etmiştir:

“İletişim sektöründe kariyer yapmayı seçen kadın sayısı artmış olmakla birlikte, bunların pek azı karar alma düzeylerindeki konumlara gelmişler veya medya politikasını etkileyen yönetim kurulları ve organlarında yer almışlardır. Kamu ve özel, yerel, ulusal ve uluslararası medya örgütlerinde sıkça raslanan cinsiyete dayalı klişeleştirme tutumunun ortadan kaldırılmasına ilişkin başarısızlık, medyanın cinsiyete duyarlı olmadığını kanıtlamaktadır.”

Pekin Deklarasyonu'nun medyada kariyer fırsatlarını değerlendirirken göreceli 50:50 fikrinden yola çıkarak medyada kadın mevcudiyetini erkek mevcudiyetiyle eşitlenmesini kastetmektedir. Kadınları da erkeklerle eşit kabul ettiğine göre medyaya faydası dokunan unsur, kadınların varlığıdır. Ekranlarda, broşürlerde ve reklamlarda son zamanlarda kadın sayısının artmış olmasının sundukları medya içeriğiyle alakalı olmadığı fakat sayılarını ve katılımlarını artırmak için olduğu da böylece açıklanmış oluyor.

Bazen bir içeriğin gereksiz yere bir kadın tarafından sunulması önemsiz veya gereksiz olduğunu fark ederiz ama burada söz konusu olan, kadının her konuda erkekle yarışırılması ve hatta bilerek veya bilmeyerek birçok kadının tereddüt edeceği konuları dahi (özellikle cinselliğe dair içerikleri) sunması gerektiği mentalitesidir. Bu kadınların, kadına karşı her türlü ayrımcılığı veya kadına yönelik şiddeti ortadan kaldırmakla ilgili fikirleri, fikir hürriyeti ve cinsiyet eşitliği gibi konuları yaymak için büyük bir küstahlık ve arsızlıkla sunduklarını görüyoruz. Bundan dolayı medyada kadınlara erkeklerden daha fazla söz hakkı verilmesi veya medyada ayrıcalıklı konumlara getirilmeleri kasten de olabiliyor, yani illaki liyakat sahibi olmalarından değil kadının güçlendirilmesi imajını ve hâkimiyetini pekiştirmek için olabiliyor.

Pekin Deklarasyonu kadınların medya kurum ve merkezlerinde de yer almasına önem vermiştir. Zira buralar medya içeriklerini ve materyallerini kararlaştırıp ve kontrol eden mekanizmalardır. Kadınların böylesi hassas ve prestijli mevkilerde yer alması medya içeriklerini feminist düşünce doğrultusunda yönetme ve topluma daha iyi nüfus etme imkânı sağlamaktadır. İletişim sektörünün önemli araçlarından olan siyaset ve bilinçlendirme programlarında yayıncı ve yönetmen olarak kadın sayısı artmış olmasına rağmen, yapım ve karar alma süreçlerinde tam katılım sağlayamadılar. Dolayısıyla medya akımlarına henüz tam tesir edemiyor ve asıl yaymak istedikleri fikirleri ve konuları istedikleri kadar derinlemesine ve istedikleri kadar açık bir şekilde yönetemiyorlar. Pekin Deklarasyonu medya fırsatlarına yetersiz erişim derken ve “kadına karşı her türlü ayrımcılığı yok etmekten” bahsederken bunu kast etmiştir.

Pekin Deklarasyonu'nun Medyada Kadın Meselesini Desteklerken İzlediği Strateji

Pekin Deklarasyonu'nda dile getirilen ilk husus; kadınların medya alanında karar alma düzeylerine ulaşması ve medya sahnesinde varlıklarını güçlendirme konusudur. Ülkeden ülkeye kadınların medyada varlıkları değişiklik göstermektedir. Mesela Yemen, Filistin ve Afganistan'da düşük, Körfez ülkelerinde orta ve Mısır, Lübnan veya Tunus'ta diğerlerine nazaran daha ileri seviyede oldukları görülmektedir. Medyada kadın unsuru değiştirilerek materyal ve içeriklerin daha çok kadın odaklı olacak şekilde seçilmesi, nasıl sunulacağı, nasıl yönetilip üretileceği de kadın kontrolüne devredilmek istenmektedir: “Uluslararası düzey dâhil, iletişimde bilgi teknolojilerinden ve medyadan daha çok yararlanmaları için kadınları eğitmek; medyadaki kadınların özel ihtiyaçlarını belirlemek için, hükümet dışı kuruluşlar, kadın örgütleri ve mesleki medya örgütleri arasında ağlar oluşturmak ve onlar için bilgilendirme programları geliştirmek ve kadınların insan haklarıyla, erkekle kadın arasındaki eşitliği yaygınlaştırmak amacıyla özellikle uluslararası düzeyde kadınların iletişime daha çok katılmalarını kolaylaştırmak.” (PD, Madde 242) Yakın zamanda yapılmış uluslararası araştırmalar, dinlerin kadını güçlendirme projesi önünde engel teşkil ettiğini tespit etmişler. Bundan dolayı tüm uluslararası sözleşmelerin içeriklerini “İslami bir çerçevede” tartışmaya açmak için İslami kurumları devreye sokma ihtiyacı hâsıl

oldu. Bu tavsiye Mart 2005 yılında Pekin+10 konferansından sonra, özellikle doğulu toplumlar için, yapıldı.

Yeni medya planında, daha önce bahsettiğimiz sanat ve moda dâhil, artık klişeleşmiş modern kadın rol modellerine yer verilmiyor. Hatta alışık olduğumuz radikal, kaba ve saldırgan feminist imajı da yenilenecek politik, bilimsel ve ekonomik alanlarda daha oturaklı bir feminist modeli sunulmaktadır. Bazı medya programlarında gördüğümüz bu yeni tarz feministler, terbiyeli ve hatta dindar olabiliyor, seçkin bir dil ve kibar bir üslupla cinsiyet meselelerini konuşuyor, kadınların güçlendirilmesinden ve kültür, gelenek ve göreneklerin değiştiğinden bahsediyor!

Öte yandan medyanın son zamanlarda özellikle toplumun dini geleneklerine, kıyafet kurallarına, babanın vesayeti veya mahremsiz yolculuk gibi konularda itirazlarını dile getiren ve kültürel köklerine saldıran asi kızlara yer verdiğini fark ediyoruz. Hatta bu kızlar, programların çoğunu işgal eder hale getirildiler. Bu kızlar; düşük, hatta bazen hiç olmayan zekâlarına, psikolojik ve davranışsal dengesizliklerine, olgunluktan uzak ve algı/ıdrak sorunu çekmelerine rağmen, ikon ve kahraman gibi sunulmaktadır. Medyada bu tarz karakterlere dikkat çekici boyutta fazla yer verilmektedir.

Dizilerde özgürlük ve güç timsali olarak gösterilen isyankâr ve cüretkâr tavırlı kadınlar, erken evlilik fikrine karşı mücadele eden, evlenmeden de çocuk sahibi olunabileceğini, kürtaj yapılabileceğini, çok evliliğin kötü bir şey olduğunu, kendi kendine yeterlilik ve kendini beğenmişlik fikrini işleyerek maddi açıdan babadan bağımsız olmayı, ekonomik ve entelektüel olarak kocadan bağımsız olmayı ve çocukların başarı önündeki engel olduğunu yansıtılmaktalar. Tüm bunlar dizilerde, filmlerde, TV sabah programlarında bolca işlenirken aynı zamanda eşcinsellik, ensest, evlilik içi tecavüz ve gayrimeşru aile yapıları da ya hafifçe ima edilerek ya da açıkça dile getirilerek yaygınlaştırılmaya çalışılır. Tabiki bu yeterli olmadığı için Batılı toplumların kültürlerini yaymak için yabancı filmler dublajlanır, Batılı kadın imajı ve elde ettikleri yüceltilir!

Ne de olsa, “Medyanın her yerde, kadının ilerlemesine çok daha büyük katkıda bulunma potansiyeli var”! (Pekin Deklarasyonu ve Eylem Platformu Karar Belgesi, Madde 235)

Buna dayanarak kadınları güçlendirmede ve kadına yönelik her türlü şiddetin suç olduğunu anlatmada ve cinsiyet eşitliğini yaymada medyanın en önemli araç olduğuna karar verildi. Derken, artık bu terimler ne kadar garip ve yabancı olsalar da Arap toplumlarında dahi yaygınlaşmaya başladı ve medyanın bu terimlerin neyi kast ettiğini, hangi bağlamlarda kullanıldığını açıklama girişimleri meyvelerini vermeye başladı. Nitekim çok kısa bir süre önce Tunus, Pekin Deklarasyonu'nuna koyduğu çekincelerin hepsini kaldırdı. Filistin, Ürdün, Sudan ve başkaları Medeni hukukta değişiklikler yaptılar ve başka değişiklikler için kampanyalar başlattılar ki bunlardan bir tanesi de babanın kızı üzerindeki vesayet hakkını kaldırma kampanyasıdır - kendi ifadeleriyle babalığı silip süpüreceklermiş...

Medya çalışmaları sadece görsel-işitsel yönüyle kısıtlı değildir. Aksine basın hâlâ medyanın büyük bir kısmını elinde tutmaktadır. Bu nedenle, neredeyse her gün kadına yönelik şiddeti kınayan, sürekli ve abartarak küçük yaşta evlilik, çok evlilik, erkeğin kavvamesi, namus cinayetleri hakkında teferruatlı istatistiklerle birlikte ne kadar korkunç olduğunu ve “geri kalmış” İslami hükümlerden kaynaklandıklarını anlatan makaleler ve broşürler basılıp dağıtılıyor. Öte yandan feminist söylentiler tiyatrolarda, radyolarda ve üniversite derslerinde işleniyor ve konuşuluyor, böylece popüler hale getirilip destekleniyor.

Online medyaya gelince... Burası feminist ve anti-feminist düşüncenin birbirine karıştığı bir ortamdır! Bazı feminist düşünce karşıtı Batılı kadınlar, kendilerini ifade edebilecekleri ve feminist düşüncenin toplumun geneline ait olmadığını gösterebilecekleri bir alternatif ortam olarak online medyayı keşfettiler. Ancak ortaya çıkan ürün, birkaç kadının şahsi tecrübelerinin tüm kadınlar için genelleştirilmesinden ibaret ve kadın erkek ilişkilerinin de dünyada herkesin hemfikir olacağı şekilde, ezelden ebede sürecek anlaşmazlık çerçevesinde değerlendirilmesi oldu. Zaten Birleşmiş Milletlerin istediği de bu değil miydi?!

Şer'i Açıdan Kadın ve Medya

İslam düşüncesindeki kadın tasavvarı hiçbir başka ideolojinin görüşüne benzemez, hatta kıyaslanamaz bile. Zira bu yüce Dinin kadına bakışı tamamen kadının yaratıcısıyla ve ahiretiyle olan ilişkisiyle ilgilidir. Müslüman kadın tarafından benimsenen bu akidevi sabit, akıl tarafından kabul gören, insan fitratına uygun ve kalbi mutmain kılan bir düşüncedir. Bu çerçevede Rabbinin hükümlerine icabet eder ve inandığı ile tatbik ettiği arasında bir uyum vardır. Fikrî ve ruhî olarak bu uyumu bozan her husus, insan aklını, fitratını ve etrafında olanlarla ilişkisini de bozar! İslam, kadına hakları ve sorumluluğu bakımından eksikliği olmayan, eksiksiz ve zorlama olmaksızın şeriat tarafından belirlenen tercihleri bulunan bir insan olarak bakar. Buna bağlı olarak da ahirette erkek ile arasında herhangi bir fark olmaksızın sevap veya

ceza ile onu muhatap kılar!

Bundan daha özel olarak İslam'a göre kadın, bir anne, eş ve evin hanımıdır. Bu esasa göre gelen şer'î hükümler dengeli ve düzgün bir şahsiyetin bina edilmesi için insan fıtratıyla da uyumludur. Fıtratla uyumlu olduğu gibi onun gücünü de boşa çıkarmaz, bedenini köleleştirmez ve aklını küçümsemez, tam tersine aklını sabit, istikrarlı, huzurlu ve güvenli hale getirir.

Fikrî, ruhî ve davranışsal olarak bu uyumun, eksik, birtakım deneyimlere ve feminist düşünce tarihinde olduğu gibi birtakım çekişmelere dayanan beşerin koyduğu kanunlarla sağlanması mümkün değildir. Zira birtakım bireylerin dengede olmasıyla insani denge kurulamaz. Bu denge ancak herkesi kuşatma gücüne sahip, herkese huzuru ve istikrarı garanti eden bir sistemle mümkündür ki bu da ancak İslam ideolojisidir!

Medyayı kadınların konumunu iyileştirme, onlara bakış açısını düzeltme ve haklarını temin etme aracı olarak bir çıkarımda bulunmaya gelince... Bu; kadınların İslam toplumundaki rolüne ve devletin bir organı olan medyaya yanlış ve İslam'dan olmayan bir bakış açısıdır. Ve tamamen Birleşmiş Milletlerin istediği şekilde Batılı kadın mefhumunun İslami ve şer'i kalıplara sokularak yeniden ortaya atılmasıdır!

Böylesi bir çıkarımda bulunmak doğru değildir çünkü İslam'ın hayata dair bakış açısı kendine has ve eşsizdir. Bu bakış açısı fertlere, topluluklara ve devlete görev ve sorumluluklar verirken başkalarının planlarını ve düşüncelerini taklit etmez. Aksine İslam; hayattaki her şeye çözüm üretecek fikir ve metoda sahiptir. Tüm fikirlerin, hükümlerin ve nizamların kaynağı olmaya layık olan İslam'ın kendisidir. Çünkü İslam; insanı, kâinatı ve hayatı yaratmış olan Allah'ın vahyidir. İslam'ın hayata dair sunduğu çözümler sınırlı insan aklının kavrayıp üretebileceği çözümlerin çok üstündedir. İlahi olan bu çözümler en adil ve en mükemmeldir.

Dolayısıyla Birleşmiş Milletlerin projelerine alternatif üretmeye veya Batı'nın yaptığını yapmaya kalkarak, "Batı'da olan bizde de olmalı" mantığı ile hareket ederek kadına medyada görev veremeyiz. Aksine İslam'ın bu konudaki tasavvuru ve standartları farklıdır. Bu yüzden uygulamaları, çözümleri ve planları da farklı olacaktır çünkü bakış açısı ve ölçüleri de farklıdır!

İslam'ın medya siyaseti, medya işlerinin şer'î hükümlerle kayıtlı olması ve buna göre yürütülmesidir. Yani medyanın insanlara ulaştırmış olduğu bilgilerin ve kültürlerin tabiatını İslam sınırlandırır. Bunların nakdedilmesindeki kasıtları ve hedefleri, bilginin yayılmasını veya yayılmamasını uygun zamanlara ve uygun medya araçlarına göre İslam belirler. İslam'a göre kadın, toplum içerisinde yaşamakta olan bir fert olup kadına ait işlerin görülüp gözetilmesi, sorunlarının çözülmesi, maddî, fikrî ve ruhî denge içinde rolünün düzenlenmesi şer'î hükümler tarafından gerçekleştirilir.

İslam'da kadın-medya ilişkisi, kadının cinsiyetine tahsis edilmemiş olup medya işleri ve kadına ait işlerin şer'î hükümlerle olan irtibatına bağlıdır. Fikirler, mefhumlar ve medya tarafından kadına yöneltilen bilgiler kendine özgü, eşsiz bir varlık meydana getirmez. Bilakis, kadının toplum içinde insan olma niteliğini, dini, ümmeti ve içerisinde yaşamakta olduğu çevresine karşı haklarını ve görevlerini belirleyen İslam siyaseti bağlamındaki medya siyasetine göre kadının rolü belirlenir. İslam medyasının kadına karşı üstlenmiş olduğu rol, İslam toplumunun her ferdine yönelik üstlendiği rolün aynısı olup kucaklama, irşat, İslami kimliğini kuvvetlendirme, bozuk olan veya ahlaki bozan veya İslam şeriatına muhalif olan her fikre engel olma siyasetidir.

Zira İslam'da medya araçları, insanları bilinçlendiren, hileleri ve tuzakları açığa çıkartan, mefhumları netleştiren ve kamuyu İslam akidesi ve nizamları hakkında genel bir bilinçle bilinçlendiren araçlar olacaktır.

Kadına medya ortamında çalışma fırsatının tanınması ise, kadına bırakılmış bir haktır, dilerse burada çalışıp başarılı olabilir, İslam şeriatı tarafından belirlenen ölçüler içerisinde ümmetine fayda sağlayabilir. Ancak bedeninin ve dişiliğinin kullanılması engellendiği gibi şeriat tarafından izin verilen herhangi bir işte çalışmasına engel olan şey de engellenir. Ayın şekilde anne, evin hanımı olarak görevini yerine getirmesine mani olan şey de mani olunur.

Kadının medyanın da yer aldığı bir istihdamda olması, Pekin belgesinde olduğu gibi gerek olmadığı halde asla çalışan kadın sayısını artırmak için olmayacaktır. Tam tersine Müslüman kadının medyada varlığının belli bir değeri, faydası, tahakkuk ettirdiği bir hedefi vardır. Kesinlikle gereksiz ve zorunlu olmadığı halde görev birikimine boyun eğmeyecektir. Kadına ait herhangi bir işte olduğu gibi kendi yerinde ve kalıbında olacaktır. Kadının iş hayatındaki varlığı, kadın olmadan tamamlanmayan bir gayenin tahakkuku içindir. Çocuklarını ve anneliğini ziyan ederek vaktini geçirdiği bir yer olmayacaktır. Ayrıca çalışması, ailesinden vazgeçmesini ve fıtratını feda etmesini gerektirecek maddi bir zaruret de olmayacaktır. Kadının mali haklarına İslam kefil olmuştur ve devlet, onun zorunlu ihtiyaçlarına ilave olarak lüks

ihtiyaçlarını da yapabildiği kadarıyla en üst düzeyde karşılamakla sorumludur. Dolayısıyla İslam'da devletin rolü; "parası olmayanın yaşama hakkı yoktur, ne hali varsa görsün" diyen kapitalist sistemdeki devletin rolünden farklıdır.

İslam'da kadın, Allah'ın hayâ ile süslediği, genel hayatta varlığını kıymetli kıldığı, eller üstünde tuttuğu bir varlıktır. Kadın Allah'ın sevgili ve üstün tuttuğu kuludur. Ona fitratına ve gücüne göre sorumluluklar vermiştir ki bu onun yeteneklerini küçümsemek değildir. Aksine gücünün üstünde olan yükleri üzerinden alıp en güzel şekilde dünyaya öncü olacak nesiller yetiştirmesi için desteklemektir! Kadın bu yüce ve izzetli görevleri yerine getirdiğinde Allah için savaşılan mücahitlere verilen sevaba denk sevap alır. Bu kadına verilebilecek en büyük ücret ve mükâfattır. Her türlü insan fiilini maddi kazançla bağdaştırıp, hiçbir ruhi ve insani değere yer vermeyen Pekin Deklarasyonu'nun iddia ettiği gibi ücretsiz bir iş değildir!

İslam, kadının Şer'i ölçüler dâhilinde meslek sahibi olmasının önünü de açmış aynı zamanda da maddi haklarının ve ahlaki değerlerin korunmasını da İslam devletinin himayesi altına almıştır. İslam devleti; kadının Ümmete faydalı olurken, çabalarının karşılığını hem dünyada hem ahirette alabilmesini koruma altına almıştır.

Hizb-ut Tahrir bunların Hilafet Devleti altında temin edileceğini hazırlamış olduğu Hilafet Devleti Anayasa Tasarısı'nda göstermiştir:

Madde-11: "Kadında asıl olan anne ve ev hanımı olmasıdır ve o, korunması gereken bir nâmustur."

Madde-119: "Her erkek ve kadın, ahlâkî tehlike içeren veya toplumu ifsâd edici iş yapmaktan men edilir."

Madde-115: "Kadının devlet görevlerine tâyin edilmesi, Ümmet Meclisi üyelerini seçmesi, Ümmet Meclisi'ne üye olması, Halife'nin seçilmesine ve Halife'ye bey'at verilmesine iştirâk etmesi câizdir."

Özet - İslami Perspektiften Kadının Güçlendirilmesi

Şeriat açısından kadının güçlendirilmesi, Ümmetin güçlendirilmesine bağlıdır çünkü Ümmet güçlendirilmeden kadının güçlendirilmesi mümkün değildir. İslam'da kadın diniyle güçlendirilir, ideolojisiyle ve haklarını güvence altına alan devletiyle güçlendirilir, Ümmetin servetiyle refaha kavuşturularak güçlendirilir; kendi akidesinin ve hadaratının çerçevesinde ilimle, bilgi ve yaratıcılığı ile öne çıkartılarak güçlendirilir, dininin zaferi ve ihtişamıyla güçlendirilir. İşte İslam kadını böyle güçlendirir ve böylece tüm Ümmeti kalkındırır. İslam'da kadının güçlendirilmesinin sınırlı beşer aklının icat ettiği, kadınla erkeği birbirine düşman eden, erkeğe karşı üstünlük ve bu üstünlük uğruna erkeğe karşı zafer elde etmeye çalışan güçlenmeyle alakası yoktur!

Ümmetin kalkınması, fertlerin kalkınması ile olur ki bu hem fertlerin hem Ümmetin benimsediği fikirle sağlanır. Kalkınmış olan Müslüman kadın, Allah'ın hükümlerini tatbik eden İslami devletin kurulması için siyasi çalışma yapmak suretiyle Ümmetinin kalkınmasından da sorumludur. Ne zamanki Ümmet kalkınır, o zaman kadının hakları ve güçlenmesi doğal bir şekilde gerçekleşir. Zira İslam'da devlet; kadın erkek tüm Müslümanların koruyucusudur, onların siyasi, ekonomik ve içtimai meselelerini gütmekle mükelleftir.

Dolayısıyla, Müslüman kadınının dinine sınımsız sarılması, Ümmetinin İslam üzere kalkınması ve İslami hayatın yeniden başlaması için Nübüvvet Metodu üzere Raşidi Hilafet'in ikame edilmesi için çalışması gerekir. Müslüman kadın haklarının korunması için uluslararası sözleşmelere zerre kadar muhtaç değildir. Zira insanın kalkınması, el-Azîz ve el-Hakîm olan Allah'ın nezdinden gelen sahih bir fikir ile olur. Onun dışındaki her şey cehennemliktir!

﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مَن بَعَدَ خَوْفِهِمْ أَمَّا يَعْبُدُونِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾

"Allah, içinizden, iman edip de salih ameller işleyenlere, kendilerinden önce geçenleri egemen kıldığı gibi onları da yeryüzünde mutlaka egemen kılacağına, onlar için hoşnut ve razı olduğu dinlerini iyice yerleştireceğine, yaşadıkları korkularının ardından kendilerini mutlaka emniyete kavuşturacağına dair vaadde bulunmuştur. Onlar bana kulluk eder ve bana hiçbir şeyi ortak koşmazlar. Artık bundan sonra kimler inkâr ederse, işte onlar fasıkların ta kendileridir. Namazı dosdoğru kılın, zekâtı verin, Resûle itaat edin ki size merhamet edilsin." [Nur 55] ■

"Kadınlar ve Çevre" Çevresel Krizin Kadınlar Üzerindeki Etkisi Nedenler Yerine Semptomlarla Uğraşarak Çözülmez

Fatıma Musab

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi Üyesi

PAKİSTAN Vilayeti

Giriş:

Pakistan Başbakanı İmran Han 27 Eylül 2019'da Birleşmiş Milletler Genel Kurulu toplantısında dünya liderlerinin iklim değişikliği sorunun aciliyetini tam olarak idrak etmediklerini ifade ederek ; "bir sürü fikrimiz ama dedikleri gibi sermayesiz fikir halüsinasyondan ibarettir." Bugün insanlığın karşı karşıya kaldığı çevresel sorunların çözümleri için hem fikirler hem de sermaye önemlidir. Ancak kötüleşen çevresel koşulların temel nedeni doğru teşhis edilmezse veya dikkatler sürdürülebilir kalkınma politikalarında cinsiyet eşitsizliği gibi alakasız faktörlere yönlendirilirse, önerilen her türlü çözüm bu sorunla başa çıkmada kesinlikle etkisiz kalacaktır.

Bugün tüm hükümetler bir çevre kriziyle karşı karşıyadır ve iklim değişikliği bu krizin sadece bir yönüdür. Sorunun etkisi ülkeden ülkeye farklılık gösterse de zararları dünyanın her bölgesinde görülmektedir: İnsan sağlığını etkiliyor, sellere yol açıyor, ekinler zarar görüyor, insanları yer değiştirmeye zorluyor, yaşam kalitesini düşürüyor ve yoksulluğu artırıyor. Pakistan'da durum çok vahim. 2020 Küresel İklim Riski Endeksi Raporu'na göre Pakistan, iklim değişikliğine karşı en savunmasız beşinci ülke konumunda. Çevresel Performans Endeksi (EPI) listesinde 180 ülke arasında 169. sırada yer aldığı belirtiliyor (Dawn News, 2018 haberi). Bangladeş bu raporda 7. sırada yer alıyor.

Dünyadaki tüm hükümetler bu kriz karşısında çaresiz kaldığını söylüyor. Gelgelelim Pekin Deklarasyonu'nda yer alan stratejik hedefler ve eylemler de bugüne kadar bu sorunu çözmede bir yere varamadığı gibi bundan sonra da varamayacaktır. Zira bu hedef ve eylemler tek tek semptomları sayarken çevre krizini oluşturan ve daha da kötüleştiren nedenleri görmezden geliyor ve ısıtıyor. Dünyanın her yanında kadınların hayatını olumsuz etkileyen bu acil küresel çevre sorununu giderebilmek için semptomları tedavi etmekle uğraşmaktan ziyade sorunun kaynağını tespit edip hedef almalıyız ki o; Kapitalist Sistemdir.

Pekin Deklarasyonu'nun Çevreyi Kadınlara İlişkilendirmesi:

Bilim insanlarına göre dünya eşi görülmemiş bir "çevresel bozulma" yaşıyor. İklim değişikliği, muazzam ormansızlaştırma, ekosistemlerin bozulması, birçok hayvan türünün yok olması, erozyon, kirlilik, temiz su kaynaklarına zehirli atıkların karışması, tonlarca plastik, tekstil ve başka atıkların doğaya atılması, dünyanın her yanında insanları etkileyen sorunlara dair birkaç örnektir. Ne var ki Pekin Deklarasyonu özellikle kadınlar ve çevre ilişkisine odaklanmaktadır. BM Kadın Birimi; Pekin Deklarasyonu'nun 12 Kritik Alan'ına dair açıklamasında şunları ifade ediyor: "İklim değişikliği genellikle kadınları daha çok etkilemektedir. Su ihtiyacını gidermek için su almaya giden, balıkçılık veya tarımla uğraşan çoğunlukla kadınlar olduğu için, sellerden daha çok etkilenen de kadınlardır. Ayna anda çevresel planlama ve yönetim süreçlerinde sesleri çoğu kez dikkate alınmamaktadır. Yine arazi ve verimli kaynaklara da daha az erişebilmekteler." BM yayınlamış olduğu rakamlarla iklim değişikliği nedeniyle yerinden edilenlerin yüzde 80'ini kadınların oluşturduğunu vurgulamaktadır. (BBC Mart 2018 haberi)

Yine başkalarına göre kadınlar iklim değişikliğine, bilhassa gelişmekte olan ülkelerdeki iklim değişikliğine karşı en savunmasız olanlardır. Bunu da büyük oranla ailenin geçiminden kadınların sorumlu olmasına bağlamaktalar. Su bulmak, ateş için yakacak odun toplamak gibi işler de kadınların görevlerinden olunca azalan kaynaklar karşısında kadınlar daha çok çaba ve zaman harcamak zorunda kalıyorlar. UNICEF su getirmek için kadınların her gün 200 milyon saat harcadığını ifade etmiş. Oxfam'ın 2019'da yaptığı Climate Induced Migration in Pakistan (Pakistan'da İklimle Bağlı Göç) , başlıklı araştırmasına göre su kaynaklarına veya el pompalı kuyulara ulaşmak için kadınların

ortalama 2 km yol yürümek zorundalar. Çoğu zaman bu yolu günde birkaç kez gelip gitmek zorundalar. Bu durum kadınların iş yükünü artırdığı gibi beslenme yetersizliği, taciz ve istismar gibi çeşitli risklere de maruz bırakıyor.

Pekin Deklarasyonu'na göre çevresel sorunların kadınlara daha fazla etki edemesinin nedeni doğal kaynakların yönetimi ve çevreyi korumadaki cinsiyet eşitsizliğidir. Dolayısıyla bu sorun; kadınların sürdürülebilir kalkınma politika ve programları dahil çevresel karar mekanizmalarının her düzeyinde daha fazla yer almasıyla, çevresel konularda kadınların daha çok bilinçlendirmekle ve sürdürülebilir kalkınmaya dair tüm konularda toplumsal cinsiyetin önemini ve cinsiyet eşitliği bakışını yerleştirmekle çözülebilir. Pekin Deklarasyonu'nun 246. Maddesi örneğin şöyle demektedir: "...kadınların, sürdürülebilir ve ekolojik açıdan doğru olan tüketim ve üretim biçimlerinin ve doğal kaynakların yönetimine ilişkin yaklaşımların geliştirilmesinde çok önemli bir rolü vardır." Ayrıca Pekin Deklarasyonu kalkınma ve çevreye ilişkin politikaların kadınlar üzerindeki etkisini değerlendirmek için ulusal, bölgesel ve uluslararası düzeylerde mekanizmalar kurulmasını veya güçlendirilmesini talep etmektedir. Daha spesifik olarak, hükümetlerden bu konuda atılması istenilen adımlar şunlardır: yasal yeniliklerle, arazi tahsis programlarında yeni düzenlemelerle ve kurumsal reformlarla kadınların arazi ve başka kaynaklara erişimini artırmak; ulusal kaynakların ve biyolojik çeşitliliğin muhafazasında kadın katılımını artırmak; iklim değişikliği, doğal afetler, çölleşme, su ve sıhhi koşullar ve biyogaz politikalarına ilişkin sürdürülebilir kalkınma politikalarında, bununla birlikte yeni ve yenilenebilir enerji kaynakları, teknolojileri ve su kaynakları yönetimi programlarında toplumsal cinsiyet eşitliğini sağlamak.

Örneğin Pakistan; Pekin Deklarasyonu 20. Yıl Gözlem Raporu'nda deklarasyonun hedeflerine ulaşmak için neler yaptığını açıklamıştır: Çevresel bozulmalara ve afetlere karşı kadın ve kızların daha hassas olduğuna dair farkındalık oluşturmak için bir dizi çalıştay ve kurslar düzenlemiş; "Vulnerable Groups" (Hassas Gruplar) adlı belgesel gibi belgeseller üretmiş ve yayınlamış; afet durumlarında yardım ödenekleri, afet sigortası ve zarar tazminatı gibi hizmetlere nasıl erişileceğine dair bilinçlendirme yapmış; kadınların çevresel karar mekanizmalarına katılımındaki eksikleri tespit etmek ve anlamak için cinsiyet denetimi ve araştırmalar yapmış ve planlama/geliştirme süreçlerini raporlamış; "Devlet kurumlarında, sivil toplumda, sivil toplum örgütlerinde ve medyada tüm eyaletlerde iklim değişikliği politikalarında, programlarda ve girişimlerde toplumsal cinsiyet eşitliğinin sağlanması için kapasiteler geliştirmiş".

Ne var ki 25 yıl boyunca BM kurumlarının, bölgesel kurumların, ulusal hükümetlerin ve sivil toplum kuruluşlarının tüm yoğun çabalarına rağmen Pekin Deklarasyonu'nun stratejik hedef ve eylemleri hayata geçirilememiş ve tatbik edilememiştir. Dünya çapında kadınlar üzerindeki çevresel sorunların etkileri hafiflememiş aksine daha da ağırlaşmıştır.

Küresel Ekolojik Krizin Temel Sebebi:

Birçoğuna göre kadınlar üzerinde çevresel faktörlerin etkisini azaltmadaki başarısızlık; hükümetlerin uluslararası çevresel sözleşmelerde ve Pekin Deklarasyonu'nda buldukları taahhütlerin denetlenmemesinden kaynaklanıyor. Ancak bu sözleşmeler ekolojik krizin asıl sebebinin ne tespit edebilmiş ne de tedavi edebilmişlerdir. Dolayısıyla bu sorunla mücadeleleri etkisiz kalmaya devam edecektir. Zira onların çevreye zarar vermekle suçlayıp ele almak istedikleri faktörler -aşırı fosil yakıt kullanımı, ormanların hızla yok olması, yüksek oranda et üretimi, zararlı tarım politikaları, insanların aşırı üretim ve tüketimi, sanayi ve fabrikaların su kaynaklarını kirletmeleri, muazzam plastik, tekstil ve diğer atık ürünler- hakikatte sorunun kaynağını değil semptomlarını teşkil etmektedir.

Ekolojik krizin asıl sebebi; hem Müslüman hem gayrimüslim devletlerin siyasetine, ekonomisine ve sosyal hayatına tahakküm eden "Kapitalist ideolojidir". Bu ideolojinin özü maddiyatçı ve kâr odaklıdır. Hayatta başarı ve mutluluğun gerçekleştirilmesini nefsanî arzuların ve zenginlik, dünya malı ve güç gibi maddi çıkarların en azami seviyede gerçekleştirileceğine inanmaktadır. Sahip olduğu laik akidesi ise yaratıcıyı hayat işlerinden ayrı tutmayı, dünya işlerinin ve bununla birlikte çevrenin nasıl yönetileceğini insanın nefesine ve maymun iştahlı aklına bırakılmasını emretmektedir. Yine toplumun mülkiyet hürriyeti ve şahsi hürriyet gibi liberal özgürlükleri kutsayıp korumasını istemektedir ki bu da fertlerin veya şirketlerin dünyanın kıymetli doğal kaynaklarını sahiplenmesine, tekeline geçirmesine, istedikleri gibi kullanıp israf etmesine müsait kılmaktadır. İnsanları kontrolsüz mal ve hizmet tüketimine iten, gerçek bir ihtiyaç olmadan sahiplenme arzusu doğuran, iite bu maddiyatçı ideoloji ve sistemdir. Nitekim aşırı miktarda üretilen ve satılan, sırf "demode" olduğu için atılıp yerine yenisi alınan ürünler çöp dağlarına ve nihayet gittikçe büyüyen çevre krizine yol açmaktadır. Böylesi kapitalist tüketici toplumlarda lüzumsuz tüketimin

çevreye verdiği zarar çoğu zaman gözardı ediliyor. Hatta Pekin Deklarasyonu dahi bunu kabul etmektedir: "Küresel çevrenin sürekli bozulmasının başlıca nedeni özellikle, endüstrilemiş ülkelerdeki sürdürülemez üretim ve tüketim biçimleridir."

Ayrıca kapitalist sistemler milli geliri en yüksek seviyede artırmayı ve ekonomik büyümeyi ekonomik başarının kriteri yapmıştır. Kapitalizm için ekonomik sorun ürün ve hizmetlerdeki kıtlıktır. Dolayısıyla her devlet mümkün olan en yüksek seviyede milli gelire ulaşmak ve ekonomik büyüme elde etmek için çevreyi zerre gözetmeksizin üretimin artırılmasını hedefler. Başlıca sanayi ve imalat şirketleri acımasızca doğal kaynakları sömürüyor, çevreyi kirleten devasa fabrikalar inşa ediyor ve maddi kazançtan başka bir şey gözetmeksizin sınırsız açgözlülükle kâr elde etmeye çalışıyorlar. Fosil yakıt şirketleri veya çok uluslu zirai şirketler, havacılık, kereste ve hazır yiyecek işletmeleri gibi işletmelerden oluşan bu sanayiler devletlerin yasaması üzerinde önemli bir etkiye sahip olup kendi mali hedeflerine göre yönlendirirler. Tüm bunlar, insanları, hayvanları veya çevreyi etkileyen tehlikeli sonuçlar dikkate alınmaksızın yapılmaktadır. Kapitalist demokratik devletlerde bu sanayiler ile siyasi partiler arasında ve bu ikisinin siyasi çıkarları için çıkardıkları kanunlar arasında çok sağlam simbiyotik bir ilişki kurulmuştur.

Böylece maddi çıkarılardan başka sınır tanımayan kapitalist sistemlerin ekonomik faaliyetlerinde ahlaka fazla yer yoktur çünkü bu ideolojinin tek gayesi maddi değerler elde etmektir. Gezegen ne gibi sonuçları olduğu önemli değildir. Kapitalist ekonominin kurucu filozoflarının başında gelen Adam Smith; ekonomik başarının kontrolü ekonomik çıkarlarını merkeze alan bencil ve açgözlü insanın bu ahlaki özelliklerinde olduğunu demiştir. Kapitalist akideye göre kârın büyüklüğü ve maksimizasyonu çevreyi ve insanın sağlığını korumaktan daha önceliklidir. Örneğin yakın zamanda Birleşik Krallık hükümeti "High Speed 2" yüksek hızlı tren projesini çevrecilerin tüm uyarılarına rağmen onayladı çünkü balta girmemiş ormanların, göllerin, çayırın ve başka önemli habitatların bozulması bu tren yolunun sağlayacağı yüksek ekonomik getiriyle kıyaslanamazdı.

Dahası; kapitalist şirketler, itkisadi maliyetini çok pahalı buldukları çevre politikalarını da desteklemezler. Bu nedenle çevresel kararlar her zaman iktisadi kâr ve zarar hesapları gezegeni ve insan hayatını koruma ahlakından daha ağır basar. Öncelikli olan kâr elde etmektir, çevreyi korumak uzak ikincil bir düşüncedir. Böylesi yıkıcı bir felsefenin sonuçları insanlığı ve çevreyi ancak yıkıma sürükler ve sadece gelecek olan felaketlerin müjdecisidir. Kapitalist sistem; devletleri şiddetli yoksulluğa mahkum eden birincil sorumludur. Bununla birlikte çevresel bozulmanın en büyük etkenlerinden birisi olarak da tanımlanmıştır.

Hiç şüphesiz çevreyi korumada, kaynakları doğayla uyum içinde kullanmada ve sürdürülebilir kalkınma sağlamada kadınlara da erkekler kadar sorumluluk ve görev düşmektedir. Ancak çevresel sorunların toplumlar üzerindeki etkileri konuşulurken tüm dikkatlerin cinsiyetler arasındaki farklılıklara veya çevresel ve sürdürülebilir kalkınma politikalarının karar mekanizmalarında cinsiyet eşitsizliğine çekmek ve çevresel sorunların nedensel faktörü veya çözümü ilan etmek dünyanın hiçbir yerinde çevresel konularda kadınlar açısından önemli bir değişiklik elde edemeyeceği gibi bu sorunun ana nedenini kavramayı ve kökten halletmeyi de engellemektedir ki sorunun kaynağı kapitalist ideolojidir. Günümüzde kötüleşen çevresel koşulların dünya genelindeki kadınlar üzerindeki korkunç etkisinden sorumlu olan cinsiyet eşitsizliği değil, bu ideolojidir. Bu nedenle odak noktası kesinlikle iklim değişikliğinin kadınlara erkeklere verdiğinden daha fazla zarar vermesi gibi semptomlar değildir, hatta CO2 üretimine, ormanların yok edilmesine veya plastik kullanımına sınır getirmek de değildir. Aksine odak noktası bu krize gerçek bir çare bulmaktır: yani kapitalizme alternatif bir ideoloji bulmak gerekmektedir. Kesin olan bir şey varsa o da bu çevresel acil duruma etkin bir çözüm, ne bu kapitalist sistemin idaresi ve hakimiyeti ile ne de kendi doğurduğu Pekin Deklarasyonu ile bulunamayacaktır. Zira bu suçun birincil faili kapitalist sistemin kendisidir. Allah Subhanehu ve Teâlâ şöyle buyurdu:

﴿ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾

"İnsanların kendi işledikleri (kötülükler) sebebiyle karada ve denizde bozulma ortaya çıkmıştır. Dönmeleri için Allah, yaptıklarının bazı (kötü) sonuçlarını (dünyada) onlara tattıracaktır." [Rum 41]

Çevreyi Korumaya Yönelik İslami Yaklaşım:

1) Materyalizme Karşı Koruyan İslami Hayat Görüşüdür:

İslam akidesi insan, hayat ve kainatın bir yaratıcı, Allah (svt), tarafından yaratılmış olduğu üzerine kuruludur. İnsanlığın işlerini düzenlemeyi, dolayısıyla insanlık için en hayırlı ve zarar vermeyecek şekilde çevreyi koruyup

muhafaza etmeyi en iyi bilen Allah'tır. İnsanın görevi ise insanoğlunun arzularının, maymun iştahının veya sınırlı aklının emirlerine göre değil, hem insanlık hem gezegen için en hayırlı olanı gerçekleştirecek olan Allah (svt)'nin emirlerini yerine getirip Onun hüküm ve kurallarını kapsayan nizamına göre yaşamaktır. Ayrıca İslam; Allah'ın dünyayı ve içindeki her şeyi insana bir emanet olarak verdiğini ve ona bu emaneti sömürüp, zarar verip yok etmek yerine koruyup kollamayı emrettiğini söylemektedir. Allah (svt) şöyle buyurmaktadır:

﴿وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَن يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾

“Hani, Rabbin meleklere, “Ben yeryüzünde bir halife yaratacağım” demişti. Onlar, “Orada bozgunculuk yapacak, kan dökecek birini mi yaratacaksın? Oysa biz sana hamdederek daima seni tesbih ve takdis ediyoruz.” demişler. Allah da, “Ben sizin bilmediğinizi bilirim” demişti.” [Bakara 30]

İslam'a göre hayatın gayesi nefsanî zevklerin veya mal, mülk, güç peşinde koşturmak değil Allah'a ibadet etmektir. Başarı ve mutluluk anlayışı ise, bu dünyevi kazançları elde etmekten ziyade Allah (svt)'nin rızasını kazanmak ve ahiret mükafatlarını güvence altına almaktır. İslam, bireylerin zenginlik ve lüks elde etmesine de izin veriyor elbette, ancak insanın değerini veya statüsünü bu temel üzerine değil onların erdemli karakter ve eylemlerine göre tanımlıyor. Tüm bunlar; fertlerde ve topluluklarda maddiyatçı zihniyetlerin gelişmesine karşı kalkandır ve bahsettiğimiz gibi aşırı tüketim ve üretime neden olan tüketici toplumların oluşmasını engeller. Ayrıca kâr peşinde koşmayı, devlet gelirlerini veya başka maddi çıkarları çevreyi ve insan hayatını korumaktan daha öncelikli kabul eden zihniyetlerin gelişmesini önlemeye de yaramaktadır. Yine İslam'da amellerin ölçüsü fayda değil Allah (svt)'nin emir ve nehiyelerine göre hareket etmektir ki bu da hem her bir Müslümana hem de Hilafet devletine maddi kayıp ne olursa olsun Allah'ın emirlerine itaati zorunlu kılar ki bu da çevreye zarar verebilecek işleri önleyen başka bir faktördür. Allah (svt) şöyle buyurmuştur:

﴿ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيحَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾

“Sonra da seni din işi konusunda açık bir yola koyduk. Sen ona uy, bilmeyenlerin heva ve heveslerine uyma.” [Câsiye 18]

2) İslam Toplumdaki Farklı Değerler Arayışını Dengeli Bir Şekilde Düzenler:

Kapitalizmin ve sosyalizmin aksine, İslam akidesi toplumu düzenlerken manevi, insani, ahlaki ve maddi değerleri göz önünde bulundurur. Toplumda uyum ve ahenk oluşması için bu dört değeri birbirine uyumlu bir şekilde düzene koymuştur. Böylece maddi değer diğer değerlerin önüne geçmez ve hiçbir değer bir başka değeri gözardı etmez, aksine hepsi birbirine koordinelidir. Topluma yönelik kararlar, sadece maddi refahın değil, dört değer arasındaki düzen esasına dayanır. Bu nedenle İslam nizamıyla yönetilen gerçek bir İslami toplumda, Hilafette, kalkınma ve başarının ölçüsü olarak maddi kalkınmayı ve büyümeyi tek veya birincil kriter olarak görülmez ve kesinlikle dünya halkının veya doğanın sağlığı pahasına elde edilmesine müsaade edilmez. Aksine her türlü iktisadi faaliyet İslam Şeriatına ve İslam'ın tanımladığı ahlaki, insani ve manevi değerlere riayet etmek zorundadır. Böylece iktisadi faaliyetlerin kazançtan başka bir şeye önem vermeyen sırf maddi eyleme dönüşmesi engellenmiş olur. Böyle olunca da çevresel dengesizliğe yol açan beşeri davranışlar da ortadan kaldırılmış olur. Ayrıca İslam Şeriat'ına (İslam yasamasına) uyarak bu dört değeri denge ve ahenk içinde oluşturabilmiş toplumu İslam başarılı bir toplum olarak tanımlamıştır. Yasama (ki bir şeriattır) kadın veya erkek olsun, insan aklına bırakılırsa bu dört değer arasındaki denge asla sağlanamayacaktır. Zira insanoğlu hem bu hedefi gerçekleştirebilecek akli kabiliyetten yoksundur, hem de yasa koyarken kendi çıkarlarının ve meyillerinin etkisindedir. Dünyanın her ülkesindeki sayısız sorunlar buna delilidir. Bu sorunların her biri, erkek olsun kadın olsun sınırlı beşer aklının, heva ve heveslerinin ürettiği fasit kanun ve politikaların neticesidir.

3) İslam'ın İktisat Nizamı Çevreyi Korumaya Yardımcı Olur:

İslam insana Allah (svt)'nin nimetlerinden faydalanmasını, mal ve mülk edinmesini yasaklamaz. Aksine İslam'a göre insanın kalkınması ve ihtiyaçlarını gidermesi için çalışması kaçınılmazdır. Bununla birlikte insanları Allah (svt)'nin yarattığı nimetleri istemeye ve tatmaya teşvik etmiştir. Allah (svt) şöyle buyurmaktadır:

﴿قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلذَّيْنِ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾

“De ki: “Allah'ın, kulları için yarattığı zîneti ve temiz rızkı kim haram kılmış?” De ki: “Bunlar, dünya hayatında

ümü'minler içindir. Kıyamet gününde ise yalnız onlara özgüdür. İşte bilen bir topluluk için âyetleri, ayrı ayrı açıklıyoruz.” [Araf 32] Ve yine şöyle buyurmuştur:

﴿فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾

“Namaz kılınınca artık yeryüzüne dağılın ve Allah'ın lütfundan nasibinizi arayın. Allah'ı çok zikredin ki kurtuluşa eresiniz.” [Cuma 10]

Ancak bazı insanlar temel ihtiyaçlarını bile karşılayamazken başkalarının fazla fazla tüketmesine, hele hele Allah (svt)'nin nimetlerinden faydalanmak için dünyayı harabeye çevirmesine müsaade etmez. Dolayısıyla İslam'a göre iktisat; mal ve hizmetlerin kıtlığından hareket etmez aksine zenginliklerin doğru şekilde dağıtılmasını konu edinir. Allah Subhanehu ve Teâlâ şöyle buyurmaktadır:

﴿مَا آفَاءَ اللَّهِ عَلَى رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَى فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ كَيْ لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ﴾

“Allah'ın, (fethedilen) memleketlerin ahalisinden savaşılmaksızın peygamberine kazandırdığı mallar; Allah'a, peygambere, onun yakınlarına, yetimlere, yoksullara ve yolda kalmışlara aittir. O mallar, içinizden yalnız zenginler arasında dolaşan bir servet (ve güç) hâline gelmesin diye (Allah böyle hükmetmiştir).” [Haşr 7] Bu nedenle İslam; üretimi artırmayı değil yoksulluğu ortadan kaldırmayı, toplum ile ferdin ihtiyaçları ve maslahatları arasında denge kurmayı amaçlamaktadır. Hizb-ut Tahrir'in Anayasa Tasarısı Madde 124'te şöyle belirtilmiştir: “İktisadî problem; malları ve menfaatleri tebânın tüm fertlerine dağıtmaktır...”

İslam israfı, savurganlığı ve boşa harcamayı da yasaklamıştır çünkü Allah (svt) şöyle buyurmuştur:

﴿وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ﴾

“Yiyin için fakat israf etmeyin. Çünkü O, israf edenleri sevmez.” [A'raf 31] Ve yine şöyle buyurmuştur:

﴿وَلَا تُبَدِّرْ تَبْدِيرًا ۚ إِنَّ الْمُبَدِّرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيَاطِينِ﴾

“Fakat saçıp savurma. Çünkü saçıp savuranlar şeytanların kardeşleridir.” [İsra 26-27] Hizb-ut Tahrir'in Anayasa Tasarısı Madde 132'te şöyle belirtilmiştir: “Mülkiyetteki tasarruf Şari'in iznine bağlıdır. İsrâf, zevke düşkünlük ve cimrilik yasaklanır.” Buna ilaveten İslam'da iktisadi başarıyı belirleyen milli gelir veya büyümeyle veya devletteki sıradan insanların ekonomik hayatıyla ve zorluklarıyla ilgisi olmayan yüzeysel GSYH rakamlarıyla ölçülmez. Aksine İslam'da iktisadi başarı her şeyden önce her bir vatandaşın temel ihtiyaçlarını karşılayacak şekilde servetin etkili bir biçimde dağıtılmasıyla birlikte her insanın hayat standardını artırması ve lüks ihtiyaçlarını karşılayabilmesi için gerekli imkanları sunmak üzerine kuruludur.

Yine İslam'a göre refah oluşturmak üretimi yükseltmekle elde edilmez. Aksine sıradan insanların daha fazla harcayacak veya yatırım yapacak sermayeye sahip olabileceği şekilde servetin etkin bir şekilde dağıtılmasıyla ve diğer İslami iktisadi politikalarının ve hükümlerinin tatbik edilmesiyle elde edilir. İslam'ın düşük vergi sistemi bunun bir parçasıdır ki ihtiyaç fazlası servetten vergi alınır. Doğal kaynaklar kamunun çıkarları doğrultusunda yönetilir. Tekelleşme yasaklanır, devlet kendine has, bağımsız para çıkartır, bu para altın ve gümüstür. Yine sahih İslami ziraat politikaları devletin sürdürülebilir kalkınmasını garantiler. Ayrıca İslam kapitalizmin mülkiyet hürriyeti ilkesini reddeder. Aksine ferdin neye sahip olup neye sahip olamayacağına dair teferruatlı hükümler belirlemiştir. Böylece petrol, doğal gaz, kömür ve su gibi doğal kaynaklar özelleştirilemez ve devletin denetimi altına alınır. Böylece devlet; bu hayati servetleri hem insanlara fayda sağlayacak hem de çevreyi koruyacak şekilde yönetir, onları vicdansız özel şirketlerin istedikleri gibi, insana ve dünyaya vereceği zararlara aldırılmadan sömürmesine engel olur.

Binaenaleyh İslam; insanlığa yoksulluğu ortadan kaldıracak ve gerçek ilerleme, istikrar ve kalkınma sağlarken çevreyi de koruyan bir iktisat nizamı sunmaktadır. İslam'da oportünizm yoktur. İslam'da iktisadi kalkınma ile çevrenin korunması arasında tezat yoktur, biri birine engel değildir.

4) İslam Çevreyi Koruyan ve Zararı Engelleyen İlerici Bir Bakış Açısına Sahiptir:

Hayatın tüm alanlarıyla ilgili ayrıntılı ilke ve yasalara sahip kapsamlı bir sistem olan İslam, çevre ve çevreyi koruma hususunda özel bir görüş ve düzenlemeye sahiptir. İlk olarak doğayı Allah (svt)'nin yarattıklarından bir parça olarak idrak edilip gerçekten değer verilir saygı gösterilmesini, dolayısıyla ihtimamla muamele edilip korunmasını sağlar. İslam; insanın doğa ile ilişkisini karşılıklı ve birbirini tamamlayıcı olarak görür çünkü Allah (svt) dünyayı kullanıp işletmesi için insanın hizmetine vermiştir. Topraklara, denizlere ve tüm gezegene aşırı tüketim, aşırı israf ve başka yıkıcı davranış ve uygulamaların verdiği zararları önlemek toprağın ve kaynakların insanlığa faydalı ve sürdürülebilir

bir şekilde işlenmesini temin etmek için elzemdir. İslam yeryüzündeki her şeyin bir denge içinde olduğunu ve belirli bir amaç ve ölçüde olduğunu açıklamıştır. Allah Subhânehu ve Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿وَالْأَرْضَ مَدَدْنَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَّوْزُونٍ﴾

“Yeri de yaydık, ona sabit dağlar yerleştirdik ve orada ölçülü (bir biçimde) her şeyi bitirdik.” [Hicr 19] Kur'an-ı Kerim'de buna benzer bir çok ayet İslam'ın doğa ve çevreye bakışını açıklamaktadır. Hepsi doğayı korumanın ve bu hassas dengeyi bozabilecek her türlü zararlı davranış ve yaşam tarzından uzak kalmanın gerekliliğini göstermektedir. Bu nasslar; doğanın ve gezegenin sağlığını koruyacak bir çerçevede kendi ihtiyaçlarını gidermeye çabalayan şahsiyetler oluşturmaktadır.

İnsanın doğa ve çevreyle ilişkisinin nasıl olması gerektiğini daha teferruatlı açıklayan birçok İslami nass bulunmaktadır. Örneğin Abdullah bin Amr bin Âs (ra)'ın Rasulullah (sav)'den rivayet ettiği bir hadiste suyun israf edilmemesi öğretilmektedir:

أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَرَّ بِسَعْدٍ وَهُوَ يَتَوَضَّأُ فَقَالَ: مَا هَذَا السَّرَفُ يَا سَعْدُ؟ قَالَ: أَمَّا الْوُضُوءُ سَرَفٌ؟ قَالَ: «نَعَمْ، وَإِنْ كُنْتَ عَلَى نَهْرٍ جَارٍ»

"Peygamber ﷺ, abdest almakta olan Sa'd (ra)'ın yanına uğradı ve ona: "Nedir bu israf?" dedi. "Abdestte israf olur muymuş" diye soran sahabeye Hz. Peygamber, "Evet, sen akar suyun kenarında bulunsan bile" buyurmuştur." [İbn Mâce] Toprağın işletilmesi ve korunmasına dair Peygamberimiz (sav) şöyle buyurmuştur:

«مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَغْرِسُ غَرْسًا أَوْ يَزْرَعُ زَرْعًا فَيَأْكُلُ مِنْهُ إِنْسَانٌ أَوْ طَيْرٌ أَوْ بَهِيمَةٌ إِلَّا كَانَتْ لَهُ صَدَقَةٌ»

“Hiç bir Müslüman yoktur ki, o, ağaç diksin yahut ekin eksin ve mahsülünden insan, kuş, kurt yesin de kendisi bundan istifade etmiş olmasın. Elbette o Müslüman da diktiğiyle, ektiğiyle sevap alır.” (Buhari). Yine Ashabına cihatla ilgili şöyle tavsiyelerde bulunmuştur:

«سَبِّرُوا بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَعَلَى مِلَّةِ رَسُولِ اللَّهِ... وَلَا تَقْطَعُوا شَجَرًا إِلَّا أَنْ تَضْطَرُّوا إِلَيْهَا»

“Allah'ın adıyla gazaya çıkın... sizi savaştan alıkoyan yahut müşriklerle aramıza girenler hariç ağaçları kesmeyin.” (Beyhaki) Hayvanları korumakla ilgili de Peygamber Efendimiz (sav) şöyle demiştir:

«مَنْ قَتَلَ عُضْفُورًا فَمَا فَوْقَهَا بِغَيْرِ حَقِّهَا سَأَلَ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ عَنْهَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ» قِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ فَمَا حَقُّهَا

قَالَ «حَقُّهَا أَنْ تَذْبَحَهَا فَتَأْكُلَهَا وَلَا تَقْطَعُ رَأْسَهَا فَيُرْمَى بِهِ»

“Her kim, bir serçeyi ya da ondan büyük bir hayvanı haklı bir neden olmadan öldürürse, yüce Allah, Kıyamet gününde onu ondan sorar.” Hayvanı öldürmek için haklı sebep nedir? diye sormuşlar. Peygamber: “Hayvanı kesip yemendir, başını kesip ortalıkta bırakman değildir!” buyurmuş. (Nesâî) Nitekim İslam, hayvanlara her türlü zulmü yasaklamış, onlara şefkat ve merhametle davranılmasını zorunlu kılmıştır. Örneğin, hayvanın iyiliğini ekonomik kazançtan üstün tutmuş, hayvanlara zarar verebilecek şekilde aşırı yük yüklenmesini yasaklamıştır.

Peygamberimiz ﷺ yine şöyle buyurmuştur:

«لا ضرر ولا ضرار»

“Zarar vermek ve zarar görmek yoktur.” (Dârekutnî) Bu nedenle, çevreye yaklaşımımız zarar vermeyecek veya herhangi bir zarara yol açmayacak şekilde olmalıdır. Örneğin, imalat, iktisadi kalkınma veya doğal kaynakları çıkarma esnasında, su, hava ve toprak zehirli kimyasallarla kirletilmeyecek, toprağın bozulmasına engel olunacak, hayvanlara, deniz yaşamına, çayır ve ormanlara zarar verilmeyecektir.

5) Hilafet'in Çevreyi Korumadaki Rolü:

İslam'ın siyasi sistemi Hilafettir ve İslam akidesi ve hükümleri üzerine inşa edilmiştir. Bu nedenle yukarıda bahsi geçen tüm İslami inanç, ilke ve hükümleri bünyesinde barındırır ve çevreyi koruyan tüm İslami kural ve hükümleri tatbik ederek toplumu da bu temel üzerine düzenler, kanunların çiğnenmesi durumunda da gerekli cezaları uygular. Ayrıca Hilafetin eğitim sistemi ve medya politikası da vatandaşlarında İslami değerleri geliştirmek ve güçlendirmek ve maddiyatçı zihniyetleri yıkıp takvalı doğaya karşı derin saygı ve çevreyi koruma arzusu oluşturacak şekilde işlemektedir. Hilafet Âlemleri yaratan Allah Subhanehu ve Teâlâ'nın nizamı olması hasebiyle ekonomik büyümeyi ve maddi kazancı değil tüm insanlığın ve tüm mahlukatın ihtiyaçlarını gidermeye odaklıdır. Buna ilaveten İslami yasama büyük şirketlerin veya herhangi bir siyasi veya iktisadi çıkardan etkilenmez. Zira İslam devletinin kanunlarını yapan sadece Allah (svt)'dir. İslam Şeriatı'nı tatbik etmekten uzak duran yönetici muhasebe edilir ve hatta görevden ihraç edilir. Hilâfet yabancı şirketlerin veya güçlerin devletin iç meselelerine müdahale etmesine ve herhangi bir

şekilde çevreye zarar vermesine müsaade etmez. Bilakis, bir dünya gücü olarak devlet, çevrenin korunması ile ilgili küresel normları etkilemek için uluslararası konumunu kullanacaktır.

Hatta yönetimi altındaki tüm halkları korumak Hilafetin üzerine bir farzdır. Zira Peygamberimiz (sav) şöyle demiştir:

«الإِمَامُ رَاعٍ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ»

“İmam Râîdir ve Raiyyesinden Mes’uldür” (Buhari ve Müslim) Dolayısıyla hem vatandaşlarını hem topraklarını her türlü zarardan korumak zorundadır. Bunun için sanayileşme, imalat, madencilik ve her türlü ekonomik faaliyet çevresel faktörleri gözeterak yerine getirilmek zorundadır. Örneğin Hilafet, bir bölgenin sakinlerine zarar verecek bir fabrikanın yerleşim alanına kurulmasını yasaklar. Yine fabrika ve şirketlerin yaban hayatını veya insanları zehirleyecek zehirli atıklarını nehir ve denizlere atmasını yasaklar.

İslam Müslümanlara fertleri ve devleti herhangi bir kanunu ve çevrenin korunmasına dair kanunları da ihmal veya ihlal etmesi durumunda muhasebe etmeyi farz kılmıştır. Hilafet bu tarz ihlallerle etkili bir şekilde mücadele edecek kurumlara ve hukuka sahiptir. Örneğin cemaat (toplumun) haklarına zarar veren aykırı hareketlere bakan Muhtesib kâdîsı şirketlerin Şeriata göre işlemlerini denetler ve düzenli denetimlerle çevreye zarar vermelerini engeller. Yine ceza ve muamelat bakımından insanlar arasındaki husumetleri ayıran Kâdî; işçilerin, bölge sakinlerinin veya diğer bireylerin şikayetleri üzerine yaşamlarına zarar veren ve çevre kirliliğine neden olanlara karşı davalara bakar ve zararın giderilmesini ve failerin mağdurlara tazminat ödemesini sağlar. Mezâlîm Kâdîsı, devlet ile insanlar arasında vâkî olan anlaşmazlıklara bakar ve yöneticinin işlemiş olduğu her türlü çevresel adaletsizliği, örneğin devlet fabrikalarının yol açtığı zararların giderilmesini sağlar. Bu konuda herhangi bir ihmal söz konusuysa, hâkim çevre ile ilgili Şeriat yasalarını uygulamak için yöneticiyi zorlar.

Özet:

İngiliz The Guardian gazetesinin Kasım 2019'da yayınladığı çevreyle ilgili bir haberde şöyle deniyor: “Dünya gezegeni bir iklim kriziyle karşı karşıyadır. Sürdürülebilir bir gelecek temin etmek için hemen hayat tarzımızı değiştirmek zorundayız. Bu da küresel toplumumuzun işleyiş şeklinde ve doğal ekosistemlerle etkileşiminde büyük transformasyonlar yapmayı gerektiriyor.” Kıymetli çevremizi korumak için bu tarz büyük transformasyonlar ne yüzeysel cinsiyet eşitliği girişimleriyle ne de sorunun semptomlarıyla uğraşarak gerçekleşmez. Bunun için köklü ve küresel bir değişim olması gerekiyor ki o da kapitalist sistem dünya siyasetine hakim olduğu müddetçe asla gerçekleşmeyecektir. Aksine çevreye hakikaten önem veren bir ideoloji üzerine inşa edilmiş ve bu ideolojinin tüm değer, kanun ve kurumlarını kendinde cisimlendiren bir devlet olması gerekiyor. Bu devlet ise ancak İdeolojisi İslam olan Hilafettir. Zira bugün kadınlara ve tüm insanlığa zarar veren ciddi çevresel sorunları giderecek çözüme sahip olan sadece İslam'dır.

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾

“(Ey Muhammed!) Seni ancak âlemlere rahmet olarak gönderdik.” [Enbiya 107] ■

"Kız Çocuk" İtibarı mı Kazandırıyorlar, Hayal mi Satıyorlar?

Beyân Cemâl

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi Üyesi

Mübârek Toprak - FİLİSTİN

(Tercüme)

"Ben çocukluğumu yaşamadım orada... İki parçaya bölündüm. Bir parçamı gizledim ve utanç içinde geride bıraktım... Ömrümün yarısını kendi toparlamakla geçirdim. 52 yaşına gelmiştim ama ne zaman o gömdüğüm "gizli" hatıralar ortaya çıksa, kendimi yeniden Katolik Kilisesinin esiri olarak buluyordum." Bu cümleler, "Split: A Child, a Priest, and the Catholic Church" (Bölünmüş: Bir Çocuk, Bir Rahip ve Katolik Kilisesi) adlı kitabın yazarı eski rahibe Mary Dispenza'ya ait. Dispenza, rahip ve papazlar tarafından istismara uğrayanların savunucusu ve Washington merkezli "Papaz ve Rahiplerin İstismarından Kurtulanlar Yardımlaşma Ağı – SNAP" temsilcisi...

Batı'da kız ve erkek çocuklara karşı cinsel suçları işleyenler sadece Katolik rahip ve papazlar değil. Bu suç Batılı ülkelerde her kesimde, her meslekte istisnasız çok yaygın – meşhur sanatçılardan politikacılara, üst kademe iş adamlarından spor dünyasındaki ünlü isimlere, TV'lerde çocuk programı sunucularından, çocuk yuvalarındaki çalışanlara, öğretmenlere hatta bebek bakıcılarına kadar – toplumun ve hayatın her alanında yoğun bir şekilde görülmektedir.

Batı'daki kız ve kadınların içler acısı vakası genel olarak kızlara yönelik bir krizin varlığını teyit ediyor. Ancak ne ilginçtir ki Birleşmiş Milletler, Batı'nın tüm bu utanç verici gerçeklerine rağmen, İngiltere, Amerika ve Fransa'da kızlara karşı işlenen bu cürümleri görmezken Yemen'de, Suudi Arabistan, Filistin ve Pakistan'da erken yaşta evlenen kızlara karşı yapılan ayrımcılığı dert ediniyor! Onların bu haline "Bu ne perhiz, bu ne lâhana turşusu" denir...

Batılı kadın tarih boyunca ayrımcılığa maruz kalmış, ötekileştirilmiş, itibarsızlaştırılmıştır... Fakat bugün de durumunda bir şeyin değişmediğini görüyoruz. Batı kadınının durumunu değiştirdiğini ne kadar iddia ederse etsin, kadınlara geçmişteki çirkin ve rezil muamelesini tüm "ilerlemesine" rağmen ve özgürlük naralarına rağmen bugün de devam ettirmektedir!

UNESCO, UNICEF, uluslararası sağlık ve insan hakları örgütleri dönem dönem çocukların eğitim ve sağlık haklarına dair, mülteci ve yerinden edilmiş ve göç yolunda doğan, ölen ve öldürülen çocuk ve insanlar hakkında istatistikler yayınlıyorlar. Birleşmiş Milletler ve tüm kuruluşları istatistik hazırlama alanında çok mahirler. 1995'ten beri, yani Pekin Deklarasyonu'nun ilanından sonra 25 yıl boyunca, kız çocuklarına "Kritik Alanlar" içinde özel yer ayırmış oldukları halde, kızlara karşı ayrımcılığı sonlandırmak için yapılan çalışmalar araştırma raporları ve çözüm önerileri sunmaktan öte geçmemiştir. Hala erkek çocukları kızlardan daha çok eğitim alıyor. Hatta hamilelik öncesi "cinsiyet seçimi" ile kız bebek yerine daha çok erkek bebek tercih ediliyor. Çünkü Birleşmiş Milletler kız çocuklarına karşı ayrımcılığı önlemek için tüm dünyadaki kızların dertlerine neden olan kaynağı görmezden gelerek kızlara karşı ayrımcılıkla mücadelede politikalarını "toplumsal cinsiyet eşitliği" fikri üzerine inşa etti.

ABD'nin ilk Küresel Kadın Meselelerinden Sorumlu Özel Yetkili Büyükelçisi Melanne Verbeke; kendisine Toplumsal Cinsiyet Eşitliği mücadelesinin önemi hakkında sorulduğunda, kızlar erkeklerle ne kadar çok eşit fırsata sahip olursa durumlarının o kadar iyileşeceğini iddia etti ve şöyle dedi: "Şunu herkes kabul etmek zorundadır: kadınlar çevre, yönetim, ekonomi veya güvenlik alanlarında tam katılımında bulunmadıkları müddetçe dünya genelindeki hiçbir sorunumuzu çözemeyeceğiz."

BM, muhtelif kurumları aracılığıyla hükümetleri toplumsal cinsiyet eşitliği fikrini yayıp teşvik etmeleri için CEDAW gibi bağlayıcı uluslararası sözleşmeleri -çoğu kez yabancı kredi ve hibeler karşılığında- imzalamaya zorlamaktadır.

Ve bu Batı hadaratından kaynaklı fikirleri medya, yerel sivil toplum kuruluşları ve insan hakları kuruluşları aracılığı ile yaymaktadır. Bu kurumların hepsi IMF, Dünya Bankası ve başka Batılı kurum ve ülkeler tarafından finanse edilmektedir. Pekin Deklarasyonu; yerel kuruluşları, özellikle kadın kuruluşlarını ve başka devlet kurumlarını, LGBT derneklerini geniş çaplı yetkilerle donatmaktadır.

Bu kuruluşlar hükümetlerin başında gözlemci konumundadır ve uluslararası sözleşmeleri tatbik etmeleri için baskı yapmakla görevlidirler. Mesela; “Eşitliğin Gücü: Asya ve Pasifikte Kadın Eşitliğinin İlerletilmesi” adlı proje; 2013 yılında Sudan’da Ulusal Konsey tarafından düzenlenen çocuk evliliği ve cinsel taciz konulu seminerler düzenlemiştir. Yine dünyanın farklı yerlerinde ve Filistin’de Eğitim Bakanlığının gözetimi altında kadın kuruluşlarının kendi merkezlerinde, okul ve üniversitelerde erken evlilik başlığı altında düzenlediği müfredat dışı faaliyetler, bazı örneklerdir. Bazı kişiler kadın ve kızların kurtuluşu ve güçlendirilmesi için parlatılıp rol model olarak öne çıkartılır. Mesela Pakistanlı öğrenci Malala Yusufzai adına, Pakistan hükümeti UNESCO katkılarıyla sözde kızların eğitimini destekleyen Malala Vakfı’nı kurmuştur.

Pekin Deklarasyonu; “Eylem Platformu’nun 1995-2000 döneminde, özellikle Birleşmiş Milletler sisteminin bütün organları ve örgütlerinin çalışmalarıyla ve daha geniş bir programlamanın ayrılmaz bir parçası olarak uygulanması” gerektiğini şart koşmaktadır. (Madde 306) Bu süre daha sonra 2015’e ve 2030’a uzatıldı. Ayrıca Pekin Deklarasyonu; “Düşünce, vicdan, din ve inanç özgürlüğü” çerçevesinde yasa ve kanunlar geliştirerek kadınların “kendi hayatlarını, kendi arzularına göre biçimlendirmeleri fırsatını garanti etmeyi taahhüt” ediyor. Bu belge aynı zamanda, “Gelenek ve dinin ve bunların ifade edilme biçimlerinin kız çocuklarına yönelik ayrımcılığa temel teşkil etmemesini sağlayacak adımlar” atılmasını taahhüt ediyor. (276 (d)) Belki de Suudlu Rahaf El Kunun adlı genç kızın İslam’dan çıkması, BM’nin ve temsilcilerinin bu belgede taahhüt ettikleri ve Müslüman toplumu hedef alan din hürriyetini hayata geçirme çalışmalarının bir neticesidir!

Bu politikaların sonuçlarını Pekin Deklarasyonu’nu imzalayan tüm İslam ülkelerinde görebiliyoruz. Okullarımızda, üniversite ve sokaklarımızda şok dalgası yarattı. Okullarda kız-erkek karışık halk oyunları oynandığını, kız erkek karışık şarkı ve drama gösterileri ve maratonlar görmeye başladık. Devlet adamları, bakanlar, müdürler ve belediye başkanları karşısında avretin açıldığı kızlı erkekli dans ve şarkı festivallerinin düzenlendiğini görmeye başladık. “Mescid-i Aksa Festivali” veya “Barış için Açık Gün” adı altında düzenlenen programlarda utanmadan kızarmadan avretini ifşa edip cazibesini ortaya atan kızların erkeklerin önünde kıvırtarak dans ettiğini seyretmek için kadının namusuna zerre değer vermeyen erkek kadın herkes geldi. Tunus’ta sözde çocuk tacizini önlemek bahanesiyle okul müfredatına küçük çocuklara cinsel eğitim dersleri eklemek için çalışma başlatıldı. Bu çalışmayı başlatan aynı hükümet; sırf Müslümanları incitmek ve provoke etmek için Kur’an kurslarında okuyan çocukları tutuklayıp karakolda suçlu muamelesi yaparak anal muayene dahi yaptırdı.

Çocuk Hakları’nı ve CEDAW sözleşmesini kendine referans alan Pekin Deklarasyonu; doğum öncesi cinsiyet seçimi ve kız bebeklerin öldürülmesi, erken evlilik, kız çocuklarına yönelik şiddet ve kızlara karşı ayrımcılık gibi hususları dünyadaki tüm kız çocuklarının karşı karşıya kaldığı en büyük sorunlar olarak tanımlamıştır. Dolayısıyla bunları engellemek için toplumsal ve ekonomik hayatı düzenleyen politikalar ve kanunlar geliştirilmesini son derece önemli görmektedir. Bunun için kadın ve kız çocuklarına dair toplumdaki algıların Pekin Deklarasyonu’nun kararlaştırdığı, Batılı zihniyetten doğmuş fikir ve kavramlar doğrultusunda -yani Toplumsal Cinsiyet Eşitliği- değiştirilmesini zorunlu görmektedir.

Ne var ki kızların başındaki daha büyük sorunları, daha büyük felaketleri görmezden gelip atıl kalmaktadır. Mesela Somali’de, Hudeyde’de kız çocukları açlıktan ölürken, İdlib’de, Halep’te, Felluçe’de hava bombardımanlarında, varil bombalarıyla öldürülürken, Avrupa’da, Amerika ve Rusya’da her gün binlerce çocuk suç çeteleri tarafından katledilirken, dünyanın her yanında insan tacirlerinin ve küresel fuhuş ağlarının eline düşerken, hiç sesi çıkmıyor... Tüm bunlar tehlikeli değil mi?! Yok; onların gözünde bunlar çok marjinal ve kız çocuğuna karşı gerçek bir ayrımcılık sayılmıyor. Bunlarla mücadele için hiçbir yasal girişim, finansal yatırım veya medya desteği gerekmiyor. Yine 18 yaşından önce evlenen Erva, Batı’nın gözünde savunmasız bir kurban, Birleşmiş Milletler’in dergilerinde kahraman ilan edildi. Ama aynı Batı; Keşmir’de Hint güçleri tarafından dövülen ve iyileşene kadar haftalarca hastanede kalan 16 yaşındaki Saliha’yı hiç görmedi!!! [TRT World, Kasım 2019]

Çünkü Birleşmiş Milletler; kızların “gerçek” sorunlarına, eğitimde, sağlıkta vs. alanda sayılarının az olmasına “sihirli” bir çare bulmuş: Toplumsal Cinsiyet Eşitliği!

Henüz daha yedi yaşındayken bir papazın tecavüzüne uğrayan Mary Dispenza; kilisenin bu gerçekleri örtbas ettiğini ve suçluları teslim etmediğini söylüyor. Aksine papaz ve rahipler tarafından korunan ve teşvik edilen başka saldırganların da olduğunu söylüyor ve ekliyor: “Bugün hala çok sayıda çocuk kilisenin gizlilik yemini sisteminden dolayı acı çekiyor. Bir taraftan da kilise yetkilileri üyelerini koruyup delilleri yok ediyor.” Yetmiş yıldır çocuklar kilisenin bu aşağılık saldırıları altında sıkıntı çekiyor. Ancak Pekin+25 çok daha fazla kurban alacak gibi görünüyor.

Toplumsal Cinsiyet Eşitliği fikri başlı başına akıl ve gerçeklik dışı olduğu gibi kadın ve kızlara karşı yürütülmekte olan en büyük saldırı ve en büyük adaletsizliktir. Bunu dinimizle çelişen politikaların neticesine bakarak veya laik bakış açısını her şeyin ölçüsü olarak dayatmış olmalarına bakarak söyleyemiyorum. Sadece bu fikrin kendisi incelendiğinde, kadının statüsünü değersizleştiren düşük bir fikir olduğu ortaya çıkmaktadır. Bu fikir; kadın ve erkek arasındaki farkları yok etmeye kalkışarak erkekten farklı bir insanın varlığını kabul etmediği gibi aynı anda erkek olmayı kadın olmaktan daha üstün görmektedir. Bundan dolayı kadını erkekle tam eşitlemeden, aralarındaki her türlü farklılığı yok etmeden kadına adalet sağlanamayacağını iddia etmektedir!

Pekin Deklarasyonu'nun üzerinden 25 yıl geçti. Ama 2013 yılının Ağustos ayında Suriye'nin Kamışlı kentinden kaçarak İzmir'e gelen 16 yaşındaki Raşa, oturma izni olmadığı için hala eğitim hakkına erişemiyor. Aynı durum 485 kız için de geçerli. Kuveyt başta olmak üzere Arap beldelerinde hiçbir vatandaşlık hakkı verilmeyen ve “Bidun halkı” olarak adlandırılan on binlerce insan yaşamaktadır. Bu insanlar ne doğunca ne ölünce bir kimlik belgesi alamıyor. Örneğin, Besma adında bir Bidun kadın, Kuveyt'te doğup ölen oğlu için ne doğum belgesi ne ölüm belgesi alabildi. Benzer bir durumda Umm Velid adında bir kadın, evliliğini kanıtlayan bir belge alamadığı için kocasının vefat ettiğini de ispat edemiyor, sanki gayrimeşru bir ilişki yaşamış gibi görünüyor. Hakikaten de İslam beldelerinde fuhuş yapan bir kadın doğurduğu çocuğa istediği ailenin adına kimlik alabiliyorken bu zalim rejimler İslam topraklarındaki Müslümanları yok sayıyor!

Örneğin Yemen'de Birleşmiş Milletler, Eğitim Bakanlığı ve özel sektörle birlikte aileleri bilinçlendirme kampanyası başlattı. Kentsel ve kırsal alanda daha fazla kız çocuğunun okullandırılmasını teşvik eden reklam panoları, posterler ve mesajlarda kızların okuldan geri kalmasının gerçek sebebi savaş ve yoksulluğu hiç dile getirilmedi. Yemende insanlar açlıktan ölürlen, Birleşmiş Milletler Yemen'deki açlığı ve yoksulluğu gidermek yerine feminist kuruluşları desteklemek için milyonlar harcıyor. Bu feminist kuruluşlara ödenen paranın %70'iyle bu kuruluşların ofis, araba, levazım, organizasyon masrafları, yol masrafları, yeme içme, davet edilen yabancı uzmanların ağırlanması ve kuruluşların üst düzey yöneticilerinin maaşları karşılanıyor.

Eşitlik dedikleri; Havva'nın kızlarını uyuşturan büyümlü iksir, zihinleri bulandıran, kızların bu dünyada çektikleri ıstırapların gerçek sebeplerini gizleyerek sonsuz mutluluk ve saadet vaat eden bir zehirdir. Yoksulluğun ve kitlesel işsizliğin yaygınlaştığı ekonomik krize kapitalist sistem sebep olmuştur. Bu ekonomik kriz nedeniyle kız çocukları eğitimden mahrum kalmıştır. Anne ve babaları kızlarını okutmaktan alıkoyan; aşırı yüksek, altından kalkılmaz eğitim masraflarıdır. Eğitim masrafları diye bir şeyin var olması ve bu masrafların sürekli artması; maddi değerleri yücelten ve eğitimcileri yozlaştıran kapitalist fikrin ürünüdür.

Gel gör ki Birleşmiş Milletler'in kızları eğitime girişimleri asıl büyük ajandasının sadece bir cüzünü teşkil ediyor. Eğitim kız erkek herkesin hakkı olduğu halde, evliliğe alternatif ve kadınlara istihdam sağlama aracı olarak sunulmaktadır.

Gerçek hedef dolayısıyla ne kızlara eğitim vermek ne de kadınlara itibar kazandırmaktır. Yoksa Pekin Deklarasyonu'nun, kızların eğitimi ile istihdama teşvik, 18 yaşından küçük kızlara doğum kontrol hapları temin etmek ve cinsel kültür seminerlerini birbirine bağlamasının mantığı nedir? Neden özellikle erken evliliği engelleyecek, evlilik yaşını yükseltecek, hatta çocukluk yaşının sonunu yükseltecek kanunlar çıkartıp da evlilik dışı ilişkileri bir hak olarak teminat altına alan düzenlemeler getirmeye odaklanmışlar? Uluslararası Nüfus ve Kalkınma Konferansı'nın Eylem Programı'nda (ICPD) yer alan öneriler arasında “nüfus konusundaki eğitimin ilköğretimden başlayarak verilmesi”; ve “cinsiyetlerin işbirliği ve eşitlik çerçevesinde, hayatlarının cinsel yönlerine olumlu ve karşılıklı sorumlulukla yaklaşmalarını sağlamaya tam gayret gösterilmelidir”, denmektedir. (Madde 12, 37, vs.)

Orta Afrika'da kızlar okula gidemiyor, açlıkla mücadele ediyor ve mücrim Hristiyan çetelerin eliyle öldürülüyorlar. Öte yandan Birleşmiş Milletler Güçleri gözlemcilik yapmakla da yetinmeyip kendileri de küçük kızların ırzlarına saldırıyor ve tecavüzlere dâhil oluyorlar. Pekin Deklarasyonu eşitlikten ve özgürlüklerden bahsederken asıl kendisi

haydutluk yapıyor! Pekin Deklarasyonu'nu yapanlara bir bakın! Pekin'in kendisi Uygur Müslüman kadınları tutuklayıp işkence etmiyor mu? Ailelerini parçalayıp çocuklarını elinden almıyor mu? Her gün Çin askerleri Müslümanların evlerini basmıyor mu? Müslümanları kamplara tıkmıyor mu? Her gün Doğu Türkistan'da Müslüman kızları sırf Müslüman oldukları için ailelerinden koparıp tecavüz ve işkenceyle muamele edenlerin; kadın ve kız haklarını konuşması kadar büyük bir küstahlık olabilir mi?

“Pekin Deklarasyonu”nu yapanların zihniyeti, zalim zorbalara destek veren onurlandıran dünyaya hakim olan ikiyüzlü zihniyetin yansımasıdır. İşte kızların haklarından bahsedenlerle kızların katillerini onurlandıranlar aynı kişilerdir. ABD Dışişleri Bakanlığı'nın 2012'de Pekin Deklarasyonu'na binaen yayımladığı “Dünyada Kadın Sorunları, Günümüz Dünyasında Kadınlar” raporunda Hillary Clinton, kızların hakları ve eşitliğine deste verilmesinin öneminden bahsetti. Aynı raporda Hillary Clinton'un Burma (Myanmar) Devlet Başkanıyla birlikte çekildiği bir fotoğrafı da yayınlandı... Tam da Myanmarlı kızların tecavüze uğrayıp yuvalarından edildiği bir dönemde! Fotoğrafın altında da şunlar yazıyordu: “ABD Dışişleri Bakanı Hillary Clinton ve Burma'nın demokrasi yanlısı lideri Aung San Suu Kyi; Rangoon, Burma. 20 yıl ev hapsinden sonra Suu Kyi'ye 2010 yılında Nobel Barış Ödülü verildi. 2010 yılında askeri iktidarla işbirliği ve reformlar yapmayı kabul ettiği için bırakıldı.”

Hindistan'da, ABD'de, Rusya'da ve Avrupa'da kız çocuklarına karşı şiddet, tecavüz ve cinayet oranları her gün artıyor. Arap Medya Profesyonelleri Eğitimi El Kitabı'nın Çocukları Şiddete Karşı Koruma Rehberi'nde yer alan UNICEF raporuna göre, Batı işgalleri başlayana kadar Müslüman ülkelerde bu türden olaylara neredeyse hiç rastlanmamıştır. Müslüman ülkelerde çocuklara yönelik şiddet salgını ancak Batı işgaliyle ortaya çıkmıştır. Müslüman kızları savaş ve kıtlığa, yoksulluk ve açlığa maruz bırakan, yetmezmiş gibi namuslarına saldıran, onları okulu terk etmeye zorlayan; insana ve ihtiyaçlarına değer vermeyen, milliyetçi ve vatancı bağı, çıkarıcı maddi değerleri her şeyden üstün kılan; kapitalist medeniyetin kendisidir. Kapitalist medeniyet; âlemlere rahmet olarak gönderilmiş İslam'ın insanı korumaya yarayan tüm mefhumlarını ve hükümlerini kapsamlı bir şekilde tatbik eden Hilafet devletini ortadan kaldırmıştır. Allah Subhanehu ve Teâlâ buluş öncesi çocukluk saymış ve belli bir yaşla sınırlandırmamıştır. Bilakis sorumluluk, kişinin bedensel ve fikrî olarak olgunlaşmasıyla irtibatlıdır. Buna göre erkek ve kadın herkese birtakım hususları farz kılmış, aykırı hususlar için de yaptırımlar getirmiştir. Meseleye farklılık veya eşitlik olarak bakmadığı gibi bunları yasamanın kaynağı haline de getirmemiştir. Daha annelerinin karnında bir cenin halinde iken kız çocuklarının hayat hakkını koruma altına almıştır. Allah Subhanehu ve Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ حَشِيَّةَ إِمْلَاقٍ تَحْنُ نُرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطْئًا كَبِيرًا﴾

“Geçim endişesi ile çocuklarınızın canına kıymayın. Biz, onların da sizin de rızınızı veririz. Onları öldürmek gerçekten büyük bir suçtur.” [İsra 31] Taberî; tefsirinde bu ayeti şöyle açıklamıştır: “Ayette yer alan حَشِيَّةَ إِمْلَاقٍ “geçim endişesi” fakirlik ve fakir kalma korkusudur. Ve Azze ve Celle bunu Araplar için söylemiştir. Çünkü onlar, kız çocuklarına yapacakları harcamalar nedeniyle muhtaç duruma düşmekten korkuyorlardı.” Dolayısıyla İslam'a göre kız çocuğu, ekonomik bir yük olmadığı gibi utanç ve mahcubiyet sebebi de değildir. Tam tersine Muaviye b. Ebu Süfyan'ın dediği gibi kız çocuğu, “kalbin meyvesi ve gözün reyhanıdır.”

İslâm kürtajı haram kıldığı gibi doğum öncesi cinsiyet seçimini de haram kılmıştır. Hizb-ut Tahrir'in emiri Ata b. Halil Ebu Er-Raşa'nın hamilelik öncesi cinsiyet seçimi hakkındaki bir soru ile ilgili olarak yayınlanan Soru-Cevap'ta şu ifadelerle yer verilmektedir:

B- “Annenin karnında bir ceninin bulunduğunu bilen bir aile ceninin kız değil de erkek olmasını istediği için öldürecek olursa bu tür fiil haramdır ve cezayı gerektirir... Buhârî ve Müslim tarafından tahric edilen ve lafzı Buhârî'ye ait olan hadiste şöyle denilmektedir:

«اَفْتَتَلْتِ امْرَأَتَانِ مِنْ هُدَيْلٍ فَرَمَتْ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَى بِحَجَرٍ فَفَتَلَتْهَا وَمَا فِي بَطْنِهَا فَاخْتَصَمُوا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَضَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّ دِيَةَ جَنِينِهَا عُرَّةٌ عَبْدٌ أَوْ وَليدَةٌ...»

“Hüzeyl kabilesinden iki kadın birbiri ile kavga etti. Kadınlardan birisi diğerine taş attı, hem kadını hem de karnındaki bebeğini öldürdü. Bunun üzerine ölen kadının yakınları Rasûlullah (sallallahu aleyhi vesellem)'e gelip dava ettiler. Bunun üzerine Rasûlullah (sallallahu aleyhi vesellem) öldürülen cenin için erkek veya kadın köle diyet ödenmesi hükmünü verdi.”

C- Ancak erkek çocuk sahibi olmak isteyecek olmalarına binaen spermden erkek kısmın dışı kısımdan ayırıştırma işleminin yapılması sonra da yumurtaya erkek kısmın aşılması ya da dışı olmasını isteyecek olmaları halinde dışı

kısmın yumurtaya aşılanması veya erkek fetüslerin dışıdan ayrılarak arzu edilen cenin rahmine konulması işlemleri caiz değildir. Çünkü bu tür işlemler bir tedavi kapsamında yer almazlar. Doğurgan olmayan bir kadının doğal yolla tedavi edilmesi değildir. Yani bu işlem, hamile kalmama hastalığının tedavisi değildir. Avret yeri açılmadıkça böyle bir işlem yapılamaz. Çünkü yumurtaların alınıp ekilme işlemi ancak avretin açılmasıyla mümkün olur. Avretin açılması ise haramdır ve bu haramlık ancak tedavi halinde caiz olabilir. Bu türden işlemler tedavi kapsamında yer almadığına göre haramdır ve caiz değildir.” alıntı bitti. (Hizb-ut Tahrir emiri resmi sayfası.)

İslam; kız çocuğunun doğumundan ölümüne kadar yanındadır ve hükümleri onun korunup gözetilmesini, onurlandırılmasını gerektirmektedir. Rasûlullah (sav) şöyle buyuruyor:

«مَنْ كَانَ لَهُ ثَلَاثُ بَنَاتٍ فَصَبَرَ عَلَيْهِنَّ وَأَطَعَمَهُنَّ وَسَقَاهُنَّ مِنْ جَدَّتِهِ كُنَّ لَهُ حِجَابًا مِنَ النَّارِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ»

“Her kimin üç tane kız çocuğu bulunur ve onlara sabreder, onları yedirir, içirir ve giydirirse bu kıyamet günü onun için cehennem ateşine karşı bir örtü olur.” (Müsned Ahmed b. Hanbel) Hatta İslâm, doğumundan itibaren Beyt-ül Mâl’den ona bir ücret tahsisi eder, onun bakım hakkını üstlenir. Karnını doyurmayı, üstünü giydirmeyi devlete farz kılmıştır çünkü yönetici halkın çobanıdır. Âişe (ranha) dedi ki: Benim bu evimde Rasûlullah (sav)’i şöyle derken işittim:

«اللَّهُمَّ مَنْ وَلِيَ مِنْ أَمْرِ أُمَّتِي شَيْئًا فَشَقَّ عَلَيْهِمْ فَاشْقُقْ عَلَيْهِ، وَمَنْ وَلِيَ مِنْ أَمْرِ أُمَّتِي شَيْئًا فَرَفَقَ بِهِمْ فَارْفُقْ بِهِ»

“Allah’ım, her kim ümmetimin işlerinden bir işi üstlenir sonra da onlara zorluk çıkarırsa sen de ona zorluk çıkar. Her kim de ümmetimin işlerinden bir işi üstlenir onlara yumuşak, merhametli olursa sen de ona karşı merhametli ol.” (Müslim rivayet etti). Ömer (Allah ondan razı olsun) süt emme çağındaki çocuklara ücret tahsisi yapardı. Bir gün Ömer, süttten kesilme vaktinden önce annesi tarafından süttten kesilmek istenen bir çocuğun ağlama sesini işitti. Çocuğun annesi şöyle diyordu: “Sana yazıklar olsun ey Ömer! Nice Müslüman çocuğu katlettin”. Bunu duyan Ömer, İslâm topraklarında doğan her bir çocuk için ödenek tahsis etti ve süttten kesilmesinde acele edilmemesini emretti. İşte böylece İslâm, iktisadi kanunlarıyla, onurlu bir hayat hakkına sahip olması ve temel isteklerinin sağlanması için kız çocuğunun hayatını garanti altına almaktadır. Halife bu hususta şöyle diyordu: “Kendinizi tehlikelere atmayınız. Savaşlar veya gazveler nedeniyle çıktığınız yolculuğundan geri dönünceye kadar ailelerinizin bakımı bana aittir.” (Hilafet görevini üstlendiğinde Ömer b. el-Hattab’ın yapmış olduğu konuşma, İbni Sa’d, et-Tabakat) Nebi (sav) şöyle buyurdu:

«أَنَا وَكَافِلُ الْيَتِيمِ فِي الْجَنَّةِ هَكَذَا، وَأَشَارَ بِالسَّبَابَةِ وَالْوُسْطَى وَفَرَجَ بَيْنَهُمَا شَيْئًا»

“Yetime kefil olan kimse ile ben cennette işte böyleyiz diyerek, şahadet parmağı ile orta parmağının arasını bir miktar açtı.” (Buhârî, Tirmizî, Ebu Dâvud ve Ahmed tahric etti) İslâm on yaş öncesi çocuklara vurmaya haram kılmıştır. Ebu Dâvud hadisinde Nebi (sav) şöyle buyurmaktadır:

«مُرُوا أَوْلَادَكُمْ بِالصَّلَاةِ وَهُمْ أَبْنَاءُ سَبْعِ سِنِينَ وَاصْرِبُوهُمْ عَلَيْهَا وَهُمْ أَبْنَاءُ عَشْرِ»

“Yedi yaşına geldikleri zaman çocuklarınıza namaz kılmayı emrediniz. On yaşına geldiklerinde ise namaz kılmayacak olmaları halinde onları dövünüz.” Bu hadise göre on yaşından sonra ancak çocukların dövülebileceği anlaşılmaktadır. Mevahibu’l Celil isimli eserde şu ifadeler yer verilmektedir: “...Cezalandırma on yaşından sonra olur.” Buhârî ve Müslim sahihlerinden Enes’den şunu rivayet etmektedirler: “Ben çocukken Nebi (sav)’e Medine’de on yıl hizmet ettim. Her işim efendimizin benden beklediği şekilde değildi. (Buna rağmen) bu süre içerisinde daha bana öf bile demediği gibi; bunu niçin yaptın, ya da bunu niçin yapmadın dahi demedi.” (Müttefekun aleyh)

İşte böylece şer’î hükümler, kız ya da erkek çocuk ayrımı yapmaksızın çocuklar hakkında tam bir gözetimi garanti etmektedir. Özellikle de kız çocukları, ailesi, toplum ve hilafet devleti bakımından tam anlamıyla gözetim ve onurlandırma kapsamında yer almaktadır. Erkek çocuk nasıl eğitiliyorsa kız da aynı şekilde eğitilmektedir. Bu kapsamda olmak üzere eğitim yönüyle gelen hükümler cinsler arasında herhangi bir şekilde ayırım yapmayıp erkeği de kızı da kapsamına alacak şekilde genel nitelikte gelmiştir.

Allah Subhanehu ve Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ﴾

“Ey inananlar! Kendinizi ve ailenizi, yakıtı insanlar ve taşlar olan ateşten koruyun.” [Tahrir 6] Bu ayet halkının eğitimi ve terbiyesinde, onlara marufun emredilip münkerin de nehyedilmesi hususlarında asıldır. Rasûlullah (sav) köle niteliğinde olan cariyelere öğretilmesini teşvik etmişken özgür olan kız çocuklarının durumu nasıl olur?

Nitekim Rasûlullah (sav) İslâm hükümlerini öğrenmeleri için kadınlar için özel bir gün tahsisinde bulunmuş ve şöyle buyurmuştur:

«ثَلَاثَةٌ لَهُمْ أَجْرَانِ... وَرَجُلٌ كَانَتْ عِنْدَهُ أُمَّةٌ فَأَدَّبَهَا فَأَحْسَنَ تَأْدِيبَهَا وَعَلَّمَهَا فَأَحْسَنَ تَعْلِيمَهَا ثُمَّ أَعْتَقَهَا فَتَزَوَّجَهَا فَلَهُ أَجْرَانِ»

“Onlar için üç sevap vardır... Ve yanında cariyesi bulunup onu en güzel bir şekilde eğiten, ona birtakım şeyleri öğretip bunu da en güzel bir şekilde yapan ardından da onu özgürleştirip evlendiren kimse için iki sevap vardır.” Buhârî, “kadınlara ilim öğrenmeleri için gün ayırmak” bâbında rivayet etti. Ebu Saîd el-Hudri (ra) tarafından rivayet edilen hadis şöyledir: Kadınlar Nebi (sav)’e şöyle dediler:

قَالَتِ النِّسَاءُ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ غَلَبْنَا عَلَيْكَ الرَّجَالُ فَاجْعَلْ لَنَا يَوْمًا مِنْ نَفْسِكَ فَوَعَدَهُنَّ يَوْمًا لَقِيَهُنَّ فِيهِ فَوَعظَهُنَّ وَأَمَرَهُنَّ

“Senin sözünü dinlemekte erkekler bize galebe ediyorlar, bize de bir gün tahsis et. Bunun üzerine Rasûlullah, kadınlara kendileriyle buluşacağı bir gün tayin etti. Belirlenen günde kadınlar peygamberin yanına geldiler. O da kendilerine onlara öğüt verdi ve bazı şeyleri de onlara emretti.” İbni Hacer dedi ki: Sehl b. Salih, babasından o da Ebu Hüreyre’den bu hadisin benzerini rivayet ettiğini söyler: “Sizin toplantı yeriniz falan kadının evidir. Onlar oraya geldiler ve orada onlarla konuştu.” (Fethu’l-Bari, 1/195)

İslâm, kız çocuklarının himaye edilmesine önem verdiği gibi onlara yönelik her türlü saldırıyı da haram kılmıştır ve bu hususla ilgili olarak ağır cezalar getirmiştir. Temizlik, cesedin saygınlığı, örtülmesi ve ona değer verilmesiyle ilgili hükümler getirmiştir. Hangi şekilde olursa olsun kadınlara yönelik her türlü saldırıyı haram kılmıştır. Ne Rasûlullah ne de raşit halifeler zamanında bırakın kadınları küçük kız çocuklarına yönelik herhangi bir saldırının var olduğu duyulmamıştır. Toplumda bulunan iyi ya da kötü herkes, kız çocuklarının toplumdaki konumlarının ne olduğunu ve onlara saldırıda bulunmanın haram olduğunu bilir. Daha doğrusu hilafet devleti, onları himaye edip korumuş ve “namus, sultanın namusudur” sözü meşhur olmuştur. Müslüman sultan, yönetici Müslümanların da zimmilerin de namuslarını korur. Burada yerimizin kısıtlı olması nedeniyle şeriatın kadınlara ve genç kızlara yönelik koruma ve değer vermeye gösterdiği hususlara bir miktar değinebildik. Üstelik bunların tümü mali zimmete sahip özgür irade ile yapılmaktadır. Kız, beğendiği kimse ile evlenir ve beğenmediği birisi ile evlenmeye zorlanamaz. Zorlandığı zaman nikâh akdini feshetme hakkı olduğu gibi kocasından kaynaklı bir zarar söz konusu olduğu zaman boşanma hakkına da sahiptir.

Ancak günümüz kızlarının haline ağlayacak kimse bulunmadığı gibi babaları zalimlerin hapishanelerinde ve kâfirlerin zindanlarında bulunduğu için babalarından uzak olan kızları koruyacak kimse bulunmamaktadır. Müslümanların fakirlerini ve hastalarını görüp gözetecek, onları yedirecek, onlara sırtında un taşıyıp ateşlerini yakacak ve Müslümanların namuslarını koruyacak halifeleri bulunmamaktadır. Yakın bir zaman içinde Allah’ın bize; her bir mekândaki namuslarımızı, kızlarımızı ve ailelerimizi emanet edeceğimiz, insanlardan ve cinlerden şeytanların kötülüklerinden koruyacak raşid, adil bir halife lütfetmesini niyaz ediyoruz ■

Sonuç

Pekin Deklarasyonu ve Eylem Platformu (Pekin Deklarasyonu) kadınlara birçok şey vadetti. Dünyanın her yerinde "Toplumsal Cinsiyet Eşitliği" ile kadını güçlendirerek zulümden kurtuluş, daha müreffeh, daha adil, daha güvenilir ve daha mutlu hayatlar vadetti. Devletlere gelişme ve kalkınma vadetti. Ne var ki çeyrek yüzyıl sonra dünyadaki kadınların ve devletlerin büyük çoğunluğu için bu vaatlerin hiçbirisi gerçekleşmedi. Aksine sorunlar devam ediyor veya birçok durumda daha da kötüleşti. Hatta cinsiyet eşitliği savunucuları dahi BM'nin her devlette, doğuda ve batıda, 2030'a kadar cinsiyet eşitliğini gerçekleştirme hedefine ulaşmasının imkânsız olduğunu söylüyor; üstelik bu ideali yoğun bir şekilde uluslararası seviyede teşvik etmesine rağmen. Haziran 2019'da cinsiyet eşitsizliğini sonlandırmaya yönelik çabaları ölçen SKH Cinsiyet Eşitliği Endeksi yayımlandı. Endeks; tek bir ülkenin, hatta yüksek puan alan İskandinav ülkelerinin dahi, 2030'a kadar cinsiyet eşitliğini sağlamaya hazır olmadığını söylüyor. Olamazlar da, zira biyolojik olarak birbirinden farklı olan iki varlığı birbirine eşitleme girişimi tamamen akıl dışı bir fikirdir. Toplumda cinsiyet rol, hak ve sorumlulukları düzenlerken hakikate meydan okumak ve en temel biyolojik gerçeklere karşı gelmek başarısızlığa mahkûmdur.

Nitekim toplumsal cinsiyet eşitliği fikri adamakıllı paramparça oldu. Hakikatte küresel kadın hakları mücadelesinde afyon olmaktan başka bir işlevi olmadı ve asla kadınlara daha iyi bir hayat sunmayacaktır. Çünkü dünyanın her yanında kadınların karşı karşıya kaldığı sayısız sorun ve adaletsizliğin temelinde yatan nedenlerin cinsiyet temelli değil hakikatte ideolojik ve sistemik olduğunu kabul etmedi. Dolayısıyla meseleleri dar bir cinsiyet perspektifinden miyop bir yaklaşımla ele almak asıl temelde yatan nedenlere odaklanıp çözmekten alıyordu. Her şeyin kaynağı; bugün tüm milletlere hâkim olan kapitalist, laik, liberal, sosyalist ve diğer beşeri değerler, ideolojiler ve sistemlerdir. Hakikaten de bu bakış açısı tüm dünyadaki kadınların ıstıraplarına neden olan bu ideolojik ve sistemik faktörlerin boyutunu örtbas etmiştir.

Ayrıca feminizm ve feminizmin cinsiyet eşitliği ideali, toplumu yıkan fikirlerdir. Bunlar aile hayatındaki ahenk ve birliğe, kadın, erkek, çocuk herkesin refahına büyük zararlar vermiş ve toplumlara sayısız sorunlar ekmiştir. Zira bu fikirler kadının insanlığı doğuran biyolojik fitratını yok saydılar. Oysa kadının bu özelliği cinsiyetlerin evlilik ve aile hayatındaki rol ve haklarını tanımlamada merkezi bir faktör olması gerekiyordu. Buna ilaveten kadınları da erkekleri de hak ve sorumluluklarını kendi bencil arzu ve tercihlerine göre tanımlamaya iten veya aile hayatını ve toplumu cinsiyet odaklı yaklaşımlara göre düzenlemeyi amaçlayan tüm feminist ve benzeri bakış açıları ister istemez evlilik, çocuk veya huzurlu bir aile ve toplumsal hayat için en hayırlı olanı gözden çıkaracaktır.

Ki zaten cinsiyet eşitliği kadınlara daha iyi ve daha adil bir hayat verememiştir. Aksine evlilik hayatında ve ebeveynlik sorumluluklarında kargaşa ve anlaşmazlıklara ve çocukların hak ve refahının ihmal edilmesine yol açmış, anneliği değersizleştirmiş, kadınları annelikten mahrum etmiş, erkeklerin ailelerine karşı sorumluluklarını yok etmiş, erkeklere ait ailevi sorumlulukları kadınlara yüklemiş ve ailenin geçimi için çalışmaya mahkum ederek maddi haklarından mahrum etmiştir. Oysa aile hayatında, kanunlarda ve anayasalarda cinsiyet eşitliğini yüce bir değer olarak yerleştirince mutlu hayatlar, daha güzel evlilikler ve zulümden kurtuluş vaat edilmişti. Vaat edilenle elde edilen sonuç ne kadar da farklı oldu. Kısacası, kadın kendi hak ve rollerini kendisi tanımlasın fikri zulümden kurtuluşa değil aksine daha farklı şekillerde zulümlere maruz bırakmıştır. Feminist felsefenin karşıtlarından birisi olan Amerikalı gazeteci ve öğretim görevlisi Dale O'Leary, "Cinsiyet Projesi: Eşitliğin Yeniden Tanımlanması" (The Gender Agenda: Re-defining Equality) adlı kitabında şöyle diyor: "Feministler kadını kalkındırdıklarını iddia ediyorlar. Ancak bana göre feministlerin kadın

olmaya dair fikirleri bayağı çarpık, hatta kalkınmanın ne olduğuna dair fikirleri daha da acayip."

Hakikatte her zaman kapitalist sistemler cinsiyet eşitliğini ve başka feminist idealleri, kadınların, çocuklarının, aile hayatının refahına aldırmaksızın ve toplum sağlığını düşünmeksizin sırf kadınları istihdama zorlayıp iş gücünü ve kâr üretimini artırmak için suiistimal edip kullandılar. Cinsiyet eşitliği; sistematik bir şekilde ve sürekli olarak sermaye üretimini hayati insani ihtiyaç ve değerlerden üstün görmenin simgesidir.

Dolayısıyla cinsiyet eşitliği, hem kadınların hayatını hem milletleri kalkındırıp geliştirmek, hem de diğer kültürlerin ve inanç sistemlerinin ehliyetini veya eksikliğini değerlendirmek için arızalı ve aldatıcı bir standarttır. Feminizm ve cinsiyet eşitliği kadın ve erkek arasındaki tartışmasız biyolojik farklılıkların kabul etmek istemediği için İslami aile hukukunu, içerdiği bir takım hak ve sorumluluklarda farklılıklar içerdiği için kadına karşı baskıcı ve ayrımcı olarak yargılamaktadır. Ne var ki bu farklılıkların aslında iki cinsiyeti birbirinden ayırt eden özelliklerini, birbirini tamamlamayı, etkili, iyi düzenlenmiş ve ahenkli bir aile hayatı oluşturmaya yaradığını anlayamadılar. Ayrıca bu şekilde kadınlara ve çocuklarına mali bakım, korunma ve destek sağlanmaktadır. Nitekim bu "cinsiyetleri eşitlemek" için İslami aile hükümleri ortadan kaldırılınca en çok ezilenler kadın ve çocuklar olmuştur.

Bu bilgiler ışığında, İslam beldelerindeki hükümetlerin ve çeşitli organizasyonların bu yıkıcı Batı'dan mülhem sosyal mühendislik deneyine bağlılıkları sürdürmeleri ve bu temel üzerine daha fazla kanun ve politikalar üretmeleri ve halka güzel göstermeye çalışmaları akla ziyan bir durumdur. Hâlbuki bu ecnebi cinsiyet eşitliği fikrini kökten reddetmeleri gerekmektedir.

Muhakkak, boş ümitler ve kırık hayallerden başka bir şey vermeyen bu cinsiyet eşitliği illüzyonunun peşini bırakma zamanı gelmiştir. Muhakkak, sadece kadınların ıstırap ve sefaletini uzatan on yılların akametini yeniden işleyip kullanılabilir hale getirmemiz mümkün değildir. Ve muhakkak, Müslümanlar olarak bu gayriislami laik cinsiyet eşitliği fikrini ve diğer feminist inançları reddetmek zorundayız çünkü kadınlarımıza hiçbir hayrı dokunmadığı gibi her zaman toplumlarımızda ve beldelerimizde Batılı kapitalist sömürgeci devletlerin hegemonyasını korumak için yayılmış ve yayılmaya devam edilmektedirler. Allah Subhanehu ve Teâlâ şöyle buyurmaktadır:

﴿مَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الْمُشْرِكِينَ أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِّنْ رَبِّكُمْ﴾

"Ne Kitap ehlinde inkâr edenler ve ne de Allah'a ortak koşanlar, Rabbinizden size bir iyilik gelmesini isterler. Oysa Allah, rahmetini dilediğine tahsis eder. Allah, büyük lütuf sahibidir." [Bakara 105]

İslam dünyasındaki kadınlar için gerçekten daha aydın bir gelecek istiyorsak bu asla Pekin Deklarasyonu, CEDAW veya herhangi bir uluslararası anlaşma veya sözleşmeyle gerçekleşmeyecektir. Yine birkaç yeni politika ve kanun benimsemekle de gerçekleşmeyecektir. Ve asla günümüzde tüm devletlere hâkim olan arızalı kapitalist, sosyalist veya diğer beşeri nizamlarla gerçekleşmeyecektir ki kadınlara karşı işlenen suçların gerçek failleri, kadının hakkı olan üstün statüsünü, korumasını ve haklarını elinden alan bunlardır. Aksine bizler, beldelerimizdeki kadınların hayatını gerçekten değiştirmeye muktedir güvenilir ilkelere, hüküm ve nizamla sahip köklü ve alternatif bir siyasi, iktisadi ve sosyal çözümü benimsemeliyiz. Bu çözümü oluşturacak olan kadın olsun, erkek olsun, beşer aklı değildir. Zira insan ve insanın aklı, fitratı gereği aciz, sınırlı ve yetersizdir. Dolayısıyla beşer aklından çıkan kanun ve nizamlar insanların ihtiyaçlarını etkin bir şekilde karşılamaktan acizdir. Bilakis; böylesi bir çözüm ancak kâinatın yaratıcısı, El-Alîm, El-Habîr ve el-Hakîm olan Allah Subhanehu ve Teâlâ'dan gelebilir. Aile hayatını ve toplumu, cinsiyetler arasındaki ilişkileri, hakları, rolleri ve sorumlulukları en hayırlı ve en adil şekilde düzenlemeyi, kadın veya erkek, her bir insanın ihtiyaçlarını, izzetini, haklarını ve maslahatlarını temin etmeyi en iyi bilen ve böylece evlilikte, aile hayatında ve toplumda huzur tesis eden ancak Allah Subhanehu ve Teâlâ'dır. Allah Subhanehu ve Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿أَقَمِنُ أَسَسَ بُنْيَانَهُ عَلَى تَقْوَىٰ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٍ أَمْ مِنْ أَسَسَ بُنْيَانَهُ عَلَىٰ شَفَا جُرْفٍ هَارٍ فَانْهَارَ بِهِ فِي نَارٍ جَهَنَّمَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾

"Binasını takva (Allah'a karşı gelmekten sakınmak) ve O'nun rızasını kazanmak temeli üzerine kuran kimse mi daha hayırlıdır, yoksa binasını çökmeye yüz tutmuş bir yarı kenarına kurup, onunla birlikte kendisi de cehennem ateşine yuvarlanan kimse mi? Allah, zalimler topluluğunu doğru yola erdirmez." [Tevbe 109]

İşte Allah Subhanehu ve Teâlâ'nın insanlığa göndermiş olduğu bu alternatif ve muteber sistem; İslam'ı kapsamlı bir şekilde tatbik ederek kadınların maruz kaldığı tüm sorunları çözen, hem kadınlara hem erkeklere müreffeh, emniyetli ve izzetli bir hayat kuran İslam'ın siyasi nizamıdır. Bu nizamın adı; Nübüvvet metodu üzere Hilafettir. Kadınlara toplumda yüksek derecede saygı gösterilmesini emreden, kadının haysiyetini korumayı bir canı korumakla eşdeğer gören, liberal hürriyetler gibi kadının onurunu değersizleştirebilecek veya çiğneyebilecek her türlü fikri, değeri veya fiili defeden

İslam'dır. Aynı zamanda fertlere bir yaratıcıya hesap verme bilincini ve takvayı yerleştirerek kadınlara yönelik taciz, istismar ve şiddete karşı kalkan oluşturmaktadır. Ayrıca İslam'ın içtimai hükümleri kadın ve erkek arasındaki etkileşimi etkin bir şekilde düzenleyerek iffeti de korurken İslam'ın hukuk nizamı kadının namusuna yönelik her türlü suçu en ağır şekilde cezalandırmaktadır. Tüm bunlar kadınları kötülükten korur ve toplumdaki üstün statüsünü muhafaza eder.

Bundan ziyade İslam, erkeği seviyesine ulaşılması gereken altın standart yerine koymadığı gibi kadının başarısını da kendi başına geçimini sağlamak ve mali bağımsızlığa ulaşmakla değerlendirmez. Aksine insanlığın doğurucusu kadının eşsiz fitratına gerçekten kıymet veren, bu seçkin özelliğine uyumlu bir şekilde aile birliğinde ve toplumda birincil rol ve sorumluluk veren İslam'dır. Bunun için kadının annelik görevini yerine getirebilmesi için anneliği seçkin bir rol olarak tanımlamış, onu kendi geçimini temin etme yükümlülüğünden kurtarmış ve bu görevi de kadının kocasına, erkek akrabalarına veya devlete farz kılarak, kadını destekleyip güçlendirmiştir. Dolayısıyla İslam'ın içtimai nizamının kadın ve erkekler için tanımladığı görev ve haklar birbiriyle yarışır nitelikte değil birbirini tamamlar niteliktedir. Kadının veya erkeğin menfaatini değil, aile hayatı ve tüm toplum için en hayırlı olanı gözetmektedir. Böylece erkek için farz olan eşinin ve ailesinin koruyup gözetmek iken, kadına farz olan kocasına itaat etmek ve esas anne ve eş olma rolünü yerine getirmektir. Böylece huzurlu bir evlilik ve aile hayatı oluşturulmaktadır. İslam; ne kadına ne erkeğe kendi kafasına göre bencilce salahiyetler ve görevler tanımlamasına izin vermez çünkü böylesi bir tavır evlilikte ve ebeveynlik sorumluluklarında kargaşaya yol açmaktadır. Fakat kadın, erkek, çocuk, herkes için, adil ve hayırlı olan roller öngörmektedir. Böylece çocukların hakları muhafaza edilir, en güzel şekilde bakım ve terbiye alırlar ve akliyet ve nefsiyetleriyle topluma hayır kaynağı şahsiyetler olarak yetişirler.

Üstelik İslam'a göre kadınların siyasi, iktisadi, eğitim, sağlık ve hukuki hakları Allah'ın verdiği haklardır ve hiçbir yönetici veya devlet kadınları bunlardan mahrum edemez. Aksine İslam Şeriat'ı devletin yöneticisine kadınların bu haklarını temin etmeyi farz kılmıştır. Basit retorikten öte geçmeyen vaatlerde bulunan günümüz sistemlerin aksine İslam kadına verilen sözlerin devlet nezdinde yerine getirilmesini garantileyen ilke, hüküm ve nizamlara sahiptir ki bu kitaptaki makalelerde buna dair tarihi örnekler de verilmiştir. Allah Subhanehu ve Teâlâ şöyle buyurmaktadır:

﴿وَتَزَوَّجْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تَيِّبَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهَدَىٰ وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِّلْمُسْلِمِينَ﴾

“Sana bu kitabı; her şey için bir açıklama, doğru yolu gösteren bir rehber, bir rahmet ve müslümanlar için bir müjde olarak indirdik.” [Nahl 89]

Ancak Nübüvvet Metodu üzere Hilafet olmadan İslam'ın kadınlara tanımış olduğu üstün statü, koruma, destek ve en doğal hakları gerçekleştirmek mümkün değildir. Zira bu devlet; İslami fikirleri, değerleri, ilke, hüküm ve nizamları kapsamlı bir şekilde tatbik etmek ve kadının imtiyaz ve haklarını korumak üzere Şeriat'ın tanımlamış olduğu pratik araçtır. Böylece bunlar etkisiz bir şekilde İslami veya tarihi kaynaklara hapsedilmenin aksine kadınların hayatının vakiasına dönüşür. Peygamber Efendimiz (sav) şöyle buyurmuştur:

«الإمام راعٍ وهو مسئولٌ عن رعِيَّتِهِ»

“İmam Râdîr ve Raiyyesinden Mes`uldür.”

Dolayısıyla Hilafet, halkın gözetiminden mes'ul ve Allah katında hesap verme temeli üzerine inşa edilmiştir ki bundan dolayı kadının sözü de devlette ağırlığa sahiptir. Gittiği her beldede yoksulluğu ortadan kaldırıp refah oluşturarak kadınların iktisadi haklarına gerçek anlam kazandıran, Hilafet olmuştur. Muhtaç olan kadınları doyurmak için kendi sırtında çuvallarla un taşıyan takvalı yöneticiler çıkartan Hilafet olmuştur. Ordularını harekete geçirip kadınları zalimlerin zulmünden kurtaran, hâkimiyeti altındaki herhangi bir kadına zarar veren herkesi en ağır şekilde cezalandıran ve tüm dünyaya kadının izzetinin ne anlama geldiğini ispat eden Hilafet olmuştur. M. De M. D'Ohsson, 18. yüzyılda senelerce Türkiye'deki İsveç Büyükelçiliği'nde çalışmış bir Ermeni, Osmanlı Hilâfeti hakkında şunu söylemiştir: "Bir kadına kötü davranışta bulunan kimse konumuna, dinine bakmaksızın cezalandırılır, çünkü din genel olarak kadınlara saygı gösterilmesini salık vermiştir. Bu sebeple emniyet güçleri de, kadılar da kadınlara kötü muamele eden kişilere sert biçimde karşılık verir."

Ayrıca kadınların haklarını korumak üzere işleyen bir hukuk sistemi inşa eden de Hilafet olmuştur. Bu hukuk sistemi görevini o kadar iyi yerine getiriyordu ki gayrimüslim kadınlar dahi haklarını elde edebilmek için kendi dini mahkemelerine değil İslami mahkemelere müracaat ederdi. Yine zengin fakir ayırt etmeksizin herkesin erişebildiği birinci sınıf sağlık sistemi kuran, binlerce âlime ve hayatın her alanında uzmanlığa sahip binlerce kadın yetiştiren dünyaca ünlü prestijli bir eğitim sistemine sahip olan da Hilafet olmuştur. Dolayısıyla Hilafet devletini ziyaret eden veya

burada yaşayan birçok Avrupalı yazar kadının Hilafetin kadınlara sunduğu eşsiz statü ve muameleyi neden övdüğü gayet anlaşılırdır. Örneğin Lady Elizabeth Craven 1789 yılında "Kırım'dan Konstantiniyye'ye Yolculuk" mektuplarında Osmanlı Hilafeti'nde kadınların gördüğü muameleye dair şunları yazmıştır: "Türk kadınlarının gördüğü muamele bütün milletlere emsal teşkil etmelidir... - ve onların (Türk kadınlarının) yaşam tarzlarıyla, nefes alan en mutlu varlıklar olduklarına inanıyorum."

Dolayısıyla kadınları zulümden kurtarmanın ve onlar için daha aydınlık daha müreffeh ve adil bir gelecek inşa etmenin tek yolu Hilafetin yeniden ikame edilmesidir ki bu devlet 1300 yıldan uzun bir süre kadınların haklarının ve refahının koruyucusu olmuştur. Hakikaten de 1924'te bu şanlı İslami Devletin Batılı sömürgeciler ve ajanlarının eliyle yıkılmasının ardından tüm İslam dünyasındaki kadınlar yıldan yıla artan ve bugüne dek devam eden her türlü zulmün en ağır şekilde hâkim olduğu bir kâbusun içine düştü. Büyük İslam âlimi İmam Gazali'nin (rm) şu hikmetli sözleri bu durumu yansıtmaktadır: "Din asıldır (köktür), sultan (halife) onu korur. Kökü olmayan yıkılmaya mahkûm olduğu gibi korunmayan temeller de yıkılır, yok olur."

Hizb-ut Tahrir; bu şanlı devletin, Hilafetin, yeniden inşası için çalışan küresel İslami siyasi bir partidir. Bu parti İslam Ümmetinin ve hatta tüm insanlığın günümüzde karşı karşıya kaldığı sorunların Hilafet devletinin hükümleri, nizamları ve kurumlarıyla nasıl çözüleceğini teferruatıyla açıklamıştır. Aynı zamanda kapsamlı bir "Hilafet Devleti Anayasa Tasarısı" da hazırlamıştır. Bu anayasa tasarısının tüm maddeleri eşsiz bir şekilde teferruatlı ve apaçık İslami delilleriyle açıklanmıştır ve hemen uygulanmaya hazırdır. Hizb-ut Tahrir'in doğudan batıya tüm dünyada yüzbinlerce üyesi ve destekçisi vardır. Bunların binlercesini kadınlar oluşturmaktadır ve her birisi yorulmak bilmeden Hilafet Devletini yeniden ikame ederek İslami hayatı yeniden başlatmak için çalışmaktadır. Zira Hilafet; İslam beldelerinde gerçek kalkınma sağlayacaktır ve toplumun her kesiminden her bir vatandaşı bu kalkınmanın hayrından istifade edecektir.

Hakikaten de Allah Subhanehu ve Teâlâ nizamının yeryüzüne hâkim kılınması için çalışmayı hem kadına hem erkeğe farz kılmıştır. Dolayısıyla İslam beldelerinde Hilafetin yeniden ikame edilmesi için çalışmak Müslüman kadınların üzerine de tıpkı Müslüman erkek kardeşleri gibi büyük bir sorumluluktur. Zira Rasulullah ﷺ Hilafetin ikamesinin farzietini ve Müslümanların biat edebileceği bir Halifeyi tayin etme farzietini ifade ederken hem kadına hem erkeğe hitap etmiştir :

«مَنْ مَاتَ وَلَيْسَ فِي عُنُقِهِ بَيْعَةٌ مَاتَ مِيتَةً جَاهِلِيَّةً»

"Kim boynunda biat (halkası) bulunmadan ölürse cahiliyye ölümüyle ölmüştür."

Hizb-ut Tahrir'in kadınları olarak tüm dünyadaki bacılarımızı İslam dünyasına yeni bir şafağın müjdesi ve tüm dünyadaki kadınlara layık oldukları hakların ve hüsnü muamelenin timsali olacak olan bu muhteşem raşit devleti yeniden ikame etme farzietini yerine getirmek üzere bizimle çalışmaya davet ediyoruz. Dar bakışlı siyasi çatışmaların veya yanıltıcı cinsiyet eşitliği mücadelelerin sizi aldatmasına müsaade etmeyin bunların kadınların hayatını iyileştirmesi imkânsız illüzyondan başka bir şey olmadığı kanıtlanmıştır. Onun yerine dikkatlerinizi ve çabalarınızı bu bozuk fikir ve sistemleri İslam beldelerinden söküp atmaya ve yerine kadınların izzetini ve refahını insanlığın uzun süredir görmediği üstün bir seviyeye yerleştirecek olan Rabbimiz Allah Subhanehu ve Teâlâ'nın Nizamını kurmaya yöneltin. Sizleri bu asil davayı taşımaya ve uzun süredir karanlıklarda boğulmuş yeryüzüne yeniden İslam'ın nurunu getirme şerefine nail olanlardan olmaya davet ediyoruz. İnşallah Allah Subhanehu ve Teâlâ'nın bu daveti taşıyanlara, İkinci Raşid Hilafeti ikame etmek için çabalayanlara, vadettiği Cennetin en üstün mertebelerine ve tasavvurumuzun ötesindeki nimetlerine ulaşanlardan olursunuz. Allah Subhanehu ve Teâlâ şöyle buyurdu:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾

"Ey iman edenler! Size hayat verecek şeylere sizi çağırdığı zaman, Allah'ın ve Rasûlü'nün çağrısına uyun ve bilin ki Allah, kişi ile kalbi arasına girer." [Enfal 24]

Dr. Nazreen Nawaz

Hizb ut-Tahrir Merkezi Medya Ofisi Kadın Kolları Başkanı

<http://www.hizb-uttahrir.info/tr>

 /WomenandSharia

 @WomenForKhilafa

 @WomenShariah3

#GenderEqualityUnmasked
#CinsiyetEşitliğiMaskesiDüştü